

Thầy Trò Or Anh Em

Contents

Thầy Trò Or Anh Em	1
1. Chương 1: Hấn Và Cô	2
2. Chương 2: Bởi Vì Quen Thuộc Mà Quen Thuộc	6
3. Chương 3-1: Cuộc Thi Thử Giữa Kỳ (1)	9
4. Chương 3-2: Pn 1 – Lý Xa Xa Trong Mắt Tôi	13
5. Chương 4: Cuộc Thi Thử Giữa Kỳ (2)	15
6. Chương 5-1: Cuộc Thi Thử Giữa Kỳ (3)	17
7. Chương 5-2: Pn2 : Lý Do Của Lý Xa Xa	19
8. Chương 6: Dư Âm	21
9. Chương 7: Đánh Người Muốn Xem Mặt	24
10. Chương 8: Nước Giếng Không Phạm Nước Sông	27
11. Chương 9: Mê	30
12. Chương 10: Vật Hạp Theo Loài?*	32
13. Chương 11: Minh Bạch	36
14. Chương 12: Haagen-dazs	38
15. Chương 13: Salad	41
16. Chương 14: Thật Là Khủng Khiếp!	45
17. Chương 15: Lời Nói Dối	47
18. Chương 16: Dạng Người	50
19. Chương 17: Gà Mẹ	53
20. Chương 18: Học Nông Nghiệp	56
21. Chương 19: Phản Đối	59
22. Chương 20: Dịu Dàng?!	62
23. Chương 21: Lợi Dụng??	65
24. Chương 22: Tính Kế??	68
25. Chương 23: Kí Kết	71
26. Chương 24: Vận Động	74
27. Chương 25: Nhớ Lại	77
28. Chương 26-1: Ôn Nhu	79
29. Chương 26-2: Pn 3 – Sự Trả Thù Của Lý Xa Xa	82
30. Chương 27: Kỳ Tích	85
31. Chương 28: Lễ Tình Nhân Khoái Hoạt	88
32. Chương 29: Thịnh Hành	90
33. Chương 30: Thời Gian Biểu Vận Động Của Tổng Vũ Phạm	93
34. Chương 31-1: Tết Nguyên Đán Khoái Hoạt	96
35. Chương 31-2: Pn 4 – Chuyện Tình Của Tổng Vũ Phạm	99
36. Chương 32: Nghiên Cứu Thất Bại	104

Thầy Trò Or Anh Em

Giới thiệu

CV + Edit: Ý Ý Thể loại: Ngôn tình, hiện đại, hài, sủng, anh em, thầy trò Số chương: 33c + 4 PN Giới thiệu: Quan hệ của

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thay-tro-or-anh-em>

1. Chương 1: Hắc Và Cô

CV + Edit: Ý Ý

” Lý Xa Xa, mời em trả lời câu hỏi này giúp tôi.” Giáo sư hóa đột nhiên đặt câu hỏi.

Sau một lúc im lặng, tất cả mọi ánh mắt trong lớp đều chăm chú nhìn vào người đang vùi đầu xuống bàn học kia.

Mà Lý đại tiểu thư đang là tiêu điểm của cả lớp đang làm gì vậy? Hình như cô không hề biết rằng giáo sư hóa lúc này mặt đã xám ngắt, hơn nữa trên đầu ông ta còn toát ra làn khói nhẹ, lượn lờ bay bay trên không trung.

” Lý Xa Xa!” Giáo sư hóa không khỏi tức giận quát lớn.

” Chuyện gì vậy?!” Cuối cùng thì ý thức của Lý Xa Xa cũng chịu chui ra từ quyển truyện tranh manga trở lại với hiện thực, cô không sợ chết hiên ngang ngẩng lên đầu lên hỏi, không hề kiêng dè gì mà chà đạp đến uy nghiêm của lão giáo sư.

” Em đứng lên cho tôi. Tự kiểm điểm lại bản thân mình cho tốt đi!”

Lão giáo sư ngay lập tức liền lấy lại uy nghiêm của bản thân, ông cao giọng ra lệnh, không để cho Lý Xa Xa một chút mặt mũi nào, mặc kệ cả lớp đang nhìn hai người chằm chằm. Cho dù ông biết Lý Xa Xa cũng chẳng hề quan tâm đến cái gọi là danh dự.

Quả nhiên!!

“OK!” Lý Xa Xa thoải mái đứng lên, dứt khoát chậm rãi ôm quyển truyện tranh manga đứng thẳng dậy. Thật không biết lão già này đang suy nghĩ gì nữa, cô chỉ là nghe bài không hiểu mà thôi, nếu không xem truyện tranh manga thì nhờ cô ngủ gật mất, như vậy ông ta không phải là càng mất mặt hơn ư?.

Chính là..... Thái độ của cô như vậy, lão giáo sư hóa lại có thể chịu đựng được sao? Đương nhiên là không thể chịu đựng được.

Cơn giận này của ông ta không thể nào tiêu tan được. Đột nhiên lão giáo sư quát lớn với lớp trưởng đáng thương vô tội: ” Gọi thầy chủ nhiệm của các cậu đến đây! Để cho hắn xem hắn dạy dỗ học sinh như thế nào!”.

Trong khi lớp trưởng còn đang ngẩn ngơ tại chỗ thì Lý Xa Xa – người luôn cho mình là kẻ hiểu lòng người khác, luôn luôn nắm chắc thời cơ đã lên tiếng phản ứng trước: ” Không cần, không cần.” Cô bày ra bộ dáng không sợ chết ” Em biết chỗ đó, em đi qua nhiều rồi, tự em có thể đến đó được, không cần phải làm phiền thầy chủ nhiệm đến đây!”

Lý Xa Xa nói xong, liền nghênh ngang rời đi. Lưu lại các bạn học trong lớp với biết bao nhiêu ánh mắt kính nể, woa, không hổ danh là “đại tỷ” độc nhất vô nhị của lớp chúng ta.

Đây đã là lần thứ năm trong tháng Lý Xa Xa phải đến văn phòng của thầy chủ nhiệm. Phải biết rằng, tháng này mới qua mười ngày mà thôi. Xác suất 50%.....

” Không tệ! Hương vị rất ngon, hôm nào anh nên đi mua thêm để những hôm thế này em còn dùng!” Không thể ngờ rằng trong tình huống nước sôi lửa bỏng như vậy, Lý Xa Xa lại đang ngồi trong văn phòng của thầy chủ nhiệm nhàn nhã ăn bánh bích quy mà hắn đã chuẩn bị sẵn.

” Xin em đừng dùng những thủ đoạn như vậy để đến phòng làm việc của anh nữa, lại còn muốn diễn xuất thêm màn thầy chủ nhiệm đến trách mắng nữa hả?” Tiêu Văn Nhưng (thầy chủ nhiệm) ở một bên gãi đầu, nhìn qua giống như một con gấu đang hípc mắt, thật đáng yêu.

” Lão già đó nhìn em ngứa mắt mà..... Ai nha! Đây cũng không phải em cố tình!” Lý Xa Xa làm ra vẻ đáng thương hề hề, trờng mắt liếc Tiêu Văn Nhưng, ” Mà em trờng hợp cũng đói bụng nên em liền thuận tiện đến đây hì hì!”

Sắc mặt Tiêu Văn Nhưng lập tức trờm xuống, chậm rãi lộ ra nụ cười bất đắc dĩ, ” Con nhóc này, em đánh đấ còn chưa tính nhưng miệng cũng phải ăn nói lễ phép chứ!” Không thể tha được, Tiêu Văn Nhưng ý thức được hẳn phải có trách nhiệm của một người thầy.

Lý Xa Xa thề lờ, không thèm quan tâm đến giáo huấn của Tiêu Văn Nhưng. Làm thầy cô giáo nhiều khi cũng có phần quá đáng, hôm nào phải tẩy não cho hẳn mới được, bằng không có ngày hẳn sẽ trở thành lão giáo sư hóa thứ hai mất.

Chuông tan học vang lên..

” Rốt cuộc có thể đi ăn cơm rồi, may mà vừa nãy có bánh bích quy, nếu không em sẽ đói chết mất.” Lý Xa Xa quay đầu nói. ” Anh không thể làm cơm hộp cho em được sao, ăn cơm hộp ở trường sẽ làm em không đủ dinh dưỡng mất.”

Yêu cầu thầy chủ nhiệm làm cơm hộp ư, chỉ sợ xưa nay chỉ có mình Lý Xa Xa.

” Dinh dưỡng không đủ?” Tiêu Văn Nhưng đánh giá cô, ” Em không biết là em đã quá thừa dinh dưỡng rồi sao?”

Thực là tức chết! Lý Xa Xa nắm chặt tay muốn đấm cho hẳn vài phát.

Đáng tiếc là thời cơ không đúng.

Tiếng bước chân từ xa chậm rãi đi tới gần của vị giáo sư hóa học đầy tôn nghiêm kia vang lên, làm phá tan không khí bạo lực trong văn phòng.

Tiêu Văn Nhưng lập tức trở nên nghiêm túc, nhanh chóng sửa sang lại văn phòng cẩn thận, mà Lý Xa Xa ở đằng kia thì nhanh chóng thu hồi lại nắm tay, nuốt nước miếng, che giấu bánh bích quy, chuẩn bị tư thế chịu phạt.

” Em Lý Xa Xa, em càng ngày càng không có phép tắc, ngang nhiên ở trên lớp học vô lễ với thầy giáo, em có còn bộ dáng của học sinh nữa không hả?” Lời kịch này Tiêu Văn Nhưng đã dùng đến lần thứ ba, là bọn hẳn cùng nhau sáng tác, thật đúng là không có ý tưởng gì mới mẻ.

Tiêu Văn Nhưng dường như là buột miệng nói ra, còn đang nghĩ xem thanh âm có đủ lớn để cho lão giáo sư bên ngoài kia nghe thấy hay không thì nhìn thấy Lý Xa Xa đang cúi đầu giả bộ đáng thương kia lên làm một ngón tay “OK”, bày ra tư thế cổ vũ..

” Em Lý Xa Xa, tôi biết hoàn cảnh gia đình em khó khăn, cha mẹ em suốt ngày bận công việc, không quan tâm đến em.. nhưng em càng ngày càng thụt lùi như vậy, em không cảm thấy có lỗi với công sức và số tiền mà cha mẹ em đã dùng mồ hôi và nước mắt để kiếm ra được sao?” Nói xong những lời này, Tiêu Văn Nhưng trong lòng cũng đầy cảm phẫn. Chính là hẳn cung cấp tiền cho cô nhóc tiểu quỷ này đi học chứ ai, cô thật đúng là phải xin lỗi cái ví của hẳn.

” Em..... em, nếu tôi đem sách vở của em xé nát, liệu em có biết thương tiếc hay không?!” Tiêu Văn Nhưng liền cầm lên quyển sách – đạo cụ biểu diễn trước đó, đã từng diễn xuất vài lần xé thêm lần nữa.

Lý Xa Xa lần này khó tránh khỏi thực sự khóc thút thít một phen. Cô chính là mất rất nhiều thời gian cuối cùng mới đem đánh dấu những phần nội dung khó nhằn nhất cho hẳn xé, ít nhiều gì nó cũng đã “đãi dầu sương gió”, cư nhiên hẳn lại xé chỗ khác, vẫn còn mấy tờ giấy đầu có thể xé.

Tính toàn thời gian vừa đẹp, lão giáo sư hóa đi tới trước cửa văn phòng. Thật ra cũng không phải là bọn hẳn thần thông quảng đại có thể đoán trước được, đó là do bọn hẳn phát hiện những kẻ trí thức sĩ diện, tự

cao đi đường cất bước khoảng cách đều nhau, không sai tí nào, thật là vĩ đại! Diễn trò rất nhiều lần, dần dà liền có kinh nghiệm hết.

Sau đó, Tiêu Văn Nhưng ăn nói nhẹ nhàng, nhún nhường, bày ra bộ dáng xin lỗi chân thành về phía lão giáo sư giải thích, mà Lý Xa Xa thì chỉ có thể bày ra hai giọt nước mắt làm nền.

Cứ như vậy, lão giáo sư muốn mắng cũng không nổi nữa. Đương nhiên, đây cũng là kinh nghiệm của bọn hần a~!

Đến lúc gần đi, lão giáo sư liền quay đầu lại thuận miệng nói một câu: " Lý Xa Xa, em về nhà đem toàn bộ công thức hoá học chép lại rõ ràng hai mươi lần cho tôi, làm quen một chút với hóa học đi."

" Cái gì!?" Một lớn, một bé nghe vậy đều biến sắc.

" À —— Giáo sư, để cho thầy chủ nhiệm như tôi kiểm tra là được rồi, không cần ngài phải để ý vất vả." Tiêu Văn Nhưng cố gắng cứu vãn tình hình một chút.

Nhưng nào ngờ lão giáo sư già này còn luôn luôn cho là mình càng già càng dẻo dai, lập tức khiến cho bọn hần dập tắt hy vọng.

Chờ cho lão giáo sư hóa rời khỏi, Tiêu Văn Nhưng xoay người hỏi Lý Xa Xa: " Tiểu quỷ, có bao nhiêu công thức hoá học?"

" Nói nhiều cũng không nhiều, nói ít cũng chẳng ít, nói chung là mất cả buổi tối hôm nay mới chép xong!" Lý Xa Xa ngã thẳng xuống ghế sofa, bày ra dáng vẻ thảm hại vô cùng.

" Này, chép được mấy lần rồi?"

" Mới có năm lần." Một thanh âm rầu rĩ truyền ra

" Có nhầm hay không, chậm như vậy!" Một đôi bàn tay trắng như phấn không lưu tình chút nào đánh lên đầu người nào đó.

" Em mới nhầm thì có, cái gì mà anh phải chép hai mươi lần toàn bộ công thức hoá học, căn bản chính là khi dễ anh quá mức!" Tiêu Văn Nhưng cũng nhịn không được nữa, cô quả thực khinh người quá đáng.

" Thế anh có biện pháp nào không? Tốt nhất là anh nên ngoan ngoãn chép đầy đủ công thức hóa học cho em đi!" Hừ! Muốn cãi nhau hả, ai sợ ai chứ! Cô muốn lập tức chấm dứt cái vấn đề tranh luận thứ một nghìn lẻ một này lắm rồi.

" Anh là thầy giáo đó nha." Tiêu Văn Nhưng vẫn ương ngạnh phản kháng.

" Phải, nhưng là thầy giáo toán học kiêm thầy chủ nhiệm, chẳng liên quan gì đến hóa học cả!" Thật không muốn nghĩ lại, ở cuộc thi hóa học lần trước, cô nhờ hần giúp đỡ, hần nói cái gì" Coi như em không may, anh thời trung học kém nhất là hóa học. Bài thi có ba câu, anh đoán bừa hai câu, câu còn lại là tung đồng xu. Cho nên anh cũng chỉ có thể dạy em cách tung đồng xu mà thôi" Làm hại cô điểm hoá học lần trước không đạt yêu cầu. Thù này không báo thì không phải là quân tử! À không, nữ tử.

" Bây giờ sao lại còn thể loại giáo viên trừng phạt học sinh bằng thể xác thể này nữa chứ, anh chưa từng dùng loại hình phạt thể xác nào để phạt học sinh của mình" Tiêu Văn Nhưng bất mãn nói thầm, vì cái gì mà người thành thật như hần lại phải chịu thiệt thòi, thật không công bằng chút nào!.

" Đó là vì anh ngốc, hiện tại làm gì có giáo viên nào sẽ không dùng học sinh của mình để trút một ít bất mãn a~?" Lý Xa Xa dường như rất hiểu tâm lý giáo viên nhưng một bên vẫn không quên mắng, " Nhanh lên nào, đừng ngừng tay!"

" Cái gì là bất mãn cảm xúc?" Tiêu Văn Nhưng ngoài miệng hỏi, trên tay một khắc cũng không ngừng..

" Ví dụ như là do thắng chức quá chậm này....." Đó là lý do đầu tiên, người ta bạt mạng dạy học quần quật trong ba năm còn chẳng được lên nổi chức tổ trưởng bộ môn toán học a~.

Tiêu Văn Nhưng nghĩ nghĩ, lắc đầu, " Anh không có cảm giác này."

Đương nhiên, anh mới nhậm chức một năm liền đảm đương ngay vị trí tổ trưởng này, làm sao có thể đồng cảm với người khác được?.

” Tiếp theo ví dụ như không có bạn gái này.....” Đây là lý do thứ hai, mấy lão giáo sư qua ba mươi tuổi, niềm vui duy nhất trong ngày chính là chấm bài thi cho bọn học trò cùng lên mạng giả bộ tuổi trẻ tán phét MM* a~..

(*MM: thiếu nữ)

Tiêu Văn Nhưng lại lắc đầu, ” Cũng không có.”.

Có mới lạ, người đàn ông độc thân hoàng kim đệ nhất trường học còn không sốt ruột thì có ai sốt ruột được đây?.

” Cuối cùng chính là học sinh không lễ phép với giáo viên a.....” Này, dường như cô chính là loại học sinh này. Khiến cho giáo viên từng dạy cô trước đây cùng với hiện tại đều vô cùng bất mãn.

Lần này Tiêu Văn Nhưng ngẩn ra, sau đó nghiêm túc gật đầu chưa xót, ” Bây giờ anh tràn đầy cảm xúc.”

Lập tức đầu của người nào đó bị một cước đá bay, văng tới bên kia..

” Thật là, em ở trong lớp số học của anh có từng nghe anh giảng bài lần nào chưa? ” Bị phần a~ Hấn là giáo viên đáng thương duy nhất có bất mãn mà lại không thể phát tiết. Bởi vì học sinh này của hấn không chỉ là học sinh, hơn nữa còn là khắc tinh cả đời này của hấn.

Hấn chẳng phải cha cũng chẳng phải mẹ cô, nhưng trên hộ tịch lại ghi rõ ràng giấy trắng mực đen hai chữ “em gái”.

Trong phòng không lớn, đèn bật đến nửa đêm, còn thỉnh thoảng vang lên vài âm thanh cãi cọ cho tới tận hừng đông.

Trong giấc mơ hỗn loạn, Lý Xa Xa không khỏi nhớ lại mấy năm trước.

Năm ấy cô mới mười một tuổi, cha đã mất, mẹ cô tái giá với chú Tiêu hàng xóm. Vì thế năm ấy, cô đương nhiên cùng Tiêu Văn Nhưng trở thành anh em.

Ông trời trêu ngươi, không lâu sau đó cha mẹ hai người tử vong do tai nạn xe cộ, trên đời chỉ còn lại hai anh em nương tựa vào nhau mà sống. Tất nhiên cũng đã từng khóc lóc thảm thiết, cũng từng vô cùng đau đớn..... Bất quá, thời gian cũng có thể phần nào xóa nhòa được nỗi đau..

Ngoại trừ Tiêu Văn Nhưng quyết định theo nghề dạy học mà bỏ qua ngành kinh tế, một ít đều cứ theo lẽ thường như cũ. Trong lòng vô cùng đau đớn nhưng hai người cứ nương tựa vào nhau như vậy mà an an ổn ổn tiếp tục duy trì cuộc sống. Lý Xa Xa vẫn tự cho rằng, Tiêu Văn Nhưng nhất định đau khổ hơn cô rất nhiều, cho dù cô là nữ sinh.

Có thể nói, Lý Xa Xa là một người vô cùng lạc quan. Đối với cô như vậy, người anh trai thiên tài này đã phải hết sức “chiều cổ” cô: Sau khi tốt nghiệp hấn đã từ chối vô số lời mời của các trường học danh tiếng, lại có thể theo cô đến cái trường học “bỏ đi” này. Chẳng qua vì muội muội bảo bối là “quan trọng nhất” và khả năng “nhiều nhất” của cô cũng chỉ có thể “miễn cưỡng” đổ vào trường này..

Nhưng mà, trong nội tâm của cô thật ra vô cùng ” bi thương” , bởi vì ông anh trai ” yếu điệu” này sẽ thỉnh thoảng ở trước mặt cô giả phần nộ tố khổ. Giống như là cô đã gây ra tội ác tày trời không bằng. Aiz....

Tuy nhiên cô cũng được hưởng khá nhiều cái lợi! Ví dụ như: Bài thi môn toán cô sẽ luôn được biết trước đáp án; người giám hộ kí tên vốn vĩnh viễn sẽ không phát đến trong tay cô, bởi vì hấn sẽ luôn làm xong trước (tỷ như xé); mặc cho Hà giáo sư quyết định dùng cách xử phạt thể nào về thể xác trong việc làm bài tập thì đều có người sẽ chép lại hộ cô (hấn dùng tay trái viết để che dấu bút tích); khi họp phụ huynh, ” người giám hộ” của cô vĩnh viễn sẽ không bị trách cứ (nào có người nào chửi chính mình?); mặt khác bài tập cũng ít hơn, hấn sẽ không giao bài tập toán học cho cô. Còn có cái lợi lớn nhất, chính là khi bị đưa đến văn phòng thầy chủ nhiệm thì còn có thể có bánh bích quy miễn phí ăn.

Lý Xa Xa tính toán toán, ưu đãi có rất nhiều, còn khuyết điểm để tính sau vậy..... Bất quá nghĩ đến lời thề son sắt của hấn năm cấp ba làm cô cảm thấy buồn nôn.

Ngẫm lại thì hai cái quỷ lười sẽ thả ra cái rắm gì —— Chỉ là nói vậy mà thôi! Aizz! Đừng nghĩ nữa, vẫn là ngủ đi..

Lý Xa Xa lúc ngủ vẫn không quên đặc ý đem chân cô gác lên khuôn mặt mốc của ông anh trai, ngọt ngào tiến vào mộng đẹp...

2. Chương 2: Bởi Vì Quen Thuộc Mà Quen Thuộc

CV + Edit: Ý Ý

” Xa Xa, cậu có cảm thấy được hôm nay thầy chủ nhiệm mặc áo T-shirt phi thường cool không. Trời ơi! Đẹp trai chết người nha~~!” Cô bạn cùng bàn hướng Lý Xa Xa bày ra giọng nói nũng nịu khiến cô phải rùng mình, cảm thấy trên người như rớt xuống một tầng da gà.

” Nếu cậu nhìn thấy cái mặt hần lúc bị bút bi vẽ quỷ loạn xạ trên đó, cậu sẽ không nói như vậy đâu.” Lý Xa Xa không có ý tốt đập tắt ngay mơ tưởng của cô bạn.

” Làm sao cậu biết, mình cũng không có để ý nha?” Cô bạn kia chậm chạp suy nghĩ, bắt đầu trách móc năng lực quan sát kém cỏi của mình.

Ta như thế nào lại không biết, chính tay ta vẽ chứ ài! Lý Xa Xa nhớ đến buổi sáng hôm nay tên khốn kia đoạt đi gói cà phê hòa tan cuối cùng trong nhà là lại dâng lên nỗi uất hận không cam lòng. Vì thế, trong khi hần đang ủi phẳng quần áo thì cô rất không khách khí dùng bút bi làm một tác phẩm quỷ quái trên mặt hần, thiếu chút nữa là gây ra thêm một trận chiến tranh mới.

” Mình không tin đâu. Hôm trước cậu vừa bị thầy chủ nhiệm mắng cho một trận nên trong lòng vẫn còn ầm ức phải không.” Cô bạn kia không hề tin tưởng Lý Xa Xa, ra sức bảo vệ danh dự của thầy chủ nhiệm thần tượng.

Aizz... Thật nhàm chán! Lý Xa Xa gục mặt xuống cánh tay, không thèm để ý tới mấy cô bạn đang phun ra một đồng “ô ngôn uế ngữ” này nữa.

Đêm qua bọn họ đang xem tiết mục dự thưởng trên ti vi, thế nào lại gây ra trận “gối đầu đại chiến”, thắng cho đến khi tiết mục dự thưởng kết thúc mà hai người vẫn chưa phân thắng bại, đành phải sống chết mặc bay.

Không hiểu nổi tại sao ánh mắt của mấy đứa con gái này lại cứ hướng về phía hần đầy ngưỡng mộ như vậy... Nhưng cũng phải nói thật là với cái khuôn mặt đấy, hần cũng có thể kiếm được rất nhiều tiền đấy chứ.

Vì thế, tối hôm ấy, trong khi người nào đó đang bị ép buộc phải xem phim hoạt hình, không cho chuyển sang kênh khác, Lý Xa Xa liền thắc mắc.

Không nên tiết lộ hết tất cả mọi việc cho người khác biết, nếu có nói thì cũng chỉ nên úp úp mở mở, thần thần bí bí. Nếu không cái đuôi của người nào đó sẽ sớm vểnh lên trời cao mấy trượng.

Lúc này, người nào đó trên mặt đang viết chân lý này, Tiêu Văn Nhưng cười cười lắc đầu, hạ giọng xuống giả dạng kiêu khêu gọi khàn khàn: ” Tiểu quỷ, kỳ thật cũng không có cái gì, chỉ là anh không thể ngăn lại được ma lực của mình mà thôi.”

Đáng tiếc là không có ai thưởng thức sự cố gắng ấy của hần, Lý Xa Xa chỉ tặng cho hần một cái liếc mắt sau đó “phì” một cái, lập tức nghiền nát lòng kiêu hãnh của vị soái ca nào đó.

Tiêu Văn Nhưng nhíu mày, cảm thán tại sao mình lại có thể sống chung một chỗ với con nhỏ không hiểu phong tình thế này. Lãng phí a, lãng phí; đáng tiếc a, đáng tiếc.

“Em đừng có lên mặt như vậy, khuyết điểm của em đầy rẫy vô số kể, giống như bây giờ, thường xuyên khiến anh phát điên; vì muốn xem ti vi, muốn ăn thứ tốt, em không từ một thủ đoạn nào; luôn vô lễ với thầy cô giáo, lợi dụng danh nghĩa giáo viên chủ nhiệm của anh để chạy đến văn phòng anh trốn học; chưa bao giờ

chịu giặt tất thối của mình; luôn tự cho là thanh cao khiến cho người khác cảm thấy buồn nôn; người khác nhất định phải nhớ kỹ sinh nhật của em mà sinh nhật của anh năm nào em cũng quên; mỗi lần thuê VCD là luôn luôn có ý xấu thuê phim kinh dị, em biết thừa là anh sợ xem thể loại đó; em lại còn vô cùng keo kiệt, đã mang thù là nhớ kỹ không quên (đúng là cô cũng như thế).....”

Đằng đằng một đêm, một vị nào đó tự cho mình là có tâm hồn thanh cao đã bị đả kích nặng nề.

Sáng sớm hôm sau, Tiêu Văn Nhưng một tay cầm nồi, một tay cầm xẻng, cộng thêm công lực của bốn cái đồng hồ báo thức, hợp thành một tổ nhạc giao hưởng, hô hoán Lý Xa Xa theo Chu Công trở về hiện thực.

” Được rồi —— Được rồi —— Em tỉnh rồi, anh đi ra ngoài điiiiiiiii.” Lý Xa Xa giơ lên cái cờ mà sáng nào cô cũng đã chuẩn bị sẵn lên giữa không trung run rẩy lay động hai cái.

Vì vậy nên Tiêu Văn Nhưng mới biết điều rời đi, bất quá biết rằng cô rời giường rất lè mề, miệng hần còn lảm bảm nói: ” Tiếp tục lăn qua lăn lại hai lần, gấp bốn cái, qua mười phút mới chui ra được.”

Y như dự đoán của Tiêu Văn Nhưng, Lý Xa Xa làm hết thấy những động tác như vậy mất mười phút rồi mới gật gà gật gù bước ra..

” Hôm nay bữa sáng là một quả trứng trắng, hai miếng bánh mì, một miếng Lạp Xưởng, và một cốc cà phê. Đây là bữa sáng kiểu Anh mà gần đây anh mới học được đó.”

A! Đã quên mất không nói đến cái ưu điểm cuối cùng của hần, chính là biết làm cơm đó. Hần có rất nhiều sổ tay nguyên liệu và cách làm món ăn phong phú của rất nhiều quốc gia không kể xiết. Mỗi ngày lại đổi một món ăn mới ra trận, khẩu vị tuyệt đối là bậc thầy. Bất quá, Tiêu Văn Nhưng cũng là có toan tính âm mưu, hần lợi dụng phương pháp này biến nó thành cách để báo thù Lý Xa Xa, trước sau đã phá hỏng kế hoạch giảm béo của cô không dưới một trăm lần..

Lý Xa Xa sau khi đánh răng rửa mặt, chải đầu gọn gàng, liền ngồi xuống hưởng thụ bữa sáng kiểu Anh quốc.

” Hôm nay hiếm khi được đi chơi xuân một lần, trường học của chúng ta rốt cục cũng đã mở mang đầu óc, Amen!” Lý Xa Xa làm một dấu Thánh giá () rồi bắt đầu ăn sáng..

” Hôm nay thời tiết đã ấm áp hơn, anh làm một chút salad Đức, em có thể lấy làm đồ ăn trưa. Còn có vài bắp ngô nướng, anh đã nướng nóng lên đặt ở trong hộp giữ ấm rồi, giữa trưa em đến chỗ anh mà lấy. Ngoài ra còn có sandwich, bên trong toàn là những thứ em thích như khoai tây chiên cùng gà sốt, đừng quên phải ăn cho hết đấy. Còn có hambơ để em lót dạ nữa. Còn đồ uống, lần trước, em thích nhất là uống rượu cốc-tai nên anh đã giảm bớt phần trăm lượng cồn trong này rồi, anh còn chuẩn bị thêm một ít đồ uống có ga; tự tay anh đã pha chế, giảm bớt hàm lượng cà phê cho em, con gái uống nhiều cà phê không tốt. Anh đã chuẩn bị xong hết rồi đó, em xem còn thiếu gì nữa không. Khi em trở về, anh không muốn nhìn thấy trong ba lô của em còn sót lại mấy thứ này, OK?” Tiêu Văn Nhưng một hơi nói xong những lời này rồi uống một ngụm cà phê thật lớn.

” Còn anh thì sao? Tại sao anh lại không phải còng lưng vác những thứ này? Em thấy anh mang theo trên người có mỗi cái ví “. Lý Xa Xa cảm thấy bất bình sâu sắc.

” Chẳng lẽ bên cạnh em không có hoàng tử bạch mã nào để hầu hạ sao? Anh mỗi lần đi chơi xuân như thế này đều sẽ có vài cô giáo trẻ tự động chạy theo phục vụ, Anh không thể phụ tấm lòng chân tình của các cô ấy.” Tiêu Văn Nhưng giương ra một bộ dáng hiên ngang lăm liệt.

Tên sắc quỷ chết tiệt này!.

” Không biết xấu hổ, chẳng trách lần nào anh cũng không ăn hết, lại còn cầm về nhà thật nhiều thức ăn, hóa ra là anh bán nhan sắc để kiếm cơm!” Không nghĩ tới trong nhà cô đã có sẵn một con “vịt”.

” Em nói cái gì?!” Trên đầu Tiêu Văn Nhưng bắt đầu bốc lên một làn khói nhẹ, cũng có thể so sánh với lão giáo sư hóa được rồi. Trong tay hần chẳng biết lúc nào đã cầm lấy quả trứng trắng, lập tức ném về phía Lý Xa Xa.

Một phát bắt trúng, Lý Xa Xa vừa vặn đón được quả trứng, nhưng trong lòng bàn tay cô nhầy nhụa lòng đỏ trứng gà. Dưới sự giận dữ bốc lên, Lý Xa Xa đem cả lọ tương ớt hướng về phía Tiêu Văn Nhưng ra sức

bóp liên tục khiến hần từ đầu xuống chân toàn bộ đỏ hoe đỏ nhợt... hề hề..

” Lý Xa Xa!” Tiêu Văn Nhưng phần nộ xông lên trước ôm lấy cô, cần đỡ thì cho mọi người cùng nhau đỡ.

Nhưng cũng vì vậy mà hần đã tạo ra thời cơ cho ý tưởng xấu xa của Lý Xa Xa, cô hướng trên đầu của hần tưới xuống, khiến cho mắt hần trở nên cay xè.

Một lát sau, trong phòng, trên quần áo..... vô cùng thâm thắm.....

Nói thật, cảm giác tắm rửa vào buổi sáng thực sự rất thoải mái, làm cho cả người đều nhẹ nhàng, khoan khoái. Lý Xa Xa đổi bộ quần áo mới đồng thời cũng đổi mới tâm tình. Hừ, không biết người nào đó bị tưới tương ớt lên đầu có nghĩ như vậy không.

Chơi xuân chưa chắc đã thú vị, những lần chơi xuân trước kia của Lý Xa Xa đều bị người nào đó dính sát theo hộ tống, sau đó lại phải nghe người đó lải nhải cả một ngày, chịu đủ người nào đó dày vò. Bất quá, lần này là lần chơi xuân nghiêm chỉnh nhất của cô, đã thoát khỏi cảnh bị người nào đó uy hiếp, trong không khí cũng không còn cảm thấy mùi của hần nữa, cô lần đầu cảm nhận được chuyện đi chơi xuân thật tốt đẹp.

Khi lên xe, có một bạn nam cùng lớp len lén đưa cho Lý Xa Xa một mảnh giấy nho nhỏ, cô lấp bắp kinh hãi, quay đầu lại nhìn xem có bị Tiêu Văn Nhưng bắt gặp hay không. Không thấy thái độ của hần thay đổi, cô nhìn hần cười gian.

Đến khi xuống xe, Lý Xa Xa theo lời hẹn của cậu bạn kia đi tìm hần. Cảm giác vô cùng kích động, cô cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp chuyện như vậy. Trong lớp học kia, bọn con trai không đem cô lên làm “đại tỷ” kính nể thì chính là đem cô làm huynh đệ, rất đả thương tâm hồn “thiếu nữ yếu đuối” của cô. Để xem lần này Tiêu Văn Nhưng có thể nói rằng một kẻ giống con trai như cô sẽ không có ai muốn được nữa hay không.

Tới địa điểm đã hẹn, quả nhiên Lý Xa Xa đã thấy nam sinh kia đứng chờ.

Mặt cậu ta đỏ lên, ấp úng nói: ” Mình có việc muốn nói với cậu... hi vọng cậu sẽ không từ chối.... nhưng nếu cậu thực sự cảm thấy mình đòi hỏi vô lý thì mình cũng sẽ không bắt buộc cậu đâu....”

” Cậu cứ nói đi, không sao cả!” Chỉ là làm bạn gái của hần thôi. Mặc dù Lý Xa Xa chưa từng yêu đương nhưng cô tin nhất định mình sẽ là một người bạn gái thật tốt, lại còn có thể cười nhạo Tiêu Văn Nhưng từ trước tới giờ chưa từng có bạn gái nữa chứ. Đây mới là mục đích hàng đầu khiến cô muốn nhận lời tỏ tình này.

” Mình..... rất thích..... cậu.....” Nam sinh kia lấp bắp mãi mới nói ra được. Lý Xa Xa nghe vậy thì hưng phấn phát điên, cô cơ hồ có thể nghe được tiếng Tiêu Văn Nhưng đang khóc thét.

Nam sinh kia sau khi rụt rè tỏ tình, lại nhìn sang Lý Xa Xa, kỳ quái là trên mặt Lý Xa Xa như thế nào lại lộ vẻ tươi cười bất thường, giống như bộ dạng của một con mèo chuẩn bị ăn thịt con chuột nhỏ bé, “..... Bạn tốt a~..... hề hề hề.”

Xin chú ý, động tác tiếp theo chỉ xảy ra trong nháy mắt...

“Rầm”!!!

Khuôn mặt xấu xa của Lý Xa Xa lập tức chảy dài = = ... vì tên tình báo Tiêu Văn Nhưng đang nấp trên cây xem trộm bất hạnh thế nào lại ngã cái “rầm” xuống trước mặt cô.

Mà nam sinh kia quả thực là cũng sợ ngây người = = thế nào mà lại thấy thầy chủ nhiệm rớt ào từ trên cây xuống.... cả đời hần kích động có lẽ cũng không bằng một ngày hôm nay....

” Này, em hỏi anh, có phải cả đời này em đều không gả đi được phải không?” Lý Xa Xa lần đầu tiên nhận thức được tầm quan trọng của vấn đề này..

” Em cuối cùng cũng hiểu được sao, tiểu quỷ.” Tiêu Văn Nhưng bày ra bộ dạng ta đã sớm biết là vậy mà.

” Chẳng lẽ em đây cả đời phải làm xử nữ sao, thực đáng thương a~.” Lý Xa Xa giống như có lẽ đã có thể đoán được tương lai thảm cảnh của mình.

Bị Tiêu Văn Nhưng không ngừng không ngừng cười nhạo..... cười nhạo..... cười nhạo....., nghỉ ngơi một chút... tiếp tục cười nhạo..... TT^TT

Không biết Lý Xa Xa đang suy nghĩ điều gì nhưng nhìn bộ dạng thảm thương như sắp tới ngày tận thế kia của cô...

” Ai bảo em đánh đá như vậy, yên tâm, anh trai này sẽ chăm lo cho em cả đời.” Tiêu Văn Nhưng muốn an ủi cô nhưng hẳn cũng không có biện pháp. Tuy vậy, Tiêu Văn Nhưng vẫn cảm giác được rằng tinh thần hy sinh của mình như vậy là hết sức cao cả.

” Không được, nhất định em phải đem mình gả ra ngoài, em không thể cả đời bị anh cười nhạo mãi được!” Liên quan đến mặt mũi là vấn đề quan trọng nhất từ trước tới giờ. Lý Xa Xa quyết định vì hạnh phúc cả đời, cô phải cố gắng hết sức mình.

Cái gì cũng có thể không cần, nhưng mặt mũi thì phải cần một chút. Nhất là mặt mũi giữa hân và cô.

” Không thể nào! Không bằng em cứ tìm bữa một mục tiêu nào đó, sau đó cứ quần lầy hân cả ngày không buông, nhất định sẽ thành công.” Cứ như vậy, hân cũng sẽ bớt đi một gánh nặng, không sai.

” Tìm bữa một mục tiêu?” Lý Xa Xa nhìn trái nhìn phải, nhìn lên nhìn xuống, mới ý thức được trước nay bên cạnh mình chỉ có mỗi một tên con trai. Dù sao cô cũng lười tìm bữa mục tiêu nào đó theo ý của hân, không bằng.... chọn hân đi.

Cô đem ánh mắt quý dị dán chặt tại trên người vị đáng thương nào đó.

Tiêu Văn Nhưng rốt cuộc cũng phát hiện ra ánh mắt của nàng kì dị khác thường, tỉnh táo lại thì cảm thấy không thích hợp ” Không thể nào! Anh chưa từng làm chuyện gì xấu a?”

Lý Xa Xa nở ra một nụ cười vô cùng bí hiểm, mắt vẫn dán chặt vào người Tiêu Văn Nhưng..

” Em.....em tự mình biết a, anh không thích hợp với em. Anh có vô số khuyết điểm, có..... có.....” Tiêu Văn Nhưng âm thầm hận bản thân quá tốt đẹp, hân nghĩ mãi mà không nghĩ ra được khuyết điểm nào của bản thân.....(Lau mồ hôi!).

” Tốt lắm!” Một cái vỗ mạnh đánh lên vai hân, ” Anh đã nguyện ý thì tại sao em lại từ chối chứ hì hì.”

Lý Xa Xa hào hùng nói, ” Từ nay về sau, em sẽ càng ngày càng ỷ lại vào anh, càng ngày càng quần quít lầy anh. Nếu anh dám có bạn gái, em sẽ đem toàn bộ thói xấu của anh nói cho người ta biết. Nếu anh không có bạn gái, em sẽ càng bắt anh phải thu dọn cục diện rối rắm của em ha ha ha”.

” Tóm lại, em chính là cô em chồng không gả ra ngoài được, còn anh chính là lão già háo sắc không cười được vợ ha ha ha!”

Ngoài cửa sổ từng đợt gió lạnh thổi ào ào, Tiêu Văn Nhưng bị phần làm dấu Thánh giá trước ngực (), ” Thượng Đế a, xin hãy tha thứ cho cô ấy mới mười bảy tuổi, vẫn còn nhỏ dại, đừng để cho cô ấy cứ trẻ con mãi như thế này. Từ nhỏ cô ấy đã thiếu sự chăm sóc của cha mẹ, lại được nuông chiều quá mức, thật sự là gây nghiệp chướng a..... Bất quá, nếu như việc này không thể làm trái với vận mệnh, xin Người hãy nhanh nhanh đưa cô ấy đến bệnh viện thần kinh đi, Amen!”

3. Chương 3-1: Cuộc Thi Thử Giữa Kỳ (1)

CV + Edit: Ý Ý

Làm học sinh, thống khổ nhất chính là không vượt qua được các kì thi. Mà kì thi cái quái gì chứ, cũng chỉ là kiểm tra một chút thực lực của các người thôi. Không biết nguồn gốc từ đâu lại sinh ra cái gọi là ” Thi thử giữa kì” – chính là là giữa học kì kiểm tra một chút từ đầu học kì đến giờ người nắm được bao nhiêu kiến thức..

Học thì học đi, lại còn bày trò tổng kết chỗ này một chút, tổng kết chỗ kia một chút. Mất cả nửa ngày, chẳng phải cuối kì lại có thêm một cuộc thi không khác gì cuộc thi giữa kì này sao. Thật sự là.. %!•# %*.....(lược bớt một số từ ngữ ngô tục.....).... Còn có tác dụng gì nữa sao..?.

Tại sao nhà trường lại có thể tàn ác như vậy!!!! Các học sinh đồng loạt kêu gào cực kỳ bi thảm, tại sao nhà trường lại có thể làm trái với đạo trời, trái với lương tâm như thế?(? Nghiêm trọng như vậy a~)

Hiện tại, cuộc thi thử giữa kì đã dần dần mở rộng quy mô phát triển ra rất lớn, thậm chí cơ hồ đã vượt qua cả cuộc thi cuối kì. Các giáo viên cũng đem nó trở thành cuộc thi tàn khốc, đem điểm số giữa các lớp so đầu, lập bảng xếp hạng thành tích,.. không ai hy vọng lớp của mình sẽ có xếp hạng thành tích thấp kém trong trường. Mặt khác, phụ huynh học sinh cũng đem sức nặng của nó đánh đồng với kì thi cuối kì. Nếu không thi tốt, ha ha, một trận roi tre chờ sẵn cùng với nửa học kì không ngừng không nghỉ ôn luyện bài tập, lại kèm theo cả một đống những lời mắng mỏ, cảm rằm vô nghĩa nữa...

Tóm lại, nói ngắn gọn, trong tháng tư quan trọng này, chiến tranh bắt đầu bùng nổ....

Ông trời thật không công bằng, trong khi đa số mọi người đều đang điên cuồng, hùng hục vùi đầu vào học, lại có những người vô cùng vui vẻ, nhàn nhã. Ví dụ như:

” Có nhầm hay không a! Nhanh như vậy đã đến cuộc thi giữa kì, em còn chưa chuẩn bị gì hết oa oa!” Tiếng khóc thét của người nào đó vang lên.

” Ha ha ha đây là báo ứng của em vì ngày thường đã chơi bời quá mức.....” Là một thanh âm nhàn rỗi của kẻ nào đó vui sướng khi thấy người khác gặp họa.

” Em cảnh cáo anh, nếu kết quả thi của em không tốt, nửa học kì sau anh cũng đừng mong được sống yên!” Áo người nào đó áo bị người nào đó hung hăng nhéo lên.

” Hừ, liên quan gì đến anh.” Không nhắc đến thì thôi, nhắc đến lại bức, nhớ lại học kì trước, Tiêu Văn Nhưng đã phải dùng tới sức của chín trâu hai hổ (còn bán rẻ một ít nam sắc) để giúp cô nhóc này có thể miễn cưỡng vượt qua được cuộc thi. Thật là không biết điều!

Lý Xa Xa lúc đó bởi vì có được đáp án bài thi đến tận tay, cho nên tối hôm trước khi thi liền ngồi đánh PS2 tới đêm khuya. Kết quả ngày hôm sau làm bài thi, chỗ này thì quên, chỗ kia thì nhớ lộn, đem đáp án mà Tiêu Văn Nhưng đã chuẩn bị trước đó vứt đầu không biết, hại hắn đang ngồi trông thi sốt ruột tới mức toát mồ hôi. Điên cuồng dùng đủ mọi tư thế làm ám hiệu lại dùng thêm tất cả kĩ xảo diễn trò mới khiến cho cô miễn cưỡng qua được.....

Một phen hết hồn a~.....

Đã vậy Lý Xa Xa lại còn muốn một giáo sư toán học đệ nhất như hắn hỗ trợ giúp cô, muốn dùng phương thức nhìn trộm đáp án này để vượt qua cuộc thi, trở thành học sinh đứng đầu toàn trường. Quan trọng nhất là, vì bao che cho Lý Xa Xa, Tiêu Văn Nhưng đã rất nhiều lần lấy trộm đáp án cho cô..... này..... hắn thật có khác gì gà mẹ không hả

Aiz... con nhóc này đã không thể dạy dỗ được nữa rồi, tuyệt đối không phải lỗi của người thầy giáo như hắn...

” Có nhầm hay không! Rõ ràng là lão ta thuộc chủ nghĩa hoàn mỹ điên cuồng mà, bắt học sinh phải đem đáp án ra viết cho bằng hết, giống y như làm luận văn vậy. Còn em nữa, bảo em giúp anh một tay viết văn thì em viết méo viết mó, đúng thật là vô dụng mà. Chính mình thì lại vội vàng chơi game cơ, căn bản là không chịu nghe anh giải thích gì cả, kết quả là mọi rắc rối của em đều một lưng anh phải gánh vác!”

Còn dám trách cô, là người nào hôm đó giật lấy bài thi trên tay cô mắng nhiếc một thôi một hồi liền múa bút giùm cô, sau đó ở bên kia tự mình khoe khoang nửa ngày, ca tụng hần thân là người anh trai vĩ đại

cùng tinh thần hy sinh cao cả. Khiến cho cô tức giận đến nội thương, lại không thể phát tác, chỉ có thể cùng hần phân thắng bại trong game, lấy lại một chút mặt mũi..

Kết quả, sau cuộc thi, số người oán thán vô biên, thiếu chút nữa là chết người...

” Cái gì gọi là viết văn vô dụng chứ, đúng là không biết hưởng thụ nghệ thuật. Ngoài mặt đối với mọi người thì dễ gần, hòa nhã. Trên thực tế là trong lòng lại âm thầm ghen tị với người tài giỏi.....thật là hiểm độc, lão ta dám phê bình bài thi của em dài lê thê như vậy, dám nói là em thuộc loại trình độ thấp à!”.

Kỳ thật vốn là không đạt yêu cầu, Tiêu Văn Nhưng thật sự là không phục. Hần trước kia ở trung học dù gì cũng đều được mọi người công nhận là đệ nhất “đại văn hào”, sao bây giờ lại có thể bị chê bai tới bởi như thế này được?.

Bởi vậy Tiêu Văn Nhưng phần nộ cầm bài văn kia hiên ngang đi tranh cãi với giáo sư văn cho ra ngô ra khoai. Cuối cùng lão già kia tâm không cam, tình không nguyện vung bút sửa lại cho Lý Xa Xa chỉ vừa đủ điểm qua. Dù sao như vậy cũng phần nào làm yên lòng tự trọng bị thương của hắn..

” Tóm lại, mặc kệ ai đúng ai sai (kỳ thật cũng thật sự rất khó nói.....). Lần này thi thử giữa kỳ, anh muốn làm thế nào thì làm nhưng thế nào cũng phải cho em qua. Vì mặt mũi của em, cũng vì mặt mũi của anh nữa.”

Mặt mũi của Lý Xa Xa cũng chỉ là cuối kì đến trường có thể khoe với các bạn cùng lớp rằng kết quả xếp hạng của cô đã leo lên được hạng ba từ dưới lên mà thôi.

Mà mặt mũi của Tiêu Văn Nhưng thì chỉ là sau khi thi xong sẽ không bị thầy hiệu trưởng gọi lên, hỏi hắn có bận dạy học quá hay không mà mà không rảnh quan tâm đến em gái của mình.

Tóm lại, kì thi lần này, Lý Xa Xa có thể qua được hay không bọn họ nhất định phải “đồng tâm hiệp lực” chiến đấu, tiếp tục nghĩ ra những kế sách chiến đấu mới!!.

Cái gọi là anh em chung một lòng, chính là bọn họ hành động ở trong tối, kia các giáo viên khác ở ngoài sáng, hơn nữa bọn họ còn “không từ một thủ đoạn nào”...

” Vô liêm sỉ”, bọn họ nhất định sẽ thắng lớn!!.

Cho nên, xin hãy chờ xem....

Thật trớ trêu....

Người ta vẫn nói, phải đem nguy hiểm bóp chết từ trong trứng nước. Vì vậy, muốn không xảy ra sơ suất gì trong kì thi, đương nhiên trước tiên cần phải biết những giáo sư kia lần này sẽ ra đề như thế nào thì mới có thể sớm đối phó..

Đến kì thi, thái độ của Tiêu Văn Nhưng vô cùng mất tự nhiên nhưng trong mắt các giáo sư khác lại biến thành hần nhiệt tình quá mức với công việc, hơn nữa Tiêu Văn Nhưng còn đã hai lần được giao nhiệm vụ làm đề thi, cho nên lần này dù cho hắn có tổn nước bọt thế nào thì các giáo viên trong tổ toán học cũng không “nỡ” tiếp tục giao cho hắn nhiệm vụ ra đề thi nữa.(cho dù hắn có ngàn vạn lần nguyện ý.....).

Cho nên Tiêu Văn Nhưng lại phải cẩn thận đi dò hỏi các tổ bộ môn trong trường xem những ai là người nhận nhiệm vụ ra đề thi, sau đó loại trừ dần, lại hỏi thăm thêm những vấn đề sẽ được nhắc đến trong bài thi. Thật kĩ lưỡng, tỉ mỉ lập ra kế hoạch tác chiến.

Đương nhiên, trước khi thi hai tuần, bọn họ cũng đã thảo luận xong người sẽ được chọn làm đề thi. Dù sao thì cũng phải quyết định sớm, chờ tới lúc gần thi mới chọn người thì e rằng không kịp chuẩn bị đề hợp lý.....

” Em cảm thấy môn tiếng anh hẳn là Trương lão thái ra đề, bà ta chờ cơ hội này rất lâu rồi. Theo mấy người bên lớp của Tiểu Lâm nói cho em biết thì Trương lão thái kia mỗi lần ra đề đều lập lời thề son sắt, trong bài thi phải có một phần khó nhằn tới mức hủy thiên diệt địa để đánh giá trình độ của học sinh, như vậy mới phù hợp với tính chất tinh thần giáo dục vốn có. Cho nên em cảm thấy được hẳn là bà ấy sẽ là người ra đề!” – Đệ nhất “tinh báo viên” báo cáo. Ở mỗi khoa, mỗi lớp cô đều gài những “cơ sở ngầm” như vậy.....

” Giáo sư Trương Quân Phương a, thăm rồi, anh biết bà ấy, bà ấy là người lạnh lùng nhất tổ Anh văn đó. Luôn luôn mặc quần áo màu đen, chẳng thấy bà ấy cười bao giờ, cùng bà ấy cười hi hi ha ha cũng vô dụng thôi.” Đệ nhất “đại văn hào” bắt đầu cười khở..

” Ha ha, em cũng biết cô ấy, anh biết không, học trò ưu ái nhất của bà ta, cũng chính là cô giáo Vương thực tập mới vào trường mình đây, là cái người suốt ngày ăn mặc kín cổng cao tường đó.” Không thể có cơn gió nào lọt qua nổi – đây là danh ngôn của Lý Xa Xa..

” Ô, anh cũng nghe được, thật là một người bảo thủ. Giáo sư Trương – bà ta thực quá đúng đắn, cô giáo Vương có vẻ dễ gần hơn. Có lẽ là anh có thể từ miệng cô ấy lấy được chút tin tức, anh và cô ấy cũng biết nhau một chút. Nếu như là Trương lão thái ra đề thì anh chỉ cần đến văn phòng của bọn họ hẳn là có thể biết được vài câu.”

” Được, đã giải quyết xong môn tiếng anh.” Lý Xa Xa nằm úp sấp trên bàn, thẳng tay gạch chéo vào môn tiếng anh, ” Còn môn toán thì sao? Anh hẳn là có thể làm tốt chứ.”

” Em không cần lo lắng, anh là tổ trưởng bộ môn toán, anh muốn biết tiến độ ra đề thi thì làm gì có ai dám ngăn lại chứ.” Cái này gọi là lấy việc công làm việc tư, chính là lợi ích của tổ trưởng.

” Còn lại môn ngữ văn thôi, em cũng không yêu cầu gì. Tổ ngữ văn luôn là Lục lão đầu ra đề thi, ngàn năm không thay đổi, anh chỉ cần đi xem các đề thi trước đây ông ấy ra như thế nào, nhớ viết lại đề bài cho em, chắc là không có gì thay đổi nhiều đâu. Đúng rồi, em hỏi anh!” Một bàn tay thon dài không khách khí nhéo xuống lỗ tai của người nào đó đang uể oải buồn ngủ, “Lần trước anh bắt em học thuộc cả đoạn cổ văn khó hiểu lại còn dài ngoằng, cuối cùng chẳng có liên quan gì đến bài thi cả, sao anh không biết đường lên xem trước đề thi chứ.”

Tuy rằng đang bị nhéo lỗ tai, Tiêu Văn Nhưng vẫn là nhắm mắt lại, không thèm nghe, đối với em gái bạo lực của hắn, hắn lĩnh giáo đã lâu “Cuối cùng vẫn là anh phải gánh vác giúp em đó thôi?” Cảm giác được lỗ tai càng đau đớn, hắn vội nói sang chuyện khác, “Được rồi, vậy còn môn vật lý, em nghĩ là ai ra đề?”

” Em cũng chưa rõ, vật lý em không lo lắm, nghe mấy người khóa trên nói, tổ vật lý vĩnh viễn đều ra đề cố định, năm nào cũng giống nhau. Xem nào, hẳn là giáo viên của lớp em ra, lão già đó thì em biết rồi, em với ông ấy khá thân nhau đó, ngay cả ông ấy giấu chìa khóa ở đâu em còn biết nữa là ha ha ha”.

...

” Cho nên, chúng ta chỉ còn đau đầu môn hóa học nữa phải không.....” Tiêu Văn Nhưng chậm rãi rút lỗ tai ra, chậm rãi mở to mắt, chậm rãi quay sang nhìn khuôn mặt đau khổ của người nào đó..

Căn cứ vào những kinh nghiệm trước đó, cho dù là biết ai là người ra đề thi cũng chưa chắc qua được. Bởi vì hai người đối với cửa ải này không chắc chắn lắm, giống như lọt vào trong sương mù, cho nên không chắc có thể biết trước được đề thi, kia đi rình trộm cũng hao tâm tổn sức khá phiền toái. May là hóa học lớp mười không quá khó, nếu bỏ qua các môn khác, chỉ ôn duy nhất môn hóa thì miễn cưỡng cũng có thể đạt được điểm trung bình..

Vì vậy Tiêu Văn Nhưng và Lý Xa Xa đều có chung ý tưởng, so với việc hao tâm tổn sức đi rình trộm đề thi và đoán già đoán non xem ai là người ra đề, còn không bằng để Lý tiểu muội ôn tập chăm chỉ một chút. Tin tưởng rằng bọn họ cùng chung huyết thống cao quý thì Lý Xa Xa cũng sẽ được thừa hưởng trí thông minh tuyệt đỉnh của ông anh trai, chuyện này tuyệt đối không thành vấn đề.

” Em biết rồi, em sẽ ôn bài chăm chỉ vậy.” Cô thật đáng thương vì chỉ có một mình cô đơn; thật đáng thương vì không có một ông anh trai toàn năng; thật đáng thương vì ông trời ghen tị với anh trai của cô, nỗ lòng tước đoạt đi trí thông minh hóa học của hắn; thật đáng thương vì không còn ai có thể cho cô dựa vào, không có ông anh trai nào khác để có thể dựa vào; chỉ có thể chấp nhận rằng cô có một ông anh trai ngu siêu cấp môn hóa (dù sao đều là lỗi của anh trai cô); khiến cho chính mình phải “tự thân vận động” (Không biết Tiêu Văn Nhưng biết em gái hắn nghĩ như vậy thì sẽ có cảm tưởng gì, nhất định là %!•#%*.....).

Ngày hôm sau..

Trên đường vào trường, Tiêu Văn Nhưng bất ngờ gặp giáo sư Trương, chưa kịp hỏi thì...

Lý Xa Xa vừa vào đến lớp, buông cặp sách ra, vừa đặt mông xuống ghế...

Giáo sư Trương nói với hắn:.

Cô bạn cùng bàn nói với cô:.

” Cuộc thi lần này, do bộ giáo dục ra đề, cậu biết không?”

.....

Từng bước tính toán đều sai, từng bước tính toán đều sai, ván này thua rồi.....

4. Chương 3-2: Pn 1 – Lý Xa Xa Trong Mắt Tôi

CV + Edit: Ý Ý

—— Xuất phát từ cô bạn cùng bàn với Lý Xa Xa

Đúng vậy, Lý Xa Xa là người ngồi cùng bạn với tôi. Mặc dù mới ngồi cạnh nhau chưa đầy nửa năm, nhưng tôi vẫn cảm thấy cô ấy là một người vô cùng khó đoán.

Tại sao tôi và Lý Xa Xa lại ngồi cạnh nhau? Đó là do thầy chủ nhiệm của chúng tôi sắp xếp chỗ ngồi như vậy. Nói đến cũng lạ, mới khai giảng hai tháng, Lý Xa Xa đã liên tục đổi chỗ năm lần, khi đó Lý Xa Xa trong lớp còn chưa nổi bật. Cũng từ việc thường xuyên đổi chỗ như vậy, dần dần mọi người bắt đầu để ý đến cô ấy.

Những người ngồi cùng bàn với Lý Xa Xa trước đây đều là những người có lực học không tệ trong lớp, thành tích nhập học của bọn họ khá cao. Mà tôi, không phải tôi khoe khoang, thành tích của tôi cũng ít nhất có thể đứng trong top mười của lớp. Tôi từng có một suy nghĩ vớ vẩn trong đầu, có phải hay không bởi vì thành tích của tôi tốt như vậy, mới có thể cùng Lý Xa Xa ngồi cùng một chỗ đến bây giờ..

Chính là rất nhanh tôi đã gạt bỏ suy nghĩ này, bởi vì cho dù là như vậy, Lý Xa Xa cũng không bao giờ nghe lời thầy giáo Tiêu. À, đúng rồi, quên nói, tôi nghi ngờ như vậy là bởi vì tôi có một thói quen, không biết là tốt hay xấu, tôi bình thường sẽ không ngăn cản bạn ngồi cùng bàn nhìn lên đáp án của mình, cho nên tôi cũng không cần phải che che giấu giấu, tự biến mình thành cái tư thế vắn vẹo khó nhìn.

Có sao đâu chứ, tôi là một người phóng khoáng mà, không cần tính toán toán như vậy. Tôi vẫn luôn cho rằng, trong khi thi phải dựa vào chính sức mình, người khác ai cũng không thể giúp được..

Mà Lý Xa Xa trong giờ thi lại vô cùng hiền ngang, trắng trợn nhìn đáp án của tôi, hoàn toàn không có chút xấu hổ, ngượng ngùng nào. Thuận tiện nói một chút, tôi thích cô ấy cũng chính vì như thế, cô ấy thực ngay thẳng, cũng không che giấu, không giống bạn ngồi cùng bàn hồi sơ trung của tôi. Rõ ràng là muốn nhìn lên chết đi được mà lại còn sĩ diện, sợ người khác phát hiện, đã kích tự ái của cô ấy. Kỳ thật tôi cũng không suy nghĩ gì nhiều, hơn nữa Lý Xa Xa chỉ chép bài cho đến khi đủ tiêu chuẩn vượt qua, đủ điểm trung bình mà thôi, không bao giờ cô ấy chép quá thêm vài chữ..

Nói đến đây, tôi không khỏi miên man suy nghĩ vấn đề sâu xa, vì sao mà Lý Xa Xa lại có thể vượt qua được cuộc thi cuối học kì một kia.

Tôi nghi ngờ như vậy là vì, vốn dĩ Lý Xa Xa bình thường đi học đều chỉ chăm chú xem tiểu thuyết, tan học về nhà thì ngủ khì khì (theo cô ấy nói là bởi vì đi học xem tiểu thuyết chung quanh thực im lặng, bầu không khí yên ắng dễ chịu.....), chẳng hiểu sao cô ấy lại qua được. Hơn nữa thi cuối kì là một cuộc thi vô cùng khắc nghiệt a~, trong lớp có vô số người sử dụng tài liệu còn không qua được, mà tôi lại chưa thấy cô ấy dùng tài liệu bao giờ. Kết quả thi của tôi cũng chỉ có bảy mươi điểm.

Tôi còn phát hiện ra đáp án bài thi của Lý Xa Xa so với đáp án chuẩn của các giáo viên sai rất nhiều. Không phải tôi cố tình soi mói mà là cô ấy nghênh ngang bày ra trước mặt tôi, tôi không nhìn đến cũng khó. Chẳng lẽ là vận khí của Lý Xa Xa đặc biệt tốt??(nếu không chính là các thầy cô giáo đều là người mù, không thì cũng là bị loạn thị hết rồi.....).

Lại nói đến thầy chủ nhiệm của chúng tôi, thầy giáo Tiêu đối xử với Lý Xa Xa cũng rất đặc biệt. Thầy giáo Tiêu quả thật là một người thầy vô cùng tốt. Đối với Lý Xa Xa nhiều lần bị phạt đến văn phòng thầy chủ nhiệm cũng đều nén giận, hơn nữa mỗi lần cũng có thể chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không..

Bất quá Lý Xa Xa chắc là cũng hối lỗi lắm, nếu không thì cậu ấy làm sao lại luôn bỏ qua bữa trưa không ăn chút (bởi vì ăn nhiều bánh bích quy lắm đi?).

Ngay cả như vậy, tôi vẫn mơ hồ cảm thấy được sự việc không đơn giản như vậy. Nếu không thì thầy giáo Tiêu sẽ không ở buổi thi hôm ấy đứng bên cạnh Lý Xa Xa nhỏ giọng nhắc bài cho cô ấy, tuy rằng âm thanh rất nhỏ, vẫn bị tôi bắt được; càng sẽ không lúc ở trường phát hiện Lý Xa Xa đang đọc tạp chí tuổi trẻ, chính là ở đi qua bên người cô ấy, lặng lẽ cốc lên đầu cô ấy một cái; còn sẽ không sau khi tan học tâm huyết dâng trào muốn học sinh ở lại trực nhật, giữ gìn vệ sinh lớp học, mà mỗi lần đều chọn Lý Xa Xa ở lại.....

Tôi cứ lấy ví dụ như vậy vài lần, có lẽ mọi người cũng hiểu điều mà tôi đang ám chỉ, chính là..... tôi thích thầy giáo Tiêu, nếu không tôi cũng sẽ không đối với thầy ấy cái gì cũng để ý, mọi việc thầy ấy làm tôi đều nắm rõ trong lòng bàn tay..

Tôi biết học sinh và giáo viên có tình cảm với nhau là không được, chính là tôi thật sự thích thầy ấy bởi vì tấm lòng tận tụy giúp đỡ học sinh yếu kém của thầy ấy khiến tôi cảm động.

Nói thật, có rất ít thầy cô giáo sẽ quan tâm đến thành tích yếu kém của học sinh, phần lớn họ đều ưu ái, quan tâm đến những học sinh có thành tích tốt, mang về vinh dự cho họ. Ví dụ như kì thi này người nào đứng đầu lớp chẳng hạn,... vân vân a~ mây mây,....

Cho dù có thầy cô giáo có quan tâm học sinh kém, phần lớn đều là để thể hiện tư cách làm thầy của bọn họ, chứng minh mình là một giáo viên tốt, Ở nội tâm của họ, có phải thật sự là không quan tâm đến thành tích đâu..

Nhưng thầy giáo Tiêu thì khác, cho dù Lý Xa Xa không ngừng gây ra phiền phức cho thầy ấy, thầy ấy vẫn trước sau như một, chân thành quan tâm đến học trò Lý Xa Xa, không lúc nào là không dung túng cho cô ấy, khiến tôi thật sự thực cảm động a~ (Aizz, bạn cùng lớp, lạt đề vậy!!)

Ấy (tĩnh lại.....), trở lại chuyện chính. Vì thế tôi rút ra kết luận sau khi ngồi cạnh Lý Xa Xa gần nửa năm, cô ấy nhất định không đơn giản như vẻ bề ngoài, càng cầu thả thì nhất định càng có cái bí mật gì đó sau lưng khiến cho người khác không ngờ được..

Theo như suy đoán chủ quan của tôi, cô ấy thật ra chính là học sinh chăm chỉ hơn bất kì ai hết. Có lẽ là vì gặp phải nguyên nhân nào đó khó nói, cho nên ngoài mặt cô ấy giả vờ vui tươi, lông bông, bất cần; kỳ thật mỗi ngày về nhà là suốt đêm khổ học, buộc tóc treo lên xà ngang, sáng sớm khi đàn gà bắt đầu nhảy múa thì cô ấy vẫn còn học bài, chịu đựng mọi gian khổ vất vả, nằm gai nệm mật

Các thầy cô giáo trong lớp cũng như thầy giáo Tiêu đều biết đến nỗi khổ khó nói của Lý Xa Xa, cho nên thường xuyên châm chọc cho cô ấy, tận lực bao che, có thể thả thì liền thả, không thể thả cũng cứ thả,... cũng chỉ có cách đó là có thể giúp đỡ cô ấy..

Nhất định là như vậy, cô bạn đáng thương của tôi, dù sao thì cũng là bạn cùng bàn, sau này tôi sẽ cố gắng nhường nhịn, giúp đỡ thành tích của Lý Xa Xa tốt hơn, để an ủi phần nào tâm hồn cô đơn của cô ấy!!(mở hôi a!).

Thuận tiện nói một chút, tên của tôi là Ngô Nguyệt Hồng, mặc dù tôi chỉ có thể xuất hiện ở chương này, bởi vì tôi chỉ là một diễn viên phụ nhưng tin tưởng với khả năng phân tích chính xác của tôi, cùng với tình yêu mến dành cho thầy giáo của mình, nhất định sẽ làm cảm động đến tâm hồn của các vị độc giả. Vì vậy, có một ngày tôi sẽ quay lại!! Hy vọng mọi người sẽ ủng hộ nhiều hơn nga!! ^o^

5. Chương 4: Cuộc Thi Thử Giữa Kỳ (2)

CV + Edit: Ý Ý

Trở trên lần thứ hai...

Có một câu nói thối tha mà mọi người vẫn truyền nhau, khi Thượng Đế đã đóng đi cái cửa này, thì nhất định sẽ mở ra một cái cửa sổ khác.

Theo một số nguồn tin rò rỉ, bộ giáo dục sẽ phát đề thi đến các trường trước một ngày. Mà trong buổi tối hôm ấy, chính là cơ hội duy nhất..

Tuy rằng cho dù có biết trước được đề thi, cũng chưa chắc Lý Xa Xa ngày hôm sau có thể nhớ rõ được đáp án. Nhưng hai anh em nhà họ Tiêu vẫn đặt ra tiêu chuẩn: Làm hết khả năng của mình, còn lại thì tùy vào ý trời sắp đặt..

Nói như vậy, cũng chính là lần này cô em gái nhà họ Tiêu – Lý Xa Xa đã thật sự có tinh thần lo lắng với việc ôn thi của mình. Nhất định trước hết là phải biết được đề thi như thế nào, sau đó nghiên cứu một chút, cân nhắc cân nhắc..

Đúng vậy, ôn tập, bởi vì cuộc thi thử giữa kì năm nay gặp phải một tình huống đặc biệt, Lý Xa Xa bị bắt phải vận động đến không dưới mười hai phần sức lực để chiến đấu, thật đúng là khốn khổ cho cô..... cũng khổ cho Tiêu Văn Nhưng..... Đó là.....

” Anh lại đọc sai rồi, có đầu óc không vậy?” Một cái chân ngọc ngà đá thẳng vào Tiêu Văn Nhưng.

” Vì cái gì anh đã tốt nghiệp tám trăm năm trước rồi mà lại còn phải một lần nữa học thuộc lòng cái bài văn rỗng tuếch này chứ?” Vô cùng ủy khuất nga, Tiêu Văn Nhưng cảm thán đầu óc của một thiên tài toán học như hần đang bị Lý Xa Xa hành hạ đến nát nát..

” Bởi vì.....” Lý Xa Xa dương dương tự đắc phán một câu, “Anh là giám thị trông thi.”

Cái gọi là giám thị trông thi, chính là trong cuộc thi nhàn rỗi không có việc gì làm, đi qua đi lại hết lớp này sang lớp khác. Thỉnh thoảng lại xuất uy làm càn, rồi đi qua đi lại, lại xuất uy tiếp, hoặc là báo cáo một chút bài thi cần sửa đề mục cho giáo viên khác. Lần này Tiêu Văn Nhưng vô cùng tích cực nhiệt tình tự ứng cử bản thân nhận vị trí này.

Đương nhiên mục đích của hần chính là để rình trộm đề thi. Không thì đến lúc trông thi giả vờ nhìn sách giáo khoa, tiếp tục đối chiếu một chút, kiểm tra một chút, rồi viết cái tờ giấy nhỏ nhỏ chẳng hạn, sau đó ném qua cho Lý Xa Xa làm bài..

Bất quá đó cũng là giải pháp liều lĩnh, trừ phi nhìn trộm đề thi thất bại, nếu không thì không phải bất đắc dĩ, quyết không dùng.....

Tuy rằng nói như vậy, nhưng nếu như Tiêu Văn Nhưng bị đổi nhiệm vụ sang trông thi lớp khác, như vậy làm sao trong thời gian ngắn Lý Xa Xa có được đáp án đây, cho nên, hần cũng phải tiến nhập vào hàng ngũ tập huấn..

” Trên thế giới này chỉ sợ không còn ai vĩ đại như anh trai của em đâu, ” Tiêu Văn Nhưng cầm bài cổ văn học thuộc lòng cảm thán, cũng không quên nâng bản thân lên một chút. “Thời gian này chính là thời gian mà tất cả các giáo viên đều được an nhàn, rảnh rỗi, còn anh thì lại rơi vào tình trạng nước sôi lửa bỏng như thế này đây.”

” Anh thật là phiền toái, này, câu này có nghĩa là gì đây? Nó cứ nhìn em chăm chăm, còn em nhìn nó mà không hiểu được.....” Lý Xa Xa đem câu hỏi ôn tập ném qua cho hần.

Tiêu Văn Nhưng nhìn qua vài lần, liệt kê ra mấy công thức, ” Em trước tiên phải đem những công thức cơ bản này luyện thật nhuần nhuyễn, rồi chỉ cần áp dụng các công thức này vào bài là giải được.” Sau đó ai đó rung đùi đắc ý ngồi học thuộc cổ văn.

” Anh nói thật dễ dàng.” Lý Xa Xa ra sức chiến đấu với đồng bài tập.

” May mà chúng ta thực sự không có quan hệ huyết thống, bằng không thật mất mặt.” Tiêu Văn Nhưng lại một lần nữa thở dài. Nhớ lại khoảng thời gian đầu tháng ba năm đó... tình hình bí hiểm đó mỗi khi nhớ lại đều không khỏi khiến hắn phát run...

” Tiêu Văn Nhưng, anh còn nói em, ai kêu anh đi thuê đĩa phim, thuê đĩa trò chơi trở về chơi, còn rủ em chơi cùng” (tuy rằng cô cũng rất nguyên ý).

Lại còn nói với cô, “Em còn nhỏ, cứ chơi thoải mái đi”!!!

” Có sao?” Tiêu Văn Nhưng nghĩ nghĩ, hình như có, đều tại cha mẹ đã không chỉ cho hắn phải dạy dỗ trẻ con như thế nào, hắn làm sao biết được a~? Đương nhiên là cùng Lý Xa Xa chơi điên cuồng rồi..

“Bốp!” Lại một lần nữa, Lý Xa Xa đem Tiêu Văn Nhưng đá bay xuống ghế, “Em đói rồi, anh đi làm đồ ăn khuya đi.”

Còn có ai bí hiểm hơn hắn nữa không?.

Đêm khuya yên tĩnh, là thời gian thích hợp nhất để bàn bạc chuyện cơ mật xấu xa...

” Em xác định đề thi sẽ đặt ở phòng giáo vụ?” Một cái đầu..

” Đương nhiên, sẽ không có ai nghĩ là đề thi giữa kì mà cũng có người muốn xem trộm đâu”. Lại một cái đầu nữa, trừ em gái bảo bối của hắn ra thì còn ai nữa..

” Ừ, ” không phải không thừa nhận, ” Điều này cũng đúng.”.

” Để em đi hỏi thăm một chút, nếu thay đổi địa điểm, em sẽ phát tín hiệu đến cho anh, chúng ta sẽ tiếp tục thương lượng ở nhà gửi xe sau.” Thật là, có khác gì gián điệp không chứ..

Đây là cái gọi là ” tính chất giáo dục vốn có ” a

.....

” Anh trai, nếu bị bắt quả tang, anh phải làm sao a~?” Rốt cục Lý Xa Xa đã có một chút tình cảm lo lắng cho ông anh trai, kỳ thật dù sao nhà trường cũng sẽ không vì thành tích cuộc thi của cô không tốt mà K* cô.

(K*: kill = giết)

” Anh sớm đã có đối sách.” Khóe môi Tiêu Văn Nhưng thoáng hiện một nét cười gian..

” Anh trai, lần đầu tiên em phát hiện anh thật là lợi hại nga.” Lý Xa Xa suy nghĩ thật lâu..

” Đương nhiên.” Giờ em mới biết a?.

“.....”.

” Anh trai, anh có đối sách gì vậy?” Thật là tuyệt vời

~” Nhóc con đừng vội.” Thiên cơ bất khả lộ..

” Nói đi mà, em cũng lo lắng cho anh a, để cho em yên tâm một chút.” Thực ra tất cả vẫn là vì tò mò thôi..

Thế mà Tiêu Văn Nhưng lại vô cùng cảm động ~ ” Anh đây sẽ nói cho em biết vậy, nếu chúng ta bị bắt quả tang đang nhìn trộm đề thi, anh sẽ nói là anh vừa phát hiện ra em có ý đồ xấu, anh là bởi vì ngăn em không cho em gian lận nên mới xuất hiện, đây là vì nghĩa lớn mà hy sinh bản thân. Nói như vậy, ít nhất bảo vệ được anh, em yên tâm, chỉ cần anh không sao, em cũng nhất định sẽ không bị đá khỏi trường đâu ha ha ha.”

Khóe miệng người nào đó co rút...

“Em gái, chúc chúng ta đêm mai thành công, vì em, anh dù trên đầu có kẻ đao, dưới có biển lửa cũng không có vấn đề gì.”.

Khóe miệng người nào đó tiếp tục co rút.....

Có thật là kẻ sách tốt không nha ~

6. Chương 5-1: Cuộc Thi Thử Giữa Kỳ (3)

CV + Edit: Ý Ý

Tất cả mọi người trong thời gian này đều khẩn trương, Lý Xa Xa cũng vậy, cho dù cô có là một người không sợ trời, không sợ đất đi nữa.

Bất quá, đây cũng là khoảng thời gian thuận lợi.....

Lý Xa Xa và Tiêu Văn Nhưng an an ổn ổn từ phòng giáo vụ đi ra, còn giúp bảo vệ khóa cửa lại. Thanh thanh thần thần đi dạo trên hành lang trong trường với kế hoạch thành công hoàn hảo trào tường về nhà..

"Bảo vệ trường mình thật là không cẩn thận, sau ba tiếng mới tuần tra một lần, ba tiếng có thể làm được rất nhiều việc a....." Là buổi sáng Tiêu Văn Nhưng hi hi ha ha cũng lão bảo vệ nói chuyện phiếm mới có thể biết được thông tin này..

"Vốn là cả đời ông ta cũng không nghĩ sẽ có người muốn trộm đề thi, nếu không thì ông ta có thể nhàn rỗi như vậy sao?"

"Cũng đúng.."

"Lại nói, chỉ cần dùng vài cái dây thép là có thể mở ra được cửa tủ, bọn họ cũng thật là bất cẩn quá đi." Đề thi hay là những thứ quan trọng gì đó đáng ra nên đặt ở trong hòm sắt thì mới không bị người ta lấy được dễ dàng như thế..

"Nếu giống như anh nói, bọn họ để trong hòm sắt thật, thì chúng ta phải khiêng cả cái hòm sắt đó đi sao."

"Bình!" Tiêu Văn Nhưng thẳng tay gõ xuống đầu của Lý Xa Xa, "Em có đầu óc không vậy, đem cả đề thi đều trộm đi, vậy ngày mai em thi bằng cái gì?"

....

Quả nhiên là đắc ý đến lú lẫn rồi..

Đột nhiên, cuối hành lang phát ra rất nhiều ánh sáng le lói, là ánh sáng của đèn pin..

"Không thể nào, ông ta tính lại rồi sao?"

"Ngốc!" Tiêu Văn Nhưng lại thuận tay gõ xuống, hấn kéo Lý Xa Xa đến phía sau một cái cửa không khóa bên trong phòng học."Em không nhìn thấy là rất nhiều ánh sáng à, nhất định không chỉ một người."

"Không thể nào." Lý Xa Xa ngậm miệng lại, theo dõi mấy người kia chậm rãi đi vào phòng giáo vụ.

Một lúc sau liền nghe được tiếng dây thép nâng khóa cửa khe khẽ, "Không thể ngờ được cũng có người có ý tưởng nhìn trộm đề thi giống chúng ta".

"Aizzz... Nguyên nhân là do việc bảo vệ của trường ta quá dễ dãi mà..." Thực bì ai, ai cũng có thể vào được..

"Hình như là mấy tên năm hai thường xuyên quấy rối trong trường thì phải, đề thi của bọn họ cũng giống của em sao?" Lý Xa Xa nhớ rõ bạn cùng lớp của cô đã từng kể qua về mấy người này. Tuy nhiên, dường như toàn bộ phần tử xấu trong trường cô cũng đều biết đến, nguyên nhân là do..... nghĩ lại mà cảm thấy kinh hãi..

"Dù không phải là chung đề thi, bọn chúng đến phòng giáo vụ đêm hôm khuya khoắt thế này cũng không phải là việc tốt."

Bất quá..... hai người thò trộm hai cái đầu ra nhìn, Tiêu Văn Nhưng chăm chú, "Thủ pháp cạy cửa của bọn chúng rất chuyên nghiệp."

” Đúng vậy, anh làm sao có thể so với bọn chúng được, ngay cả em so ra cũng còn kém nữa là.” Lý Xa Xa đồng ý, vì bọn họ không phải là kẻ cắp chuyên nghiệp nên để có thể tới được đây, Tiêu Văn Nhưng đã phải cẩn thận, tỉ mỉ, dày công nghiên cứu cấu tạo của cái khóa cửa. Thế thì mới có thể đột nhập hoàn hảo như vậy chứ.

“Ai...!” Cả hai đang thở dài, không biết phải trở về ra sao. Bỗng nhiên....

” Đông!” – Cả hai người đều nhảy dựng lên!!!!!!.

” Làm sao vậy?” Lý Xa Xa vội hỏi. Trời tối đen như mực, không lẽ là có quỷ..

Tiêu Văn Nhưng chán nản buông một tiếng, ” Bọn đàn này, bọn chúng mở mãi không được nên quyết định dùng kim bẻ khóa.”

” Không thể nào, trừ phi lão bảo vệ là kẻ điếc, nếu không..... ông ta nhất định sẽ nghe được.”

” Thật sự là.....” Đúng là chỉ có bọn ngốc này mới nghĩ rằng đến xem trộm đề thi thôi thì sợ gì ai bắt được.

Tiêu Văn Nhưng đột nhiên nhớ tới, ” Em gái, anh đột nhiên nghĩ ra điều này, anh tin là em nhất định sẽ cao hứng.”

” Cái gì?”.

” Nếu lão bảo vệ mà đến bắt quả tang như em nói, anh có thể nói chúng ta là đến bắt bọn chúng, kia cũng không cần phải hy sinh em.”

Hắn..... !!!!!!!

Trong bóng đêm, Lý Xa Xa cười bỉ ổi, ” Hờ hờ hờ Đúng vậy, em thật cao hứng nga~ “

Một tiếng sau, sau khi hai người đã ngủ gục hơn nửa tiếng, cuối cùng ông trời đã chọn bọn hắn thêm một nhiệm vụ cao cả mới.

Lại nói Lý Xa Xa và Tiêu Văn Nhưng trốn trong phòng học đã lâu..

Động tác của bọn kia thật là chậm chạp quá a ~...

Lý Xa Xa mỗi một vươn vai, cả hai chuẩn bị về nhà..

Chính là.....

Tiêu Văn Nhưng bỗng giữ chặt Lý Xa Xa lại..

” Sao vậy? Chúng ta còn phải về để chuẩn bị đi thi nữa.” Lý Xa Xa kì quái hỏi.

” Chúng ta phải ở lại một chút rồi.....” Tiêu Văn Nhưng khẽ nói, chỉ chỉ phía sau Lý Xa Xa..

Cuối hành lang, trước cửa phòng giáo vụ, một đồng hồ linh tinh, linh kính bị vứt lại bừa bãi, khóa trên cửa bị phá hỏng = =

” Không thể nào, bọn chúng cứ như vậy đi rồi? Người ngu ngốc như em cũng biết có người đến nhìn trộm đề thi.” Lý Xa Xa tức giận vì lúc này cô đã không nhảy ra tố giác bọn chúng.....

” Đúng vậy?” Tiêu Văn Nhưng thông thả nói, ” Để không cho chúng ta cũng bị tình nghi có liên quan trong vụ này, anh nghĩ chúng ta cần phải ở lại một chút.....”

” Sửa khóa cửa.”!!!

Ngày hôm sau, buổi sáng thi ngữ văn..

” Lý Xa Xa, sao trông cậu lại tiêu tụy như vậy?” Ngô Nguyệt Hồng – bạn cùng bàn với Lý Xa Xa lên tiếng hỏi cô..

Lý Xa Xa cảm giác mình sắp chết đến nơi rồi. Đêm qua cô vội gần chết, phải trèo tường vài lần cho đến khi sửa khóa cửa thật tốt, trở về còn phải nghiên cứu tài liệu để sáng nay thi ngữ văn cùng chiều nay thi vật lý. Cô sắp phát điên rồi..

Vô cùng muốn ngủ, vô cùng muốn ngủ, vô cùng muốn ngủ.....

Toàn thân Lý Xa Xa đều phát ra loại trạng thái này..

Ngô Nguyệt Hồng đánh giá Lý Xa Xa một hồi lâu, nở nụ cười, ” Lý Xa Xa, cậu tối hôm qua mất rất nhiều sức lực phải không?”.

” Đúng vậy, cậu đoán ra được a.” Lý Xa Xa hỏi lại.

” Mình biết mà.....” Ngô Nguyệt Hồng dùng ánh mắt đầy cảm thông kèm ngưỡng mộ nhìn Lý Xa Xa khiến cô nổi hết cả da gà, ” Chỉ có mình biết, cậu mới thật sự là học sinh cần mẫn.”

Đúng vậy a~, nhớ lại biểu hiện ngày hôm qua của mình, Lý Xa Xa cảm giác mình hoàn toàn xứng đáng..

Trong cuộc thi..

“Này, thầy giáo Tiêu, cậu..... cậu lại dựa vào tường ngủ.” Giám thị môn tiếng anh – Giáo sư Trương Quân Phương đỏ mặt nhắc nhở giám thị quan sát ngoài hành lang, lại ngủ gật ở cạnh cửa phòng thi của mình – Giám thị Tiêu Văn Nhưng.

” A?” Tiêu Văn Nhưng lấy lại tinh thần, tỉnh táo một chút, lộ ra nụ cười hàng ngày theo quán tính, ” Xin lỗi, tôi có chút mệt.”

” Còn nửa tiếng nữa là cuộc thi kết thúc, cậu tiếp tục kiên trì một chút là được rồi.”

Aizzz.... Đứng đứng trước cửa phòng học của tôi coi thi ngủ gật nữa, mới trông thi có một tiếng mà cậu ta đã ngủ gật ba lần, thầy giáo Tiêu có phải là có tình ý với mình không đây? Trương Quân Phương vừa nghĩ đến, mặt lại càng đỏ hơn..

” Vâng” Ngoài miệng tuy đáp ứng, Tiêu Văn Nhưng trong lòng lại đang suy nghĩ, chỉ có phòng học này cùng phòng học bên kia hành lang là chỗ mà từ cửa sổ phòng hiệu trưởng không thể nhìn đến. Mà ở cái phòng học bên kia hẳn cũng đã bị nhắc nhở bốn lần, xem ra hẳn phải tìm chỗ khác trông thi mới được.

Aizzz....., tự nhiên lại đi nhận nhiệm vụ trông thi a~, không phải là làm giám thị thì thì có thể được ngủ thoải mái sao?.

Có thể chứ? (mồ hôi!).

Quên đi, vẫn là tiếp tục đến phòng học năm hai trông thi thì hơn, không khéo lại gặp mấy thằng tiểu tử hôm qua ... Bọn nhóc đáng ghét này, có thể gõ đầu của bọn chúng cho đỡ bực. Ủ, được đấy, như vậy vừa có thể giải hận lại vừa có thể nâng cao tinh thần ha ha ha..

7. Chương 5-2: Pn2 : Lý Do Của Lý Xa Xa

CV + Edit: Ý Ý

Một người đến tốt cùng có thể nghĩ ra được bao nhiêu lý do?

Điều này đối với Lý Xa Xa mà nói là một vấn đề thâm ảo vô cùng..

Một ngày nào đó, tháng nào đó, năm nào đó..

Vào một ngày ánh nắng chan hòa, ấm áp.....

Có một cô gái thật lười vẫn còn đang nằm trên giường.....

” Hôm nay ánh mặt trời vô cùng chói mắt, em đang bắt đầu có biểu hiện cận thị, chẳng lẽ anh hy vọng mắt em bị tổn thương sao?”

” Cho nên?”.

” Cho nên em không mở mắt ra được” .

” Sau đó?”.

” Em không đi học được”.

Một ngày nào đó, tháng nào đó, năm nào đó..

Vào một ngày trời đổ mưa ào ào..

Có một cô gái thật lười vẫn còn đang nằm trên giường.....

” Anh biết không? Bây giờ bên ngoài trời vẫn còn mưa.”.

” Sau đó?”.

” Kỳ thật anh không biết em.....”.

” Em làm sao?” Lại là lý do gì nữa đây?.

” Em thật ra là Mỹ Nhân Ngư đầu thai chuyển thế, em không thể chạm vào nước được.”

” Cho nên?”.

” Em không đi học được.”

Mỗi năm, ngày nào đó, tháng nào đó.....

Vào một ngày trời nhiều mây...

Có một cô gái thật lười vẫn còn đang nằm trên giường.....

Bên cạnh có một người đàn ông đợi cô đã đến một tiếng đồng hồ, rất cục nịnh không được..

” Em hôm nay lại có lý do gì?”.

” Anh không thấy sao?”.

” Thấy cái gì?”.

Cô gái kéo chăn ra, một vết máu trên giường rõ ràng lọt vào trong tầm mắt người đàn ông.

” Nhìn thấy chưa, em vào toilet, anh đổi ga trải giường mới đi.”.

Người đàn ông á khẩu không trả lời được, bất quá, lần này cuối cùng cũng là một cái lý do bình thường..

Mỗi năm, ngày nào đó, tháng nào đó..

Vào một ngày trời nhiều mây..

Có một cô gái thật lười vẫn còn đang nằm trên giường.....

” Em.....” Bên cạnh giường, người đàn ông đang muốn mở miệng..

” Anh trai, anh bao nhiêu tuổi a?” Cô gái trằm chằm, che đầu hỏi..

” Hai mươi mấy.” Thời gian trôi qua thật nhanh..... Vô cùng thương tâm a

~” Không già đi.”

” Đương nhiên!” Hẳn mãnh liệt kháng nghị..

” Vậy hẳn là anh nhớ rõ, lúc sáu giờ năm mươi bảy phút, ngày thứ ba, tuần trước em đã nói gì”

Người đàn ông cố gắng hồi tưởng lại... Sau đó rất cuộc chịu thua, ” Đại tiểu thư người nói cái gì?”

” Em nói em là Mỹ Nhân Ngư, không thể chạm vào nước. Ngoài trời nhiều mây vậy, chính là sắp mưa rồi đó”.

Còn có thể lấy lý do như vậy?. ” Em quá cố chấp.....”.

Mỗi năm, ngày nào đó, tháng nào đó..

Vào một ngày trời bình thường....

Có một cô gái thật lười vẫn còn đang nằm trên giường.....

Người đàn ông quyết định bất kể như thế nào cũng không thể thỏa hiệp..

” Đứng lên.....”.

” Rồi, em rời giường đây.”

Nói xong, cô gái ai ya ngồi dậy, thật sự là ngoan không thể tưởng tượng nổi..

” Hôm nay ngoài trời bình thường, không phải nắng gắt, cũng không phải mưa to hay là trời nhiều mây!”
Người đàn ông nhắc nhở.

” Em biết, em cũng sẽ không có biểu hiện cạnh thị, biến thành Mỹ Nhân Ngư hoặc là cái kia đến ngày.”

Cô gái đi vào toilet..

” Cho nên.....”.

Cô đóng cửa lại..

” Cho nên, hôm nay em không đi học.”

” Cái gì!”.

Người đàn ông kiểm chế một chút, đổi lại ngữ điệu, giả vờ giọng ra vẻ mặt ôn hoà, ” Tại sao vậy chứ? Đại tiểu thư?”

” Bởi vì.....”

Người đàn ông dán chặt vào cửa nghe..

” Bởi vì, cửa toilet bị hỏng rồi, em không ra được.”

” Lý Xa Xa, em đứng có quá đáng.”

Trầm mặc một hồi lâu, liền truyền đến một giọng nói ngái ngủ..

” Em luôn luôn quá đáng, có bản lĩnh anh cũng đừng đi làm, cùng em đây đưa ở đây đi.”

Người đàn ông đó cuối cùng lệ rơi đầy mặt. Làm sao bây giờ? Vì cái gì bọn học sinh thời đại mới bây giờ lại khó dạy dỗ như vậy?

Đến cuối kì phòng giáo vụ tổng kết lại, tất cả thu được một đồng đơn xin phép nghỉ học của Lý Xa Xa, đương nhiên đều là do người nào đó viết.

Trên giấy ghi các lý do: Nghi lễ, chấn thương chân trái, tay phải sai khớp, răng nanh sưng đau, đau mắt hột, lở loét tay chân, cuối cùng còn có cả giấy khám bệnh của bác sĩ: bởi vì không chăm sóc vết thương chu đáo nên phải điều trị lâu ngày.....

Không biết hai người này, so ra có ai kém ai không....

8. Chương 6: Dư Âm

CV + Edit: Ý Ý

” Lý Xa Xa”

” Hả?” Lý Xa Xa sau khi nghỉ giải lao giữa giờ đang định đi WC một chút thì bị gọi lại.” Làm sao vậy?”

Là Lâm Mẫn Quân lớp bên cạnh, " Lý Xa Xa, cuộc thi giữa kì lần này dường như kết quả thi của cậu không tệ nha? Cậu có gian lận không vậy?"

" Đùa hoài, lần này đề thi ra trong chương trình đã học, mình gian lận cái gì được chứ?" Dù có gian lận thật đi nữa cũng không thể nói cho người biết được, cái tên "đệ nhất lẩm miệng" lớp bên cạnh này..

" Điều này cũng đúng, cậu không có gan làm vậy đâu. À, cậu biết không....." Lâm Mẫn Quân thần bí hề hề đem Lý Xa Xa kéo tới hành lang bên cạnh.

Lại nữa rồi.....

Nếu không phải Lý Xa Xa biết Lâm Mẫn Quân là truyền bá viên tin tức đứng đầu của trường, chuyên tung tin giật gân, nóng bỏng thì Lý Xa Xa cũng không rảnh nghe cô nói chuyện phiếm. Đụng vào Lâm Mẫn Quân, đừng nói đi WC, đến khi chuông vào lớp reo vang, Lâm Mẫn Quân có thể buông tha cô là đã may mắn lắm rồi..

" Lại có tin gì bất ngờ sao?" Lý Xa Xa đã có giác ngộ..

" Cậu biết không? Mấy người lão đại cùng bọn thủ hạ của hắn ở lớp năm, năm hai lần này đều thi rất khá nga."

Lý Xa Xa nhắm chặt mắt lại, chịu không nổi cô bạn đang kích động kia, kiềm chế gân cốt đang muốn đánh người.

" Phải không?" Tưởng tin tức gì hay ho chứ, đối với tin tức về bọn chúng, Lý Xa Xa một chút hứng thú đều không có!!.

"Cậu đoán xem vì sao đi?" Lâm Mẫn Quân cố gắng khơi gợi hứng thú của Lý Xa Xa..

" Mọi người trong lớp cậu đoán được sao?" Lý Xa Xa hỏi..

" Đương nhiên là không. Ồ? Làm sao cậu biết lớp mình có người biết chuyện này a~?"

Vô nghĩa, người nhất định là kẻ cho mọi người trong lớp người lặp đi lặp lại hơn bốn mươi lần, sau đó mới tích cực vươn sang lớp khác buôn dưa lê tiếp.

Tuy nhiên Lý Xa Xa cũng sẽ không thành thật trả lời như vậy, đó là làm tổn thương tính thần buôn dưa lê của Lâm Mẫn Quân a~, " Cậu nói tiếp đi?" Sau đó chờ cô bạn kể tiếp.

" Hắc hắc hắc hắc....." Quả nhiên không ngoài dự đoán của Lý Xa Xa, cô bạn trước mặt sung sướng cười gian ác một lúc lâu vẫn không ngừng lại được.....

Lý Xa Xa không khỏi dùng ánh mắt thống khổ nhìn về phía vẻ mặt vui sướng khi người khác gặp họa của Tiêu Văn Nhưng. Hắn thoải mái mà đi qua các cô, bước vào phòng học chuẩn bị dạy học.

Anh trai thôi!.

Bất quá may mắn đây là tiết dạy của Tiêu Văn Nhưng, chính là Lý Xa Xa có thể vào muộn bao lâu cũng được, đỡ phải nhìn mặt mũi của hắn, trực tiếp ở bên ngoài nghỉ ngơi chính đồn lại màng nhĩ của cô một chút..

Năm phút đồng hồ sau, Lâm Mẫn Quân rốt cục cười xong, căn cứ lần này thời gian tương đối dài, Lý Xa Xa phỏng đoán tin tức của cô nhất định là vô cùng giật gân. Hình như Lý Xa Xa cũng có thể lờ mờ đoán ra được là tin tức gì..

" Mấy người trong lớp bọn họ... kia rất nhiều người, vì điểm thi của hai lão đại, đêm hôm đến giáo vụ xem trộm đề thi lần này đó."

Quả nhiên....." Chính mồm bọn hắn nói?" Tại sao lại có thể có những người ngu xuẩn thế được chứ!!!!

Bất hạnh, bọn chúng đã thực sự ngu xuẩn như vậy..

" Đương nhiên, hai lão đại của bọn hắn thi rất tốt, bọn hắn cũng thi rất tốt. Trong lúc vui vẻ như vậy có cái gì cũng đều nói hết. Lại còn khoe với các lớp khác rằng đến lúc thi nếu ai muốn mua đề thi đều có thể đến tìm bọn hắn để mua ha ha ha"

Lạnh thấu xương

.

"Bọn hần nghĩ là xem trộm đề thi thật dễ dàng?"

"Đúng vậy, bọn hần nói bọn hần trực tiếp xông vào từ cửa chính, bảo vệ cũng không bắt được bọn hần. Minh thấy bọn hần quả thật rất lợi hại nha."

"Lợi hại?" Lý Xa Xa cuối cùng đem ánh mắt của mình ngắm nhìn khuôn mặt của cô bạn. Một khuôn mặt đầy hưng phấn a.....

"Mọi người trong lớp mình đều cảm thấy bọn hần lá gan thật lớn, hơn nữa còn thành công. Nếu trong lớp mình có người có thể nhìn trộm được đề thi như thế, cuộc thi lần này cũng không trở nên thê thảm như vậy."

Gan lớn? Lý Xa Xa thừa nhận.

Thật thành công? Lý Xa Xa bắt đầu cảm thấy muốn hôn mê, bất quá vẫn là cần phải phụ họa thêm một chút." A a....., đúng vậy.....ha ha ha"

"Cho nên lớp mình đang định nhờ bọn họ cho đi cùng xem trộm đề thi cuối kì, như vậy có thể thuận lợi mượn gió bẻ măng một tí. Bọn mình cũng có thể dễ dàng đạt tiêu chuẩn một chút."

Cái gì? Dựa vào lũ ngốc ấy để mượn gió bẻ măng? Với thân thủ của bọn chúng? Không tổ cáo bọn hần đã là một lỗi lớn, còn muốn dựa vào bọn hần?

Không được, không cho phép bọn hần tiếp tục thoải mái chia nhau kinh nghiệm hưởng lợi như vậy. Nếu không đến cuộc thi cuối kỳ, cả cô lẫn bọn chúng đều gặp phải họa lớn.

"Mình nghĩ không cần đâu, chẳng qua là lần này bọn hần gặp may mắn mà thôi." Thật sự là vận khí tốt mới được đụng tới hai anh em nhà họ Tiêu này. Nếu không phải anh em ta vì tự bảo vệ mình mà sửa khóa cửa, bọn ngu xuẩn kia đã sớm quỳ gối xin tha rồi..

"Yên tâm, yên tâm, không thành vấn đề."

Lý Xa Xa không nói gì, sự việc như thế nào sẽ đơn giản như vậy a? Quá ngây thơ rồi..

Quên đi, đợi đến cuộc thi cuối kì vẫn là cách xa Lâm Mẫn Quân một chút. Nếu không vạn nhất bọn hần đi xem trộm đề thi thất bại, còn phiền đến cô cũng bị liên lụy vào..

"Này, kinh nghiệm vừa qua nói cho anh biết, chúng ta không nên sửa lại khóa cửa." Tính sai a, tính sai, bắt chó đi cày xen vào việc của người khác.

Buổi tối lúc ăn cơm, Lý Xa Xa đem chuyện của Lâm Mẫn Quân lúc sáng nói nói cho Tiêu Văn Nhưng..

"Đúng thế, dứt khoát khiến cho trường học biết, dù thế nào đi nữa bọn họ cũng không thể hoài nghi chúng ta được, cũng có thể khiến cho mấy người không sợ chết kia biết sợ hãi một chút." Lý Xa Xa buồn bực nhai vài ngụm cơm..

"Chủ yếu là do chúng ta chột dạ." Tiêu Văn Nhưng hồ thẹn lắc đầu." Kinh nghiệm không đủ."

"Ừ, chúng ta là người mới làm chuyện xấu cho nên việc nhỏ cũng phải hết sức cẩn thận." Lo lắng nhiều quá có đôi khi cũng không tốt.

"Em yên tâm, nếu còn có lần sau, anh tuyệt đối sẽ không ngu ngốc như vậy nữa, nhất định phải đánh cho chúng nó kêu cha gọi mẹ một hồi." Là bậc trưởng bối, Tiêu Văn Nhưng cho rằng hần cần phải gánh trách nhiệm nặng nề này..

"Được, em tin tưởng anh." Anh trai này của cô vào thời điểm mấu chốt vẫn còn thực thông minh..

"Lần sau chúng ta mà bắt gặp bọn hần thì phải tố giác ngay cho các giáo viên khác biết, cứ như vậy, bọn chúng cũng không dám làm loạn nữa."

"Nghe lời anh." Lý Xa Xa vô cùng phục tùng người giám hộ..

” Được, quyết định vậy đi, cuối học kì chúng ta đi lần nữa. Nếu như gặp được bọn hắn, cũng đừng tiếp tục sửa khóa cửa.” Khí lực dồi dào.

” Thông minh.” Vậy là bớt lo đi một chút rồi..

” Không, phải làm cho sự việc nháo loạn lớn hơn, phải cho bọn chúng gánh thật nhiều tội vào, chúng ta cũng dùng chiêu phá cửa này, nện cho cái cửa nát vụn ra!” Cái cửa đáng thương a

~” Không thành vấn đề.” Lý Xa Xa nghĩ nghĩhắn là cần chuẩn bị một thanh búa chẳng hạn..

Khó có khi nào em gái nghe lời như vậy, Tiêu Văn Nhưng phấn khích, đuôi vểnh lên trời cao mấy trượng.....

” À không, chúng ta nên dứt khoát thông báo trước một ngày cho các giáo viên khác bắt quả tang bọn chúng, vậy thì chuyện lần này sẽ đầu xuôi đuôi lọt.”

Vừa định gật đầu, Lý Xa Xa nghĩ lại mới phát giác không đúng..

” Đầu óc anh làm sao vậy? Như vậy chúng ta cũng bị bắt! Đây không phải đầu xuôi đuôi lọt mà là đồng quy vu tận*.”

(Đồng quy vu tận*: cùng chết)

Tiêu Văn Nhưng lúc này mới kịp phản ứng..

” Xin lỗi, anh nhập tâm vào kế hoạch quá.”

Trời ạ..... ông anh trai ngu ngốc này....

9. Chương 7: Đánh Người Muốn Xem Mặt

CV + Edit: Ý Ý

Thật nhàm chán, thật nhàm chán!!!

Ngày lễ mừng một tháng năm đã qua, chơi xuân cũng không còn, thời tiết một ngày một nóng lên, cuộc sống trở nên thật nhàm chán a.....

“Bye bye.....” Ngô Nguyệt Hồng ở trước cổng trường học cùng Lý Xa Xa tách ra về nhà..

Lý Xa Xa giả vờ đi hai bước rồi lại lui trở về, trốn ở góc khuất của cổng trường, bắt đầu chuẩn bị phát tín hiệu mật với Tiêu Văn Nhưng.

Đùa chứ, trời nóng như vậy, cô mới không cần chen chúc trong xe bus công cộng về nhà, làm cả người đầy đổ mồ hôi, thật mệt a..

Vẫn là dựa vào ông anh trai cùng nhau về nhà là hơn, còn có thể thuê xe nữa. Ai kêu cái tên anh trai thói kia của cô so với cô còn lười hơn, thời gian đi xe so với đi bộ nhiều hơn rất nhiều, hứ.

” Ai da!” Bất ngờ Lý Xa Xa bị đụng phải một cái mạnh mẽ, cô ngược mắt nhìn qua liền thấy xung quanh là rất nhiều nam sinh, thực không khách khí cũng chen vào góc tường này, đem cô đụng bay ra ngoài!!!

Bọn này lén lút như vậy, nhất định là không có chuyện gì tốt. Kỳ quái nhất chính là trên tay bọn chúng còn cầm bao tải to, làm gì a.....

Bọn hắn.....

Không phải chứ.....

Như thế nào người nhiều như vậy? Lại còn để mắt đến cô nữa..

Lý Xa Xa ngơ ngác nhìn ba nam sinh đang đứng xung quanh, người cao mã đại, hung thần ác sát đang nhìn cô trừng trừng. Lý Xa Xa ngay lập tức liền muốn ngất đi, quên hết mọi thứ!

” Tôi..... tôi chỉ là không hi vọng các cậu đánh thầy giáo Tiêu mà thôi, ừm....., học sinh đánh thầy giáo, không tốt lắm.....” Tên Tiêu Văn Nhưng chết tiệt, vừa ra khỏi cổng trường đã bị mấy tên lưu manh này theo dõi, sau đó bị chụp bao tải vào đầu, kéo đến cái nơi vắng vẻ không có cả phân chim này đánh cho như tử.

Vốn là Lý Xa Xa vô cùng tò mò nên đã chạy theo phía sau xem náo nhiệt. Tiêu Văn Nhưng khoe rằng hắn đang theo học một lớp Taekwondo với bộ dáng đặc ý vô cùng làm Lý Xa Xa nổi hứng muốn biết hắn sẽ giải quyết chuyện này thế nào.

Có thể là do ở cuộc thi giữa kì lần trước hắn đã đập cho bọn tiểu lưu manh này một trận quá tay nên hiện tại bọn chúng mới lên mặt dạy dỗ thế này.

Sau đó..... nhìn thấy..... nhìn thấy..... Lý Xa Xa không kiềm chế nổi tức giận..

Đánh hai cái thôi là được rồi, đằng này nhiều người như vậy xông vào, chính là không nể nang thể diện của Lý Xa Xa cô. Dù gì Tiêu Văn Nhưng cũng là anh trai cô, cô không thể nhìn hắn bị K* được (lý do phía trên là đi làm gì thế?)

(K*: kill)

Cho nên, Lý Xa Xa nhất thời xúc động chạy theo..

Hiện tại nghĩ lại, cô hình như cũng quá không lượng sức mình..

” Chúng ta chính là muốn đánh hắn, như thế nào! Nếu người đã biết chuyện của chúng ta thì nên thông minh đừng nói ra ngoài. Ai ya, tránh ra, chúng ta mới vừa mới bắt đầu thôi.”

Vừa mới mới bắt đầu thôi? Cô cũng không muốn về nhà với cái đầu heo nha..

” Đó là thầy chủ nhiệm của lớp tôi, cái kia.....” Trời ạ, dưới tình huống bình thường, một cô gái bé nhỏ như cô phải làm thế nào mới có thể thuyết phục được đám nam sinh to lớn, trong người đầy ức chế không thể phát tiết đã man này. Mà vì sao cô phải thuyết phục bọn khốn này chứ?.

Anh trai thôi, bị chụp cái bao tải kia vào là tưởng có thể trốn được sang một bên sao, tưởng là ngắt đi rồi đến khi tỉnh lại sẽ không nhớ chuyện gì xảy ra sao?

” Người dám xen vào chuyện của chúng ta phải không?”.

Má ơi, ta không phải cố ý, ta chỉ kêu gào thay cho tên anh trai thôi kia thôi mà! “Hắn đã ngắt đi rồi, vậy còn chưa được sao.”

” Muốn chết hả!” Một tên hô to lao đến, giơ ra cái tát hướng thẳng vào mặt Lý Xa Xa.

” A, vậy các người cứ tiếp tục đánh đi, ta không ý kiến nữa!” Thật mất thể diện, cuối cùng vẫn là nhát gan như vậy. Á, hồng mắt mắt, Lý Xa Xa bật người ngồi xổm xuống đem mặt chôn tại hai đầu gối chính mình, hai tay giơ lên che lại, người co lại thành một đống.

Mặt cô xảy ra vấn đề mới là chuyện lớn, anh trai là đàn ông, biến thành đầu heo thì cứ biến thành đầu heo nhưng nếu cô bị hồng khuôn mặt này thì cả đời này sẽ không thể gặp người khác, chắc chắn tên anh trai thôi kia sẽ quyết chí đem cô gả ra ngoài để khỏi phải nhìn mặt cô nữa.(mồ hôi!).

” Các người đang làm gì vậy? Học trò Lý Xa Xa, vì sao em lại ngồi xổm trên mặt đất?”

Học trò Lý Xa Xa? Những lời này nghe rất quen nha.....

” A! Thầy..... thầy giáo Tiêu.... làm sao thầy, làm sao thầy không có việc gì a?”

Không thể nào..... người không phải ở trong bao tải sao? Như thế nào lại hoàn toàn không có việc gì tới cứu ta, không thể tin được?

Không chỉ một mình Lý Xa Xa cảm thấy kì quái, cả nhóm tiểu lưu manh kia cũng đều không hiểu ra sao cả. Nửa ngày trời, không phải là bọn chúng đã đâm cho hắn tơi bời rồi sao, không lẽ là đánh nhầm người ư..

Nhớ rõ là lúc này bọn chúng chụp bao tải từ phía sau Tiêu Văn Nhưng, quần áo đích thật là không sai biệt lắm, chính là quá vội vàng, hình như..... hoàn toàn quên mất nên tới nhìn mặt hắn một chút xem có sai hay không.. = =

Lần đầu tiên hành sự không khỏi mắc sai lầm..

” Tiểu quỷ, em tại sao lại ở chỗ này? Còn thiếu chút nữa bị người ta đánh?” Tiêu Văn Nhưng đi đến bên người Lý Xa Xa, đem cô kéo vào ngực, nhỏ giọng hỏi.

Ra cổng trường không nhìn thấy Lý Xa Xa, hắn đã biết nếu không phải cô “đi dạo một chút giết thời gian” thì chắc chắn là gặp phải phiền toái.

” Ô, cái kia.....” Hình như Lý Xa Xa cũng rất ngu ngốc nga, cô lơ mờ hiểu ra.... Rõ ràng là vừa này đã chứng kiến tận mắt người nọ bị bắt thật rồi..... Mà Tiêu Văn Nhưng trước mặt này vẫn đang mặc quần áo buổi sáng.

Mất hết thể diện, Lý Xa Xa tìm người phát tiết, ” Các người đều lớn như vậy, đánh người không nhìn mặt sao?” Có anh trai bên cạnh, cô to gan mướng chửi loạn xạ.

Đều tại mấy thằng nhãi ngu ngốc này nói dối.. A a a a a!!! Xấu hổ quá đi..

” Không sao, hiện tại dù sao người cũng đã đến đây, cũng không khác gì.” Chuyện đã qua liền cho qua đi. Dù sao thì lão đại cũng còn chưa tức giận việc ngu xuẩn của bọn chúng gây ra, bây giờ đem Tiêu Văn Nhưng dạy dỗ một chút là có thể lấy lại uy phong.

” Hơn nữa, phải dạy dỗ cả hai đứa luôn” Một người khác phụ họa. Con nhỏ không biết trời cao đất dày này, mà còn dám cười nhạo đàn anh!

Lý Xa Xa kéo kéo góc áo Tiêu Văn Nhưng, ” Anh trai, anh có mạnh không?”

” À....., trên thực tế, anh chỉ học Taekwondo một tháng.” Tiêu Văn Nhưng bắt đầu hướng góc tường dựa vào..

” Làm sao có thể? Vậy anh bình thường đi ra ngoài làm gì?”.

” Giao hữu.”.

” Cái gì? Tán gái?”.

” Giao hữu!”.

” Anh chính là tán gái!”.

” Các người to nhỏ cái gì?” Ba tên tiểu lưu manh mất kiên nhẫn, nhin không được hỏi.

” Không liên quan đến các người. Anh trai, ba tên này giao cho anh đó.”.

” Vậy còn em?”.

” Đương nhiên là bảo vệ khuôn mặt của em, nếu em không gả ra được.....”

” Anh hiểu, anh hiểu.” Không cần Lý Xa Xa nói, Tiêu Văn Nhưng cũng biết cô không gả ra được là một việc đáng sợ cỡ nào. ” Bất quá, cho dù hiểu được, nếu không cần thiết thì không nên động thủ.”

” Sao anh lười như vậy a, anh không nên cũng muốn em trở thành đầu heo chứ.”

Tiêu Văn Nhưng cười, lấy tay nhéo nhéo mà Lý Xa Xa, nhỏ giọng nói, ” Tiểu quỷ thôi.”

Sau đó hắn ngẩng đầu nhìn người trước mặt vẫn đứng yên này giờ, ” Thủ hạ của em như vậy thật mất mặt, chẳng lẽ em không giáo dục lại bọn chúng một chút, học trò Trịnh Diệp?”

Người nọ cười cười, cười đến mức làm cho người ta cảm thấy phát lạnh, ” Ngại quá, bọn hắn không phải là thủ hạ của tôi, thầy giáo Tiêu Văn Nhưng.”

Nhìn thấy người này, Lý Xa Xa rung mình một cái, chính là người mà toàn bộ giáo viên kiêng kỵ nhất (đương nhiên trừ Tiêu Văn Nhưng), là người không được các trường học hoan nghênh nhất..

Bởi vì đầu năm hần nhập học sau mọi người, cũng chính là đợt Lý Xa Xa dự thi vào trường, làm cho mọi người đến dự thi đều sợ hãi rút lui, số người còn lại muốn vào trường cực kì ít, thành ra điểm chuẩn hạ xuống cũng hàng N cái bậc thang.

Lại nói tiếp, Lý Xa Xa có thể đủ tiêu chuẩn vào trường này học, thật sự chính là nhờ phúc của hần.

Thì ra, chính là hần a..

10. Chương 8: Nước Giếng Không Phạm Nước Sông

CV + Edit: Ý Ý

” Lão đại.....” Ba thanh âm thê lương vang lên..

Không nghe được lão đại của các người không thừa nhận các người sao? Còn cầu xin kêu lão đại, thật không có khí phách. Lý Xa Xa ở một bên phì nhố!

” Còn muốn đánh sao?” Tiêu Văn Nhưng hưng trí bừng bừng, vừa nãy cũng không thấy hần có hảo tâm như vậy..

Bất quá muốn nói đến hiểu biết về tâm lý của bọn nam sinh, Lý Xa Xa chắc chắn không bằng được Tiêu Văn Nhưng, cô chỉ nhằm chán đứng bên cạnh xem trò vui nhưng mà cô cũng không thể ngờ được sức ảnh hưởng của người này.

Cái gọi là lão đại, sức ảnh hưởng quả nhiên kinh người..

” Cút!” Trịnh Diệp hời hợt nói..

Sau đó chỉ còn lại những tiếng bước chân vội vàng. Thật nhằm chán..

Đời người phải đổi mới thì mới có ý nghĩa nha, như cô cùng anh trai cô, thấy thế nào cũng không giống anh em, đổi lại góc độ, lại như thế nào cũng không giống giáo viên và học sinh, kia mới biến thái..... khụ khụ..... có cái cách tinh thần..

Nói là như thế, nhưng ba người kia vừa đi, Lý Xa Xa liền lập tức cảm giác được không khí nhằm chán vừa nãy vơi đi vài phần, cô lập tức có khí phách nhảy đến một bên cùng Tiêu Văn Nhưng phân rõ giới tuyến. Giống như hai người bất quá là ở trên đường gặp người đi đường thoáng qua, lập hàng rào rõ ràng..

Lý Xa Xa tiếp tục làm ra bộ dạng “ta mới không sợ”, sử dụng hết một phần lực lượng yếu ớt chứng minh nam nữ bình đẳng.....(ngất!)

Đáng tiếc người nào đó hoàn toàn không thương thức cố gắng của cô, liếc mắt quét qua bọn họ một cái..

” Ta sẽ còn tiếp tục tới tìm người.”

” Anh trai, cái gì gọi là ‘ta sẽ còn tiếp tục tới tìm người?’” Trịnh Diệp bỏ lại những lời này rồi đi thẳng, làm cho người khác không hiểu ra sao cả. Có ý gì, là nói với cô hay anh trai cô đây?.

Lý Xa Xa chân thành kỳ vọng rằng da của anh trai cô dù thế nào đi nữa cũng nên tương đối dày một chút..

” Chính là hần muốn tìm chúng ta, đáng tiếc lại bị đám ngu ngốc kia bắt nhằm người khác tới, lần sau hần tiếp tục tìm cơ hội.”

” Vậy hần là muốn tìm anh hay là muốn tìm em a?” Đây mới là trọng tâm được không?!

” Anh làm sao biết.” Tiêu Văn Nhưng không để ý tới cô, tiếp tục đọc báo.

” Hần sẽ không tìm em đâu, em còn không biết hần a.” Lý Xa Xa nghĩ như vậy mới yên tâm một chút. Tạm thời không nói đến người này có công lao to lớn vĩ đại gì, nhưng trên mặt hần chính là ghi mấy chữ “Người lạ chó gần” đã khiến cho người khác phát run.

” Đúng.” Tiêu Văn Nhưng liếc mắt nhìn qua Lý Xa Xa một cái, ” Vì cái khuôn mặt hoàn hảo không tổn hao gì là em có thể bán đứng anh trai của mình, đương nhiên không cần quan tâm đến nguy hiểm tới tìm anh.”

A.....

” Lúc đó, anh nghe được à?” Chính là lúc cô ngồi ôm đầu trên mặt đất, kêu những tên lưu manh kia tùy tiện đánh anh trai cô mà buông tha cho cô a~.

” Em kêu thảm thiết như vậy, muốn anh không nghe được cũng khó.”

Rất thảm thiết sao? “Ai nha, em đang trong tình huống chó cùng rứt giậu mà ha ha. Hơn nữa, em cũng là bị liên lụy vì anh, vì lo lắng cho anh nên mới chạy theo xem đó.”

Nghĩ lại cũng cảm thấy cô thật vĩ đại..

Tiêu Văn Nhưng âm thầm nhẹ thở dài, cái dũng khí nho nhỏ ấy của Lý Xa Xa phỏng chừng qua miệng cô cũng đã được thổi phồng lên gấp trăm lần.

” Lại nói tiếp, Trịnh Diệp trừ bỏ cái mặt khủng bố chưa bao giờ cười đó ra, kỳ thật lớn lên cũng không tệ lắm, vì sao lại không được hoan nghênh như vậy?”

” Đây là lần đầu tiên em thấy hắn?”.

” Đương nhiên.”.

” Quái, học cùng một trường vậy mà em chưa từng gặp hắn?”.

” Không có a, em mới không có rảnh rỗi đi dạo quanh khu vực khóa trên như thế. Hướng chi, cho dù là Lâm Mẫn Quân cũng không dám nói đến Trịnh Diệp, chính là lấy ‘Lão đại năm hai’ một câu nói cho xong.” Lý Xa Xa bày ra vẻ mặt sợ hãi..

” Điều này cũng đúng, đến năm hai cần phải đi thêm một tầng lầu, anh cũng không cao hứng đi.”

Chó chê mèo lắm lông, hai người lười này...

Nếu không phải hôm đó trông thi, tiện thể đi tìm mấy tên nam sinh phiên toái kia, cũng sẽ không chú ý tới trong góc phòng sáng sủa kia, Trịnh Diệp cô độc đứng đó, cũng sẽ không thấy bên cạnh hắn.....

” Bất quá, anh hiện tại có chút lý giải, nhìn Trịnh Diệp, làm người ta cảm giác được rất nguy hiểm.” Dường như cho dù hắn chỉ là đứng ở nơi đó thôi cũng làm người ta có cảm giác hắn đang âm mưu chuyện gì..

Rất khó nắm lấy..

” Chính là nguy hiểm sao?” Lý Xa Xa vô cùng tò mò.

Tiêu Văn Nhưng không muốn nói tiếp liền đánh lạc hướng, ” Ngày mai em phải nộp bài viết văn, đã làm xong chưa?”

” Viết văn? Bài viết văn nào?”.

” Chính là bài nghị luận: ‘Có thể liên tục phát triển sự tất yếu’, em vì thế mà khóc thét năm ngày. Như thế nào? nhanh như vậy đã quên rồi?”

A

~.

” Anh trai

, không, anh trai tài giỏi, siêu cấp đẹp trai

~” Lý Xa Xa bày ra bộ dáng vô cùng say mê sùng bái.

” Vô dụng, ai tin em!” Tiêu Văn Nhưng tiếp tục xem báo. Aizz... gần đây giết người cướp của càng ngày càng nhiều.

” Anh, anh cũng biết mà, hôm nay có bộ phim truyền hình em đang theo dõi dở, kết thúc phim cũng đã là mười một giờ, em nào có nhiều thời gian viết văn vẽ như vậy a?” Lý Xa Xa càng vồn vã..

Kỳ quái nhất chính là chỉ ngồi xem ti vi thôi mà thời gian cứ nhoáng cái lại trôi qua một giờ, nhoáng cái lại trôi qua một giờ.

Lý Xa Xa còn có một thói quen đặc biệt, xem TV nhất định sẽ tập trung tinh thần vô cùng. Đừng nói là vừa ở một bên xem TV vừa ở một bên làm bài tập, còn không bằng thẳng thắn nói là, chỉ xem TV không làm bài tập, cho nên Tiêu Văn Nhưng cũng đừng tiếp tục giả chết..

” Hmm!” Có vẻ như Tiêu Văn Nhưng thấy vậy cũng không thể bỏ qua, thấy chết mà không cứu được..

” Anh là người dễ nhìn siêu cấp vĩ đại (vào lúc này mới thừa nhận)! Chúng ta đã cùng sống chung hơn mười năm (nhiều nhất sáu năm), tình cảm thắm thiết (đều là yêu nhau lắm cắn nhau đau), lá lành đùm lá rách (nhỏ nước miếng), anh luôn luôn thực chiều cổ em (tuy rằng ta không cảm kích), mỗi khi em có bất kỳ khó khăn (đều cười nhạo trước), anh cũng đều trợ giúp em (nhất định là có điều kiện), cho nên lúc này đây (đây mới là trọng điểm), anh nhất định sẽ giúp em đúng không (uy, người có đang nghe ta nói gì không?)?”

Thanh thoi xem xong sách giải trí, Tiêu Văn Nhưng buông lời..

” Bớt nói nhảm, đi rửa sạch chỗ bát kia, đồng ý rửa hai ngày thì thành giao.”

Lý Xa Xa tuy rằng không tình nguyện.....

” Xong thủ tục mua bán.”

” Cạch!” Tiếng đóng giấy A4 vang lên.

” Oa, mới nửa giờ, anh trai, anh càng ngày càng vĩ đại!” Lý Xa Xa nhanh chóng nịnh nọt..

” Phải nói là mạng lưới phát đạt, chỉ lên mạng một loáng, anh liền tìm tìm được rất nhiều bài văn mẫu, thực bớt lo!”

Lạnh a ~.

” Anh làm bài nhẹ nhàng như vậy, còn em thì phải rửa cả một chồng bát??” Quá không công bằng!

” Đương nhiên, ai kêu đại tiểu thư không có thời gian làm bài tập?”.

Hình như đúng vậy.....Aizz.. đều tại diễn biến phim truyền hình này kéo dài, Lý Xa Xa chờ bà già trong phim chết đã N ngày mà tinh thần của bà ta còn tốt như vậy!.

Ta nhin!.

“À, đúng rồi!” Tiêu Văn Nhưng bỗng quay lại nhìn Lý Xa Xa cười..

Lòng cảm thán, lý xa xa tình nguyện xem Trịnh Diệp cười đến mấy trăm lần, cũng không muốn thấy Tiêu Văn Nhưng lộ ra cái loại cười này.

Nụ cười kia chính là, ‘ta đã đoán trước được, người không lâu nữa sẽ gặp chuyện không hay, vô cùng vô cùng không hay’..

Quả nhiên..

” Anh hình như đã quên nói cho em biết, ” Đây là thói quen dùng lời đạo đầu của Tiêu Văn Nhưng mỗi khi muốn chinh Lý Xa Xa, ” Trịnh Diệp kia đã sớm đi tìm anh, cho nên, hần nói muốn tìm anh hoặc em, nhất định là muốn tìm em”.

Cái gì?

Bọn hần nước giếng không phạm nước sông, hần cũng chẳng phải cô dì chú bác cậu mợ anh chị em cháu chắt gì của cô, tìm cô làm gì chứ!!!!

11. Chương 9: Mê

CV + Edit: Ý Ý

” Lý Xa Xa, cậu có cảm thấy hôm nay thầy giáo Tiêu đến trường đặc biệt có tinh thần không?”

” Có sao?” Anh trai thôi!

” May mà thầy ấy đi đường cẩn thận, nếu không thiếu chút nữa đã bị cậu vươn chân ra ngáng làm cho ngã rồi.”

Đúng thế, thiếu chút nữa là thành công rồi, thật sự là đáng tiếc đáng tiếc. Lý Xa Xa không để ý tới Ngô Nguyệt Hồng làm bộ đáng may mắn, cô ấy đang suy nghĩ gì, tuy rằng Lý Xa Xa không thể đáp lại, nhưng cũng vô cùng thắc mắc..

Tiêu Văn Như vậy, tại sao lại có người thích a

.

” Thầy ấy làm sao chứ?” Lý Xa Xa tự nhận mình là người bình thường, không hề có hứng thú đối với người “nổi tiếng”.

” Không biết thầy giáo Tiêu gần đây gặp chuyện gì tốt, rất có thể là đã có người yêu.” Ngô Nguyệt Hồng thì thầm.

” Yên tâm, làm sao có thể!” Lý Xa Xa khoát tay, chịu không nổi suy nghĩ của Ngô Nguyệt Hồng, tâm nghĩ “Dù thế nào đi nữa hẳn chắc chắn sẽ không hỏi mình về cái vụ bạo lực này đâu, hẳn cũng chứng kiến lá gan của mình nhỏ thế nào mà.”

” Vậy, chẳng lẽ là gần đây thầy giáo Tiêu đang tìm người yêu?” Tin tốt lành đây rồi!

” Cái gì mà tìm người yêu? Nói thẳng ra, thầy ấy bây giờ mới chỉ tiến vào thời kì phát tình* mà thôi.” Nói như vậy là còn dễ nghe đấy, “Chỉ có thể là vậy”

(Phát tình*: nguyên văn là động dục)

Đàn ông phát tình, hình như cũng giống như tâm trạng hiện nay của tên anh trai thôi kia.

” Thật sao!” Ngô Nguyệt Hồng nhắm tít, nhất định vào tiết của thầy giáo Tiêu phải ngoan ngoãn nghe giảng, tích cực giơ tay phát biểu, tranh thủ biểu hiện cơ hội!

Aizzz.... Nói chuyện với Ngô Nguyệt Hồng thật sự là một chút hiệu quả cũng không có. Lý Xa Xa không còn tâm trí đâu để ý đến Ngô Nguyệt Hồng nữa, trong lòng lại tự nhủ “Không được, mình không thể cứ chờ đợi như vậy, còn không bằng đánh đòn phủ đầu, đi tìm hiểu thông tin; biết người biết ta, trăm trận trăm thắng.”

Hỏi thăm tin tức, người có ích nhất, đương nhiên là Lâm Mẫn Quân a

~~Tuy rằng quá trình thống khổ, chính là kết quả hữu dụng là được..

” Cậu muốn hỏi mình chuyện gì vậy?”

Khó khi nào thấy được Lâm Mẫn Quân sắc mặt vàng vọt như vậy..

” Đúng vậy, mình cũng không hẳn là có chuyện gì, nhưng mà nếu biết một chút, mình mới có thể yên tâm hơn.” Kỳ thật không có gì, chính là danh tiếng của người nào đó quá kém, khiến Lý Xa Xa không tìm hiểu được gì.

Chỉ là khủng hoảng nho nhỏ mà thôi..

” Ừ, hẳn là không có việc gì a.”

” Minh cũng nghĩ vậy. Đúng rồi... à... ừm... mình quên mất không hỏi cậu, Trịnh Diệp kia rốt cuộc là ai vậy?”
Đừng là cái gì sát thủ giết người, đánh nhau rồi đánh nhau, hay là bang phái đấu tranh linh tinh nha.

” Có thể là sát thủ giết người, đánh nhau rồi đánh nhau, hay là bang phái đấu tranh linh tinh gì đó, dù sao đó cũng là người mà cả sơ cấp, trung cấp đều kiêng kỵ nhắc đến, cho nên mình cũng không biết.” Không phải mọi người đều nghĩ hần như vậy sao?.

Lý Xa Xa ngất

~~” Aizz... đây là điều mà mọi người vẫn nghĩ đó.” Tuy rằng không biết có đúng sự thật hay không. Hay là một truyền mười, mười truyền trăm, càng ngày càng khoa trương, xem ra sẽ không có ai nói cho cô biết được chính xác rốt cục là có chuyện gì xảy ra..

” Đúng rồi, mình nhớ lần trước cậu nói, lớp bọn hần có hai lão đại, còn có một người là bạn Trịnh Diệp, chắc cũng có nhiều lời đồn đại về hần phải không? ”.

” Ừ”

” Hần là dạng người thế nào? Có cảm giác bị áp bức giống Trịnh Diệp không?”

“Cậu chưa thấy qua hần sao?”.

” Cậu hỏi vô nghĩa vậy?” Đương nhiên là chưa thấy qua thì mới hỏi nha.

” Hần.....” Lâm Mẫn Quân đang muốn nói lại thôi. Chết tiệt, từ khi nào thì Lâm Mẫn Quân nói chuyện giống như bị táo bón vậy chứ.

” Hần thế nào? Có gì đặc biệt?” Là trên mặt có vết đao chém sao?.

” Hần tên là Tống Vũ Phạm, thật sự hần rất tuần tú, chính là hần.....” Xem ra Lâm Mẫn Quân thật sự không thể nói nên lời, bởi vì mặt cô đều đỏ lên, ” Dù sao cậu vừa nhìn thấy hần là biết, ừm, không người nào dám nói ra đâu.”

Cái quái gì vậy? Ngượng ngùng gì chứ? Bất quá có một điều Lý Xa Xa rất chắc chắn, bọn hần đúng là một bọn quái dị, đây mới là vấn đề lớn.

” Quên đi, mặc kệ cái tên ‘tặng cá cơm’* kia, chỉ vì hần thôi mà cậu nữ làm lòng hiếu kỳ của mình từ không rõ cảm giác trở thành lên đến đỉnh điểm.” Con gái đúng là con gái..

(Tống Vũ Phạm* đọc gần giống với Tống Ngự Phạn = Tặng cá cơm)

Lý Xa Xa nhìn qua Lâm Mẫn Quân, thấy cô nàng có điểm chột dạ, biểu cảm của cô bạn vô cùng khả nghi nha.

” Không thể nào, sao cậu lại biết hần đến tìm mình có việc gì?” Làm sao có thể? Lâm Mẫn Quân ngơ ngác hỏi Lý Xa Xa.

” Đương nhiên mình không biết.” Lý Xa Xa rất nhanh phủ nhận nhưng trong lòng lại nghi hoặc một đồng.

” Lâm Mẫn Quân!”

Có tiếng gọi vang lên, ” Vào học thôi, mình trở về lớp học đây.”

Nhìn cô ấy vui vẻ không kìa. Không nghĩ tới trừ bỏ lạnh mồm lạnh miệng ra, Lâm Mẫn Quân còn có bộ mặt khác đáng yêu như thế..

” Anh..... sao anh lại đến tìm tôi?” = =

Không phải Lý Xa muốn tới nơi này mà là cô bị bắt phải tới..

Trịnh Diệp cười cười, ” Làm sao vậy, xúc động quá à?”

” Đương nhiên..... không phải.” Lý Xa Xa lắc đầu, “Tôi nghĩ anh sẽ hung bạo đến tìm tôi giống như kiểu đưa ‘thư quyết đấu’ đến chẳng hạn, hoặc là sẽ cường hãn xông vào lớp tôi ra ngoài trước mặt các thầy cô giáo chứ.” Mà không phải ở lúc nghỉ trưa, thực ôn hòa gọi cô đi ra ngoài một chút.

Thư quyết đấu, ha ha ha. Theo như quan niệm của cô ấy, muốn mất hết thể diện bị mời ra ngoài như vậy, thông thường đều không phải là những nữ diễn viên chính bị người khác hung hăng đánh đập một phen sao. Mà hẳn hôm nay tới tìm cô không phải là để giải quyết bạo lực nên đương nhiên không thể làm như vậy rồi.

” Ừ, anh thuộc kiểu người thời đại mới, không thưởng thức được cách hành xử truyền thống như vậy.” Trịnh Diệp dừng lại một lúc, ” Bất quá em thật sự rất thú vị, hơn nữa, em không sợ anh.”

” Đầu tiên, không phải tôi không sợ mà là tôi sợ muốn chết luôn, chính là hiện tại một chút tôi cũng không còn sợ nữa.” Tuy rằng bây giờ là thời gian tự học giữa trưa, không có mấy người ở trên hành lang..

” Vì cái gì?” Trịnh Diệp tò mò..

” Cái kia.....” Lý Xa Xa đánh bạo kéo hẳn lại dây một chút, ” Anh có thấy chỗ kia không, chính là đối diện Giáo Học Lâu tầng ba đó.....”

” Cái gì vậy?” Có cần dùng đến kính viễn vọng hay không a?

” Ở chỗ đó, trên cửa sổ thứ ba trong văn phòng có một ánh mắt phản quang chiếu đến đây, có một bóng đen sẫm đang ẩn núp tại nơi đó.....”

” Bóng đen sẫm gì?” Như thế nào lại giống quỷ vậy? Trịnh Diệp bắt đầu nghi ngờ có phải hẳn đang nói chuyện với kẻ điên hay không.

” Anh nhìn kỹ a, ở đó có bóng người mặc áo trắng đang rình coi tôi và anh.” Ha ha, nhìn kỹ đi, để xem người trốn được đi đâu..

” Rình coi anh và em làm gì?” Không phải cô bị điên, cô chính là đang có ý tứ xấu xa. Trịnh Diệp từ khi sinh ra tới nay lần đầu phát giác có người không sợ hẳn, ngược lại còn có tố chất thần kinh rất khỏe..

” Ừm.....” Đương nhiên là xem bộ dạng sợ chết khiếp của tôi chứ sao!.

Bất quá không thể nói trắng ra như vậy với hẳn, nếu không lại phải giải thích nhiều thêm, ” Là như vậy, là thầy giáo Tiêu, thầy chủ nhiệm của tôi, thầy ấy lo lắng cho tôi, sợ anh sẽ làm chuyện gì xấu với tôi nên đứng bên đó dõi theo bảo vệ tôi.”

” Vì vậy, ” Lý Xa Xa quay đầu lại nói với Trịnh Diệp, ” Tôi tuyệt đối sẽ không sợ, bởi vì, đó là thầy giáo của tôi, thầy ấy sẽ không đứng yên nhìn tôi bị ăn hiếp.”

Trịnh Diệp như thế nào cảm thấy được Tiêu Văn Nhưng này cũng có thói quen xấu muốn rình rập người khác như vậy? Hẳn rõ ràng biết mình tìm Lý Xa Xa có chuyện gì. Mặc kệ hẳn, ” Anh tìm em, cũng không phải cần phát sinh bạo lực gì.” Trịnh Diệp chần chờ một chút..

”Tôi đề nghị anh nói chuyện nhanh lên, hôm nay tôi chịu đủ cái kiểu ‘muốn nói lại thôi’ giống như con rùa rút đầu đấy rồi.” Có người làm chỗ dựa, Lý Xa Xa cũng bớt sợ hơn, dù sao thì dường như là Trịnh Diệp có việc gì đó nhờ vả cô thì phải.

Trịnh Diệp chỉ lẳng lặng đưa cho Lý Xa Xa đồ vật gì đó để cô nhìn xem..

Lý Xa Xa kỳ quái nhận lấy, càng xem càng toát mồ hôi, càng xem càng muốn ngắt nín, “Anh..... anh làm sao có thể lợi hại như vậy a?”

Tiểu nữ tử bội phục sát đất..

12. Chương 10: Vật Hạp Theo Loài?*

CV + Edit: Ý Ý

(Vật hạp theo loài* cũng giống như ngư tầm ngư, mã tầm mã)

” Anh..... Anh làm sao có thể lợi hại như vậy?”

Lý Xa Xa vừa thốt ra câu nói kia liền cảm giác được có một ánh mắt sắc bén phóng tới đây, cô vội cười làm lành, " Ha ha, tôi hay nói giỡn vậy đấy, anh đừng để ý!"

Trịnh Diệp trầm mặc một hồi, " Không sao, anh vốn là tìm người hỗ trợ, không sao cả."

Nói là không sao cả, như thế nào ta vẫn còn cảm giác được sắc mặt của người thực âm trầm như cũ a, lão huynh? Trong ngoài chẳng đồng nhất tí nào!

Lý Xa Xa trong lòng đánh giá đồ vật mà Trịnh Diệp vừa đưa —— Mới hé ra chỉ có bảy phần bài thi môn toán.

Má ơi! Cái chỗ nên sai thì không sai, cái chỗ không nên sai (ít nhất thông thường Lý Xa Xa sẽ không sai ở chỗ này) thì lại sai toàn bộ.

$4 \times 7 = 38...$

$6 \times 9 = 45....$

Này..... không phải ngu ngốc bình thường a, hần.....

" Anh....." Trịnh Diệp lo lắng thay đổi cách nói chuyện, " Không có thiên phú học số học"

Nói thẳng ra là môn toán anh học ngu đi! Làm gì phải quanh co như vậy.

Bất quá Lý Xa Xa cũng không có gan nói, " Cho nên..... anh tìm tôi?"

Dường như có vẻ sáng suốt nha

~" Anh nghe người ta nói, em có thể đoán được các dạng đề thi được ra trong cuốn đề thi môn toán?"

Tốt lắm! Lý Xa Xa rốt cuộc biết cô tại sao lại có dính líu tới tên sát tinh này, biết được tên đầu heo nào hại cô, chính là Lâm Mẫn Quân vừa mới chạy đi lúc này.

Lâm Mẫn Quân này miệng rộng vô cùng, bình thường Lý Xa Xa nổi hứng nghĩa khí, chỉ điểm một số câu hỏi có thể sẽ được ra trong đề thi cho cô ta. Sau đó cô ta liền truyền ra tin tức thành Lý Xa Xa có thể đoán được tất cả đề thi trong quyển đề ôn thi môn toán. Khó trách vừa rồi Lâm Mẫn Quân lại chột dạ như vậy!!!

" Cái kia, là tin vịt, tin vịt!" Đùa chứ, Lý Xa Xa cô còn đang chưa chắc có thể lên được lớp mười một đây. Ta hận chết tên anh trai khốn kiếp!!!

Trịnh Diệp nhìn nhìn Lý Xa Xa, ánh mắt thật thâm thúy. Bất quá là do mắt hần là mắt hai mí, mắt to, đại khái nhìn cái gì cũng đều cảm giác được rất thâm thúy đi, " Em đang chột dạ."

" Có sao ha ha?" Lý Xa Xa cười gượng..

" Có đôi khi lời đồn cũng không nhất định là sự thật, bất quá....." Trịnh Diệp cười cười, cảm giác giống lão Hồ Ly lâu năm, " Người trong cuộc chột dạ thì rất rõ ràng."

Aizz... nếu tể bào toán học ngu ngốc của hần có một nửa tể bào thông minh trong việc nhìn người thì tốt rồi, " Vậy thì tính sao? Anh sẽ bức tôi giúp anh đoán đề thi sắp tới?"

" Nếu chính là đề thi thôi, anh cần gì phải dựa vào em, chỉ cần dựa vào đám người ngu ngốc trong lớp anh là được rồi." Hần lắc đầu.

Dựa vào đám người ngu ngốc kia, Lý Xa Xa không cảm thấy lạc quan như vậy. "Vậy anh muốn thế nào?"

" Anh....." Trịnh Diệp cởi ra một nút áo sơ mi, đại khái trời hơi nóng, " Không vội, chính là trước hết phải xác định đồng minh cùng hoàn cảnh một chút đã."

Đồng minh cùng hoàn cảnh?

Hần đang nói tiếng Trung Quốc sao?

" Em thực lạnh lợi, hơn nữa có cách thức, anh tin trong tương lai gần, chúng ta sẽ hợp tác vui vẻ"

" Hợp tác vui vẻ?"

” Anh tính học kì tới đây sẽ lưu ban ở lại năm hai, anh phát hiện lớp em rất thú vị. Anh sẽ lưu ban xuống lớp em, đến lúc đó, xin giúp đỡ nhiều hơn.” Câu nói sau cùng, Trịnh Diệp cố ý phát âm thật dài..

Còn có cả việc tính đến chuyện sẽ lưu ban a

? Không bằng nói là người không có trình độ lên lớp còn hơn, sẽ chẳng có ai thèm cười người!!!!.

Lại còn xin giúp đỡ nhiều hơn?.

Thật sự Lý Xa Xa cũng vô cùng – vô cùng muốn dứt khoát lưu ban để không còn phải nhìn thấy cái mặt hần nữa.

” Anh trai!! Em nghĩ mãi không hiểu!” Lý Xa Xa ghé vào trên ghế sa lon buồn bực.

” Vì chuyện Trịnh Diệp tại sao phải lưu ban sao?”.

” Không phải, với tiêu chuẩn của hần, lưu ban mới là bình thường được không, hần được lên lớp em mới ngạc nhiên!” Cô quay người lại, ” Em là đang nghĩ, với cái trình độ toán học nát vụn như thế, mà lại có thể cao hơn em một khóa, thật sự là gặp quỷ!”

Lý Xa Xa cô đã phải học hành vô cùng chăm chỉ dưới sự giúp đỡ của tên anh trai thối kia mới có thể một đường hữu kinh vô hiểm *. Mà cái tên kia, ngay cả phép nhân tính toán bình thường còn sai be sai bét, lại có thể lên lớp đều đều như vậy.

(Hữu kinh vô hiểm*: Bị kinh sợ nhưng không gặp nguy hiểm)

Thượng Đế thật sự là quá không công bằng, không phải là một phần trả giá, một phần thu hoạch sao? (người lúc đó chẳng phải sao?)

” Em.....” Aizz... cô em gái này lại bất bình vớ vẩn rồi.” Bởi vì Trịnh Diệp cũng có người giúp hần.”

” Hần cũng có người giúp đỡ? ” Trời ạ, giáo viên nào là người thân của hần a

~” Đường như các giáo viên trong trường đều rất bình thường, em nghĩ không ra là người nào sẽ có cùng ghen liên hệ với cái ánh mắt không bình thường của tên gia hỏa đó.”

” Không phải là giáo viên.” Tiêu Văn Nhưng nhàn nhã nói.

” A? Không phải thầy cô giáo?”

” Nếu như là giáo viên, vậy hần từ tiểu học đến trung học, chẳng phải là luôn luôn cần có một giáo viên đi theo hần như giáo viên chủ nhiệm sao?” Nào có chuyện tốt như vậy?

“Cũng đúng, phỏng chừng hồi tiểu học hần cũng không thể qua tốt nghiệp đi.” Thực sự là tể bào toán học ngu ngốc! Như vậy chính là, hoá học cũng sẽ không khá hơn chút nào, thế thì môn khoa học xã hội chắc chắn cũng chẳng học ra gì. Một tên vô dụng!

” Em gặp qua lão đại còn lại chưa?”

” Lão đại còn lại?” Là sao?.

” Thế nào? Tình báo của em không báo cho em biết, năm thứ hai còn có một lão đại nữa sao?”

” Em đương nhiên biết. Là cái tên ‘ tặng cá cơm’ chứ gì!” Đùa chứ, cô cũng không phải ngu ngốc!.

” Tặng cá cơm?” Tiêu Văn Nhưng đảo cặp mắt trắng dã, ” Đúng vậy, người luôn luôn giúp Trịnh Diệp, chính là hần!”.

” Hần rất mạnh sao?” So với anh còn mạnh hơn a? Tuy nhiên Lý Xa Xa không dám hỏi câu sau.

Tiêu Văn Nhưng lấy ra trong túi xách một phần tư liệu, ” Hần chiến thắng cuộc thi toán học Olympic thế giới, em nói hần có mạnh không?”

” A.....” Lý Xa Xa liền cảm thấy mù mịt.

” Nếu không em cho rằng với bản lý lịch bất lương của Trịnh Diệp quán lấy người hần như vậy, trường học nào dám thu nhận hần. Cũng là nhờ Tống Vũ Phạm cam đoan sẽ tình nguyện nhập học vào trường ta, làm trường ta nổi tiếng hơn nên thầy hiệu trưởng mới đồng ý.”

” Khó trách.....” Bất quá, Lý Xa Xa chưa từng nghĩ tới phương diện này, chính là do trường học ham danh tiếng mà thôi.

” Nhà trường bất chấp mạo hiểm hai năm tới số người muốn dự thi vào trường sẽ rất thấp, nhưng bằng giá nào cũng muốn nhận quán quân Olympic toán học vào trường, đây chính là điều trước nay chưa từng có, vô cùng vinh dự. Cái này là do nhà trường tự chọn.” Haizz... Nhất thời tổn thất cũng không nhìn ở trong mắt.

” Em bắt đầu có hứng thú với tên Tống Vũ Phạm kia rồi, hần vì sao phải giúp Trịnh Diệp chứ?” Một thiên tài ngu ngốc.

” Có thể là vật hợp theo loài đi.....”.

” Vật hợp theo loài? Bọn hần có điểm gì tương tự nhau?” Cách biệt một trời một vực đi.

“.....” Tiêu Văn Nhưng không trả lời, nhìn Lý Xa Xa ở một bên trầm tư suy nghĩ, liền len lén nắm điều khiển từ xa, chuyển từ kênh chiếu phim truyền hình sang chương trình bản tin thể dục thể thao, ” Dù sao thì sang kì sau bọn hần cũng sẽ học cùng lớp với em, em rất nhanh sẽ biết nguyên nhân thôi.”

Biết cái gì a? Cô mới không muốn biết cái gì!.

Khoan đã. ” Bọn hần?” Tại sao là hai người?.

” Theo suy đoán của anh, Tống Vũ Phạm cuối kỳ thi sẽ nộp giấy trắng để bảo đảm chắc chắn hần sẽ được lưu ban.” Ai kêu hần ngày thường làm bài thi đều làm tốt quá, không nộp giấy trắng thì điểm trung bình có khả năng sẽ không đạt yêu cầu..

” Hần vì sao phải lưu ban theo Trịnh Diệp? Mà phải nói là Trịnh Diệp cũng không cần lưu ban a. Nếu Tống Vũ Phạm có khả năng giúp đỡ hần, đương nhiên cũng có thể giúp hần lên lớp mà.....” Hai tên kì quái này..

” Tất nhiên là có dụng ý, bọn hần a..... là hai người rất đặc biệt.” Coi như là bọn hần chỉ sống trong thế giới của hai người thôi đi.

” Uy, anh trai.” Lý Xa Xa bất ngờ bừng tỉnh, gõ đầu Tiêu Văn Nhưng, ” Anh chùng nào thì đổi kênh!”

” A..... bóng đá bắt đầu rồi.....”

” Không liên quan đến em? Đổi về kênh vừa nãy đi.”

” Aizz!!! Thật là xui xẻo!” Tiêu Văn Nhưng tâm không cam, tình không nguyện đổi về kênh cũ.

” A..... Anh trai thôi, bà già kia chết rồi, em bỏ lỡ mất đoạn đó rồi!!”

” Bà già chết thì có cái gì đẹp.”

” Anh còn nói nói mát, bà già kia xấu xa như vậy, lúc bà ta chết nhất định sẽ rất thống khổ. Thật tiếc quá, cảnh đó làm cho người ta nhìn thấy là sướng mắt, anh thế mà lại làm em bỏ lỡ mất phần hay nhất của bộ phim. Anh quá đáng quá đi mất!”

” Có nhầm hay không, không phải tại vừa nãy em ngồi đần ra đó ư?”.

” Anh.....”

” Uy! Em gái! Trên tay em là chén trà đó!”

” Em không quan tâm!!!! Ném chết anh!”

” A a a a a a.....”!!!!!!

13. Chương 11: Minh Bạch

CV + Edit: Ý Ý

” Lý Xa Xa, cậu không nên quá thương tâm, đừng nghĩ đến việc trốn chạy.”

” Cậu đang nói đùa phải không? Mình làm sao có thể đảm đương được việc này?” Lý Xa Xa khóc không ra nước mắt.

” Có cậu nói đùa ấy! Nào có người nào được bầu cử làm lớp trưởng mà lại thống khổ như vậy?” Cao Hiểu Hồng đứng phía trước thật sự chịu không nổi quay đầu lại phỉ nhổ Lý Xa Xa.

” Minh.....” Ai muốn làm lớp trưởng chứ, rõ ràng chính là do các người truyền tai nhau học kì sau sẽ có mấy tên lão đại – thành phần lưu manh đến lớp chúng ta học, sau đó các người liền tập thể khi dễ ta, ” Cậu, Cao Hiểu Hồng, cậu cũng không còn nghĩa khí, dám bầu cử cho mình!”

Cả lớp tổng cộng có bốn mươi tám người, trong đó có bốn mươi lăm phiếu bầu Lý Xa Xa làm lớp trưởng, một phiếu bỏ trống, còn lại hai phiếu chính là của Lý Xa Xa cùng Ngô Nguyệt Hồng, vẫn là Ngô Nguyệt Hồng so với bọn họ có nghĩa khí hơn một chút. Hừ!!!

” Kia là do bọn mình không có biện pháp a, năm hai này sẽ có mấy tên tiểu lưu manh nhập học, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, mà uy phong của cậu to lớn như vậy, cậu lại cường hãn như thế, nhất định sẽ không thành vấn đề, ha ha ha!” Ý ngầm trong đó là, người luôn là trở ngại của cả lớp cũng thầy chủ nhiệm, bọn ta chọn người, chắc chắn thầy chủ nhiệm sẽ không phản đối ha ha ha!

” Lý Xa Xa, cậu đừng suy nghĩ nhiều quá, thầy chủ nhiệm nhất định là tin tưởng năng lực của cậu nên mới để cho cậu gánh vác trọng trách này. Năm học tiếp theo, cậu cần phải cố gắng hơn nữa nha!” Ngô Nguyệt Hồng duy trì niềm tin không đổi vào quyết định của thầy chủ nhiệm.

Hắn rõ ràng là vui sướng khi người gặp họa thôi.....!!!!

Quên đi, nói nhiều hơn nữa cũng không có cách nào khiến bọn họ cảm nhận được nỗi thống khổ của cô

~~” Như thế nào còn chưa tan học a?” Ba tiết học trôi qua thật là lâu...

” A, đến tiết sau rồi đó!” Cao Hiểu Hồng vừa ra ngoài lập tức trở về, chạy ào vào trong lớp, ngoài ý muốn liền nhìn thấy gương mặt vạn vẹo của giáo viên địa lý.

Aizz....! Hai tiết liền học cùng một lớp, thật sự là lỗi của phòng giáo vụ, cũng không thể trách lớp trưởng là cô không báo cho bọn họ a

~Nhìn thấy ánh mắt giết người của giáo viên địa lý, Lý Xa Xa hạ thấp thanh âm, ” Cái kia, làm lớp trưởng phải làm những thứ gì a?”

Ngô Nguyệt Hồng nghĩ nghĩ, ” Đại khái là kiểm tra thời khóa biểu, quản lý cán bộ lớp, hưởng ứng các hoạt động của nhà trường tổ chức, còn có.....”

” Tốt lắm, tốt lắm, đừng nói nữa.” Đau đầu quá, ” Không phải là còn có lớp phó nữa sao?”

Lớp phó nguyên lại chính là “Trương đại nhân”, vừa nhìn thấy việc là chạy trốn rất nhanh, cũng rất anh dũng ” thấy khó khăn là lùi bước”.

Ngô Nguyệt Hồng không nói gì, chỉ nhìn Lý Xa Xa với ánh mắt đồng tình...

” Mình hiểu, mình hiểu.” Người nào cũng biết đến cái tên lớp phó kia, cũng là một tên lớp phó vô năng. Huống gì bây giờ đã có Lý Xa Xa cô lên làm lớp trưởng bù nhìn, hắn vừa mang danh lớp phó, vừa không phải làm gì, mọi việc lại dồn hết lên đầu cô. Không phải hắn càng vui sướng sao!!!

” Kỳ thật cậu có thể học tập hắn, mới một năm thôi đó.” Thầy giáo Tiêu, xin hãy tha thứ cho em vì đã bày cho Lý Xa Xa chủ ý ngu ngốc này nhưng cậu ấy thật sự rất đáng thương a~, Ngô Nguyệt Hồng thâm nghĩ.

” Được rồi, dù sao thì mình cũng chẳng quan tâm, tên Tiêu Văn Nhưng đầu heo kia cũng không thể không ra mặt gánh vác giúp mình!” Cứ làm như thế đi.

Ngô Nguyệt Hồng sắc mặt tái nhợt ” Lý Xa Xa, cậu nói thầy giáo Tiêu là cái gì?”

A!!! Lỡ mồm rồi....

” Không có gì, cậu xem, sắc mặt thầy giáo địa lý đã tím lại cả rồi kìa, chúng ta nên ngoan ngoãn yên lặng một chút thì tốt hơn.”

” Còn mấy tháng nữa mới đến tháng chín a?” Kỳ hạn chấp hành nhiệm vụ có còn lâu nữa không. Vừa đi ra ngoài cổng trường, Lý Xa Xa vừa hỏi Ngô Nguyệt Hồng.

” Khoảng ba tháng nữa đó.”

” Hy vọng thời gian trôi qua thật chậm thì tốt quá.”

Cô không nghe lầm chứ, đã sắp đến ngày được nghỉ hè mà có người lại có thể mong muốn như vậy sao, ” Cậu nói cái gì?” Ngô Nguyệt Hồng tiếp tục xác định lại một chút.

” Ha ha không có gì, mình nói linh tinh thôi.” Nhất thời không chú ý, Lý Xa Xa liền đụng phải người khác khiến hấn ngã xuống.

Không phải chứ, khoa trương như vậy sao, cô mới đụng hấn một cái nhẹ hều thôi mà.

” A, thực xin lỗi, ngại quá.” Lý Xa Xa cùng Ngô Nguyệt Hồng vội vàng nâng đối phương dậy, sau đó liền thấy sắc mặt nam sinh này trắng bệch, dường như hô hấp có vẻ dồn dập.

” Cậu không sao chứ.” Ngô Nguyệt Hồng lo lắng hỏi.

Nam sinh kia nhanh tay lấy từ trong ví ra một đồ vật gì đó, đặt trên mũi hít hít, sau đó cười cười, ” Không có việc gì, tôi chỉ bị hen suyễn mà thôi.”

Oa, thật là một nam sinh vô cùng đẹp trai a~, mày kiểng mắt sáng, cả người tản mát ra phong thái khoan khoái nhẹ nhàng, nếu không phải nhìn thấy bộ ngực bằng phẳng của cậu ta cộng với bộ đồng phục nam sinh kia, thật đúng là người khác sẽ nhận sai cậu ta thành nữ sinh mất.

Hai người đồng thời ở trong lòng tán thưởng, lại đồng thời đáng tiếc...

” Em là Lý Xa Xa đúng không, anh là Tống Vũ Phạm. À.....” Hấn chần chờ một chút, ” Em biết anh chứ.”

Lý Xa Xa hoàn toàn ngây người, ” Tôi biết anh.....” Hấn thật là thư sinh, trông không giống lão đại một chút nào = =

” Vừa lúc lại gặp được em.”

Không khéo, không khéo tí nào, cô đang tò mò về hấn thì đột nhiên hấn lại xuất hiện ngay trước mắt thế này...

” Nhưng mà nhìn anh, thật không thể tin được anh cùng với Trịnh Diệp lại có thể xưng làm lão đại, anh cũng quá.....” Lý Xa Xa còn chưa nói xong, đã bị Ngô Nguyệt Hồng ở một bên bịt miệng lại.

” Lý Xa Xa, cậu đừng nói lung tung.” Sau đó, Ngô Nguyệt Hồng hướng sang Tống Vũ Phạm với ánh mắt vô cùng xin lỗi.

Cậu làm gì thế hả? Lý Xa Xa trừng Ngô Nguyệt Hồng.

Người ta cũng lòng tự trọng của người ta, cậu còn nói sao! Khó có khi nào Ngô Nguyệt Hồng cũng dám trừng mắt lại với Lý Xa Xa như vậy.

Đúng nha, Lý Xa Xa nghĩ nghĩ, tốt xấu gì người ta cũng là lão đại một khóa, có người sau lưng làm chỗ dựa, tốt nhất là không nên động vào hấn.

Tống vũ Phạm thấy hai người như vậy thì bật cười, ” Không sao, anh quen rồi, em cứ nói đi.”

Muốn tôi nói sao? Thật sự để cho tôi nói sao?

Muốn tôi nói sao? Thật sự để cho tôi nói sao?

.....

Tâm trạng Lý Xa Xa đấu tranh giãy dụa, tận lực không thêm chú ý đến Ngô Nguyệt Hồng đang phát ra ánh mắt sử tợn ngăn cấm không cho cô nói.

Thẳng đến khi đám đông tan học đã rời đi gần hết, Lý Xa Xa mới quyết định dùng một phép so sánh quanh co để biểu đạt suy nghĩ của mình.

” Anh rất cao a~?”

“.....147 “

Quả nhiên, Lý Xa Xa vừa hỏi liền đánh trúng điểm yếu của hắn.

Mà Ngô Nguyệt Hồng đứng ở bên cạnh thần trí đã mơ hồ, phỏng chừng là đang tức giận muốn chết.

Không có biện pháp, Lý đại tiểu thư chưa bao giờ biết cái gọi là quanh co cùng bản khoả khi nói ra sự thật chân chính.

Tính tình của Lý Xa Xa từ trước đến nay vẫn luôn thẳng thắn như vậy.

N năm sau, mỗi khi nhắc lại chuyện này....

” Ông trời thật sự rất biết cách đùa giỡn, cho ta một cái đầu thông minh như vậy, nhưng lại phối hợp với cái thân thể bệnh tật quanh năm này.” Tống Vũ Phạm xoa xoa trái tim.

” Không sai, còn ta thì được ông trời thiên phú cho khả năng hoạt động thể thao tốt nhưng đổi lại khoa học tự nhiên thì dốt đặc cán mai.” Trịnh Diệp cười cười.

” Cho nên chúng ta tuyệt đối là vật hợp theo loài.”

” Trời sinh chúng ta giúp đỡ lẫn nhau.”

” Ha ha ha!!!”

Thật nhàm chán!.

Lý Xa Xa nhẹ giọng phỉ nhổ một chút, tiến lên gõ đầu mỗi người một cái, chiều này đến nay cô đã đánh đến mức thuận tay, “Bọn anh, một người là lười động tay động chân, một người là lười động não viết. Đừng trách ông trời vô tình, chỉ trách chính mình không có tiền đồ mà thôi.”

” Lý Xa Xa, qua nhiều năm như vậy, em vẫn nói chuyện thẳng thắn thế sao?” Trịnh Diệp hí mắt nhìn cô.

” Lại khiến anh nhớ đến khoảng thời gian lần đầu tiên gặp em.” Tống Vũ Phạm cười khổ.

” Ha ha, thói quen tốt thì cần tiếp tục được bảo trì.” Đúng là một truyền thống tốt đẹp, anh trai cô cũng có thói quen này, thật không hổ là người một nhà.

” Nhưng mà..... bọn anh vẫn còn tốt chán, em hãy nhìn lại mình xem.....” Trịnh Diệp mỉa mai.

Phi thường ăn ý, Tống vũ Phạm lập tức tiếp lời, ” Em mới là người vừa lười động tay động chân, lại còn lười động não vĩ đại nhất đó ha ha ha.” Không chịu nhìn lại mình, còn nói người khác.

” Có sao?” Lý Xa Xa ngây ngô cười, ” Đáng ghét, bọn anh nói chuyện cũng quá thẳng thắn đi, không để ý đến tâm tình của người khác tí nào a

”

Hai vị soái ca cười nghiêng ngả....

14. Chương 12: Haagen-dazs

CV + Edit: Ý Ỗ

” Haagen-Dazs*, quả nhiên là danh bất hư truyền.” Được ăn thật là một hạnh phúc.

(*: Tên một loại kem)

” Trong kem chứa rất nhiều dầu, cậu cẩn thận sẽ bị phát phì đó!” Thật là... chưa thấy ai giữa trưa không chịu ăn cơm mà lại đi ăn kem thế này. Ngô Nguyệt Hồng lắc đầu.

Thật nhanh đã đến kì nghỉ hè, vừa mới kết thúc cuộc thi giữa kì, Ngô Nguyệt Hồng đã bị Lý Xa Xa kéo tới đây, nói là có người mời ăn trưa. Đến nơi, Ngô Nguyệt Hồng vừa thấy thì thiếu chút nữa là bất tỉnh tại chỗ.... Là Trịnh Diệp, thủ lĩnh lưu manh nha – Phù, may mắn còn có cả Tống vũ Phạm ở đó nữa, hẳn sẽ không làm cho người ta có bất kỳ áp lực nào giống như Trịnh Diệp. Thật thoải mái ==!

” Ha ha, không sao đâu, ngại gì chứ, khó có dịp bọn họ mời khách như vậy. Hơn nữa, hôm nay thật nóng nha.” Mặt trời thật lớn, thật may là vừa nãy trước khi ra ngoài tên anh trai thối kia đã bắt cô xoa kem chống nắng, nếu không hiện tại làn da mỏng manh này đã biến thành đen sì mất rồi.

” Lý Xa Xa, không tốt lắm đâu.” Ngô Nguyệt Hồng lúng túng. Người khác vừa nói mời ăn trưa, Lý Xa Xa liền lập tức bày ra công phu sư tử ngoạn, cũng thật là lòng tham không đáy.

” Không sao thật mà, dù sao thì người mời đi ăn trưa cũng không thấy đau lòng đâu ha ha.”

Ngô Nguyệt Hồng quay đầu lại nhìn hai cái mặt chỉ biết cười cười và cười. Má ơi... một cái mặt cười lạnh lẽo đáng sợ trông như quỷ địa ngục, còn cái mặt cười kia thì lại ấm áp như ánh mặt trời mùa xuân = =

Kỳ quái nhất chính là khi hai người đi cùng một chỗ. Hai thân hình ước chừng phải kém nhau ba bốn mươi cen-ti-mét, nhìn người đầu tiên thì cảm thấy cao ngất, nhìn người thứ hai thì lại thấy thật đáng yêu, bởi vì hai người trông đều rất dễ nhìn. Nếu họ là GAY giống như mọi người vẫn đồn đại thì thật hoàn mỹ a

Đáng tiếc..... Môn không đăng, hộ không đối

” Mình cảm thấy Trịnh Diệp kia rất giống cậu, có tiền hơn nữa lại thanh danh bất hảo, còn có...” Ngô Nguyệt Hồng không nói tiếp. Bất quá không nói thì ai cũng biết, chính là giống nhau ở chỗ kết quả học tập kém như nhau.

Giống nhau sao? Đường như không cùng một dạng đi.

Lý Xa Xa nghĩ nghĩ. Cảm giác Trịnh Diệp là lạ, một tên con trai hay cười cười âm hiểm như vậy, đầu óc hẳn là cũng không tệ lắm phải không. Vậy có thể hẳn kiếp trước nhất định là heo tinh đầu thai, lưỡi độc sách, còn lưỡi phải chết luôn ấy chứ.

” Anh cùng tên đầu óc đơn giản kia không có điểm nào giống nhau hết.” Hai người đi đằng sau đuổi kịp, Trịnh Diệp loáng thoáng không nghe rõ hai cô gái đang nói chuyện, thấy có tên mình liền thần nhiên kháng nghị.

” Thanh danh bất hảo cũng chỉ là bề ngoài mà thôi.” Tống Vũ Phạm đi theo nói.

Hứ, suy nghĩ đơn giản chẳng lẽ không phải là điểm giống nhau sao? Thanh danh cũng không phải chỉ là vẻ ngoài gì đó sao? Bên trong chắc giống nhau ha.

Lý Xa Xa cười trộm, thật sự là giấu đầu lòi đuôi. Hai người này... chắc chắn là có điều mờ ám!.

Theo như bọn hắn nói, Lý Xa Xa là lớp trưởng lớp mới mà bọn hắn sẽ đến học cho nên phải hòa thuận một chút. Nhưng mà nguyên nhân chân chính thật ra lại rất rõ ràng!

Lý Xa Xa nhớ lại vừa nãy cùng nhau ăn kem, hai người đó ăn ý mười phần, một người hát, một người đáp. Hừ hừ!!!

” Lý Xa Xa, thi cuối kì lần này có vẻ như em lại qua hết rồi nhỉ?” Trịnh Diệp giống như lơ đãng thuận miệng hỏi một chút.

” Như thế nào? Hôm qua em mới thi xong, điểm còn chưa công bố, làm sao anh biết được?” Tên này đoán được sao.

” Anh có việc phải xuống văn phòng tổ bộ môn toán, vô tình nhìn thấy bài thi của em ở trên cùng, điểm không thấp.” Tống Vũ Phạm thừa nhận. Hắn là hòn ngọc quý của lão giáo sư tổ bộ môn toán dạy năm hai, tự nhiên là khách quen của tổ bộ môn toán, muốn xem kết quả thi cũng không khó.

” Nghe nói văn phòng lớp mười cùng lớp mười một cách nhau một bức tường, anh thật đúng là thuận tiện a.” Lý Xa Xa mỉa mai, tên này rõ ràng là cố ý nhìn.

” Ai kêu bọn anh phải xuống học với bọn lớp mười các em, nổi tiếng khắp toàn trường luôn rồi, cũng phải nắm rõ tình hình một chút chứ.” Trịnh Diệp cười cười.

Lý Xa Xa nhìn thế nào cũng cảm thấy được Trịnh Diệp cười vô cùng ...

” Tốt vậy sao.” Ngoài miệng nói như vậy nhưng thật ra trong đầu Lý Xa Xa đang cố gắng hồi tưởng ngày hôm qua toán học thi những thứ gì, thật ra cô không phải là không đọc nước béo có 1 chút.

Bởi vì cuộc thi cuối kì lần này là do Tiêu Văn Nhưng chủ động tham gia vào đội ngũ ra đề, hắn lại còn phụ trách chấm thi nữa, cho nên hắn không lo lắng chút nào, trước đó đã nhìn qua toàn bộ đề thi, lại đã biết nguyên bộ đáp án.

Đến hôm thi toán, Lý Xa Xa chỉ cần chép đáp án mỗi tay, nếu chép mà còn không chép nổi nữa thì coi như xong. Cô quyết không miễn cưỡng chính mình, không cần phải cố gắng quá mức lao lực, không cần phải học hành gì hết, chỉ việc chép mà thôi. (mồ hôi!).

” Thật là kỳ quái, đề thi lần này ra hơi khó, chỉ cần đạt đủ điểm tiêu chuẩn đã là không tệ rồi, không ngờ em còn đạt được tám mươi bảy điểm, hẳn là nên chúc mừng em.”

Cô chỉ được ít điểm như vậy sao?

Lý Xa Xa nhớ rõ cô chép chính xác hết đáp án rồi cơ mà, sao điểm lại lẻ như vậy? Vẫn là chép sai ở đâu đó rồi ư? Cô thật sự một chút ấn tượng cũng không có, thi xong liền đã quăng ngay đáp án ra khỏi đầu.

” Anh cảm giác dường như có người cố ý thả nước.....” Trịnh Diệp đang muốn nói tiếp, lại bị người khác cắt đứt.

” Không cần nói nữa!!!!”.

Một tiếng hét này khiến cả bốn người đều bất ngờ...

Mà Lý Xa Xa, thiếu chút nữa té xuống ghế.

Này... câu nói này, đáng ra phải là cô nên xuất đầu lộ diện mới phải chứ!

Đúng vậy, câu nói này là do Ngô Nguyệt Hồng thốt ra. Người luôn luôn nhất gan sợ phiền phức như Ngô Nguyệt Hồng cũng dám ngang nhiên cắt đứt lời nói của thủ lĩnh lưu manh, quá dũng cảm a

~” Thầy giáo Tiêu luôn luôn vô tư trợ giúp Lý Xa Xa, nhất định có nguyên nhân của thầy ấy. Đó chắc chắn là một nguyên nhân vĩ đại, vô cùng cao thượng. Anh đã không biết thì cũng đừng đưa ra nghi ngờ vô căn cứ!”

Tuy rằng rất sợ ánh mắt sắc bén của Trịnh Diệp nhưng Ngô Nguyệt Hồng vẫn cố gắng nói hết suy nghĩ của mình ra.

Má ơi... Cái gì mà nguyên nhân vĩ đại, cao thượng cơ? = =

Lý Xa Xa nhìn Ngô Nguyệt Hồng với ánh mắt kinh dị không thể tin được, giống y như lần đầu tiên cô biết được nhận thức của Ngô Nguyệt Hồng về mình vậy.

Ba người ngồi xung quanh chỉ biết tròn mắt...

Đây là lần đầu tiên Lý Xa Xa nghe được có người cảm nhận như vậy về Tiêu Văn Nhưng, so với cô – Người vẫn tự nhận là người tin tưởng vào anh trai nhất trên đời này còn thâm sâu hơn. Ngô Nguyệt Hồng lại còn có cả bộ dạng phong anh trai mình thành một vị thần thánh...

Cho dù biết Ngô Nguyệt Hồng đối với anh trai mình luôn luôn có sùng bái mù quáng, nhưng là Lý Xa Xa không nghĩ tới cô bạn lại “hiếu lắm” sâu như vậy

” Cái kia, Lý Xa Xa, thật sự là em có nguyên nhân gì đó khó nói sao? ” Tống Vũ Phạm ôn nhu hỏi, nhưng về mặt lại hoàn toàn không tin tưởng.

Lý Xa Xa là ai nào, toàn bộ thế giới biết... mặc dù cô có đứng lẫn trong đám người đông đúc nhưng chỉ cần liếc qua là cũng có thể nhận ra, khiến người khác phải khóc thét!.

Lý Xa Xa liền phối hợp, lập tức thu hồi ánh mắt, làm ra bộ dạng vô cùng ai oán, đáng thương, hơi hơi cúi cúi đầu.

” Đương nhiên không phải chỉ có mỗi thầy giáo Tiêu.” Ý thức được vừa rồi cảm xúc của mình quá kích động, liếc mắt một cái liền có thể khiến người ta nhìn ra tâm tư thầm mến của mình, Ngô Nguyệt Hồng vội che dấu một chút.” Giáo viên hóa, giáo viên lý, cũng đều chiếu cố Lý Xa Xa nữa.”

Có sao? Lý Xa Xa nghĩ nghĩ.

Phỏng chừng là sau khi Tiêu Văn Nhưng và cô diễn trò giáo viên chủ nhiệm phê bình học sinh kịch liệt thì hai lão già đó mới chịu chiếu cố mình một chút.

Bất quá, nhờ hồng phúc của Ngô Nguyệt Hồng, khiến đối tượng chú ý trong mắt hai tên cáo già này được thay đổi. Phù, nguy hiểm thật!!!

Tên anh trai chết tiệt, lần sau còn dám đem bài thi của cô ném loạn, hấn thử xem xem!!.

” Tới cổng trường rồi.”

Vốn là hai người thân đàn ông con trai muốn đưa hai cô nữ sinh về nhà nhưng Lý Xa Xa lại kiên quyết phản đối, kiên trì chỉ cần đưa đến cửa trường học, sau đó cô có thể tự đi về được.

Đùa chứ, như thế nào có thể cho bọn hấn biết cô đang ở chỗ nào, vạn nhất lại gặp Tiêu Văn Nhưng ở đó thì bọn họ sẽ chết vì buồn bực mất.

“A, rốt cục được nghỉ hè rồi.” Sau khi tách ra, Ngô Nguyệt Hồng và Lý Xa Xa chào nhau, hẹn gặp lại, ” Hẹn khai giảng gặp lại, nghỉ hè không nên rủ mình ra ngoài, bởi vì mình sẽ không đi đâu đâu.”

” Không phải là còn xem điểm, còn lễ bế giảng, chẳng lẽ bọn em không còn cơ hội gặp mặt sao?” Tống Vũ Phạm hỏi.

Ha, tên nhóc này hỏi thật đáng yêu, Lý Xa Xa cẩn thận che dấu cảm xúc này, ” Em thi xong sẽ chỉ ở nhà thôi, đừng tới.”

Nghỉ hè, chính là khoảng thời gian cô cùng anh trai mình thi nhau ở lì trong nhà, thật vui vẻ.

Mà anh trai cô còn phải làm việc, nhất định sẽ có lúc phải ra ngoài vài lần. Cô sẽ có không gian riêng tha hồ tự tung tự tác.

Không có chuyện gì so với chuyện này làm Lý Xa Xa cảm thấy thoải mái hơn nữa.

Làm học sinh thật tốt nha!!!!

15. Chương 13: Salad

CV + Edit: Ý Ý

” Salad, salad, salad.....” Lý Xa Xa đem đĩa ăn quăng ra, ” Em kháng nghị, em không bao giờ muốn ăn salad nữa, vừa nhìn thấy là em đã buồn nôn rồi.”

Từ lúc nghỉ hè đến giờ, phòng bếp nhà bọn họ chưa từng có ánh lửa xuất hiện. Bởi vì đầu bếp duy nhất và cuối cùng trong nhà bắt đầu phát tác bệnh lưỡi, chỉ cả ngày nằm úp sấp trên ghế sa lon không nhúc nhích, nhàn nhã hưởng gió điều hòa mát lạnh. Ba bữa hăn chỉ cầu ăn no mà thôi, không cần sơn hào hải vị gì hết.

Kết quả salad trở thành thức ăn đệ nhất chọn lựa đầu tiên, salad thêm bánh mì nướng, salad chầm nước quả, salad thêm cơm, salad thêm mì ăn liền, salad thêm.....

Đến mức này thì Lý Xa Xa không thể chịu đựng được nữa!!!

” Em kiêng salad, tức là không ăn rau dưa, kiêng rau dưa, thì dinh dưỡng sẽ không cân đối, dinh dưỡng không cân đối, dậy thì sẽ không tốt, dậy thì không tốt, em sẽ không có dáng người đẹp, không có thân hình, liền chứng tỏ không ai cần em, không ai cần, liền dự báo anh phải nuôi em cả đời, nuôi em cả đời sẽ phá hủy hạnh phúc cả đời anh. Anh nhẫn tâm hủy hoại cả cuộc đời anh sao?” Lý Xa Xa đe dọa.

Tiêu Văn Nhưng nhàn nhã bỏ dao xuống đĩa, ” Dù em có muốn ăn hay không thì cũng vẫn phải ăn. Em muốn kiêng gì thì kiêng nhưng nhất định phải ăn rau dưa!” Cuối cùng hăn lau miệng, đem mông từ trên ghế bàn ăn chuyển đến trên ghế sa lon, chuẩn bị chết già bất động.

” Anh!” Lý Xa Xa vọt tới trước mặt hăn, ” Em muốn ăn Pizza!”.

Tiêu Văn Nhưng liếc xéo cô một cái, ” Toàn bộ tiền lương của kì nghỉ hè này anh còn phải dùng để đóng tiền điện, hơn nữa em tháng này đã ăn bốn cái Pizza rồi, em còn ăn nữa thì anh sẽ không có tiền đóng học phí năm sau cho em đâu. Hiểu chưa? Cho nên NO WAY!”.

” Còn không được? Em thật sự không chịu đựng nổi hương vị salad này nữa rồi.” Thịnh thoảng ăn một lần còn ngon, đằng này làm một ngày ba bữa.... cũng chỉ có Tiêu Văn Nhưng mới nhẫn nại ngồi ăn như vậy.

” Tự em ra ngoài mua đồ ăn đi, anh sẽ đưa em tiền cơm của một tuần, em muốn mua gì thì mua, nhưng mua hết rồi thì đừng có xin thêm” Tiêu Văn Nhưng nghĩ nghĩ, để cô mua một ít đồ ăn lót dạ hăn là cũng không mất nhiều tiền. Hăn cũng đã xuống nước như vậy rồi, chỉ sợ người nào đó lưỡi biếng không chịu ra ngoài thôi.

Quả nhiên!

” Em đi ra ngoài a?” Ngoài trời ba mươi sáu độ đó! Quá kinh khủng, cô nhất định sẽ toàn thân ướt đầm trở về. Tính tính, mùa hè năm nay, cô còn chưa chảy mồ hôi lần nào đâu nha.

Có vẻ như..... salad tựa hồ cũng không còn ghê tởm như trước nữa.

” Sao trường học như thế nào vẫn chưa gọi mấy thầy chủ nhiệm như anh đi mở cái gì hội nghị linh tinh thế?” Ngụ ý chính là có ra ngoài thì mua ít đồ dùm cô.

Quên đi, vẫn là ăn trước một chút hoa quả thay đổi khẩu vị, ăn tạm dưa hấu chẳng hạn, rồi buổi tối lại ăn nốt cái chỗ salad kia đi.

Thân là một người lưỡi, nhất định sẽ phải đánh đổi một ít ích lợi của bản thân. Tiêu Văn Nhưng đã lĩnh ngộ được toàn bộ điều này, mà Lý Xa Xa thì mới lĩnh ngộ được một nửa mà thôi.

Kỳ thật làm người lưỡi cũng rất vất vả nha

Lý Xa Xa há miệng cắn một miếng dưa hấu to đùng, còn không thềm nhả hạt, thật sự là lưỡi hết chỗ nói.

Mấy năm gần đây phim truyền hình kì nghỉ hè càng ngày càng khó coi, bật tới bật lui, hết kênh này sang kênh khác cũng chỉ có mấy bộ phim chương của Kim Dung chiếu đi chiếu lại, hại Lý Xa Xa cùng anh trai chỉ có thể thực hiện một hoạt động duy nhất để chống nóng: Ngủ.

Tuy rằng nhiều người đã nói sau khi chết là có thể hoàn toàn nghỉ ngơi, chìm vào giấc ngủ vĩnh viễn, cho nên thời gian còn sống không nên ngủ nhiều. Bất quá hai vị anh em nhà họ Tiêu này đã cùng chung ý tưởng sau này sẽ làm người cần cù nhất Địa phủ, cho nên quyết định trước hết phải ngủ đủ vốn ở nhân gian đã rồi nói sau.

” Anh, chúng ta có thể sống đến hiện tại cũng không dễ dàng.” Đột nhiên Lý Xa Xa cảm thấy thương xót cho bản thân. Sau khi cha mẹ qua đời, hai người lưỡi như cô và hăn vẫn có thể sống sót.

” Cuộc sống cũng không khắc nghiệt lắm.” Tiêu Văn Nhưng lẩm bẩm.

” Ừm.” Đương nhiên là vậy, ít nhất cô còn có một ông anh trai bên cạnh để dựa dẫm.” Anh, cái kia... Tổng Vũ Phạm là cô nhi à?”

Ngày đó, khi đi ra ngoài ăn kem, chính Tổng Vũ Phạm đã nói như vậy. Hắn không biết rằng Lý Xa Xa cũng có thể coi là cô nhi, cho nên khiến cô phá lệ khắc sâu ấn tượng về hắn.

” Tổng Vũ Phạm từ khi sinh ra đã bị vứt bỏ, có một đôi vợ chồng hảo tâm nhận nuôi dưỡng hắn, đôi vợ chồng ấy chính là người hầu của gia đình Trịnh Diệp.” Tiêu Văn Nhưng nhàn nhạt nói.

” Hắn hình như không vì thân thể của mình mà tủi thân.”

Hôm đó Tổng Vũ Phạm đã kể như vậy với một thái độ hết sức bình thản.

” Con người chỉ cần có tâm là có thể làm cho cuộc sống của mình tốt đẹp hơn, dù cho có gặp phải tình huống gì đi nữa.”

Điểm này Lý Xa Xa cũng biết.

” Tổng Vũ Phạm có thể học tới hiện tại cũng không dễ dàng gì.”

Nhớ lại năm đó nếu không phải nhờ tiền bảo hiểm cha mẹ bị tai nạn xe cộ, anh trai cô cũng không thể theo nổi đại học.

” Cha mẹ Trịnh Diệp là người đóng học phí cho Tổng Vũ Phạm, điều kiện chính là muốn hắn giúp Trịnh Diệp lên lớp.”

Cũng là có qua có lại.

” Nhưng mà tình cảm của bọn hắn rất tốt.”

Có lẽ là không có khoảng cách nào giữa hai người, không hề cảm thấy tự ti hay thua kém.

” Tổng Vũ Phạm là một đứa trẻ rất kiên cường.”

Tuy rằng hắn không có biểu hiện tự ti về xuất thân, nhưng chắc hắn không phải là không có vấn đề khác nảy sinh trong cuộc sống.

Bất quá, Lý Xa Xa nghĩ đến Tổng Vũ Phạm chỉ cao có....

Thở dài a, ông trời tựa hồ đối với hắn rất bất công.

” Bọn hắn vì sao lại lưu ban vậy?”

Chuyện này vẫn thật là kỳ quái?.

” Tự nhiên có lý do của bọn hắn.” Tiêu Văn Nhưng đột nhiên tập kích, cướp đi hẩu trên tay Lý Xa Xa,

” Dù sao thì em cũng sẽ sớm biết thôi.”

” Aizzz.....” Lý Xa Xa thở dài, ” Nhớ đến hắn, lại khiến em nhớ đến cả Haagen-Dazs nga.”.

” Anh trai, mau hoàn thành đi.”

” Vì sao lại là anh?” Tiêu Văn Nhưng buồn bực.

” Anh không muốn giáo viên nào lại tới tìm anh chứ.”

Thân là thầy chủ nhiệm, có học trò không hoàn thành bài tập về nhà, tự nhiên sẽ có giáo viên hướng dẫn báo cáo, mà học sinh kia lại chính là em gái thân yêu của hắn. Thế giới đã biến thành trắng đen lẫn lộn.

” Em mới là học sinh, tại sao em không chịu làm bài.”

Chết tiệt, là ai giao bài tập về nhà vậy? Mà sao lại giao cho Lý Xa Xa chứ. Hắn đã tám trăm năm không còn phải động đến bài tập nghĩ hè và nghĩ đông gì gì đó, thế mà bây giờ lại bị con nhỏ yêu quý này lợi dụng hết lần này tới lần khác.

" Anh có làm hay không, để em viết thì đến bao giờ mới chép xong chứ. Anh chỉ cần viết ngoáy vài chữ qua loa là xong thôi mà!" Lý Xa Xa sử dụng hết công phu miệng lưỡi, " Ai kêu anh từ khi nghỉ hè đều qua loa làm ba bữa salad ăn cả ngày, lương tâm của anh không cảm thấy bất an sao?"

" Không có." Người nào đó trả lời xong liền rất nhanh nhận một cước thô bạo phóng tới.

" Còn có, bổn tiểu thư còn phải tự động não viết năm bài văn nữa đây!!!" Lão già ngữ văn! Người thật sự cũng quá tâm ngoan thủ lạt.

Bất quá, cũng là gần đây Lý Xa Xa mới chú ý đến đồng bài tập này. Má ơi... sao mà nhiều dữ vậy!!!

" Cái gì mà tự động não viết văn cơ? Cũng chỉ là lên mạng tìm văn mẫu rồi chép theo mà thôi, em có thật là biết động não không vậy?"

" Ai bảo đề văn Trung Quốc đề nào cũng giống đề nào, lão già kia rõ ràng đã lựa chọn ra những đề chưa từng xuất hiện ở đâu nhé." Cái này gọi là gừng càng già càng cay a!!!!

" Reng..... Reng....." Bỗng tiếng chuông điện thoại vang lên, cắt đứt cuộc tranh cãi của hai người.

Đưa tay ra, Tiêu Văn Nhưng bắt lấy điện thoại.

" Alo..... A, tôi khỏe..... Chuyện gì vậy?..... Cái gì?..... Không thể nào..... Đây..... Không tốt lắm đâu..... Ngài đã quyết định rồi?..... Chính là..... Tôi đã biết..... Ngày mai tôi sẽ tới trường học họp..... Xin chào, hẹn gặp lại."

Đế điện thoại xuống, Tiêu Văn Nhưng vẽ mặt bình tĩnh. Sau đó... để cây bút xuống.

" Ai vậy?"

" Là thầy hiệu trưởng tìm anh."

Họp a? " May mà em không nghe máy." Lý Xa Xa sợ nhất là phải nghe thầy hiệu trưởng bô lô ba la khuyên bảo, răn dạy, cô sẽ khấn trương chết mất.

" Anh chép tiếp đi." Lý Xa Xa nhắc nhở, nhìn Tiêu Văn Nhưng bày ra một bộ dạng bình tĩnh.

" Hiệu trưởng nói, " Tiêu Văn Nhưng nhìn chăm chăm cô, " Hy vọng học kì sau anh có thể chuyển sang lớp kém nhất trường dạy học, cũng chính là làm giáo viên chủ nhiệm cùng giáo viên toán học của bọn chúng."

" Đùng!!!" Sấm sét giữa trời quang!

Từ lúc đó cho đến hết buổi tối, Lý Xa Xa vô cùng bình tĩnh. Ngay cả cô cũng cảm thấy ngạc nhiên vì sao mình lại có thể bình tĩnh đến vậy.

Còn Tiêu Văn Nhưng không nhìn thấy được vẻ mặt ảm đạm của Lý Xa Xa thì vô cùng buồn bực, nguyên bản còn muốn xem kịch vui, chứ thực ra đối với hắn thì chuyện này cũng không có vấn đề gì.

Hai giờ sáng, cửa phòng Tiêu Văn Nhưng bị một cước đá tung!

" Cho em số điện thoại!"

" Hả?" Tiêu Văn Nhưng vẫn còn trong trạng thái nửa tỉnh nửa mê...

" Cho em số điện thoại!"

" Cái gì số điện thoại?"

Một cánh tay vươn ra hắt văng chăn của Tiêu Văn Nhưng, khuôn mặt Lý Xa Xa trong đêm tối hết sức vặn vẹo, khó coi. " Đưa số điện thoại nhà hiệu trưởng cho em, em muốn cùng ông ấy đàm phán."

" Bây giờ?"

" Đúng vậy!"

Quả nhiên là sự yên tĩnh trước cơn bão táp..

16. Chương 14: Thật Là Khủng Khiếp!

CV + Edit: Ý Ý

Đương nhiên là không thể để Lý Xa Xa gọi điện thoại cho thầy hiệu trưởng được.

Tiêu Văn Nhưng ngủ chưa đủ giấc, lại còn bị Lý Xa Xa quấy rối mè nheo, đành phải nhẫn nại suy nghĩ biện pháp giải quyết tốt chuyện này.

” Có tiền còn có thể sai khiến cả ma quỷ cơ mà, chắc chắn thầy hiệu trưởng cũng chỉ muốn tiền thôi. Không bằng anh nói với ông ấy là anh sẽ không lấy tiền lương một năm, thế nào?”

” Chủ ý ngu ngốc!” Đã lâu không bị hấn đánh nên càng ngày càng ngu ngốc phải không, Tiêu Văn Nhưng tức giận!” Làm không công cho người ta, chúng ta ăn bằng cái gì hả?”

” Ăn uống là chuyện nhỏ, việc này mới là chuyện lớn!” Vì cuộc sống sau này, dù có phải nhịn ăn cô cũng chịu.

Tiêu Văn Nhưng cười nhạo, ” Nghĩ lại, nếu anh không phải là thầy chủ nhiệm của em, em sẽ có thêm một đồng bài tập. Đương nhiên, bài tập toán sẽ khiến em thống khổ nhất.”

Khóc a..... Lý Xa Xa cũng cảm giác mình rất thống khổ, bất quá chắc hẳn cũng không dễ chịu hơn cô bao nhiêu, ” Cái kia... ít nhất sẽ có thêm một người trong ban giám hiệu biết anh là người nhà cũng như là người giám hộ của em đó.”

“Em đi học cũng sẽ không thể ngủ được nữa, không thể xem truyện tranh trong giờ, trên lớp nhất định giáo viên sẽ liên tục bắt em trả lời câu hỏi.” Tiêu Văn Nhưng nghĩ nghĩ, với chỉ số thông minh của kẻ nào đó, nhất định sẽ một lần lại một lần làm xấu mặt hẳn.

“Hừ, chẳng qua là chưa có ai biết anh là anh trai của em thôi. Đến lúc mọi người biết anh có một cô em gái ngu ngốc như vậy thì không phải là chuyện tốt đâu!”

Này, ” Ít nhất bây giờ anh sẽ không thay em làm cái đồng bài tập mùa hè mùa đông lộn xộn gì đó nữa, dù sao thì em cũng sắp có thầy chủ nhiệm mới rồi đó.” Xong, vậy là hẳn đã có thể ngủ ngon được rồi...

Nửa đêm...

” Ha ha, anh đừng đắc ý vội, chẳng lẽ anh không nghĩ tới lúc hợp phụ huynh sao?” Lý Xa Xa liếc xéo, coi hẳn tự mãn đến bao giờ. Đến lúc đó khẳng định khuôn mặt của Tiêu Văn Nhưng sẽ hết sức, hết sức dọa người nha ha ha ha.

Trán Tiêu Văn Nhưng bắt đầu tiết ra ba giọt mồ hôi lạnh, hẳn cơ hồ có thể nghe thấy những tiếng chỉ trích đan xen.....” Tại sao điểm các môn thi của em gái người lại thấp như vậy, nhất là toán học. Thầy giáo Tiêu, người không phải giáo viên dạy toán sao? Tại sao lại có thể mặc kệ em gái của mình như vậy chứ?”

Thật là khủng khiếp!

” Sau đó.....” Lý Xa Xa dừng lại một chút rồi kéo dài âm, ” Sang học kì năm sau, chúng ta sẽ phải hàng ngày gặp nhau tại lớp học bù. Anh không phải chỉ có trách nhiệm dạy em học lại mỗi môn toán, mà còn có thể phải lo cho em cả môn lý, môn hóa, môn anh, môn văn, ... Anh cũng biết em khó dạy dỗ thế nào rồi đấy.”

Mặt Tiêu Văn Nhưng bắt đầu đen sì.

” Tiếp sau đó, điểm thi của em không tốt, thầy chủ nhiệm đương nhiên sẽ nói cho hiệu trưởng biết, kết quả là anh sẽ phải giúp em học bổ túc, sau đó anh sẽ không có thời gian đi tìm bạn gái, không có thời gian nói yêu đương. Việc học tập của em càng ngày càng kém, nói không chừng đến năm ba mươi tuổi anh vẫn chưa thể kết hôn, rồi anh sẽ bị bạn bè cười nhạo, chế giễu. Đây sẽ là sự tiếc nuối, hối hận nhất cả đời anh.”

” Không cần nói nữa!”.

Hai anh em nhà họ Tiêu có hai điểm lớn rất giống nhau, chính là óc tưởng tượng phong phú cùng tính suy luận cổ chấp!

” Anh nhất định sẽ giải quyết! Chúng ta không có tiền, anh sẽ đi tìm kẻ có tiền hỗ trợ.” Tiêu Văn Nhưng trịnh trọng hứa hẹn, còn Lý Xa Xa thì đã vô cùng thỏa mãn trở về phòng ngủ.

Người một nhà quả nhiên sẽ có gen giống nhau đến kì diệu a, cho dù không phải cùng huyết thống..

” A, Lý Xa Xa, thật lâu rồi mới gặp lại cậu nha.” Sau khai giảng một ngày, Ngô Nguyệt Hồng hướng Lý Xa Xa chào hỏi.

Đúng thật là cô đã mất tích khá lâu, mãi cho đến khi khai giảng mới chịu vác mặt đến trường.

” Xin chào, ha ha “.

May mà Tiêu Văn Nhưng đã kịp giải quyết xong chuyện lộn xộn kia, bằng không nhất định cô sẽ phải chuyển trường, đồng thời kéo theo cả tên anh trai thối kia đi cùng luôn ấy chứ!

Tuy rằng hai anh em nhà họ không phải kẻ có tiền của, nhưng sau đó không biết Tiêu Văn Nhưng gọi điện cho Trịnh Diệp nói những gì mà khiến cha mẹ hắn đến gặp thầy hiệu trưởng xin rút lại quyết định thành công.

Quả nhiên, đúng là có tiền thì chuyện gì cũng có thể giải quyết xong xuôi. Đây là hiện thực xã hội a

~” Mấy ngày hôm trước mình nghe đồn thầy giáo Tiêu phải chuyển sang làm chủ nhiệm lớp khác, khiến mình sợ muốn chết!” Nhận thấy được chính mình nói rất khoa trương, Ngô Nguyệt Hồng lập tức sửa miệng, ” Ý mình là, thầy giáo Tiêu dạy học dễ hiểu như vậy, điều đi thì rất đáng tiếc.”

” Đúng vậy.” Lý Xa Xa hưởng ứng.

Sợ bóng sợ gió một hồi, quá kinh khủng. Lý Xa Xa tự nhủ, sau khi lên đại học nhất định cũng phải mang theo anh trai, trải qua chuyện này, cô đã phát giác ra mình không thể thiếu anh trai được. Quả thật là ” huynh muội tình thâm”!.

” Nhưng đúng là năm nay sẽ có một số giáo viên chuyển sang nơi khác hoặc là phải nghỉ hưu.”

Giáo viên trong trường có một chút thay đổi, nhất là mấy vị giáo viên trẻ tuổi đều muốn chuyển đến các công ty làm việc. Những giáo viên tâm huyết như Tiêu Văn Nhưng lập chí kính dâng cả đời cho sự nghiệp giáo dục đã không còn nhiều nữa.

” Có sao?” Về hưu a, khi nào thì cô cũng có thể về hưu nhĩ.

” À, đúng rồi, có giáo sư Lục chủ nhiệm tổ văn năm nay về hưu đó, nhà trường đã điều nhiệm một giáo viên mới đến dạy thay rồi.”

” Yê, Lục lão đầu về hưu, cảm ơn trời đất!” Lý Xa Xa mừng rỡ. Lão già này nghiêm khắc muốn chết.

” Cậu cũng không thể nói như vậy được, thầy ấy là một giáo sư giỏi.”

Đúng nga! Bất trị mền sư thích*. Chỉ cần là giáo viên, nhất là Tiêu Văn Nhưng thì đều là đối tượng sùng bái của Ngô Nguyệt Hồng.

(*: Không có cách nào trị được bệnh sùng bái giáo viên)

” Sao chưa thấy học sinh mới chuyển vào lớp mình nhĩ?”

Trịnh Diệp cùng Tống Vũ Phạm kia sẽ không phải vừa mới khai giảng đã trốn học chứ, so với Lý Xa Xa cô thì còn gan hơn a

~” Ở trên ban công ấy, bọn hắn tới từ rất sớm rồi.”

” Thế những người khác đâu?”

” Bọn họ tụ tập ở kia kìa “.

Kì quái, không phải bọn họ sợ hai phần tử hắc đạo kia sao? Làm sao lại dám đi vây xem bọn hắn a?

” Bọn họ đang nhìn cô giáo mới chuyển đến, nghe nói cô ấy trông rất đẹp, là khoa khôi giảng đường thời đại học đó nha.”

” Đầu năm nay cái gì cũng gọi là hoa khôi giảng đường. Mình không có hứng thú rình mò ai cả, đỡ phải thất vọng.” Tin đồn đều không xác thực, cũng không phải là chuyện ngày một ngày hai. Kệ đi.

” Cô ấy năm nay thay giáo sư Lưu đảm nhận việc dạy văn của lớp mình, tiết đầu tiên chính là tiết của cô ấy, cậu nhất định sẽ được nhìn.”

” À” Quan mới nhậm chức thường hay lấy uy, có vẻ như không phải là chuyện tốt.

” Hình như cô ấy họ Hà, là bạn học cũ của thầy giáo Tiêu đó!”

Chính là vì như thế nên Ngô Nguyệt Hồng mới có thể đối với giáo viên mới hiểu biết nhiều như vậy.

Họ Hà? Hoa khôi giảng đường? Bạn học cũ của Tiêu Văn Nhưng?.

” Lý Xa Xa, sao sắc mặt của cậu lại tái nhợt như vậy?”.

Văn phòng thầy chủ nhiệm, là một nơi luôn luôn yên tĩnh, ngoại trừ thỉnh thoảng có một số việc họp hành xảy ra, thông thường sẽ không ai đến. Bất quá, trừ phi là có người nào đó mượn danh nghĩa thầy chủ nhiệm để chuồn êm đến đánh một giấc.

Tiêu Văn Nhưng tuyệt đối chính là người đó.

Tuy nhiên lúc này, vị trí ấy của hắn lại đang bị người khác chiếm mất.

Lý Xa Xa nằm cuộn tròn trên chiếc ghế mềm, ngơ ngác nhìn Tiêu Văn Nhưng đi tới. Chỉ có cô mới dùng chìa khóa văn phòng này.

” Tại sao em lại ở một mình trong này?” Tiêu Văn Nhưng cúi đầu nhìn Lý Xa Xa, khẽ mỉm cười.

Đáng tiếc, khuôn mặt Lý Xa Xa lúc này không còn tươi cười hớn hở như mọi khi được nữa.

” Sao lại không đi học? Tiết đầu tiên là ngữ văn phải không?” Hắn sờ sờ đầu cô, ” Làm sao em trốn học càng ngày càng nghiêm trọng vậy?”

” Cô ta đến đây.” Lý Xa Xa phát ra âm thanh ảo não.

” Anh biết.” Tiêu Văn Nhưng bình tĩnh trả lời..

.

17. Chương 15: Lời Nói Dối

CV + Edit: Ý Ý

” Anh, anh trách em không?”.

” Ngốc, đều là quá khứ rồi.”

” Thật sự?”.

” Anh đã gạt em bao giờ chưa?”.

Bị người nào đó trừng mắt một cái, hắn lập tức ho khan, ” Có thể là có một chút ý tốt lừa gạt đi.”

” Em thực sự xin lỗi anh, lúc đó em đã quá hư.”

” Không sao cả, anh không trách em, lên lớp đi.”

” Ừm ”.

” Lý Xa Xa, dạo này cậu lạ lắm.” Chuông vào học vang lên.

” Có sao?” Lý Xa Xa giả ngu.

” Cậu thể mà hoàn thành hết bài tập ngữ văn, còn không ngủ gật trong giờ ngữ văn nữa, đây là chuyện xưa nay chưa từng có.”

Cho dù là lúc mới chân ướt chân ráo bước vào lớp mười, Lý Xa Xa đã có bản lĩnh ngủ gật ngay trong giờ của giáo sư Lưu, khi đó thầy ấy lại còn đang tự hào giới thiệu thành tích của bản thân nha, thật sự là đã làm tụt hết cảm xúc của thầy ấy.

” A? Còn có việc kì quái hơn nữa kìa.” Từ khi nào thì trình độ quan sát của Ngô Nguyệt Hồng lại trở nên nhạy bén như vậy? ” Kỳ quái chính là..... vì cái gì hai người kia có thể ngồi cùng bàn, lại còn ngồi ngay sau chúng ta nữa?”

Hai cái thân hình cao thấp nổi bật này, đáng ra nên cho một người ngồi trước một người ngồi sau mới đúng. Tiêu Văn Nhưng thể mà lại cho bọn họ ngồi cạnh nhau, còn cho tùy ý chọn chỗ ngồi nữa.

Điều kinh khủng nhất là bọn hắn lại ngồi ngay đằng sau cô chứ. Khiến cô lúc ngủ gật, hay lúc đọc truyện tranh, đều có cảm giác có một nụ cười âm hiểm đằng sau, thật đáng sợ!!!

Vừa nhắc đến hắn là hắn đã tới gần. Trịnh Diệp ghé đầu lại thì thầm, ” Lý Xa Xa, tiết này là ngữ văn đó, đừng quá khẩn trương.”

Sau khi phát hiện được tâm trạng bồn chồn của Lý Xa Xa, tên này vẫn một mực cười nhạo cô như thế. Tên chết tiệt này, cứ tiếp tục tiếp tục như vậy, cô sẽ không thèm cảm kích cha mẹ hắn đã giúp Tiêu Văn Nhưng không bị điều sang dạy lớp khác nữa. Bắt anh trai mỗi ngày phải gọi hắn lên bảng làm bài tập vài lần, chính chết hắn đi, hừ!!!

” Anh có một dự cảm.” Trịnh Diệp nói tiếp.

” Dự cảm gì?” Lý Xa Xa quay đầu nhìn hắn, lại phát hiện cái tên siêu cấp thần kinh kia đang thừa lòng nhiệt tình cùng Tống Vũ Phạm dây dưa không rõ.

Thì thầm cái quái gì vậy? Không phải là hắn cảm thấy cô đang chần tằm nhìn của Tống Vũ Phạm chứ. Aizz.. ngại quá đi, không phải lỗi của cô nha.

” Anh dự cảm tiết học này em sẽ vô cùng thảm.”

Quả nhiên..

Giáo viên ngữ văn mới vừa vào lớp đã điểm danh trúng tên Lý Xa Xa.

” Lý Xa Xa, bài văn tuần trước em viết rất tốt, em lên bảng đọc cho mọi người nghe qua một chút đi.”

Chết tiệt...Tên Trịnh Diệp mồm quạ đen này!!!!

Bài viết văn tuần trước:

Đề bài: Hãy viết về người thân trong gia đình. Viết ít nhất là một ngàn chữ, thể loại không giới hạn.

Anh trai.

Người thân duy nhất trên đời này của tôi chính là anh trai. Cho dù là hiện tại hay tương lai thì người thân duy nhất của tôi vĩnh viễn là anh trai. Chính anh ấy đã nói với tôi như vậy.

Lần đầu tiên gặp anh trai là khi tôi mới sáu tuổi, tôi được mẹ đưa đến một gia đình mới, lúc đó tôi chỉ biết khóc mà thôi. ” Đây là nhà của anh trai con.” Mẹ tôi đã nói như vậy rồi ôn nhu lau nước mắt cho tôi. Qua hai mắt đầm lệ trong ánh trăng mờ, tôi nhìn thấy anh trai phỉ nhổ nhìn mình.

” Thật bẩn a.”

Đây là câu đầu tiên mà anh trai sạch sẽ này đã nói với tôi.

Năm năm sau, anh ấy thực sự trở thành người anh trai trên danh nghĩa của tôi. Đó là khi cha mẹ tôi qua đời vì tai nạn, anh ấy đã đứng ra gánh vác toàn bộ trong gia đình.

Ngày hôm ấy, anh trai giúp tôi lau nước mắt nhưng lại bị tôi kiên quyết đẩy bàn tay anh ra mà rúc vào góc tường khóc lóc. Tôi chỉ biết kêu khóc gọi mẹ mà không nhận ra rằng mình chưa kịp nhìn thấy giọt nước mắt nào của anh trai.

Anh trai lần đầu tiên nấu cơm là cháo, cơm loãng...

Anh trai lần đầu tiên giặt quần áo, kết quả bởi vì cho quá nhiều bột giặt nên rất khó giặt sạch...

Anh trai lần đầu tiên mua cho tôi bộ đồ mới, kết quả số đo không đúng..

Mà lần đầu tiên tôi làm thương tổn anh trai, đó là chuyện sau khi cha mẹ qua đời, bắt đầu từ khi tôi đẩy anh ra khỏi cuộc sống của tôi. Bất hòa cùng anh nói chuyện, bất hoà cùng anh trao đổi, tôi đóng cửa phòng lại để mặc anh một mình ngồi trong bếp.

Tôi oán hận tại sao lại để cho một người không có quan hệ huyết thống chiếu cố tôi, để cho tôi mỗi ngày lại phải đối diện với anh.

Mà người lạ này, bởi vì lo sợ suy nghĩ của tôi trở nên tiêu cực và phóng túng như những đứa trẻ không cha mẹ khác mà buông xuôi học viện kinh tế để chọn đại học sư phạm. Trong thời gian học đại học năm nhất còn lo lắng cho da dẻ của tôi xanh xao, làm sao để cơ thể tôi chứa dinh dưỡng cân đối, làm sao để có thể kể ra những câu chuyện cười ngu ngốc khiến tôi mỉm cười.

Tên ngốc, tên ngốc, cả ngày đối diện với khuôn mặt lạnh lùng của tôi mà vẫn có thể cười ngu ngốc như vậy, chưa bao giờ anh ghét bỏ tôi cả.

Sau khi lên đại học năm hai, anh trai có người bạn gái đầu tiên, lúc này tôi mới bắt đầu chú ý đến anh.

Tôi sợ hãi người thân duy nhất của tôi trong cuộc đời này sẽ bị cướp mất, tôi là một đứa trẻ ích kỉ, lúc nào cũng tùy hứng, lại không chịu khó học tập. Mới học lớp sáu mà tôi đã có thể nở ra nụ cười giả tạo.

Tôi không biết cái gì là tình yêu, cũng không quan tâm nó là vật gì, tôi chỉ biết anh trai nhất định phải ở nhà, phải nấu đồ ăn ngon cho tôi, sau đó cùng tôi xem tivi theo ý thích của tôi, phải chọc cho tôi cười bằng những câu chuyện ngu ngốc. Hoặc là anh sẽ lải nhải rằng anh không thể thức đêm, sau đó tiếp nhận bài tập của tôi. Hoặc là mỗi ngày sẽ khấn trương hề hề đo chiều cao của tôi, vui mừng mỗi khi tôi cao thêm được vài centimet..

Tôi chỉ có một anh trai duy nhất trên đời.

Tôi luôn cố gắng dùng bộ mặt tươi cười quần quít đi theo anh, muốn anh mang tôi đi công viên, mang tôi đi xem phim, mang tôi đi ăn KFC, hoàn toàn không để ý tới tâm tình của bạn gái anh. Tôi cứ tiếp tục làm nũng anh trai hề hề như vậy còn anh trai ngu ngốc của tôi thì luôn chiều theo mọi điều tôi muốn.

Cứ như vậy, tôi tự cho là mình thông minh, tôi đã phá hủy mối tình đầu của anh trai. Thành công khiến anh trai luôn luôn lưu lại bên cạnh tôi, khiến bạn gái anh luôn giận hờn, thất vọng.

Thế nhưng anh trai lại nói với tôi, " Anh là người thân nhân duy nhất, hiện tại, tương lai, vĩnh viễn đều là.. "

Dù tôi có làm gì đi nữa thì anh cũng chưa bao giờ trách cứ tôi cả.

Đây chính là anh trai tôi.

Anh à, em thực có lỗi với anh, nhưng mà thật ra em luôn cần có một ông anh trai phiên toái như vậy.

Lý Xa Xa đọc xong, dưới lớp hoàn toàn yên tĩnh..

Lý Xa Xa xấu hổ cười cười, sáng tác văn là điều thống khổ nhất đối với cô. Chỉ còn có nửa tiếng nữa là đến giờ chiếu phim hoạt hình, cô liền cuống cuống viết một trận, hiện tại đọc đọc, cố gắng làm cảm động lòng người nha, anh trai cô có vĩ đại như vậy thật sao?.

Nga, đúng rồi, lọt mắt một câu. Lý Xa Xa lớn tiếng nói..

" Đôi lời ngoài lề, bài văn chỉ do hư cấu, nếu như có sự tương đồng cũng chỉ do trùng hợp mà thôi."

Lúc này phía dưới mới bắt đầu có phản ứng..

” Này mới đúng nha.”

” Đúng thế, sao lại có tên anh trai ngu ngốc như vậy được. “

” Con nhỏ em gái cũng thật xấu xa.”

” Cô bé ấy còn nhỏ như vậy, lại không có cha mẹ, đương nhiên sẽ suy nghĩ như vậy rồi?”

” Lời nói dối cũng quá giả.”

.....

Lý Xa Xa tự nhủ, ta cũng thấy thế.

Quay đầu lại nhìn người khởi xướng, cô giáo Hà tươi cười nói nhỏ với Lý Xa Xa, ” Viết không sai, thực cảm động, bắt quá, tôi không tha thứ cho cô. Lần này tôi đến, chính là muốn cùng cô tiếp tục đấu một lần nữa, ai thắng ai thua, còn chưa biết đâu!”

Thật là một nữ nhân nhàm chán...

18. Chương 16: Dạng Người

CV + Edit: Ý Ý

” Cậu lại chép bài tập về nhà à? Chẳng biết đây là cái thể loại gì nữa, nói ngay đoạn đầu thôi, chẳng có trọng điểm gì cả, nhìn mãi mới biết đề bài hỏi cái gì?” Lý Xa Xa lười biếng cảm khái, đúng là tính chất vốn có của giáo dục, thật là.... chỉ đánh đố học sinh là giỏi.

” Lý Xa Xa, hôm nay rất nhiều bài tập đó, cậu vẫn chưa làm à?”

Ngô Nguyệt Hồng nhìn Lý Xa Xa vẫn còn mải mê xem tạp chí, trong lòng không khỏi đồng cảm, tâm nghĩ Lý Xa Xa thật đáng thương, chắc hẳn ở nhà cậu ấy phải làm việc vất vả lắm nên mới không có thời gian hoàn thành bài tập.

” Hai tên ngồi đằng sau kia cũng đâu có làm?” Lý Xa Xa tìm được đồng minh liền đem ra chống đỡ.

” Này, hai người cũng không làm bài tập hả?”

Hai tên lười biếng này!

” Anh không cần làm bài tập.” Tống Vũ Phạm trả lời, ” Chỉ cần thành tích của anh không bị tụt xuống quá thấp, tốt nhất là giữ vững danh hiệu đứng đầu toàn trường thì không sao cả. Mà hẳn đối với việc có làm bài tập hay không cũng không quan trọng, quan trọng là cha mẹ hẳn bỏ tiền ra đầu tư cho trường mình đó.”

Ồ, được đặc cách quá nha!!!

Chuyện này ở trường công có vẻ ít thấy, nhưng ở những trường học tư nhân thế này thì rất phổ biến. Các trường học cần đầu tư xây dựng, mua dụng cụ,... Vậy nguồn tài chính ở đâu ra? Chính là nhờ sự giúp đỡ của phụ huynh học sinh a

~Chỉ là Trịnh Diệp có thích làm bài tập hay không mà thôi, ” Này, nếu anh không chịu sử dụng đầu óc thì não anh sẽ bị gỉ sét đó.” Có mỗi tính toán cộng trừ mà cũng tính sai loạn hết cả lên.!

Trịnh Diệp nghe vậy cười vang, ” Ha ha ha. Chẳng lẽ em không như thế sao, lại nói tiếp, nửa tháng nay, ngoại trừ bài tập ngữ văn em có vẻ chịu khó làm bài tập hơn thường ngày ra, ít nhất ngoài mặt em giả bộ là như vậy. Còn các môn khác, nhất là môn toán, căn bản anh không thấy em động bút tí nào.”

” Phải không?” Chết tiệt, tưởng ngồi sau cô là có thể soi mói kĩ càng như thế đấy hả.” Không phải đến tiết thể dục rồi sao, bọn anh đi thay quần đi, Ngô Nguyệt Hồng, chúng ta cũng đi nhà vệ sinh nữ thôi.”

Lý Xa Xa vội lôi kéo Ngô Nguyệt Hồng nhanh chóng trốn vào WC. Cô còn ở lại không khéo bị hấn đánh hơi ra cái gì thì nguy.

Hai tên lưu manh phía sau thật sự là phiền phức. Lần trước khi nghe xong cô đọc bài văn viết về anh trai của mình, Trịnh Diệp hấn đã nở ra nụ cười vô cùng giả tạo, ” Chỉ là hư cấu thôi sao, có quỷ mới tin được.”

Cái tên đại đầu quỷ đáng ghét này! Chết đi!!!!!!

” Đúng rồi, diễn biến gần đây nhất xảy ra như thế nào?” Lý Xa Xa cầm quần, cẩn thận không để chạm vào mặt đất.

” À, hôm thứ hai có đụng hai lần ở hành lang, đều không nói gì, chính là gật đầu mỉm cười một chút, sóng mắt trao đổi không có.” Ngô Nguyệt Hồng thuật lại tình báo, ” Hôm qua, cũng chính là thứ ba, bọn họ lại đụng nhau lúc ăn cơm, có trao đổi vài câu, nhưng mà có vẻ chỉ là xã giao bình thường thôi, không có gì đáng ngờ, sóng mắt trao đổi hai lần.”

” Woa, đến ăn cơm mà cậu cũng có thể theo dõi được chặt chẽ như vậy à? Lý Xa Xa thật sự bội phục năng lực quan sát của Ngô Nguyệt Hồng vô cùng.

” Ủ, Lý Xa Xa, cậu nói cô giáo Hà đang theo đuổi thầy giáo Tiêu là thật sao?” Cô như thế nào lại không nhìn ra được vậy.

” Đương nhiên là thật, ” Do chính mồm cô ta nói đấy chứ, Lý Xa Xa không hề nói bậy.

” Nhưng mà mình không cảm thấy được đó là ‘theo đuổi’. ” Từ khi Lý Xa Xa nói cô giáo Hà đang nhiệt tình theo đuổi thầy giáo Tiêu, Ngô Nguyệt Hồng bị kích động tràn đầy nhiệt tình, xung phong nhận việc quan sát diễn biến tiến triển của bọn họ, nhưng cô cảm thấy quan hệ của bọn họ thật ra chỉ là quan hệ đồng nghiệp bình thường mà thôi.

Xem ra Ngô Nguyệt Hồng Hồng vẫn chưa chịu tin sự thật này! Lý Xa Xa tiếp tục khẳng định, đẩy mạnh ý chí chiến đấu của cô bạn.” Cô ta muốn dùng chiêu mưa dầm thấm lâu, chậm rãi đi vào cuộc sống của Tiêu... thầy giáo Tiêu đó. “

” Với điều kiện của cô giáo Hà, nếu quả thật là cô ấy đang theo đuổi thầy giáo Tiêu, vậy thì người như mình đây chẳng còn một chút hy vọng nào cả.” Ngô Nguyệt Hồng lẩm bẩm.

Hy vọng a? Không biết nếu như Tiêu Văn Nhưng thật sự muốn chọn chị dâu cho cô, thì hấn sẽ chọn dạng như Ngô Nguyệt Hồng hay dạng như Hà Hấn, hay là một dạng khác?

Nghĩ đến đây, Lý Xa Xa đột nhiên cảm thấy lông tóc dựng đứng, thật đáng sợ nha!!!

” Dù sao thì cậu vẫn phải tiếp tục quan sát, xảy ra tình huống gì mình tính sau.” Nếu như thực sự có tình huống gì đó xảy ra, nhất định cô sẽ về nhà thiến Tiêu Văn Nhưng ngay, quân pháp bắt vị thân* thôi.

(*: vì việc nước quên tình nhà)

Cũng không phải có điều gì không tốt, cũng không phải Lý Xa Xa nổi cơn bạo phát ỷ lại, dù sao, cứ nghĩ đến sẽ có một người con gái khác có thể tranh phần ức hiếp anh trai với cô, Lý Xa Xa liền nổi giận trong bụng.

Hoặc là nói, cô đối với anh trai có một lòng thương hại dạt dào, không được, hấn đã phải chịu đựng nhiều năm bị em gái bắt nạt thậm như vậy, giờ lại thêm một người khác ức hiếp, vậy anh trai cô sẽ chết mất.

Cho nên, tuyệt đối không thể!.

” Anh trai, ngày mai chúng ta ăn cá sống Nhật Bản được không?” Nhìn thấy trong TV giới thiệu mỹ thực Nhật Bản, ngón trỏ Lý Xa Xa liền động đậy.

” Cá sống Nhật Bản rất đắt, hơn nữa chế biến cũng rất phiền toái, nguy hiểm nhất chính là trong đấy còn chứa cả một đại đội vi khuẩn.” Tiêu Văn Nhưng oán hận nghĩ thầm trong bụng nhưng nhìn trên tay Lý Xa Xa đang cầm con dao làm thức ăn thì không nói lên lời.

” Có thể, không thành vấn đề, em muốn ăn gì cũng được.” Ha ha, kẻ thức thời mới là trang tuấn kiệt.

” Thật muốn ăn, thật muốn ăn.”

” Phải chấm mù tạt đó ”.

” Không cần, mùi mù tạt khó ngửi lắm, tương ớt là đủ rồi.”

“Tương ớt a, em xem trên mặt em đang mọc lên không ít mầm tình kia kìa, bỏ đi.....”

” Tiêu Văn Nhưng!” Lý Xa Xa tức muốn chết, bất quá.....” Vậy thì đổi sang món khác đi vậy.”

Vì sắc đẹp vẫn là nên cẩn thận một chút. Aizz...

” Anh trai à.”.

” Cái gì?” Tiêu Văn Nhưng liền run lên. Mỗi khi Lý Xa Xa gọi anh trai dịu dàng thế này là y như rằng sắp có chuyện xảy ra.

” Anh thích dạng con gái như thế nào?”.

” Con gái? Sao đột nhiên em lại hỏi cái này?” Có âm mưu gì đây.

” Bởi vì anh mới chỉ thích qua Hà Hân, anh thích cô ta ở điểm nào?”

Khi đó Lý Xa Xa kỳ thật không nhớ rõ lắm, cũng không biết Tiêu Văn Nhưng và Hà Hân quen biết nhau như thế nào.

Tiêu Văn Nhưng trầm mặc một lúc lâu, ” Ha ha ha.” Sau đó hần bắt đầu cười lớn.

” Anh biến thái à!” Lý Xa Xa hoảng sợ.

” Là cô ấy theo đuổi anh, anh thấy cô ấy theo đuổi vất vả như vậy thì cho cô ấy một cơ hội.”

Lý Xa Xa hoài nghi nhìn hần, ” Thật không?”

Cô hoàn toàn không tin. Nhưng mà khi đó, dường như mỗi ngày đi học về, hần đều vội vội vàng vàng nấu cơm cho cô ăn. Quả thực là không có thời gian chủ động đi kiếm bạn gái.

” Đương nhiên.” Tiêu Văn Nhưng chắc nịch khẳng định.

” Anh còn chưa nói anh thích dạng con gái như thế nào nha?” Để xem Hà Hân có phù hợp với điều kiện của hần không.

” Anh thích à —” Nhìn vẻ mặt hứng thú của Lý Xa Xa, Tiêu Văn Nhưng cũng đành trả lời.

” Thứ nhất, người đó phải hiểu anh.”

Cái này cũng bình thường thôi.

” Thứ hai, người đó phải hiền lành ôn nhu.”

Con trai đều thích dạng con gái này a. Thật là tư duy hạn hẹp. Aiz...

” Thứ ba,” Tiêu Văn Nhưng dừng lại.

” Là gì?”.

” Đây là điều quan trọng nhất.” Tiêu Văn Nhưng kéo dài âm điệu.

” Nói đi?”

Là điều quan trọng nhất đó, nhất định có thể loại bỏ được rất nhiều người.

” Nhất định ——”.

” Không thể ——”.

” Tồn tại ——”.

” Những gì ——”.

” Anh nói mau diiiiiiiiiii!” Lý Xa Xa đã mất hết kiên nhẫn!

” Giống như đặc điểm trên người Lý Xa Xa.” Tiêu Văn Nhưng phun một hơi, ” Chưa nói đến diện mạo, thân cao, ba vòng, tính cách, lười biếng, chỉ một đặc điểm giống em thôi, anh đều không thích!”

Người nào đó đã bị đả kích đến nói không ra lời..

” Anh nhất định cả đời này không thể thoát khỏi em, vì vậy anh không thể đối mặt thêm với người nào đó xấu xa giống em nữa! Đó là bao nhiêu thống khổ a~” Tiêu Văn Nhưng oán hận.

Lý Xa Xa học máu..... bỏ mình..... ngay tại chỗ!

19. Chương 17: Gà Mẹ

CV + Edit: Ý Ý

” Em muốn về nhà!”.

” Vì sao?”.

” Nghe nói tiết thể dục hôm nay phải luyện tập chạy tám trăm mét, em muốn trốn!”

” Luyện tập một chút không tốt sao? Nếu không đến lúc thi em lại không đạt đủ thời gian.”.

” Em không cần, dù sao thì có đạt đủ điểm qua hay không với luyện tập cũng chẳng có quan hệ gì. Bao giờ trường tổ chức thi thì tính sau, còn lâu em mới chịu tập luyện chạy mấy ngàn mét để chịu khổ!”

” Tập luyện có thể giúp em giảm mỡ thừa ở bụng nữa, cũng tốt đấy chứ.”.

“.....” Một trận trầm mặc đáng sợ.

Đầu bên kia điện thoại, Tiêu Văn Nhưng bắt đầu cảm thấy tay chân lạnh buốt, liệu có phải do điều hòa trong phòng xảy ra vấn đề gì không.

” Được rồi, anh sẽ giúp em viết đơn xin phép, được chưa.”.

” Thế này mới đúng nha.” Ha ha, quả nhiên con gái cũng cần phải có khí thế!

” Vậy em ở trong lớp ngủ đi. 88*!”

(88*: bye bye)

” Từ từ, ai nói em muốn ngủ trong lớp?”

” Hả?”.

” Dù sao buổi chiều cũng chỉ còn toàn tiết học ngớ ngẩn, em muốn về nhà!” Cái gì mà môn chính trị, rồi môn sinh học nữa chứ, toàn môn học ngu ngốc!

” Có những môn gì?”.

” Môn chính trị với môn sinh học.”.

” A! Bà già dạy môn chính trị đó cực khủng bố, em mà vắng tiết của bà ta thì đảm bảo thân chủ nhiệm như anh đây sẽ lại gặp bất lợi cho xem.”

” Lão thái chết tiệt, bà ta cứ nhìn em chằm chằm ấy.”.

” Ai bảo em là học sinh duy nhất dám ngủ trong tiết của bà ta suốt ba mươi mấy năm bà ta dạy học.” Người vĩ đại không phải chỉ cần một ngày bồi dưỡng, aizz...

" Ai biết được? Em không tin đâu!".

" Dù sao thì em cũng không được trốn tiết của bà ta, dù có làm việc riêng trong lớp thì em cũng phải ngồi đến hết tiết cho anh."

Như vậy thì để cô chết đi còn hơn, " Không cần a~! Bà ta dạy chán chết đi được!" Lý Xa Xa kháng nghị.

" Đại tiểu thư, em để cho anh trai mình một chút mặt mũi có được không, tốt xấu gì cũng đừng để bà ta đến tận văn phòng anh giáo dục lại cách quản học sinh chứ."

Dường như hần đang thực sự rất thảm, bình thường hần đối xử với cô cũng không tệ. Aizz... đành giúp đỡ hần vậy. " Em chỉ ngồi lại tiết chính trị thôi đấy, anh xử lý tiết sinh học đi."

" Cô ta à, không thành vấn đề, em học xong thì sớm về nhà đi." Thanh âm của Tiêu Văn Nhưng lập tức bay bổng lên, xem ra cô giáo thực tập môn sinh học kia lại là người thứ N ngưỡng mộ hần nữa rồi.

" Cứ như vậy đi, 88." Lý Xa Xa đóng lại di động.

Cúp điện thoại trong văn phòng xuống, Tiêu Văn Nhưng thành thực lấy ra tờ giấy trắng, lưu loát viết đơn xin phép, ở mục phụ huynh thì kí tên anh trai, còn mục nhà trường thì kí tên là thầy chủ nhiệm, Sau đó mang đến phòng hành chính tổng hợp.

Căn cứ vào nguyên tắc không được tiết lộ tư liệu về học sinh, phòng hành chính tổng hợp sẽ không thể tiết lộ mối quan hệ của bọn họ. Huống chi, phòng hành chính tổng hợp này nhận không biết bao nhiêu tờ đơn xin nghỉ phép mỗi ngày nên chưa bao giờ có ai phát hiện ra hai cái chữ kí trên tờ đơn kia giống nhau như đúc.

Chế độ rời rạc vẫn có thể xem là một lỗ hổng tốt để anh em bọn họ chui lọt.

" Oái, tại sao anh lại ở chỗ này?" Vừa mới dọn xong ghế dựa, Lý Xa Xa quyết định đánh thẳng một giắc cho đến tiết chính trị mới tỉnh lại thì nhìn thấy một người không nên đến xuất hiện ở trước cửa lớp.

" Thầy thể dục cho anh nghỉ sớm. Hôm nay phải tập luyện chạy tám trăm mét, thân thể của anh không tốt, không thể chạy bộ, cho nên được nghỉ." Tổng Vũ Phạm đi tới, ngồi xuống bên cạnh Lý Xa Xa.

" Hả? Thân thể không tốt à, thật tốt, ngay cả là giả cũng không cần làm đơn xin phép." Còn ta muốn nghỉ lại còn phải xin phép anh trai nữa. Hừ!!

" Tốt ư?" Tổng Vũ Phạm bất đắc dĩ lắc đầu, tư tưởng của Lý Xa Xa không giống những người bình thường. Hần không hề thích cái thân thể yếu ớt này của mình chút nào.

Nhưng mà hần cảm thấy hứng thú khi nhìn Lý Xa Xa nằm trên một đồng ghế dựa, trông rất thú vị, " Em đang chuẩn bị ngủ à?"

" Hả?" Bị nhìn ra sao." Đúng vậy." Cũng quá rõ ràng mà.

" Sao em lại không vào học, thân thể không thoải mái à?"

Này? " Đúng vậy, em đang bị choáng váng, đầu yếu ớt, chân còn bị chuột rút nữa." Đủ nghiêm trọng rồi chứ.

Bất quá, mặc dù Lý Xa Xa đã cố gắng tỏ ra đáng thương hết sức nhưng cũng chỉ đổi lại được một trận buồn cười của Tổng Vũ Phạm, bởi vì biểu tình trên mặt cô hết sức chột dạ.

" Được rồi, là em trốn chạy bộ, rất rõ ràng phải không?" Trốn chạy bộ cũng không phải sai lầm lớn đi, dù có mất mặt một chút.

" Không sao, Trình Diệp cũng thấy nhàm chán, không khác em là mấy."

" Ừm."

Bỗng nhiên không khí trở nên trầm mặc, dường như thực xấu hổ, hai người ngồi yên không có đề tài để nói chuyện là bầu không khí thống khổ nhất.

Lý Xa Xa bật thốt lên, " Anh bị bệnh gì vậy?" Tiêu chuẩn tự vạch áo cho người xem lưng, cô thiếu chút nữa là cắn phải đầu lưỡi của mình.

" Anh... tim của anh có vấn đề."

Tim có vấn đề? Phỏng chừng cũng không phải là vấn đề nhỏ.

Tiếp tục chuyển đề tài. Lý Xa Xa nghĩ nghĩ... nói gì đây??

" Đúng rồi, em luôn luôn tò mò, sao hai người bọn anh lại phải lưu ban?"

Tổng Vũ Phạm bộ dáng muốn nói nhưng lại không thể nói.

" Em biết, nhất định là thành tích của tên Trịnh Diệp kia nát vụn đến mức không thể nát vụn hơn được nữa, anh không giúp được hẳn phải không?"

Lý Xa Xa cảm thấy dường như lý do này cũng không có sức thuyết phục cho lắm. Chính là cha mẹ hẳn đầu tư cho trường này rất nhiều đó nha, nhà trường có thể rất dễ dàng mất nhấm nhấm mở cho hẳn lên lớp mới phải chứ?.

" Không phải."

" Không phải?" Lý Xa Xa cũng không tin lý do ấy chút nào.

" Trịnh Diệp là vì anh nên mới lưu ban."

Hả?.

Cái gì vậy??

" Là thế này, cha mẹ Trịnh Diệp vì muốn hẳn một đường thẳng tiến suôn sẻ, cho nên quyết định sau khi Trịnh Diệp tốt nghiệp cấp ba là đưa đi Mỹ ngay, thuận lợi đá văng Tổng Vũ Phạm ra, cũng không cần chi tiền học đại học cho hẳn, lại càng không phải chi tiền khám chữa cho hẳn. Quả nhiên vì tư lợi."

" Ừm."

" Cho nên bọn hẳn quyết định lưu ban. Hiện tại, cha mẹ Trịnh Diệp đang khẩn trương muốn chết, đành phải đồng ý quyết định tốt nghiệp xong là đem hai người bọn họ đóng gói lại gửi sang Mỹ ngay, đỡ phải xảy ra chuyện gì ở trường."

" Ừm."

" Hơn nữa nếu sự việc phát triển tốt, bọn họ có thể tìm được một bác sĩ tốt ở Mỹ, có thể trị được tận gốc bệnh tim của Tổng Vũ Phạm."

" Ừm."

" Nåy, sao anh không có phản ứng gì?"

" Ừm."

" Tiêu Văn Nhưng!"

" Em muốn anh có phản ứng đúng không?"

" Đúng."

" Em đúng là không phải gà mẹ bình thường."

" Hả?"

" Đây, anh phản ứng xong rồi, em có thể ăn cơm rồi đấy."

" Ó? Anh đi đâu đấy? Anh đã ăn gì đâu?"

" Vừa nãy em nói chuyện phun nước miếng tùm lum, lấy bán kính năm mét làm một nửa phạm vi vòng tròn em đã phun ra. Cho nên, anh bây giờ không muốn ăn cơm nữa, anh đi pha mì tôm."

Lý Xa Xa bồng bồng phần nộ.
Ta cũng muốn ăn mì tôm nhaaa!!!

20. Chương 18: Học Nông Nghiệp

CV + Edit: Ý Ý

” Lớp trưởng! Cậu xuống họp tổng kết năm ngoái đi kia.”.

” Lớp trưởng! Đã chuẩn bị xong đội ngũ để so tài chưa?”.

” Lớp trưởng! Đây là tiền quỹ lớp đã thu đầy đủ, cậu kiểm tra xem.”.

” Lớp trưởng! Hình như rất lâu rồi chúng ta chưa tổ chức phong trào thi đua văn nghệ.”

” Lớp trưởng!”.

Sau đó, mỗi lần tiếng ” Lớp trưởng” vang lên là mọi người lại nghe thấy tiếng gào rú ầm ĩ giống như bị bệnh tâm thần của một nữ sinh nào đó!.

” Lớp phó, người chạy đâu rồiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii?”.

Thật là, lớp trưởng ta đây cũng chỉ có hư danh mà thôi, tại sao lại giao cho ta nhiều việc như vậy chứ. Lớp trưởng này không thể đảm đương nổi đâu, các người tìm lớp phó đòi nợ đi!!!!!!

Bất quá Lý Xa Xa cũng biết, cái tên lớp phó kia cũng chẳng hữu dụng hơn cô là bao. Khi cả lớp chuẩn bị thu nhận hai tên tiểu lưu manh nhập học, chính là bọn họ đã muốn cô ” vinh dự ” đảm đương cái chức vụ quý quai này (hữu danh vô thực) để gánh vác một chút.

Cho nên nhiệm vụ chủ yếu của cô, chính là tiếp cận hai phần tử quấy rối ấy.

Phải nói là hai tên phần tử quấy rối được nhắc đến kia thực sự hết sức nhàn nhã, cả ngày không học hành gì hết, uống trà nói chuyện phiếm, chuyện thích làm nhất chính là đánh cờ vua. Trong giờ học, khi Lý Xa Xa coi trộm truyện tranh manga thì bọn hấn ở phía sau cũng bắt đầu chơi cờ vua, vô cùng bình tĩnh. Dần dà từ hai phần tử được chú ý, các giáo viên đã bắt đầu mặc kệ bọn họ giống như đối xử với Lý Xa Xa vậy.

Mà Tiêu Văn Nhưng có thể nói là một số ít giáo viên không giống với những người bình thường. Hấn chẳng những không mặc kệ, mà trong một số giờ học, hấn còn hưng trí bồng bồng đi tới, chống tay cúi đầu kẻ sất đầu người nào đó cùng nhau xem manga, hoặc là nghiên cứu hướng đi của bàn cờ, v.v...

Chính vì nguyên nhân đó...

” Em ghét nhất là nhìn bọn anh chơi cờ. Thân là lớp trưởng, em nhất định phải ngăn cấm bọn anh!”.

” Tốt, nếu em hạ được bọn anh, bọn anh sẽ không bao giờ chơi cờ vua trong trường nữa.” Trình Diệp nhàn nhã hạ chiến thư.

Lý Xa Xa không thềm suy nghĩ liền đáp ứng ngay lập tức, ” Được!”.

” Em thắng!” Sau một hồi thi đấu, Lý Xa Xa hưng phấn nhảy lên sô pha, hoa chân múa tay vui sướng.

” Phải không?” Tiêu Văn Nhưng đem đồ ăn từ phòng bếp bưng ra, vẻ mặt đầy hoài nghi.

” Thật sự!”.

” Anh chỉ cần ra vài chiêu dễ dàng là em đã trở thành bại tướng dưới tay anh, vậy mà có thể thắng được bọn hấn?”

” Anh đừng nói như vậy, con người luôn luôn tiến bộ mà.” Ha ha ha, cười a cười a. Lý Xa Xa vẫn đang chìm đắm trong chiến thắng huy hoàng của mình, là Tống Vũ Phạm, là Tống Vũ Phạm đã thua dưới tay cô đó nha. Ha ha ha, đúng là tên hoàng kim đầu nột!

” Nhất định là Tống Vũ Phạm tha cho em, chắc chắn là hấn cảm thấy thương hại em rồi.”

Toàn bộ học sinh cùng các giáo viên giảng dạy trong lớp đều biết, mỗi khi Lý Xa Xa cùng Trịnh Diệp và Tống Vũ Phạm thách đấu, không sớm thì muộn, vừa mới bắt đầu một ván mà chỉ dùng hai phút liền hạ đo ván Lý Xa Xa thì thế nào cũng bị cô bám lấy khiêu chiến cho đến khi thắng mới thôi. Nhưng mà càng chiến thì lại càng thua đến thảm hại. Aizz...

” Mới không có!”.

” Không có sao?” Tiêu Văn Nhưng hoài nghi, vẫy tay, ” Lại đây ăn cơm đi.”

” Hấn nói cờ vậy có thể nhường mấy quân, cho nên cờ vua cũng có.”.

” Nhường mấy quân?” Tiêu Văn Nhưng nhanh chóng hỏi lại.” Hấn nhường em mấy quân?” Cờ vua chỉ có vài quân như vậy, hấn có thể nhường như thế nào đây?

” Ừm.....”.

Dường như có vẻ rất thú vị nha, Tiêu Văn Nhưng hứng thú hỏi tỉ mỉ, ” Hấn nhường em mấy quân nào?”.

” Xe, pháo, mã.”.

” Mỗi loại một cái?”.

“”

Lý Xa Xa nói không ra lời.

Hiểu rồi, hiểu rồi, quả nhiên gỗ mục không thể khắc được. Tiêu Văn Nhưng thích thú đùa cợt ” Trịnh Diệp cũng đồng ý sao?” Tên này chính là người thích đùa giỡn Lý Xa Xa nhất đó nha.

” Hấn nói hấn phải về nhà, không lãng phí thời gian với em.”.

Cũng đúng, bọn hấn từ trước đến nay đều một lần lại một lần đùa cợt Lý Xa Xa. Thật sự là cuộc sống ở trường học rất nhàm chán, cho nên em gái hấn mới có tinh thần mà đối diện một lần lại một lần suy sụp như vậy.

” Vậy cũng tốt, dù sao thì em cũng đã đạt được mục đích, sau này bọn hấn sẽ không chơi cờ vua nữa phải không?”

” Phải, bọn hấn quyết định chơi cờ vậy.” Buồn bực a~!!!!!!

” Ừ.” Cúi đầu, Tiêu Văn Nhưng cầm bát cơm cố gắng nhẫn nhịn để không cười phá lên. Hiển nhiên hấn cùng Lý Xa Xa đang nghĩ tới một vấn đề, nếu so tài cờ vậy thì bọn Trịnh Diệp và Tống Vũ Phạm phải nhường bao nhiêu quân cô mới có thể thắng được đây?.

” Anh trai.”.

” Cái gì?” Tiêu Văn Nhưng giật mình, tâm nghĩ đừng bắt hấn phải ra mặt chứ, hấn còn đang mừng rỡ xem kịch vui, nếu không vạn nhất em gái đem hấn trở thành một đường phát tiết, hấn liền thảm.

Lại nói tiếp, thật xấu hổ, Tiêu Văn Nhưng hấn không sợ trời không sợ đất, nhưng lại chỉ sợ bị em gái tìm đến, hấn có thể sinh tồn trên thế giới này thực sự rất khó khăn a~.

” Kỳ thi thử giữa kì lần trước.”.

” Ừ.”

Vẫn là bình an, thuận thuận lợi lợi. Bởi vì trong lớp có hai nhân vật đặc thù, mà giám hộ của người nào đó lại hướng đến ban giám hiệu trường gây áp lực, cho nên cuộc thi lúc đó của bọn họ có thể tính là không có giáo viên giám thị.

Nếu mà có giám thị trông coi đi nữa, đến khi đọc hết tên học sinh dự thi, thấy tên của người nào đó xuất hiện, phỏng chừng lão ta sẽ chết đuối trong WC mất.

Các cuộc thi sau mà cứ nhẹ nhàng như vậy thì thật tốt biết mấy.

” Anh có hiểu hay không?”.

” Hiểu cái gì?”.

” Bọn em sẽ phải học nông nghiệp đó. Cái đó có khác gì với tập luyện quân sự đâu, khổ ngang nhau vậy.”

Nhớ lại thời gian tập huấn luyện quân sự lúc ấy, Tiêu Văn Nhưng còn chưa có “thể lực khổng lồ” như hiện tại, khiến cho Lý Xa Xa mệt đến mức phải bò lê từng bước, chảy mất mấy lớp da liền.

” À, em đang lo lắng chuyện này à.”.

” Em là lớp trưởng, đến lúc đó nhất định sẽ thực không hay ho.”

Người dẫn đầu chính là người bất hạnh nhất. Mẹ nó, cứ có việc là lại nhao nhao gọi ta. Các người coi ta là cu-li hả? Mối không cần a!!!

Ha ha ha, ” Cái này anh cũng không thể giúp được em rồi.” Tiêu Văn Nhưng vui sướng khi thấy người gặp họa.

” Không, anh có thể giúp em!”

Nhanh nhẹn buông bát cơm xuống, Lý Xa Xa nhắc đầu đến trước mặt Tiêu Văn Nhưng, ngay lập tức hấn liền có dự cảm không tốt.

” Anh có thể giúp em? Em xác định?”

Lý Xa Xa kiên định gật đầu lia lịa, ” Chỉ anh mới có thể giúp em.”.

Một giọt mồ hôi theo trán Tiêu Văn Nhưng chảy xuống, hấn tự nhủ suy nghĩ của người bình thường còn dễ hiểu hơn Lý Xa Xa, hơn nữa đối với tâm tư của phụ nữ cũng không khó đoán như vậy. Chính là người con gái duy nhất trên thế giới gần gũi với hấn, tâm tư của em gái hấn, hấn chưa từng hiểu rõ chút nào.

Cho dù hiểu rõ thói quen của cô, biết rõ cá tính của cô, chính là cứ mỗi khi có chuyện gì liên quan đến Lý Xa Xa là vẫn có thể làm cho trái tim hấn vô lực nhảy lên.

Đúng là khắc tinh mà!

” Các học sinh chú ý, thứ hai chúng ta sẽ bắt đầu xuất phát học nông nghiệp, các em hãy nhanh chóng đóng tiền học nông nghiệp ngay cho nhà trường, ” Khóc a, lại phải rút tiền nữa rồi, Tiêu Văn Nhưng bị ai một chút, lại tiếp tục, ” Lớp trưởng nộp danh sách những người tham gia cho tôi. Tôi mong toàn bộ các em đều chuẩn bị thỏa đáng, không cần đến lúc đó lại gây ra phiền toái cho mình” Chủ yếu nhất là không cần gây thêm phiền toái cho ta, ” Còn có thời tiết sắp tới có vẻ sẽ lạnh một chút, mọi người hay mang theo đủ quần áo, chú ý giữ ấm.”

Lại nói tiếp, quần áo của em gái hấn thực sự rất phong phanh, lại thêm một chút ...

Dưới lớp, các học sinh hưng phấn bắt đầu nhao nhao bàn luận.

” Còn có một điều tôi phải nhắc trước.”

Chỉ thấy Lý Xa Xa vẽ mặt đắc ý.

” Trong lúc học nông nghiệp, tôi muốn các em có thể ghi chép lại việc học của mình diễn ra như thế nào, cho nên cần một người chụp ảnh lại làm tư liệu học tập sau này. Học trò Lý Xa Xa là lớp trưởng đã xung phong nhận việc, thay mặt cho toàn bộ cả lớp đảm đương công việc này, cho nên cả lớp hãy cho một tràng pháo tay cảm ơn bạn Lý Xa Xa nào.”

Không xong rồi! Tiêu Văn Nhưng sắc mặt tái nhợt, cảm thấy rất muốn phun ra, không ngờ hấn lại có thể nói ra những lời buồn nôn như vậy.

Ở đây, vài vị bạn học khác cũng có chung cảm giác bị phần ấy với Tiêu Văn Nhưng. Ví dụ như Trịnh Diệp, Tống Vũ Phạm,...

Còn Lý Xa Xa thì vô cùng sung sướng. Ha ha ha, chụp ảnh chính là công việc nhẹ nhàng nhất rồi còn gì nữa. Thử hỏi làm người chụp ảnh thì sẽ có khó khăn gì được đây. Ha ha ha ha...

21. Chương 19: Phản Đối

CV + Edit: Ý Ý

"Em phản đối!" Bỗng nhiên một thanh âm cao ngất vang lên.

Cái đứa chết tiệt không biết trời cao đất dày nào thế này!!!

Phản đối? Là ai dám phản đối cô làm người chụp ảnh cho cả lớp? Cái tên này không muốn sống nữa sao? Cũng không sợ tiếng tăm của Lý Xa Xa cô ư?

"Em phản đối để Lý Xa Xa làm người chụp ảnh."

Tiếng nói lặp lại một lần nữa, có thể thấy được sự quyết tâm mạnh mẽ chống đối của người này.

Bất quá, ngược dòng ngọn nguồn thanh âm, Lý Xa Xa trong nháy mắt quay đầu lại liền thấy ngay Trịnh Diệp đang nhe răng trợn mắt phản đối.

Aiz... Tiếng tăm của người này hình như mạnh hơn của cô một chút.

Lý Xa Xa nghiêng rằng nghiêng lợi, "Bọn anh chắc hẳn đã học qua môn nông nghiệp rồi, anh có quyền gì mà lên tiếng?"

"À, "Cảm giác được mọi người chung quanh đều đang hứng thú theo dõi, Trịnh Diệp lại càng tăng thêm vài phần thanh âm, "Anh cùng Tống Vũ Phạm năm ngoái chưa tham gia học nông nghiệp, cho nên năm nay cũng đi, thân thể của hẳn không tốt, cho nên để hai người bọn anh phụ trách chụp ảnh đi."

"Anh đừng có giỡn, thân thể của Tống Vũ Phạm căn bản là không cần phải học nông nghiệp, anh....." Lý Xa Xa hạ giọng, "Đùa giỡn với em vui lắm phải không?"

"Thử nghiệm một chút cuộc sống trường học có gì sai?" Trịnh Diệp bày ra bộ mặt vô tội.

Quên đi, Lý Xa Xa thức thời, đàm phán với tên đầu đất này chẳng được kết quả gì đâu. Cô liền nhỏ giọng quay sang cầu xin, "Tống Vũ Phạm, hỗ trợ dùm vậy."

Tống Vũ Phạm chỉ có thể xấu hổ cười cười, xem ra là bọn họ cùng một trận chiến tuyến.

Tuy nói là chấp nhận như vậy, nhưng mà Lý Xa Xa vẫn có cảm giác có chút không đúng, hình như đã bỏ quên điều gì đó.

"Xuất phát!" Ha ha ha, khó có được thứ hai nào sáng sớm ra khỏi nhà không phải đi học, mà là đi "du lịch".

"Ừ." Lạ ghê, hôm nay tâm tình của Tiêu Văn Nhưng có vẻ khá tốt tuy rằng trên tay hẳn phải xước rất nhiều đồ vật này nọ.

Mà nhìn lại trên tay Lý Xa Xa, chỉ cảm mỗi một bao đồ ăn vặt cỡ bự vô cùng bành trướng.

"Anh trai, cả bọn anh cũng đi làm gì?" Cả thầy cô giáo cũng đi cùng, chắc hẳn là cùng các giáo quan* dạy nông nghiệp quan hệ hữu nghị ha.

(Giáo quan = giáo viên + sĩ quan)

” Giám sát các em, thúc giục các em, thuận tiện dạo chơi ngoại thành.”.

Khóc

~~” Em sau này cũng phải làm giáo viên mới được!”.

Mồ hôi lạnh chảy ròng ròng đầy trán Tiêu Văn Nhưng, ” Ai mà là học sinh của em, thật sự là ba đời bất hạnh.”.

” Không, hẳn là cả đời khó quên mới đúng ha ha ha.” Lý Xa Xa đĩnh chính lại.

” Có thể nói là phải dạy dỗ đến mức đổ máu mắt.” Hẳn bổ sung.

” Đúng, khắc cốt ghi tâm ha ha ha”.

” Như vậy thì đại danh của em sẽ muôn đời bất diệt.” Dù có chết thì cũng sẽ để lại tiếng xấu muôn đời.

Nói xong, hai người cùng nhau lắc đầu, thở dài, ” Không, tuyệt đối không thể nào, Lý Xa Xa em còn chưa có thực lực đến vậy, nhiều nhất cũng chỉ là một giáo viên lười biếng mà thôi. “

Quả nhiên cô rất hiểu bản thân mình. Muốn đại danh vang xa khắp thiên hạ đều biết đâu có dễ dàng như vậy. Có thể là cường bức học sinh tiểu học, bắt cóc học sinh trung học, mưu sát sinh viên, ... như vậy ắt hẳn mới nổi tiếng nha.

Tiếp tục tính toán một chút.. nếu như thực sự làm ra những chuyện đó thì phải có bao nhiêu cái đầu chờ bị chặt đây!!!

Cửa xe đã mở một nửa, bao đồ ăn vặt cũng chưa thiếu hụt mất gói nào mà Lý Xa Xa vẫn chưa bước lên xe.

” Tại sao cậu chỉ toàn mang theo đồ ăn không vậy, cậu không mang theo bộ quần áo nào để thay đổi sao, toàn bộ đều không mang?” Ngô Nguyệt Hồng kỳ quái hỏi, nhìn nhìn bên trong bọc, tất cả đều là đồ ăn vặt.

” Hả?” Bao nhiêu vật nặng cô đã bắt Tiêu Văn Nhưng cầm hết rồi còn đâu, ” À không, mình để ở phía sau, cậu không nhìn thấy được đâu ha ha.” Rất nhanh Lý Xa Xa đã nghĩ ra lý do chống chế.

Sau đó hai người cùng bước lên xe. Ngô Nguyệt Hồng tâm nghĩ rõ ràng không hề thấy Lý Xa Xa xách theo đồ vật gì khác ngoài bao đồ ăn vặt khủng bố kia. Thật đáng thương, ngay cả quần áo thừa cũng không mang theo, trong nhà cậu ấy nhất định là không còn quần áo khác. Trời ạ, học nông nghiệp tận mười ngày liền, cậu ấy định mặc nguyên bộ đồ lót trong liền mười ngày sao? Trời ơi, quả nhiên là hoàn cảnh của Lý Xa Xa rất khó khăn mà.

” Nếu cậu sớm nói cho mình biết thì mình đã mang cho cậu một ít quần áo rồi.” Ngô Nguyệt Hồng rưng rưng nói.

” Hả? Cái gì?” Lý Xa Xa nhìn nhìn sắc mặt Ngô Nguyệt Hồng, không hiểu cô bạn lại tưởng tượng đến tận đâu rồi nữa. Gần một năm ngồi chung bàn với Ngô Nguyệt Hồng, Lý Xa Xa cũng đã biết được phần nào những suy nghĩ kì quái của cô bạn. Thôi kệ vậy.

” Lý Xa Xa, cậu nhìn phía trước kìa?”.

” Cái gì, sao lại là Hà Hân? Tại sao cô ta cũng đi theo? Cô ấy cũng đâu phải là giáo viên chủ nhiệm?” Vừa sáng sớm đã bị mất hứng rồi, Lý Xa Xa bất mãn nhìn Hà Hân dứt khoát ngồi xuống bên cạnh Tiêu Văn Nhưng.

” Cô ấy hả? Hình như là cô ấy đi theo để thực tập, học hỏi một ít kinh nghiệm để dẫn lớp mười một đi học nông nghiệp đó.”

Xác thực mà nói, trong trường có một số thầy giáo không kiếm được vợ nên đã phải xuất ra không ít lực để giải quyết “vấn đề nan giải” này. Không nghĩ ngay cả nữ giáo viên cũng có thể ngang nhiên như thế.

” Thực tập cái quỷ, chính là để tán công thầy chủ nhiệm thì có.” Lấy cớ, nhất định là cô ta lấy cớ, vừa mới tưởng cô ta yên phận, không ngờ cô ta đã ra tay hành động rồi.

” Ừ.” Ngô Nguyệt Hồng một mặt lặng lẽ tán thành ý kiến của Lý Xa Xa, một mặt lại kì quái không hiểu sao Lý Xa Xa lại kích động như vậy. À, chắc hẳn là cậu ấy biết mình thích thầy giáo Tiêu cho nên kích động giùm mình đây.

Nghĩ vậy, Ngô Nguyệt Hồng lại âm thầm cảm động, quyết định đem một nửa quần lót nhường cho Lý Xa Xa.

” Bọn họ không biết đang nói cái gì nhỉ?” Nhìn anh trai cô cười nhiều chưa kìa.

” Tách!” Ánh sáng đèn flash chợt lóe lên.

” Ai đấy?” Lý Xa Xa quát lớn, tâm tình cô đã không tốt lại còn bị chụp ảnh trộm.

” Bọn anh đang làm việc, chụp ảnh học sinh lớp ta trên đường đến địa điểm học nông nghiệp.” Trịnh Diệp đang hoảng trả lời, chính là khoe miệng hân thoáng hiện lên một nét tươi cười bí hiểm.

Lý Xa Xa khoe miệng giật giật, quyết định bỏ qua không để ý tới hân nữa.

Mà Trịnh Diệp thì ngược lại, hân tiếp tục soi mói Lý Xa Xa, ” Cái gọi là ghen, chắc cũng không khác gì cái này đi.”

Người nào đó nghe được lời này đều toát đầy người mồ hôi lạnh.

Không thể nào, hân đã nhìn ra? Ngô Nguyệt Hồng tâm trạng bắt đầu bất an.

Mà hân nói với ai vậy? Là nói với mình sao??

” Cô muốn làm gì?” Thừa lúc N người đang chen chúc xuống xe, Lý Xa Xa lại gần Hà Hân nhỏ giọng hỏi.

” Không phải cô biết mục đích của tôi rồi sao? Tôi đã cảnh cáo cô rồi còn gì.” Hà Hân nhìn khuôn mặt đầy hắc tuyến của Lý Xa Xa rồi nở một nụ cười chói lọi.

” Cô nghĩ là anh trai tôi sẽ tiếp tục yêu cô sao?” Lý Xa Xa không cam lòng khi nhắc đến hai chữ ”tiếp tục”. Từ lúc khai giảng đến giờ, Tiêu Văn Nhưng vẫn chưa một lần nhắc đến Hà Hân với cô, điều này chứng minh là hân không còn tình cảm gì với Hà Hân chứ nhĩ.

” Đúng vậy, bắt quá trước đó, tôi còn muốn xác định một điều.” Hà hân không bị ảnh hưởng, nụ cười rạng rỡ không thay đổi.

” Cái gì?”.

” Cô đã từng nghe qua câu này chưa? Lá rời cây là vì gió thổi rơi, hay là do cây không giữ lá lại?”

” Cái gì?” Lý Xa Xa há hốc miệng đứng ngây ra đó. Chết tiệt, đang ở trên lớp ngữ văn sao? Thật xin lỗi, cô hiện tại không có tâm tình này.

” Được rồi, đổi lại cách nói, tôi muốn biết tình yêu của tôi và Tiêu Văn Nhưng rốt cuộc là hữu duyên vô phận hay là căn bản từ đầu đến cuối đều do người khác chen chân vào?” Đây chính là nguyên nhân mà Hà Hân không cam lòng suốt mấy năm nay, là cô không tốt, hay là hân căn bản vô tâm.

Lý Xa Xa vẫn đứng ngây ngốc ở đó.

Văn học thật là khủng bố a~. Bây giờ cô ta đang nói tiếng Trung Quốc sao.

Bất quá có thể xác định một trăm phần trăm, cô ta đối với anh trai mình vẫn còn chưa hết hy vọng, kỳ tâm có thể giết!.

” Cô.....” Đột nhiên Lý Xa Xa cứng đờ mặt ra một lúc, khuôn mặt lúc trắng lúc xanh, ” Tôi hiểu rồi, tôi hiểu rồi, thì ra là thế.”

Lần này đến lượt Hà Hân mơ hồ, Lý Xa Xa thông minh đến vậy sao? Nhanh như vậy liền tỉnh ngộ rồi? Có phải cô ta đang xem nhẹ cuộc chiến này giữa mình và cô ta không.

” Tôi có việc tìm anh trai, tôi đi trước.”.

Sau khi quẳng lại những lời này, Lý Xa Xa liền biến mất dạng trong đám người đang nhón nha nhón nháo kia.

22. Chương 20: Dị Dàng?!

CV + Edit: Ý Ý

” Thầy giáo Tiêu, ” Lý Xa Xa một bên dùng chân tung cước đâm mạnh vào người Tiêu Văn Nhưng, một bên bày ra vẻ mặt ôn nhu, cười cười nói, ” Thật sự là phải cảm ơn anh trước đó đã nói kế hoạch của em cho bọn Trịnh Diệp biết rồi, làm cho bọn hắc phá hư rất vui phải không?”.

Trịnh Diệp và Tống Vũ Phạm đều có chung ý tưởng giành nhiệm vụ chụp ảnh với cô trên lớp đã nói lên bọn hắc nhất định sớm biết. Suy xét kĩ càng, kẻ phản đồ, chỉ có thể là anh trai cô.

Lúc trước đã cảm thấy có chút không đúng, quả nhiên là có một tên nội gián.

” Ha ha.” Tiêu Văn Nhưng cười gượng hai tiếng, nhỏ giọng trả lời, ” Em gái à, em cũng nên vận động một chút.”

” Anh không sợ em sẽ bị một chết hoặc là xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn à?”

” Ha ha, chỉ là cuộc đấu với hái bông mà thôi, có thể xảy ra chuyện gì. Em gái à, mở nhiều quá không tốt cho thân thể đâu, anh là quan tâm đến em mà.”

” Anh!” Nếu không phải đang ở nơi không thích hợp sử dụng bạo lực, cô đã sớm dùng cả tay cả chân để xử lý hắc rồi.

Tốt lắm! Chúng ta cứ chờ xem.

Con người..

Tốt nhất không cần đối người khác sử dụng độc “chân”, sẽ có báo ứng..

Con người..

Tốt nhất cũng không cần nguyên rửa người khác lung tung, sẽ có ứng nghiệm..

Quả nhiên, buổi sáng sau khi thức dậy tập thể dục, ăn hết điểm tâm, vừa mới hoàn thành xong nhiệm vụ đầu tiên không lâu, Lý Xa Xa bởi vì không chú ý đến rãnh nước bên rìa bờ ruộng nên đã bị trật chân đến đổ ứng.

Báo ứng aaa!.

” Em sao rồi?” Nguyên bản Tiêu Văn Nhưng còn đang an an ổn ổn nằm trên giường, vừa nghe thấy tiếng kêu thảm thiết của Lý Xa Xa liền vội vàng lên dây cót, lập tức vọt tới.

” Đau quá, em bị trật chân rồi.” Lý Xa Xa nhăn nhó trả lời.

” Để anh xem xem.” Hắc kéo lên một góc quần của cô, quả nhiên phát hiện mắt cá chân của cô đã sưng đỏ hết lên rồi.

Cái này... Sắc mặt Tiêu Văn Nhưng liền trầm xuống.

” Em không có việc gì thì đi lại bên cạnh rãnh nước làm gì, không biết chú ý một chút sao?” Không thể ngờ được, Tiêu Văn Nhưng thế mà lại đối Lý Xa Xa rống lên, khiến cô cũng ngây ngẩn cả người.

Các học sinh vây quanh xem lại càng bị hù sợ, bọn họ chưa từng nhìn thấy thầy giáo Tiêu phát giận đến vậy. Thì ra thầy ấy cũng có hỏa khí a

~Lý Xa Xa trên mặt lộ ra thần sắc tức giận, quật cường cố gắng đứng lên, ” Không sao, em không việc gì.”

” Em dám động!” Lại một tiếng rống to vang lên, các học sinh xung quanh, trừ bỏ Trịnh Diệp, Tống Vũ Phạm cùng Ngô Nguyệt Hồng ở ngoài, đều hướng lui về phía sau ba bước dài.

Khí thế thật đáng sợ...

” Em.....” Không dám cử động nữa, Lý Xa Xa chớp mắt, không bao lâu khóe mắt liền hiện ra vài giọt nước lấp lánh, bộ dạng vô cùng ủy khuất.

Dễ dàng chóng vánh, Tiêu Văn Nhưng liền ôm lấy cô, ” Tôi đưa em ấy về đơn vị, các em cứ tiếp tục việc của mình, nghe lời các giáo viên khác. Có thể tôi sẽ về muộn một chút, nếu như có chuyện gì xảy ra thì cứ đến tìm cô giáo Hà, cô ấy sẽ xử lý.”

” Cái kia... thầy giáo Tiêu, ” Cố lấy hết dũng khí, Ngô Nguyệt Hồng hỏi, ” Thầy có muốn em chăm sóc cho Lý Xa Xa một chút không ạ?”

” Không cần, để một người chăm sóc là tôi thì tốt hơn.” Tiêu Văn Nhưng quyết đoán cự tuyệt. Ngay khi hần sắp bước chân trở về, đằng sau lưng liền vang lên một tiếng chụp ảnh hồn nhiên.

” Thú vị! Thật sự rất thú vị.” Đám người vừa tản đi, Trịnh Diệp thật vất vả nhịn cười, một mình hần ở lại cười phá lên, ” Đã lâu không vui vẻ như vậy, thật sự là một kẻ dở hơi.”

” Làm sao vậy?” Các bạn học xung quanh có thể cho rằng hần bị bệnh nhưng Tống Vũ Phạm thì luôn tin tưởng Trịnh Diệp, nhiều nhất là quá mức thông minh lanh lợi mà tâm lực lao lực quá độ thôi.

Cầm lấy máy ảnh, sau một lúc ần ần chỉnh chỉnh gì đó, Trịnh Diệp đem từng bức ảnh vừa chụp xem lại, ngay cả Tống Vũ Phạm cũng bật cười.

Hai người không biết, từ xa xa nhìn lại, trong mắt mọi người bọn hần chính là một đôi mập mờ ám muội, nhất là người có tâm nhãn.

Cẩn thận kiểm tra một chút, ” Hình như không bị thương tổn đến xương cốt, đại khái là vết thương nhẹ thôi.” Thở dài nhẹ nhõm một hơi, sắc mặt của Tiêu Văn Nhưng mới nhẹ nhõm hơn một chút, tuy nhiên vẫn là một bộ dạng nghiêm túc vô cùng.

Lý Xa Xa không quen nhìn thấy khuôn mặt vô cảm như quân bài tú lơ khơ này của hần. Cho dù là khi hần giúp cô làm bài tập, sáng tác tập làm văn... cũng đều là một bộ dạng diễn cảm bi thương, ít nhất không phải như hiện tại – không có cảm xúc gì.

” Ai nha, em không sao mà, chỉ bị thương nhẹ mà thôi, một lát nữa là khỏi.” Lý Xa Xa trừng trừng nhìn hần, làm bộ ta không sao cả.

” Hay là đi bệnh viện kiểm tra lại đi.” Tiêu Văn Nhưng lo lắng.

” Không cần!” Lý Xa Xa vội vàng từ chối, ” Đến đó mấy tên lang băm sẽ hành hạ em đủ kiểu rồi hỏi đi hỏi lại có làm sao không, cho dù là không có bệnh cũng trở thành có bệnh đó. “

Cô sợ nhất là bác sĩ nha

~” Còn đau không?”

Sau đó Tiêu Văn Nhưng đưa tay nhéo nhéo cổ chân của cô, tâm nghĩ có thiên tài mới không đau. Đã sớm biết tính cách của Lý Xa Xa nên hần không mang cô đi bệnh viện mà lập tức ôm cô trở về phòng hần.

Cũng may là chân không bị sưng lên, hần là không có chuyện gì lớn, ” Anh không mang theo mỡ hoa hồng, đợi anh đến phòng y tế lấy cho em một chút để xoa lên đánh tan máu bầm, em nằm yên trên giường không được lộn xộn, tổn thương gân cốt phải nghỉ ngơi một trăm ngày liền, không khỏi nhanh vậy đâu.”

Tiêu Văn Nhưng xoay người vừa muốn đi thì tay lại bị giữ chặt, ” Anh, thực xin lỗi, đáng ra hôm qua em không nên tùy hứng, lại còn dẫm lên người anh.” Hần là rất đau đi.

” Không có gì, ” Khó có khi nào Lý Xa Xa lại dịu dàng ngoan ngoãn đến vậy, Tiêu Văn Nhưng khẽ vuốt mặt của cô, ” Ngoan.”

” Ừm.” Cô cười, nụ cười rạng rỡ đáng yêu vô cùng.

Nhìn Lý Xa Xa như vậy, Tiêu Văn Nhưng mới thả lỏng tâm trạng mà đi ra ngoài. Vừa nãy thực sự là thiếu chút nữa đã hù chết hần rồi.

” Ha ha ha, đồ ngốc, lại bị ta lừa rồi.”

Chú ý lắng nghe tiếng bước chân xa dần cho tới khi không còn nghe thấy được nữa, Lý Xa Xa lập tức từ trên giường nhảy dựng lên.

Một kẻ sách nhỏ nhỏ mà đã lừa được anh trai cô rồi, đáng ra Lý Xa Xa cô nên làm diễn viên mới đúng! Không! Phải chính chết hắc đã rồi tính tiếp.

Tuy rằng lúc này nhìn Tiêu Văn Nhưng khấn trương như vậy cô cũng có chút cảm động, nhưng báo thù cùng cảm động là hai chuyện khác nhau. Cùng lắm là sau này cô sẽ nấu ăn bồi thường cho hắc là được chứ gì (Mồ hôi! Có thể ăn?).

Giơ lên cái chân hoàn toàn khỏe mạnh quấy đạp trên không trung, vết đỏ đỏ vẫn còn rất chân thật. ” Chỉ là màu đỏ của son môi mà thôi, hiệu quả tầm tạm.”

” Người xong đời rồi.” Lý Xa Xa nhanh chóng hành động, rất nhanh lật hết túi xách của Tiêu Văn Nhưng ra, từ trong túi tiền của cô lấy ra một bao nhựa, mở ra rót vào trong túi của hắc, rất nhanh liền kéo lại khóa túi.

” Hừ, để xem bao quần lót này của người định mặc ra sao.” Ha ha, phỏng chừng phải giặt sạch toàn bộ mới dùng được. Vừa tới được một ngày đã giặt toàn bộ quần lót, chắc chắn hắc sẽ bị các giáo viên khác cười cho đến chết. Siêu nhân thế hệ sau a~? Lấy quần lót làm áo khoác ư?. Ha ha ha ha

Thời tiết lạnh như vậy, lại ẩm ướt nữa, quần áo làm sao dễ dàng khô ngay được, vậy hắc làm sao tắm rửa được đây? Hắc hắc, một cái quần lót để thay còn không có nữa là.

Không thể trách cô nha, đây là Ngô Nguyệt Hồng hôm qua thực anh dũng mà chia sẻ một nửa quần lót cho cô, chính điều đó đã gợi ý cho cô phương pháp chinh người mới mẻ này. Muốn trách thì hãy trách đầu óc phong phú của nhỏ bạn cùng bàn kia đi.

Này, Lý Xa Xa nghiêng nghiêng đầu suy nghĩ rồi đứng lên, đây hắc là một sự trừng phạt rất nhỏ đi? Có đùa quá trớn không nhỉ? Anh trai cô sẽ không nổi giận chứ?

Hình như vừa rồi hắc rất tức giận phải không? Vốn Lý Xa Xa cũng nghĩ rằng Tiêu Văn Nhưng là một người không bao giờ nổi giận... Đột nhiên sau lưng lạnh lạnh, cô liền có một loại dự cảm bất thường.

” Lý Xa Xa!” Lại là một thanh âm giận dữ vang lên dọa cô sợ đến nhảy dựng.

” Em thế mà vẫn còn dám xuống giường ngang nhiên đi lại như vậy hả, quả nhiên là đem lời anh nói từ tai này vớt sang tai kia phải không?” Vừa dứt lời, Lý Xa Xa đã bị hắc từ phía sau ôm lấy đến, đặt ở trên giường, cô cũng thừa cơ đem ngay túi nhựa giấu ở trong túi.

” Em, xuống dưới.....” Nhìn sắc mặt của Tiêu Văn Nhưng, cô không dám nói “đi”, ” Anh trai, em muốn uống nước.”

Giường đông kích tây luôn luôn là tuyệt chiêu của Lý Xa Xa, mà loại thanh âm mềm nhũn này cũng chỉ luôn xuất hiện trước mặt anh trai cô, chính là cô luôn không chú ý điều đó.

” Aizz.. Anh không có biện pháp gì với em nữa.” Tiêu Văn Nhưng quay lại đưa chén nước ấm cho Lý Xa Xa, may mắn buổi sáng hắc có đun một bình nước nóng.

” Anh trai, buổi sáng cảm ơn anh.” Trước tiên phải nói lời hay để làm dịu bớt sau này đã, cái này gọi là mật ngọt chết ruồi.

Ngày hôm qua sau khi gây ra chiến tranh lạnh, bởi vì Lý Xa Xa trăn trọc cả một đêm suy nghĩ trả thù, kết quả buổi sáng hôm nay không đứng dậy được, mắt thấy đã sắp muộn, thế nào cũng bị giáo quan bắt phạt chạy.

Nhưng mà Tiêu Văn Nhưng là ai, hắc hiểu rõ Lý Xa Xa không thể chạy được, nhẫn nại đợi cho đến khi chín nữ sinh chuẩn bị xuất phát hắc mới chuồn êm đi vào gọi em gái rời giường, bởi vì không có hắc gọi, Lý Xa Xa căn bản không rời giường nổi.

Sau đó Tiêu Văn Nhưng tiếp tục hướng giáo quan tùy tiện bịa ra lý do để tha cho Lý Xa Xa về đơn vị thì cô mới miễn được năm vòng đi bộ.

” Đứa ngốc, khi nào thì khách khí như vậy?” Bị trật chân mà cũng có thể khiến cho người khác đổi tính sao? Không phải cần nện vào đầu sao? Hắn như thế nào cảm thấy được em gái hắn đặc biệt hoà nhã dễ gần đây? Áo giáp chẳng?.

” Anh, anh có thích em không?” Có phải em làm ra chuyện sai lầm gì anh cũng có thể tha thứ cho em được không? Đây mới chính là điều mà Lý Xa Xa muốn hỏi, bất quá không biết tại sao, cô lại thốt ra câu hỏi này.

Khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hồng lên.

” Đương nhiên rồi, em là em gái duy nhất của anh, anh thích em.” Đúng là một đoạn hội thoại biến thái, hai người đều bật cười.

Nhưng Tiêu Văn Nhưng thì trong lòng tháo xuống được gánh nặng, bất kể như thế nào, có thể thẳng thắn nói ra ” thích”, thì đó đích thật là một chuyện không tệ.

” Em cũng thích anh, anh trai.” Có qua có lại mới toại lòng nhau, tâm lại không khổng chế nổi mà đập loạn lên, ngôn ngữ trở nên khó khăn để giải thích.

” Sao tay em lại bẩn như vậy?” Tiêu Văn Nhưng nhanh chóng chú ý tới bên trong móng tay của Lý Xa Xa dính đầy bùn đất, ” Để anh lấy khăn mặt giúp em lau đi.”

Hắn đi đến một bên, đang muốn kéo khóa kéo xuống...

Mà một bên, ” giai nhân” sắc mặt tái nhợt, bọn hắn dù sao cũng không thích hợp cuộc sống dẫu dàng, thậm thiết, còn nhiều sóng to gió lớn lắm a

23. Chương 21: Lợi Dụng??

CV + Edit: Ý Ý

” Anh traiiiiiiii!”.

” Há? Làm sao vậy?”.

Nhìn thấy Tiêu Văn Nhưng đang chuẩn bị mở cái bao kia ra, một giọt mồ hôi trên trán Lý Xa Xa chảy xuống. Trời lạnh thế này mà có mồ hôi chảy xuống, thế mới biết cô có bao nhiêu chột dạ.

Vẫn còn vài giây cuối cùng, liệu có xoay chuyển được tình thế không đây.

” Anh trai, nếu em làm ra một chuyện gì đó quá đáng thì anh có trách em không?” Tuy rằng Lý Xa Xa không biết làm bẩn quần lót của hắn tính là cấp bậc gì sai nhưng chắc cũng không thể xem như ”rất quá đáng – rất quá đáng”.

” Sẽ không,” Tưởng rằng Lý Xa Xa vẫn còn để ý chuyện hôm qua, Tiêu Văn Nhưng ngồi trở lại mép giường, ” Chỉ cần em không làm tổn thương bản thân và nói giỡn, cái khác đều không sao.”

Giả bộ chân bị thương thì có tính là nói giỡn không?.

” Bắt đầu từ năm ấy đến giờ anh mới thấy em đau đớn như thế này, ngay cả cảm mạo cũng chỉ vài lần, phát sốt thì càng ít hơn.” Năm ấy chính là năm mà cha mẹ đều qua đời..

” Còn không phải là anh phí công nuôi em mập mập rồi sao?”.

” Anh không nên vì trêu chọc mà phá hư kế hoạch nhàn hạ của em, ” Hắn bắt đầu đi lắc đầu, ” Aizz.. Hắn là anh nên nghĩ đến bằng bản lĩnh của em thì chuyện gì cũng có thể phát sinh.”

Này...

” Chỉ cần em không có việc gì là tốt rồi.” Tiêu Văn Nhưng lần nữa muốn đứng lên đi lấy khăn mặt, tay lại bị giữ chặt.

Lý Xa Xa bình tĩnh ngẩng mặt lên nhìn hắn hồi lâu rồi mới quyết định mở miệng “Anh, anh ôm em đến chậu nước bên cạnh là được rồi, tay em bẩn như vậy phải rửa đi thì mới sạch được.”

Anh trai chưa bao giờ thực sự khi dễ cô cả, bất quá chỉ là ngẫu nhiên đùa giỡn cô mà thôi, Lý Xa Xa kỳ thật cũng biết điều đó. Chính là, hắn luôn luôn cười cười nhốn nháo, trong bất tri bất giác, cô liền mất đi sự đúng mực, sự chín chắn. Trải qua thời gian dài, nhận thức trở nên dù là gặp phải sự tình gì cũng có thể nói giỡn được.

Anh trai chính là căn cứ vĩnh viễn cưng chiều cô. Trên thế giới chỉ có ba người đối với cô là thật tình, nhưng hai người đã chết rồi, cô chỉ còn lại một người anh trai duy nhất này nữa thôi.

Lý Xa Xa thầm nhủ, không thể để cho anh trai cô biết cô đang lợi dụng lòng sủng ái của hắn được!!!

Thừa lúc buổi chiều Tiêu Văn Nhưng đi ra ngoài ruộng để giám sát tình hình học tập, Lý Xa Xa liền tìm có để Ngô Nguyệt Hồng ở lại với mình, hai người các cô nghỉ ngơi thoải mái ngay tại phòng của Tiêu Văn Nhưng.

” A a a a a.....” Một trận thét chói tai vang lên.

” Đừng kêu, đừng kêu, đừng để người khác nghe được.” Lý Xa Xa vội vàng che miệng Ngô Nguyệt Hồng lại.

” Sao lại có thể như vậy?” Vừa mở bao ra, Ngô Nguyệt Hồng liền chứng kiến bên trên màu trắng của quần lót có thứ gì đó mấp máy, tiếp theo đó là một con cóc nhảy ra, bất quá là rất nhỏ.

” Mình cũng vừa mới phát hiện, ” Nói thật mới là lạ.” Có thể là tại bên trong cái bao đó có đường chăng.”

Mồ hôi Lý Xa Xa tiết ra như mưa, lúc trước khi đi tìm phương tiện trả thù Tiêu Văn Nhưng, ban đầu cô quyết định đào giun bỏ vào trong bao, nhưng đào được hai cái đã mệt chết đi được. Sau đó cô dứt khoát trực tiếp đến rãnh nước nào đó vung tay một cái là bắt ngay được một con cóc nhỏ, tiếp đó bắt liền bốn năm con sử dụng.

” Chúng nó thích đường?” Trong tiết sinh học có dạy như vậy hả? ” Nói sau, trước mắt tại sao lại có người cho đường vào đồ lót chứ? Muốn dẫn kiến đến sao?”

” Làm sao mình biết chúng nó đi vào thế nào được?” Lý Xa Xa nói dối không còn một mảnh, “Điều quan trọng là, thầy giáo Tiêu hiện tại chắc hẳn không còn quần lót để mặc rồi, đây mới là vấn đề lớn đó!”

” Đúng vậy.” Bùn đất đều dính khắp nơi trên mặt vải trắng sáng, quá kinh khủng. “Làm sao bây giờ?” Không nghĩ tới cả thầy giáo Tiêu cũng không có quần lót để mặc! Ngô Nguyệt Hồng vô cùng đau lòng.

” Kia... nếu cậu muốn thì mình có biện pháp này?” Lý Xa Xa chớp chớp mắt, ám chỉ với cô bạn.

Ngô Nguyệt Hồng mặt hiện lên một chút đỏ, ” Không thể, không thể dùng quần lót của mình” Cô làm bộ xoay người đi một chút, ” Người ta ngưỡng chừng, hơn nữa size cũng không vừa.”

Ngất..

Lý Xa Xa hỏn hển, ” Đương nhiên không phải dùng của cậu, làm sao có thể dùng của cậu được.” Dùng bàn chân suy nghĩ cũng biết điều đó là không thể!!!

” Thế phải dùng của ai?” Ngô Nguyệt Hồng ngờ ngác hỏi, trong đầu còn dừng lại ở ảo tưởng quần lót của cô được Tiêu Văn Nhưng khoác lên người, a, sắc nữ.....” Hay là của cậu?”

Thua cô bạn luôn, ” Đương nhiên là của một thầy giáo nam khác chứ ai!” Hơn nữa có thể thần không biết quỷ không hay.

” Làm vậy có được không?” Ngô Nguyệt Hồng lú lười.

” Sao mà không làm được?” Cô là ai nào? Là Lý Xa Xa đó nha, làm gì có ai có ý đồ xấu mà có thể qua mặt được cô chứ? Ngay lập tức, trong đầu Lý Xa Xa liền hiện ra hai khuôn mặt nam nhân, người thứ nhất tự nhiên là anh trai cô, còn người thứ hai, chính là Trịnh Diệp lúc nào cũng cười cười âm hiểm.

Vậy vậy đầu, Lý Xa Xa tiếp tục thuyết giảng, " Cậu nghĩ xem, chúng ta đi lần này là mười lớp, có bảy người là thầy chủ nhiệm. Trong số đó, có bốn người là còn trẻ, ba người đã già, trừ thầy giáo Tiêu ra là còn ba người trẻ tuổi, cũng không phải người đàn ông độc thân, chính là mới vừa kết hôn, bọn họ nhất định là mang theo đủ quần lót để khỏi phải giặt."

Cổ lên, cô phải tìm được đồng minh giúp đỡ.

" Ít nhất, mười ngày học nông nghiệp, bọn họ phải mang theo sáu – bảy cái để thay phiên, chúng ta bây giờ liên tới chỗ các thầy ấy ‘mượn’ hai cái lại đây cho thầy giáo Tiêu có gì không thể?"

" Nhưng là kiểu dáng bất đồng mà? Nói sau, nhờ mặc không vừa người chúng ta có phải đi đổi lại không?"

" Đổi điếc cái gì nữa! Dù sao cũng đều là tắm qua rồi mặc vào ngay, nhìn qua giống nhau hết " Lý Xa Xa mặc kệ, " Hơn nữa quần lót của con trai không phải là màu trắng nha, cũng không phải con gái, lẫn qua lộn lại qua mấy người ... kia đa dạng, nhãn hiệu cũng không sai biệt lắm, thầy ấy lại không có khả năng nhớ rõ toàn bộ, nếu phải tìm mấy cái giống nhau cũng không có gì khó."

" Phải không?" Làm Lý Xa Xa mất công thuyết phục một lúc lâu như vậy mà cô bạn này vẫn còn bộ dạng ngơ ngác đến thế.

" Huống hồ, mình vừa nhìn qua bên trong mấy cái túi này cũng không bị bẩn, tập hợp lên cùng tính một lượt."

" Nhưng áo trong.....".

" Cậu lật ngược lại, thầy ấy không để ý đâu, thầy ấy còn đang mặc áo len đan hàng ngũ trên người nữa cơ." Làm sao câu biết? " Nhưng mà.....".

" Nhất định không có vấn đề gì, tin tưởng mình, mình đã nghĩ hết khả năng rồi." Ngực khí của Lý Xa Xa vô cùng kiên định.

Trầm mặc sau một lúc lâu, Ngô Nguyệt Hồng cam phận bất hạnh hỏi, " Vậy rốt cuộc cậu muốn mình làm gì?"

Lý Xa Xa trên mặt hiện lên biểu tình " rất cục đã đợi được người nói những lời này", không hổ là ngồi cùng bàn, phản ứng so với trước kia bị cô dọa ngốc trôi qua mau hơn ha ha.

" Cậu giúp mình trông chừng."

" Cậu muốn làm gì?"

" Dùng chìa khóa dự trữ sang phòng mấy thầy giáo kế bên trộm đồ."

Quả nhiên Lý Xa Xa đều đã lo lắng chu đáo.

Một mỗi quá a, Lý Xa Xa vừa giúp mình và Tiêu Văn Nhưng rót chén trà, hẩn liền tiến vào.

Con người không thể đi sai bước được, nếu không bù lại, khi đứng lên phải dùng gấp hai lần tinh lực.

Ngẫm lại thì cô đã làm những gì nào, giặt sạch túi, trộm chìa khóa, trộm quần lót, nói lại, thật không nghĩ tới Lý Xa Xa cô cũng có ngày làm sắc ma biến thái đi trộm người khác quần lót.

" Anh bị hành hạ lẫn qua lẫn lại một lần sao?" Các giáo quan tuần tra mấy lần, còn muốn kiểm duyệt cái gì đó cho nên hẩn trở về vẫn là mượn.

" Ừ, thực mệt ".

" Anh uống chén trà đi." Lý Xa Xa dị thường nhu thuận dùng hai tay nâng chén trà.

" Ừ " Tiêu Văn Nhưng uống mấy ngụm trà nhuận nhuận yết hầu, " Thật khổ mà."

" Nơi này nước a, trà a, chất lượng đều chẳng ra gì." Đây cũng là địa phương xui xẻo nhất đối với Lý Xa Xa cô.

Tiêu Văn Nhưng cười cười, " Đợi lát nữa anh đưa em sang phòng của Hà Hân."

Một ngụm trà liền phun tới, " Không thể nào!" Cô mới không cần cùng cô ta ở chung một phòng.

" Một nữ sinh như em ở trong phòng của thầy giáo không tiện, " Uống xong trà, Tiêu Văn Nhưng ngồi xổm trước mặt Lý Xa Xa, ngón tay đặt lên đôi môi đang bắt mỡ cong lên của cô." Em yên tâm, anh đã nói chuyện với cô ấy rồi, cô ấy sẽ sang phòng anh, anh sang phòng cô ấy, chúng ta một đổi một, không ai biết hết."

" Ồ." Thế này thì cũng không khác nhau mấy.

Đột nhiên nhớ ra cái gì đó, Tiêu Văn Nhưng liền đi đến bao đựng quần áo phía trước mở ra, " Không biết tại sao, hộp hành lẫn cơm nước xong xuôi, có hai thầy giáo đến tìm anh hỏi anh có bị mất quần lót không? Thật là kỳ quái, chỉ nghe nói có người muốn trộm quần lót con gái, chưa từng nghe qua quần lót của con trai mà cũng có người muốn trộm, chẳng lẽ là đồng tính luyến ái?"

Lý Xa Xa chỉ có thể cười gượng, đích xác hoang đường, cô rất có tinh thần tự mình hiểu lấy. Đoán chừng trước mắt mới chỉ có Trung Quốc, chưa từng có ai, hậu vô lai giả*.

(Chưa từng có ai, hậu vô lai giả*: trước không thấy cổ nhân, sau không thấy người tới)

" Quả nhiên.....".

" Cái gì?"?.

" Một cái cũng không thiếu."

" Cắt, không mất thì tốt quá rồi." Dọa người a?.

" Chính là..... anh chưa bao giờ mặc nhãn hiệu quần lót này, tính chất quá kém." Tiêu Văn Nhưng chậm rãi quay người lại, " Em gái à, trộm quần lót thực vất vả đi."

Ấ?? Hắn sẽ không?

" Đúng, đúng, chính là ý tưởng của em, anh đã sớm biết em có động tay động chân vào chuyện này mà." Nét tươi cười của hắn bắt đầu nở rộ, hào quang kích thích lên mắt Lý Xa Xa." Thật thông minh nha, anh vừa nghĩ là đúng rồi."

Lửa.....

Thieu đốt

.

24. Chương 22: Tính Kế??

CV + Edit: Ý Ý

" Anh biết từ lúc nào?" Lý Xa Xa cảm thấy vô cùng uất ức.

" Từ lúc anh ra cửa, em nghĩ là em hướng anh xin lỗi như thế anh sẽ tin sao." Tiêu Văn Nhưng tiếp tục cười, không sợ rút gân, " Chỉ là một cái chân đau nho nhỏ, em gái Lý Xa Xa của anh như thế nào lại dễ vào mắt được chứ, huống chi, mỗi lần em nhận lỗi như thế là y như rằng lại chuẩn bị có ý đồ xấu."

Đã từng là hàng xóm một thời gian, hồi đó Lý Xa Xa thường xuyên làm vỡ cửa sổ thủy tinh nhà hắn, sau đó liền vọt tới, vừa vào cửa trước hết là sám hối. Nhưng mấy ngày tiếp theo, hắn vẫn phải liên tiếp sửa đi sửa lại cửa sổ không biết bao nhiêu lần. Do đó, từ những lần nhận lỗi của Lý Xa Xa, hắn rút ra rất nhiều bài học, thường thường chính là tài liệu ôn tập mà hắn chuẩn bị cho Lý Xa Xa đều bị biến hết thành giấy vụn, hoặc là laptop của hắn bị Lý Xa Xa làm rớt, cường hãn nhất chính là có một lần trong nước súp của hắn còn dính nước mũi của Lý Xa Xa, còn thờ ơ...

" Ha, thật là hiểu rõ em đấy." Lý Xa Xa cúi đầu nghiêng răng, phỏng chừng tức giận đến không nhẹ.

” Cho nên, sau khi anh tới phòng ý tế trở về, quả nhiên thấy em đang ở đây động tay động chân”.

” Sau đó anh liền dùng lời ngon tiếng ngọt để cho em áy náy?”.

” Đúng vậy, anh tiếp tục lấy cớ muốn đi giám sát học sinh là để cho em cơ hội. Nếu em thật sự bị thương, anh làm sao có thể rời đi chứ? Em không hiểu anh trai em sao.”

” Kết quả là em ngây ngốc tự cho mình thông minh cả một buổi chiều?”.

” Ha ha ha, đồ ngốc, giáo quan bọn họ trong bộ đội cũng có máy giặt hong khô quần áo đầy đủ, em nghĩ rằng nơi này nguyên thủy đến vậy sao?” Bộ đội cư trú ở trong này mọi thứ đầy đủ, mà nếu coi như bọn hần không có đi nữa, thì đi vài bước đến nhà cách vách bên cạnh cũng có vô số cửa hiệu giặt quần áo.

Đầu của Lý Xa Xa vẫn chưa ngẩng lên.

” Uy, em gái, em sẽ không giận điên lên đi.”.

” Không có gì.” Đầu vẫn cúi thấp.

” Em ~~ đã thấy thông suốt chưa.” Tiêu Văn Nhưng vừa nói xong đã lập tức đánh miệng mình, cũng không phải cần tự sát như vậy, bất quá là vấn đề mặt mũi thôi.

” Không sao.” Đầu vẫn cúi thấp.

” Em gái à, anh trai em đi WC một chút đây, ngoan ngoãn nha.” Tuy rằng Tiêu văn Nhưng đang lo lắng vô cùng, nhưng cái bụng lại kêu rầm rĩ khiến hần không thể nào chịu nổi.

” Ha.” Lý Xa Xa rút cục ngẩng đầu, nhếch môi cười, ” Khoa học kỹ thuật tuy rằng phát đạt, nhưng mà, tác dụng của xà phòng nước vẫn như cũ thôi.”

” Cái gì?”.

” Anh trai, anh vẫn chưa đủ hiểu rõ em đâu.”

Lấy tính cách của Lý Xa Xa, tuy hứng như vậy, gương nanh múa vuốt như vậy, như thế nào lại cam tâm để Tiêu Văn Nhưng cảm giác được “bình yên vô sự”, vượt qua được kế hoạch không thể chê vào đâu được của cô chứ.

Huống hồ Lý Xa Xa hiện tại còn đang đặc chí như vậy!

” Em đã thả vào trong trà không ít xà phòng nước.”

Đương nhiên là khổ rồi, bất quá khi trong lòng Tiêu Văn Nhưng đang đặc chí thắng lợi sẽ không nhận thấy được mà thôi, nếu tâm hần không xấu xa như vậy, hần là vẫn có thể nhận thấy được sự bất thường cay đắng kia.

Rút cục nhìn không được, Tiêu Văn Nhưng lập tức đứng lên, vọt tới một bên WC, khóa cửa lại.

Chậm rì rì, Lý Xa Xa thông thả đi đến trước cửa WC, ngồi xổm xuống, tựa lưng vào cửa.

” Vốn là em cũng không muốn nói cho anh, để anh tự cho là thủy thổ bất phục*, dạ dày không tốt rồi sớm quên đi. Đến quá trưa thì oán khí của em có thể bớt đi một chút, không nghĩ tới.....”

(Thủy thổ bất phục*: Đối với một chỗ khí hậu điều kiện hoặc ẩm thực, thói quen không thể thích ứng.)

Người định không bằng trời định, bọn hần quả nhiên vẫn là “người một nhà”, không chịu thua thiệt, không chịu nợ nần..

Cửa phòng được mở ra, Hà Hân từ trên cao nhìn xuống thấy bộ dạng giả vờ đáng yêu ngồi trước cửa WC của Lý Xa Xa, cao thấp đánh giá một chút.” Nghe nói chân cô bị tổn thương không thể đi lại, dường như thật là nghiêm trọng nha.”.

Ngữ khí không nhẹ không nặng, rõ ràng là vui sướng khi người gặp họa.

Xấu xa, Lý Xa Xa ngồi bên cạnh tiếp tục với niềm vui của mình. Chán ghét, người ta đang vô cùng vui vẻ.

” Lại hướng anh trai cô làm nũng à? Đã lớn như vậy rồi vẫn còn kiếm chuyện muốn anh trai cô quan tâm, chưa dứt sữa sao?”

Đúng là nữ nhân nhàn chán, cô ta muốn chiến một trận sao?.

Lý Xa Xa chậm rãi đứng lên, vững vàng đi đến bên cạnh Hà Hân, nhếch môi cười, ” Sai, thứ nhất, chân tôi không bị thương ở đâu hết, là giả, như thế nào? Thứ hai, tôi không phải cứ có chuyện là kiếm anh trai, không có việc gì cũng bám lấy hắn. Thứ ba, coi như tôi chưa dứt sữa đi, thế thì anh trai tôi sẽ phải cưng chiều tôi vĩnh viễn không bao giờ dừng lại, ai kêu hắn cưng chiều tôi đâu?”

Hừ, ai sợ ai!!!

Sắc mặt thoáng thay đổi, Hà Hân cười cười, ” Thế thì sao chứ? Cô vĩnh viễn chỉ là em trai của anh ấy. So với sự che chở giữa tình nhân, cùng với sự che chở giữa anh em là vĩnh viễn không giống nhau.”

” Có gì là không giống?”.

Không phải đều là cưng chiều sao?.

” Đương nhiên là không giống! Hai người chỉ là anh em mà thôi, anh ấy vĩnh viễn không có khả năng xúc động muốn đem cô gắt gao buộc ở bên cạnh.” Hà Hân giống nghĩ tới điều gì, cười cười.

Lý Xa Xa run rẩy” Cần loại xúc động này có lợi ích gì?” Như thế nào nghe lại giống biến thái như vậy a~!.

” Loại này tên là sợ mất đi, cô là thân nhân của anh ấy, anh ấy vĩnh viễn không sợ mất cô. Nhưng với tình nhân thì khác, anh ấy vì muốn tình nhân ở bên cạnh, sẽ đối với cô ta rất tốt, so với cô còn tốt hơn.”

So với cô còn tốt hơn!

Lý Xa Xa cảm thấy khó chịu, cực kì khó chịu, vì cái gì vậy...

” Hừ, có thể tốt hơn chỗ nào? Nấu cơm, giặt quần áo, quét tước, làm gì có việc gì mà anh trai không làm giúp tôi chứ?”.

Tình nhân là cái gì? Lý Xa Xa cũng không rõ. Lúc trước, khi Tiêu Văn Nhưng cùng Hà Hân còn ở bên nhau, hai người ở trước mặt cô vô cùng quý cừ, chưa từng làm qua cái gì cấm trẻ em nhìn, cũng không thấy có cái gì thân mật. Tựa hồ vẫn là cô cùng anh trai còn thân thiết hơn.

Nhưng Lý Xa Xa biết khi đó chia tay, anh trai cô có điểm không vui nên mới khiến cho cô đối với chuyện đó vẫn canh cánh trong lòng.

” Chuyện đó.....” Hà Hân vẫn cười rạng rỡ, ” Bảo mẫu cũng có thể làm.”

Lý Xa Xa nhất thời nghẹn lời, bảo mẫu? Hình như đích xác cùng Tiêu Văn Nhưng không sai biệt lắm, kêu cô rời giường, cho cô ăn cơm, giúp cô giặt quần áo...

” Bảo mẫu sẽ không cùng tôi chơi trò chơi, cố ý ăn trúng hạt ớt để chọc tôi vui vẻ; bảo mẫu sẽ không đối với tôi thích gì, không thích cái gì đều khuyên ngăn rõ ràng; bảo mẫu sẽ không vừa la hét vừa giúp tôi làm bài tập; bảo mẫu sẽ không bởi vì tôi đá mền mà nửa đêm lên tới giúp tôi đắp lại; bảo mẫu sẽ không mặc kệ tôi trước khi về nhà còn đi lang thang, mà luôn lo lắng chờ tôi về trước cửa.”.

Hắn không phải bảo mẫu, nếu hắn chỉ là bảo mẫu, cô sẽ không thích anh trai cô như vậy, cùng anh trai cảm tình tốt như vậy.

Hai người trầm mặc một lúc lâu, mắt Lý Xa Xa bắt đầu đỏ ửng, nước mắt tan vỡ xuống dưới, còn có thiệt nhiều lý do, chính là, cô nói không nên lời, bởi vì cô còn không hiểu chuyện như vậy, bởi vì một chút chuyện nhỏ, cùng anh trai hay nói giỡn.

” Anh ấy đã đối xử với cô tốt như vậy, cho dù hai người không phải là tình nhân thì chỉ sợ muốn làm chị dâu của cô cũng là một việc vô cùng thống khổ.” Ba người thống khổ, Hà Hân tự nhủ mình không có dũng khí đó để đối mặt với người con gái luôn được người đàn ông mà mình yêu thương chiều chuộng.

” Cô có ý gì?” Trông bộ dạng cô ta cứ như nắm chắc làm chị dâu mình vậy, bất tự còn chưa hợp đâu.

” Không có ý gì.” Hà Hân thu lại lòng nghi ngờ, tâm tình đùa dai lại nổi lên, ” Nhưng mà cô vẫn chỉ là một người em gái mà thôi, ” Lại cố ý cường điệu, ” Kỹ thuật hôn của anh trai cô vô cùng tuyệt vời nha, bờ môi của anh ấy vừa mềm vừa nóng, cũng rất bá đạo bao trùm ở.....”

” Tôi không muốn nghe!”.

Cửa phòng WC đúng lúc mở ra, liền lập tức thúc mạnh vào lưng người nào đó. Tiêu Văn Nhưng hồn nhiên bước ra, không biết là bên ngoài đang chiến tranh dữ dội, đầu hân đột nhiên bị hai tay ai đó bắt lấy, cố chấp ấn xuống, có thứ gì đó đụng lên đôi môi đỏ mọng...

Mới vừa sử dụng một giây công phu, Tiêu Văn Nhưng liền nhanh chóng bị buông ra, người vừa cường hôn hân kia lớn tiếng nói, “Cô nói bừa, kỹ thuật hôn của hân chẳng tốt chút nào.”

Ngất...

Hân vừa mới đại tiện xong, trên người còn sót lại một chút “hương khí”, lại đột nhiên bị cường hôn không biết ra sao cả, cái tên ra tay trước kia lại vẫn cường điệu nói rằng kỹ thuật hôn của hân không tốt.

Hân đã trêu chọc ai vậy?.

25. Chương 23: Kí Kết

CV + Edit: Ý Ý

” Em nói rõ ràng cho anh đây là có chuyện gì?”.

Tiêu Văn Nhưng không hiểu ra sao cả tự nhiên bị cường hôn, càng không hiểu ra sao cả chính là, kẻ vừa hôn hân chính là em gái hân. Kỳ thật không hiểu ra sao cả nhất vẫn là, Lý Xa Xa cư nhiên lại nói kỹ thuật hôn của hân không tốt.

Tuy nói hân kinh nghiệm không đủ, nhưng em gái hân cũng chưa từng thấy hân thân kinh bách chiến*, cùng là “tay mơ”, tội gì chớ chê mèo lắm lông, tự giết lẫn nhau vậy chứ?.

(Thân kinh bách chiến*: tự mình trải qua rất nhiều lần chiến đấu, kinh nghiệm phong phú)

“.....”

Không có người trả lời hân, Lý Xa Xa giả bộ vẻ mặt mờ mịt vô tội, mà một bên khác Hà Hân lại bật cười tới mức gập thắt lưng, lúc này cô cảm thấy vô cùng hả lòng hả dạ.

Sau khi suy nghĩ thông suốt, sau khi quyết định buông tay, Hà Hân mới bắt đầu phát hiện, đối với hai vị anh em này trêu chọc thật vô cùng thú vị, cô sao có thể buông tha sự ” thú vị tà ác” này chứ?.

” Đúng vậy, thầy giáo Tiêu, thật không nghĩ tới học sinh bây giờ lại cởi mở như vậy, lại còn thẳng thắn như thế nữa.”.

Tiêu Văn Nhưng lúc này vô cùng tức giận, muốn mở miệng rống lên nhưng không biết phải rống cái gì? Lý Xa Xa dựa vào cái gì mà nói hân hôn kém chứ?

Thật là trùng hợp, hai nữ nhân có mặt tại đây đều được tính là đã có ” kinh nghiệm hôn” với hân. Một cái là vài giây trước, một cái là vài năm trước.

” Lý Xa Xa, em.....” Nói được một nửa thì dừng lại, Tiêu Văn Nhưng vô cùng khó chịu quay sang hỏi Hà Hân, ” Kỹ thuật hôn của anh thật sự kém như vậy sao?”.

Lời này vừa nói ra, hai cô gái đồng loạt muốn té xỉu...

Cũng không phải thực sự muốn hỏi, chính là hân sợ thời khắc đặc biệt này sẽ bị trôi qua nên hướng Hà Hân hỏi bừa. Ít nhất cô ta sẽ đứng trước mặt em gái hân mà chứng minh ánh mắt trước đây của cô ta tuyệt đối không gửi sai người đi.

Thế nhưng Hà Hân đứng bên cạnh vừa bực mình lại vừa buồn cười. Tiêu Văn Nhưng bình thường luôn thực thông minh lanh lợi, tính kế thâm hiểm, lại có lúc bị em gái hành hạ khiến cho rớt mất ba hồn sáu vía, chuyện mất mặt thế nào cũng có thể làm được.

” Miễn cưỡng cũng được như vậy.” Hà Hân cố ý phủ nhận, cũng không muốn cho hắn một cái đáp án dễ nghe. Bởi vì cô đột nhiên nhớ tới, cô và hắn mới phát sinh nụ hôn duy nhất một lần, ai biết kĩ năng của hắn ra sao chứ.

Cho dù rất nhiều năm trước kia bọn họ đã từng yêu nhau, nhưng suy nghĩ của hắn luôn luôn bề bộn nhiều việc, lúc nào cũng không yên lòng, sợ em gái bé nhỏ đi học về muộn sẽ gặp người xấu.

Kỳ thật, đối với nụ hôn đầu của hai người, cô chỉ nhớ rõ một điều, chính là rất khẩn trương, hơn nữa chỉ là một cái chạm nhẹ. Hắn chỉ khẽ đặt lên môi cô một nụ hôn phớt rồi vội vàng lên lầu. Còn cô, cô vẫn đứng đó đỏ mặt, cảm nhận nhịp tim mình đập thành thịch gần nửa ngày.

Cho nên cô không cam lòng, không cam lòng hắn đối xử với cô luôn thua thiệt, trong khi đối xử với em gái đầu gối của hắn lại luôn chu toàn mọi thứ.

” Miễn cưỡng?” Tiêu Văn Nhưng khiển trách.

” Cũng được như vậy?” Lý Xa Xa thuận thế chen vào, cũng không dám cười to, ngay cả người yêu cũ cũng đã lên tiếng như vậy, xem ra Tiêu Văn Nhưng thật sự là thảm hại mà.

Kế tiếp, chính là người khác ngạt thở trầm mặc.

Nhìn bộ dạng biểu tình quái đản của Tiêu Văn Nhưng, chẳng biết tại sao tâm trạng bất mãn của Hà Hân sau nhiều năm rốt cục thoải mái trở lại, lặng lẽ giảm bớt. Lúc này mới cảm thấy cô đã phạm quá nhiều thời gian vì hắn. Cô không hề biết hắn có nhiều bộ mặt như vậy, biểu tình quái đản lúc này của hắn cũng chỉ có thể xuất hiện trước mặt Lý Xa Xa mà thôi.

” Anh trai à.”

” Cái gì?” Cảm xúc của Tiêu Văn Nhưng lúc này đã rơi xuống vô cùng thấp.

” Anh không nhịn được nữa đâu, đi WC tiếp đi”.

Tiếng kêu ùng ục trong bụng người ngay cả quỷ cũng có thể nghe thấy, đừng giả bộ đáng thương, giả thâm trầm nữa, vẫn là thành thành thật thật với cảm xúc của mình đi.

Ai oán gật đầu, Tiêu Văn Nhưng xoay người muốn tiến vào WC lại bị một bàn tay khác ngăn lại, ” Thật có lỗi, hiện tại tôi buồn ngủ rồi, WC của tôi cũng không phải thứ gì quý báu, anh có thể sang phòng đối diện hưởng thụ. Còn nữa, chúng ta lên đối phòng với nhau, người khác vẫn nghĩ tôi và Lý Xa Xa cùng phòng, cho nên phiền anh khi đi qua thì cẩn thận một chút, đừng gây ra phiền toái cho tôi”.

Nữ nhân, một khi cho rằng không thể phát sinh tình cảm gì với nam nhân được nữa, liền lập tức hóa thành núi băng mỹ nhân.

Cái gì cũng chưa kịp hưởng đã nghe một chữ một chữ, ” Biến”..

Vì để cho Hà Hân có thể dễ dàng chiếu cố học sinh chân bị thương, trong phòng tạm thời đặt thêm một ghế sofa nhỏ, căn phòng lập tức trở nên nhỏ lại.

Nhìn ghế sofa bé nhỏ trước mắt, Lý Xa Xa đành hy sinh thân mình ngủ trên đó. Thân thể cao lớn của Tiêu Văn Nhưng mà nằm lên, chỉ sợ ngày hôm sau sẽ mắc bệnh đau lưng a

~Lần thứ ba đi ra khỏi phòng vệ sinh, Tiêu Văn Nhưng rất nhanh nhìn thấy Lý xa Xa đang ngồi trên sofa ngơ ngác, thần thờ nhìn lên giường.

Đừng hiểu lầm, hắn lần này vào WC chính là vì mục đích cao thượng: tắm rửa.

” Nếu em muốn ngủ trên giường thì anh cũng không để ý nằm sofa đâu.” Hắn vừa nói vừa nhìn Lý Xa Xa ngồi ủ rũ trên ghế sofa.

” Không phải cái này, có hệ thống sưởi ấm, em nằm đâu cũng được.” Cô nhún nhún vai, tiếp tục ngẩn người.

” Thế có chuyện gì nào?”.

Lý Xa Xa bày ra vẻ mặt ‘rốt cục cũng đợi được đến lúc người hỏi vấn đề này’.

” Anh, ‘cưng chiều’ giữa anh em cùng ‘cưng chiều’ giữa tình nhân là khác nhau sao?”

” Em hỏi cái này làm gì?”.

” Có người bảo với em là không giống nhau.”.

” Hà Hân?”.

” Đúng.”.

” Em từ lúc nào lại nói chuyện với cô ấy hợp ý như vậy?”.

Lý Xa Xa lườm hần một cái.” Đừng lãng sang chuyện khác.”.

” Giống với không giống thì có quan hệ gì tới em?”.

” Sau khi anh có người yêu giống như Hà Hân trước đây, có thể nào anh sẽ cưng chiều cô ấy mà không cưng chiều em nữa không?”.

” Em còn lo lắng gì chứ, trước kia lúc anh cùng Hà Hân chia tay, không phải anh đã nói với em.....”.

” Em biết. Em chỉ là muốn biết, liệu có khi nào anh sẽ cưng chiều người yêu hơn cả em không.”

Lý Xa Xa vòng tay ôm chặt eo Tiêu Văn Nhưng, chôn mặt vào bụng hần. Giống như trước đây cô chỉ cao tới bụng hần mà thôi. Từ sau khi cao lên, cô liền quên mất cảm giác này, chỉ thích kéo tay hần chạy loạn khắp nơi.

” Anh là anh trai tốt nhất trên thế giới này của em, anh làm sao có thể đối xử với cô gái khác tốt hơn em được chứ. Thật không có đạo lý?”

” Vì sao lại không có đạo lý, nói không chừng anh cũng là một tình nhân tốt nhất trên thế giới nha?” Tiêu văn nhưng bật cười, đầu óc quả dưa bé nhỏ của cô sao lại có nhiều ý tưởng kì quái đến vậy chứ.

” Em biết em không giống với những người khác. Em không có cha mẹ.”

” Đừng nói bừa, bọn họ chỉ là đang ở trên thiên đường thôi, nhưng bọn họ sẽ vĩnh viễn dõi theo và phù hộ cho em.”

” Anh, lại lừa trẻ con rồi. “

Lý Xa Xa nhớ lại khoảng thời gian cô đang trong thời gian trưởng thành, vô cùng nghịch ngợm, vừa nghe Tiêu Văn Nhưng cường điệu lặp đi lặp lại những lời này đã cảm thấy hần đang khinh thường cô, cho rằng cô chỉ là một đứa trẻ con. Mặc dù lúc đó Lý Xa Xa đích thật chỉ là một đứa trẻ con mà thôi.

” Em không giống với những người khác, không chỉ là không có cha mẹ, càng bởi vì em có một ông anh trai rất kì quái. Bởi vì không biết giáo dục trẻ con thế nào, nên lúc nào cũng hoàn thành mọi nguyện vọng của em, để cho cuộc sống của em trở nên tốt nhất, không thua kém những đứa trẻ có đầy đủ cha mẹ khác. Phải sống trong nề nếp như vậy, bọn chúng cũng thực là quá bị trói buộc đi.”

Hai người chỉ muốn được ở bên nhau mỗi ngày, mặc kệ nghĩ như vậy là đúng hay sai, bọn hần cảm giác cuộc sống thật ngăn ngừn, bất chợt đối phương sẽ giống như cha mẹ, bỗng nhiên có một cú điện thoại gọi đến thông báo ra nhận thi thể.. Vậy thì hãy cứ hưởng thụ niềm vui mỗi ngày đi.

Hai đứa trẻ con cùng lúc mất đi cha mẹ ngoài mặt thì vờ như kiên cường, bất quá trong lòng lại rất sợ hãi, cho nên mới quý trọng, cho nên mới làm vậy, chiều cổ lẫn nhau. Trải qua một ngày rồi lại một ngày...

” Anh.”.

” Sao?” Nghe được tiếng gọi, nam nhân đang buồn ngủ chợt bừng tỉnh.

” Nếu anh có bạn gái, anh có lo cho cô ấy mỗi ngày đều về trễ không?”

” Không thể nào.” Hần thế nào lại quẩn nhiễu như vậy.

” Nếu anh có bạn gái, anh sẽ vì cô ấy một lần lại một lần chạy đi mua băng vệ sinh, mua thuốc giảm đau cho cô ấy sao?”

” Làm sao có thể, như vậy thật mất mặt.”

” Nếu anh có bạn gái, anh sẽ đem toàn bộ tiền sử dụng vì cô ấy, còn chính mình cũng chỉ có mấy bộ quần áo thay đổi, lại còn mỗi sáng sớm sẽ nấu bữa sáng cho cô ấy, không để ý đến sự anh tuấn tiêu sái của bản thân sao?”

” Tại sao anh lại phải ủy khuất chính mình như vậy chứ?”

” Nếu anh.....”

” Thế nào mà nhiều nếu như vậy. Không hỏi nữa, ngủ.” Tiêu Văn Nhưng úp mặt lên giường, lôi kéo mền một lúc, quả nhiên nói ngủ là ngủ.

” Anh trai, anh như vậy là không được nga, anh đối với cô ấy còn không tốt bằng em, cuối cùng bạn gái của anh cũng sẽ tức giận mà chạy mất thôi. Như vậy đi, mấy năm tiếp theo, nếu anh ba mươi tuổi mà vẫn không tìm được bạn gái, em đành chịu ủy khuất gả cho anh được không?” Lý Xa Xa tự quyết định một mình.

” Lấy em sẽ tiết kiệm được tiền, quần áo cũng không cần mua, rạp chiếu phim cũng không cần xem, ăn cơm cũng ở nhà, nhà chúng ta có đầy đủ mọi thứ, tiết kiệm thật nhiều nha. Anh không trả lời, em coi như là anh đã đáp ứng đấy nhé”.

Lý Xa Xa cầm tờ giấy, tùy tiện viết vài câu rồi bò lên giường, lấy ngón cái của Tiêu Văn Nhưng chấm chấm ít mực, sau đó ấn lên giấy, coi như hấn đã đồng ý.

Một phong cách đặc biệt duy nhất của Lý Xa Xa!!!

Xong việc, cô thoải mái bò trở về sofa, không bao lâu liền ngủ mất.

Mười lăm phút sau, người trên giường bỗng mở to mắt, nhìn trần nhà cười khổ, mặt lại lặng lẽ đỏ lên, khẽ thở dài, ” Người a, đến lúc đó thì đừng nói kĩ thuật hôn của ta không tốt, chính là do người tự kí kết đó nha.”

Quả nhiên, hấn vẫn là thực để ý.

26. Chương 24: Vận Động

CV + Edit: Ý Ý

” Lý Xa Xa, em!!!”

“.....”.

” Em đứng lên!”

” Làm sao vậy, làm sao vậy?? Mới sáng sớm mà, anh luyện giọng hả?”

” Đây là lần thứ mấy?”

” Mới có lần thứ ba, trong năm nay cũng mới là lần thứ ba mà thôi.”

” Mà thôi?”

” Anh làm sao vậy? Em giúp anh vận động miễn phí trên giường, không tốt sao? Thuận tiện nói một câu, anh cần phải rèn luyện thêm nhiều nữa vào, cơ bụng anh vẫn còn thiếu mất hai múi.”

” Anh.....” Tiêu Văn Nhưng cứng họng.

” Anh làm sao? Thuận tiện nói tiếp một câu, sức chịu đựng bền bỉ của anh vẫn còn rất tốt đấy, tối hôm qua so với tối hôm trước kiên trì được lâu hơn ha ha ha.”

” Em.....”.

” Em làm sao? Mỡ trên mông anh nhiều như vậy, em giúp anh gầy một chút không được à?”.

” Dừng!”.

” Dừng cái gì?”.

” Em đừng nói nữa, tiếp tục nghe nữa anh sẽ sử dụng bạo lực đấy.”.

” Bạo thì bạo, ai sợ ai.” Lý Xa Xa nhỏ giọng kháng nghị.

Tiêu Văn Nhưng cười khở, ghé nửa người vào mép giường, ” Anh thực sự phục em. Mỗi đêm trời tối thừa lúc anh ngủ là lại bò lên giường anh đá anh xuống đất, rốt cục là em lại có ý tưởng mờ ám gì đây hả.”.

” Em không nói sai, đêm qua em đạp mông anh ba lần, anh lăn một vòng rồi vẫn bám trụ nửa người lại mép giường. Sau đó em quyết tâm đạp thêm cái thứ tư thì mới thành công, xem em vất vả chưa kìa “.

Ồ phải, sờ sờ mũi, Tiêu Văn Nhưng chỉ có thể ai ya đi đánh răng. Ai bảo tướng ngủ của hần cùng em gái không khác nhau bao nhiêu. Một khi đã ngủ thì chẳng biết gì nữa, trừ phi đến giờ tự nhiên tỉnh còn không thì không dậy nổi, hoặc là phải nhờ đến em gái hần ra tuyệt chiêu, cái kia, nội dung tuyệt chiêu kia, xin miễn công bố..

” Không phải là em đem giường tặng cho anh rồi sao?”.

” Chẳng ra gì, nằm trên sofa em không ngủ được.”.

” Ngủ trên sàn nhà cũng được.” Tiêu Văn Nhưng lầm bầm nói, ” Dù sao cũng có hệ thống sưởi ấm mà.”

Hơn nữa, hần cũng có tiền bộ a, lần này tốt xấu gì hần cũng bức được Lý Xa Xa ‘ra chân’ đến cái thứ tư mới hạ được hần rớt xuống đất. Chứ hần mà còn treo tại giường thì mặc kệ cô có đạp bao nhiêu cái, hần ngủ vẫn cứ ngủ.

Đương nhiên Lý Xa Xa vô cùng rõ ràng anh trai mình đang nghĩ cái gì, nhìn cái mặt ngu ngốc kia, nếu để cho mấy người yêu thích hần mà nhìn thấy, ví dụ như Ngô Nguyệt Hồng hay Hà Hân, không phun máu mới là lạ.

” Anh?” Lý Xa Xa ghé vào cửa, nhìn nhìn khuôn mặt của Tiêu Văn Nhưng, sau khi hần cạo xong chỗ râu lún phún kia đi trông trẻ hơn rất nhiều.

Kỳ thật Tiêu Văn Nhưng có một khuôn mặt rất oa oa, bất đồng chính là khuôn mặt hần lại thoáng kéo dài ra một chút, góc cạnh vừa đúng, cho nên chỉ lộ tuổi trẻ, mà không lộ ngây thơ, nhất là cái ánh mắt kia, này.....cái này gọi là ” phóng điện” sao?.

” Làm sao vậy?” Tiêu Văn Nhưng vừa súc miệng vừa hỏi.

” Em nhìn thấy Tống Vũ Phạm giữa trưa hôm qua nhân lúc Trịnh Diệp không nhìn thấy mà ném trộm thuốc đi.” Dừng dừng một lát, cô bổ sung thêm, ” Hơn nữa không phải là lần đầu tiên.”

” Trông em thật thanh thoi nha?” Tống Vũ Phạm xoay người nhìn bước chân đang khập khiễng tiến tới gần. Vẫn ngồi yên trên bậc thang, hần ngược mắt lên hỏi Lý Xa Xa.

” Đương nhiên, em có phải làm gì đâu, ” Cuối cùng cô vẫn đạt được mục đích của mình, miễn cưỡng ở một bên đốc công, hơn nữa so với dự liệu còn nhàn nhã hơn nhiều, ” Anh không vui sao, không cần phải đi hoạt động chân tay đầy mồ hôi nha.”

Tống Vũ Phạm đương nhiên bởi vì nguyên nhân sức khỏe mà không thể hoạt động tay chân được.

” Cũng không phải là không cao hứng.” Lý Xa Xa phát giác giọng điệu của hần lạnh dần.” Là thói quen đi.”.

Cô kinh ngạc nhìn hần rồi gật đầu, ” Phải, là thói quen.”.

Thói quen được người khác bảo hộ, được người khác khấn trương; thói quen thường xuyên phải đến bệnh viện kiểm tra; thói quen phải đối mặt với những người xung quanh luôn bày ra ánh mắt thương hại...

"Thói quen cũng không tệ a, rồi sẽ một ngày anh coi chuyện này là chuyện đương nhiên." Đương nhiên tồn tại, giống như những việc mà Tiêu Văn Nhưng đã làm vì cô.

"Anh không muốn loại thói quen này." Tống Vũ Phạm gần từng tiếng.

"Trong thời gian dài nếu như anh không thể làm quen với thói quen này, mà muốn dùng hành động để phản kháng lại nó thì anh vĩnh viễn sẽ không mở ra được khúc mắc trong lòng đâu."

Lý Xa Xa cũng không có cha mẹ, cho nên cô dần hình thành thói quen ỷ lại vào một "người lạ". Sau nhiều năm phản kháng, cô rút ra một điều nó chỉ khiến cô cùng anh trai mệt mỏi giống nhau mà thôi.

"Em có ý gì?" Đây là lần đầu tiên Tống Vũ Phạm nhìn thấy Lý Xa Xa nghiêm túc và cứng rắn đến thế này.

"Sự phản kháng của anh chính là thờ ơ với sức khỏe cùng không ngừng che giấu sự tự ti của bản thân mình đi." Cô dừng dừng một chút, "Cuối cùng có một ngày nó sẽ bùng nổ."

Tống Vũ Phạm mặt đỏ lên, có vẻ tức giận, "Em.....".

Vốn không muốn chọc tức hấn, nhưng Lý Xa Xa không muốn nhìn hấn không biết quý trọng bản thân, tự tiêu hao sinh mệnh như vậy. Một số người thì quý trọng bản thân đến mức điên cuồng, một số người thì lại thờ ơ, lạnh nhạt.

"Dừng vội giận em, em chỉ trích dẫn danh ngôn thôi." Cô bịa chuyện.

Kỳ thật đúng vậy, đây vốn là lời mà Lý Xa Xa đã cải biên từ những ý vị thâm trường trong lời nói của bà cụ non Ngô Nguyệt Hồng. Sự vĩ đại của cậu, chính là ngoài mặt thờ ơ đối với việc học tập của mình nhưng thật ra lại không ngừng che giấu mọi người ra sức học tập.

Lý Xa Xa không rõ cô bạn nói đến cái gì mà thờ ơ, cái gì mà ra sức học tập, cái gì mà vĩ đại? Bởi vì thật thâm áo, cho nên cô đành mượn tới dùng tạm.

Đáng tiếc cơn giận của Tống Vũ Phạm vẫn chưa tan, "Em thích Tiêu Văn Nhưng phải không." Hấn đột nhiên nói, nói xong lại có chút chán nản.

"Hả?" Hấn nói cái gì mà sồn gai ốc như vậy?.

Tống Vũ Phạm rầu rĩ gầy gầy tóc, "Là Trịnh Diệp nói. Dù sao anh không nói thì hấn cũng tới tìm em."

"Có ý gì?"

"Hấn đối với mấy tấm ảnh hôm trước chụp cảm thấy vô cùng thú vị. Nếu em muốn biết thì buổi chiều ăn cơm tối xong một mình đến hành lang bên kia, hấn sẽ ở đó."

"Hấn và anh đều ở đó?"

"Phải."

Ảnh chụp nào, cái gì ảnh chụp? Bất quá với năng lực của tên đầu heo kia, cô không tin là hấn lại chụp ảnh học tập theo lời Tiêu Văn Nhưng phân công.

Vấn đề duy nhất là..

"Hấn muốn làm gì?"

"Không biết, nhưng mà hấn cảm thấy cuộc sống trường học rất nhàm chán, mà hai người thì lại rất thú vị."

Quả nhiên, heo là chết như thế nào? Phải nói là nhàm chán mà chết.

"Em biết rồi."

” Em không lo lắng à?” Tống Vũ Phạm thở dài. Xem ra Trịnh Diệp thất vọng rồi, hẳn luôn háo hức chờ mong phản ứng của Lý Xa Xa cả buổi chiều.

” Hẳn sẽ không có ác ý? Cũng sẽ không đi mách với lão hiệu trưởng kia chứ? Em lo lắng cái gì?”.

Hơn nữa, cô là ai, là Lý Xa Xa nha, là nhân vật nguy hiểm chuyên đi chinh người khác. Trịnh Diệp thì có gì mà sợ? Cô sẽ lưu lại đại lễ bất ngờ cho hẳn.

Hơn nữa, gần đây Lý Xa Xa vừa quyết định đem thế giới nam nhân chọn ra một phần mười nam nhân tốt thu về dùng. Cần phải nghiên cứu tỉ mỉ một chút cái gì gọi là thương yêu, mới không rảnh quẩn thú vui gì đó của hai tên huynh đệ kia đâu?.

Cô đứng lên, giả vờ khắp khiêng, trong miệng lại bắt đầu dắc ý hát, ” Mười nam nhân, bảy ngọc, tám ngu, chín hư, còn có một người nhân ái, bọn chị em nhảy ra, coi như lời ngon tiếng ngọt, đem hẳn lừa gạt đến, hảo hảo yêu, không để cho hẳn chạy thoát.....”

27. Chương 25: Nhớ Lại

CV + Edit: Ý Ý

” Chúng ta chia tay đi.”.

Tối hôm nay nên nấu món gì cho em gái nhỉ? Vẫn là sườn xào chua ngọt hay là gà rang muối đây?.

” Tiêu Văn Nhưng!”.

” Hả?” Hẳn nhìn Hà Hân đang đứng trước mắt, trên mặt tràn đầy nghi hoặc. Làm sao vậy?.

Hít sâu một hơi, Hà Hân lặp lại, ” Em nói chúng ta chia tay đi.”.

“.....” Đã nghe rõ cô nói gì, Tiêu Văn Nhưng vẫn là nhịn không được hỏi, ” Chia tay? Vì sao?”

” Vì sao ư? Vừa nãy anh đang suy nghĩ gì? Chấn chấn là đang nghĩ xem về nhà phải chiều cổ em gái anh như thế nào đúng không?” Nhìn Tiêu Văn Nhưng chột dạ, Hà Hân biết cô đã đoán đúng, ” Đủ rồi, vì sao khi chúng ta ở bên nhau anh lại luôn nghĩ tới người khác chứ?”.

” Con bé không phải là người ngoài, nó là em gái của anh.” Hẳn nhíu mày.

” Anh cũng nói đó là em gái của anh. Vì sao mỗi lần chúng ta hẹn hò anh đều phải dắt theo con bé, anh dọc đường không nói gì với em nhưng lại nắm tay con bé trò chuyện vui vẻ như vậy. Chúng ta đi đến chỗ nào, xem phim gì, ăn cái gì, đều phải là những thứ mà em gái anh ưa thích. Anh không cảm thấy quá đáng sao?”

” Để anh giải thích, con bé ở nhà một mình sẽ rất sợ hãi.”.

” Con bé mấy tuổi? Nó đã mười hai tuổi rồi.”.

” Con bé mới mười hai tuổi.” Một lần lại một lần Tiêu Văn Nhưng chấm dứt vấn đề này ở đây.

Giằng co trong chốc lát, Hà Hân giảm bớt căng thẳng, nhỏ nhẹ nói, ” Anh biết không. Anh đối xử với em gái vô cùng cẩn thận, tỉ mỉ. Đó mới là điều khiến em để ý.”

Lúc nào cũng dùng giọng điệu mềm nhẹ, tỉ mỉ chu đáo quan tâm đầy đủ, luôn chọc con bé cười vui vẻ, bỏ mặc cô một bên yếu ớt chờ đợi.

” Anh xin lỗi.” Có thể do hẳn sơ sót.

” Là em sai đúng không? Em không nên tỏ tình với anh, càng không nên tự cho mình là đúng.”

Vừa vào trường học đã bị nam sinh ồn ào tung hô thành hoa hậu giảng đường đã khiến cô lảng lảng sao? Kết quả đương nhiên cho rằng Tiêu Văn Nhưng cũng vì thích cô nên mới đáp ứng cùng cô kết giao, mà không phải vì ánh mắt bạn bè trêu ghẹo gán ghép.

” Anh.....”.

Xấu hổ cười cười, Hà Hân cố gắng thoát ra khỏi bóng ma đang ám ảnh cô từ lâu, ” Chúng ta vẫn là chia tay đi. Nói thật, cứ tiếp tục như vậy, lúc nào em cũng cảm thấy mình là người thứ ba. Bởi vì trong ánh mắt của anh chỉ chứa con bé, cần bản không có em.”.

Hà Hân không ngẩng đầu, cứ thế quay đầu lại lầm lũi ra đi.

Nếu lúc ấy cô ngẩng đầu thì sẽ không phải vài năm sau vì không cam lòng mà quay lại xác nhận. Bởi vì, lúc ấy, trong mắt Tiêu Văn Nhưng tràn đầy khiếp sợ.

Trong mắt của hân, thật sự ngoạn Lý Xa Xa ra thì không chứa người nào khác sao?.

Nhớ tới đoạn chuyện cũ này, Hà Hân luôn cảm thấy mình rất ngu.

Cô là người luôn luôn kiêu ngạo, không dễ dàng tiếp nhận thất bại, vô luận là về phương diện gì, nhất là về mối tình đầu của cô. Hân và cô lúc ấy cùng là hệ sinh viên toán học tài cao của trường, xứng đôi vừa lứa, hoàn mỹ vô khuyết như thể nhưng khi phối hợp với nhau thì lại không có kết quả gì.

Cho nên cô quay lại, cô không rõ mình có còn tình cảm gì với Tiêu Văn Nhưng nữa không, có lẽ chỉ là thuần túy muốn biết đáp án. Kết quả biết đáp án rồi, cô quả nhiên không thương tâm như mình đã tưởng tượng. Chỉ là có chút thất vọng.

Hiện tại tất cả đều đã buông xuống...

” Học kì sau em còn dạy nữa không?” Tiêu Văn Nhưng hỏi Hà Hân.

Hai người đang ngồi bên trong phòng họp. Cuộc họp còn chưa bắt đầu, rõ ràng là hai người đến sớm.

” Đương nhiên, em còn muốn xem Lý Xa Xa tốt nghiệp thế nào nữa? Nếu không nhờ em trấn áp, chắc chắn con bé sẽ không chịu làm bài tập đâu?” Hà Hân dương dương tự đắc, được chính Lý Xa Xa thật sướng tay.

” Vậy hả.”.

” Anh đừng giúp con bé viết bài nữa, dù là viết bằng tay trái em cũng nhận ra được.”

” Được rồi.” Sờ sờ cái mũi, Tiêu Văn Nhưng thấy mình không khác gì Sở Lưu Hương cả. Phải chặt vật sống sót giữa hai người phụ nữ, thật là...

” Mấy ngày nay không có củi khô lửa bốc à?”.

Tiêu Văn Nhưng vừa nghe thì bị sắc, thiếu chút nữa là không thở được, ” Đương nhiên không có!” Nhiều nhất chỉ là đá gập đá mà thôi.

” Anh còn chưa giác ngộ sao?” Giác ngộ đời này của hân nhất định là xả thân cứu người —— cứu vớt toàn bộ nam nhân trong thiên hạ.

” Giác ngộ.” Tiêu Văn Nhưng cười khở, hân đã biết từ rất lâu về trước rằng hân phải ” chịu phận bất hạnh” rồi mà.

Khi hân phát giác chỉ có Lý Xa Xa là “nữ nhân” ở trong lòng hân, mà những nữ nhân khác ở trong lòng hân bất quá chỉ là “người” mà thôi, hân có thể không chịu phận bất hạnh sao?.

Ngày đó về nhà..

Trong lòng Tiêu Văn Nhưng không vì mất đi mối tình đầu mà đau khổ, nhiều nhất chỉ là là sầu não, hơn nữa là hoang mang, hân đang thương tâm sao?

Cho đến khi...

” Anh cùng chị Hà chia tay rồi.” Lúc ăn cơm, Tiêu Văn Nhưng nói cho Lý Xa Xa.

” Chia tay?”.

” Ừ.”.

” Cái gì gọi là ‘chia tay’?”.

Cái này? ” Chính là em sẽ không gặp cô ấy nữa, anh cũng không cần phải cùng cô ấy đi ra ngoài về muộn nữa”.

” Thật sự?” Lý Xa Xa bé nhỏ thật thà nở nụ cười vui sướng, cô cao hứng vì bọn họ đã chia tay.

Sau đó một giây, Tiêu Văn Nhưng thật muốn ngắt khi hiểu được suy nghĩ của mình, hẳn thế nhưng muốn chỉ cần Lý Xa Xa vui vẻ, chia tay cũng không có vấn đề gì. Nếu mỗi lần chia tay Lý Xa Xa lại có thể nở nụ cười sáng lạn như vậy thì hẳn tiếp tục chia tay thêm vài lần cũng không sao cả.

Bị ý nghĩ như vậy sợ ngây người, hẳn không biết theo ai.

Mà vẻ mặt như thế bị Lý Xa Xa nhìn thấy lại hiểu lầm thành hẳn không vui, sau khi chia tay hẳn thật sự rất đau khổ.

Bò xuống bàn ăn, cô đi đến bên cạnh hẳn, nghĩ ngợi một lúc rồi bày ra vẻ mặt tự trách, ” Thực xin lỗi, em không phải cố ý vui sướng khi bọn anh chia tay, em rất sợ..... rất sợ anh có bạn gái rồi thì sẽ không thích em nữa, sẽ không chiều cổ em nữa, rồi sẽ giống như cha mẹ bỏ em mà đi.”

Đem khuôn mặt nhỏ nhắn chôn trong lồng ngực của Tiêu Văn Nhưng, thân cao vừa đến lồng ngực của hẳn. Lý Xa Xa lặng lẽ cảm nhận cảm giác ấm áp cùng an toàn từ mùi hương trên người hẳn tỏa ra.

” Đứa ngốc, sao em lại nghĩ như vậy?”.

Cô quan trọng như vậy, ôm cô dường như ôm toàn bộ thế giới, đây chỉ là tình thân sao? Nếu không phải tình thân, kia hẳn từ đầu đến đuôi chính là một tên biến thái, đối với đứa bé gái tâm địa độc ác, tuy rằng hẳn cũng chỉ mới là một thiếu niên trưởng thành.

” Anh.....” Thanh âm rầu rĩ của Lý Xa Xa vang lên kèm theo cả đôi mắt ngập nước. Thực đúng là trẻ con, mới vừa cười đến thoải mái như vậy, ngay lập tức lại có thể khóc ngay được.

” Ngoan, đừng khóc, anh sẽ đau lòng.” Một tay chậm rãi vỗ lưng của cô, một tay lại càng thêm ôm cô thật chặt.

Hẳn đau lòng vì con nhóc này.

” Anh.....” Nghe Tiêu Văn Nhưng dỗ dành, Lý Xa Xa lại càng khóc lớn tiếng.

” Nhớ kỹ, anh là người thân duy nhất của em, hiện tại, tương lai, vĩnh viễn đều như vậy.”

Câu nói này khiến cho Lý Xa Xa cảm động không thôi, sau đó liền khắc cốt ghi tâm cả đời.

Nhưng cô không biết, khi Tiêu Văn Nhưng nói ra những lời này, trong đáy lòng hẳn là tràn ngập ngũ vị đả lộn chua xót.

Nhiều như vậy năm cũng đã qua, hai người họ đã hứa hẹn làm thân nhân, anh em cả đời. Cuối cùng, vẫn là do cô tự tay đánh vỡ.

28. Chương 26-1: Ôn Nhu

CV + Edit: Ý Ý

Lý Xa Xa sau khi yên yên ổn ổn trải qua một vòng sóng gió, thật sự là thoải mái a

~Ban ngày thì đánh một giấc ngủ no nê ở ruộng lúa bên cạnh, tỉnh dậy thì hò hét một phen náo nhiệt, rồi buổi tối lại ở trong phòng ngủ thêm một chút, tỉnh dậy lần nữa thì cùng đánh bài với Tiêu Văn Nhưng. Ngày ngày trôi qua vô cùng nhàn rỗi.

Nếu không có TV, muốn xem TV cô chỉ cần đến phòng nghỉ của giáo viên là được. Bất quá nhìn lại lịch trình của Lý Xa Xa xem, cô không hề có thời gian rảnh rỗi để xem TV chút nào.

Trên đường về nhà, lại tốn mất mấy giờ xe chạy như trước, chỉ có điểm khác là, lần này Lý Xa Xa chủ động ngồi bên cạnh thầy chủ nhiệm, dũng cảm hứng chịu toàn bộ ánh mắt sắc lạnh của cả lớp

~Không, là Lý Xa Xa chuẩn bị xuất ra ” tính cách thực nữ” vốn bị che giấu bấy lâu của bản thân, đối Tiêu Văn Nhưng ôn nhu một chút.

” Em không cần phải ngồi với bằng hữu tốt của em, Ngô Nguyệt Hồng sao?” Thân thể khẽ chuyển dịch một chút, Tiêu Văn Nhưng vẫn chưa thể thích ứng được quan hệ anh em của hai người trước mặt các học sinh. Vẫn là không nên ngồi gần Lý Xa Xa quá.

” Cô ấy hả, cô ấy còn đang bận, cho nên em sẽ ngồi một mình.” Ha ha, cũng khó có dịp Ngô Nguyệt Hồng không bám sát lấy Lý Xa Xa như thế.

Ngô Nguyệt Hồng vốn không được các nữ sinh khác hoan nghênh bởi vì bọn họ cảm giác nói chuyện không hợp với Ngô Nguyệt Hồng. Lý Xa Xa thì khác, cô không quan tâm đến những điều ấy, dù sao thì cứ xem nhẹ lời nói của cô bạn một chút là được rồi, cần gì phải để ý nhiều.

” Phải không?” Mặc dù đối với vị nữ sinh ngồi cùng bàn với em gái mình kia hẳn cũng không có mấy ấn tượng, nhưng cô ta lại có thể quán lấy Lý Xa Xa gắt gao mỗi ngày, điểm này khiến cho hẳn cảm thấy bội phục sâu sắc.

” Ủ, anh trai.”

” Đừng kêu lớn tiếng như vậy, người khác nghe được bây giờ.” Lái xe còn đang ngồi bên cạnh.

” Được rồi, dù sao cũng đã gọi bao nhiêu năm, giờ sửa lại không quen lắm, vậy từ giờ em sẽ gọi anh là ‘ Văn Nhưng’ được chưa.” Ha ha, vừa lúc, đỡ phải thật sự kêu ” tình thân ” gì đó.

” Văn Nhưng??” Thật kinh khủng, ” Em vẫn nên gọi anh là anh trai đi, hoặc là cái gì ‘ lão bất tử’, ‘ lão yêu tinh’, ‘ lão quý’ cũng được. Chính là đừng có kêu tên anh, nhìn xem, lông tóc anh rụng rụng rồi đây này. Không cẩn thận khiến bệnh tim của anh bộc phát thì sẽ không còn ai chiều cổ em nữa đâu.”

Lý Xa Xa vừa bực mình vừa buồn cười, hẳn yếu ớt như vậy sao? Ừm..... hay là thế này đi, ” Nếu không em gọi anh là ‘ Nhưng’ nhé?”

” Không! Anh kháng nghị, kiên quyết kháng nghị!” Nghe Lý Xa Xa gọi tên mình ảo lả như vậy khiến hẳn muốn phun ra ngay lập tức.

” Hừ, quên đi.” Được rồi, đã kêu nhiều năm như vậy, bây giờ bảo cô sửa lại cách xưng hô cô cũng không làm được. Thôi, không nên ủy khuất chính mình nữa.

Lúc xuống xe...

Ngô Nguyệt Hồng sau một lúc lâu bị lãng quên đột nhiên xuất hiện trước mặt Lý Xa Xa, nước mắt rưng rưng nói, ” Mình tin tưởng cậu, cậu nhất định có nỗi khổ riêng.” Nói xong cũng lập tức đi mất.

Làm sao vậy? Tự nhiên lại xảy ra vấn đề gì vậy?.

” Đúng là một đứa con gái đầu óc không bình thường.”.

Nghe bên cạnh có người đang nguyên rửa, Lý Xa Xa đang muốn phụ họa, lại thấy Trịnh Diệp vẻ mặt âm hiểm tiến đến khiến cô không thể nào cười nổi.

Ha ha, dám chọc tới ta, người nhất định sẽ chết.

” Thế nào? Thực cảm động đi.”.

” Ha, ha, ha.” Tiêu Văn Nhưng cười gượng ba tiếng, sắp chết đến nơi, vẫn là thừa cơ cười cười mấy tiếng.

” Cảm động hả! Xin mời anh biểu hiện ra một chút bộ dáng cảm động, OK?” Về mặt Lý Xa Xa đang cực kỳ bất mãn, vừa mới rồi còn giả bộ ôn nhu nhưng ngay lập tức bây giờ đã biến thành thành Mẫu Dạ Xoa.

” Cảm động, rất cảm động a ~” Tiêu Văn Nhưng bày ra bộ dáng khoa trương đến cực hạn, chính là “cảm động” xong rồi, câu đầu tiên lại làm bại lộ bí mật, ” Anh có thể không ăn được không?”.

Nhìn nhìn quả trứng rán nát vụn, phỏng chừng đây nồi còn dính không ít cháy, không biết rau đã chín chưa, hình như cho mỡ quá ít, còn có cơm cũng cho quá ít nước, nhìn cái lỗ cháy kia so với lỗ đạn thì không khác biệt là bao.

Chỉ có hai nguyên liệu thôi mà đã tạo ra được thành phẩm thế này rồi.

” Em nói cho anh biết, em đã dùng hết sức để nấu chỗ thức ăn này. Anh, anh nhất định phải ăn hết.”.

Hết sức? Có thể hết sức nấu được chỗ thức ăn này cũng thật là lợi hại nga, hần nhìn ra được Lý Xa Xa đích xác cùng những thứ này có cừ oán thâm sâu, cho nên mới dùng ” hết sức” như vậy.

Sau khi kết thúc đợt học nông nghiệp được một ngày, thật không nên ra ngoài mua thức ăn dự trữ trong tủ lạnh mới phải. Kết quả để giờ đây hần phải lo lắng không thôi cho sự sinh tồn của mình.

” Anh cự tuyệt, anh không ăn.” Tiêu Văn Nhưng kiên quyết không thỏa hiệp.

Nhìn sắc thái của Lý Xa Xa, không biết cô lại bỏ cái gì vào đồ ăn đây.

” Không thể!” Lòng mi Lý Xa Xa đều nhanh chóng dựng thẳng lên.

” Vì sao?” Không có quyền cự tuyệt? ” Anh lần đầu tiên nấu cơm, em một miếng cũng không ăn, chỉ nhìn thoáng qua, nhúu nhúu mày, sau đó đòi ăn pizza bằng được.”.

” Vì anh là đàn ông, trong phim vẫn thường diễn mặc dù nữ chính nấu ăn không tốt, nhưng mà nam chính đều ăn hết sạch đấy sao.” Cái này gọi là tâm ý, có biết hay không!.

” Trong phim nam chính ăn xong sẽ chết sao?”.

” Hả? đương nhiên không có!”.

” Cho nên bọn hần mới dám ăn, anh không phải diễn viên đóng phim, anh ăn vào sẽ chết đó.” Trong phim? Hừ, trong phim, nữ có đưa độc được, nam chính ăn xong vẫn có thể sống nhăn răng khoái hoạt, mang của hần không có tốt như vậy nha.

Hần sắp chết, sắp chết thật rồi.

” Nhiều nhất chỉ là khó ăn mà thôi, làm sao có thể chết người được?” Tức chết rồi, ” Anh không ăn thì em ăn!”

Có gì đặc biệt hơn người chứ. Lý Xa Xa âm ỨC, lần đầu tiên làm cơm mà hần không chịu ăn.

” Được, em ăn đi.” Tiêu Văn Nhưng cân nhắc khẩu vị của Lý Xa Xa, phỏng chừng trong chảo lát sẽ phải uống cả một chậu nước ấy chứ.

Lý Xa Xa cầm cúi ăn, dù sao cũng chỉ là dính mùi khét thôi, không sao cả, coi như ăn xong có bị đau bụng đi nữa thì cũng không sao.

Nói thật, với kinh nghiệm thiêu hủy nhà bếp thế này, phỏng chừng đời này về sau Lý Xa Xa sẽ không bao giờ đặt chân vào bếp lần nữa, cho nên cô muốn lưu lại kỉ niệm lần đầu tiên vào bếp.

Có thể là kỉ niệm phải vào bệnh viện chẳng hạn, ha ha.

Nhìn Lý Xa Xa mãnh liệt ăn, Tiêu Văn Nhưng nóng nảy, ” Được rồi, được rồi, anh biết em vất vả nấu nướng, anh ăn, anh ăn là được.” Đoạt lấy bát cơm trong tay Lý Xa Xa, hần ăn sạch toàn bộ thức ăn trong bát, hơn nữa sau đó còn ăn hết phần thức ăn của cả hai người.

Hần đúng là chịu phạt bất hạnh mà. Hần thà chết còn hơn là nhìn Lý Xa Xa lấy sức khỏe bản thân ra đùa giỡn.

Aizz... Lý Xa Xa thật hiểu rõ nhược điểm của hần.

” Thầy giáo Tiêu, như thế nào một ngày không thấy, anh lại gầy đi một ít vậy.” Sáng sớm rất không may đụng phải Hà Hân. Nhìn hân tiêu tụy như vậy Hà Hân sao có thể bỏ qua cơ hội chọc phá được chứ.

Tiêu Văn Nhưng miễn cưỡng nhếch nhếch môi dưới, ” Không sao.”

Chính là Lý Xa Xa bỗng nhiên đem áo trắng đổi thành một loạt quần áo đầy màu sắc, lại đổi luôn cả chân gối hình thù kì kì quái quái, đem mặt trang điểm đến trắng bệch, còn sắp xếp văn kiện của hân lung tung khiến cho loạn thất bát tao.

Ngoài những thứ đó ra thì mặt khác đều khỏe, có phải thần kinh của cô có chút vấn đề không?

” Cô lẽ là con bé chỉ muốn đối xử với anh tốt hơn một chút.” Chính là biến khéo thành vụng mà thôi. Hà Hân nhìn bộ mặt ngẩn ngơ của người nào đó mà cười đến toe toét.

” Tốt một chút?”

Có thể nói như vậy.

Trời ạ! Hân thật sự không hề để ý nếu Lý Xa Xa đối hân có phá phách thêm một chút.

Aizz... Lời này nghe thế nào cũng thấy cứng chiều vậy a

~_____

29. Chương 26-2: Pn 3 – Sự Trả Thù Của Lý Xa Xa

CV + Edit: Ý Ý

Mười hai rưỡi trưa, là thời gian để mọi người nghỉ ngơi sau buổi sáng mệt mỏi và chuẩn bị tiếp tục buổi chiều làm việc. Học sinh ở tại kí túc xá nếu không phải là ngủ, thì cũng là nói chuyện phiếm hoặc đánh bài cho hết thời gian, chỉ có một người vẫn đang đứng một mình trước cửa học ngoài hành lang.

Tuy rằng còn chưa tới mùa đông nhưng thời tiết vẫn còn khá lạnh, khiến cho người con trai tay chân thon dài, hé lộ một nửa khuôn mặt góc cạnh nghiêng nghiêng vẫn đang đứng ngoài hành lang mà nói, gió thổi vào người không thể bảo là không lạnh.

Hơn nữa, hân đứng hứng gió đã đến nửa tiếng đồng hồ.

Cho dù là người trời sinh có tính kiên nhẫn tốt, hay người có tính cách trầm ổn lặng lẽ đi nữa thì chút dắc ý ban đầu nhất định cũng chậm rãi bị làm hao mòn bằng hết. Nếu không phải muốn bảo trì phong độ với nụ cười lạnh leo hàng ngày, hân đã sớm chửi ầm lên, ” Lý Xa Xa chết tiệt, ăn một bữa cơm cần lâu như vậy sao?”.

Năm phút đồng hồ, năm phút đồng hồ nữa mà người còn chưa đến, toàn trường trên dưới tất cả giáo viên sẽ được cầm trên tay số ảnh này của người.

” Cái kia, bạn học Trịnh.” Bỗng nhiên một ngón tay chọc chọc lưng của hân, một thanh âm quen thuộc ân cần thăm hỏi vang lên.

” Là em.” Hân quay đầu lại, là nữ sinh ngồi cùng bàn với Lý Xa Xa, cô ta gọi là gì hân không nhớ rõ. Vừa rồi thấy cô ta đi tới hân còn tưởng rằng cô chỉ đi ngang qua, cho nên không lưu tâm.

” Có chuyện gì vậy? Em có thấy Lý Xa Xa ở đâu không?” Trịnh Diệp lộ ra chiêu bài nở nụ cười tà ác, tính toán kĩ càng lên kế hoạch để bắt con nhỏ tiểu gia hỏa kia sập bẫy.

” Cậu ấy trở về kí túc xá giáo viên nghỉ ngơi rồi.”

” Hảo, cảm ơn.” Trịnh Diệp xoay mình muốn đi bắt người, đáng tiếc chân hân lại bị gắt gao kéo lại, ” Làm sao vậy?” Nhìn Ngô Nguyệt Hồng vẻ mặt đỏ bừng, xem ra là đã dùng sức quá độ.

” Lý Xa Xa nói với em là cậu ấy có hẹn với anh, cậu ấy nói không đến được nên em thay mặt cậu ấy đến hỏi anh có chuyện gì không, em sẽ truyền đạt lại cho cậu ấy cẩn thận.” Oa, khí lực của hắn thật lớn, thiếu chút nữa là không giữ được hắn rồi.

” Lý Xa Xa bảo em đến đây hỏi anh có chuyện gì?” Khá lắm Lý Xa Xa, dám khinh thường hắn cho nên phải một tiểu binh không có sức chiến đấu này đến làm món ăn khai vị cho hắn sao?.

” Đúng vậy.” Thấy Trịnh Diệp hiểu được ý của mình, Ngô Nguyệt Hồng buông tay ra, sắc mặt hồi phục bình tĩnh.

” Đưa cho Lý Xa Xa.” Đơn giản rõ ràng, hắn cầm trên tay một túi ảnh chụp đưa cho Ngô Nguyệt Hồng, ” Cô ấy xem sẽ hiểu.”

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, hắn tin chắc có thể được thưởng thức bộ dạng hiếu kì xem ảnh của tiểu binh này sau đó lại tán gẫu thêm vài câu. Hắn biết, lòng hiếu kỳ có thể giết chết một con mèo, mà lòng hiếu kỳ của con gái, còn nguy hiểm hơn thế gấp bội phần.

Quả nhiên, vừa đón lấy túi giấy to kia, Ngô Nguyệt Hồng tuyệt không che dấu, lập tức mở túi, lấy ra ảnh chụp, vừa nhìn vừa nói, ” Thật không thể tin được, làm sao có thể!”

” Sự thật là như thế, có ảnh chụp làm chứng.” Nhất là cái đoạn KISS kia, hắn phải ẩn núp thật lâu mới bắt được khoảnh khắc hiếm có đó.

Như con mèo bị voi dẫm đuôi, Ngô Nguyệt Hồng lập tức kích động lên, quơ lấy tập ảnh chụp ném thẳng vào mặt Trịnh Diệp. Nhất thời tập ảnh bay tung tóe, chậm rãi rơi xuống đầy mặt đất, lộ ra vẻ mặt kinh ngạc không thể tin nổi của hắn.

” Sao anh có thể hèn hạ như vậy, sao anh dám ghép ảnh bấy bọ thế này, đã thế lại còn dám ghép ảnh hôn môi nữa. Anh có hiểu nếu để cho người khác nhìn thấy, sẽ khiến cho Lý Xa Xa cùng thầy giáo Tiêu phải đối mặt với biết bao nhiêu phiền phức không?”.

” Ghép ảnh?”.

” Dù Lý Xa Xa tận miệng nói em cũng còn không tin. Không nghĩ tới anh lại có thể xấu xa như vậy. Đúng như Lý Xa Xa nói, loại người phú gia công tử nhàn rồi như anh không có việc gì liền thích trêu chọc người nghèo làm niềm vui.”

” Dừng!” Trịnh Diệp một phen che miệng của Ngô Nguyệt Hồng, lại bị cô hung hăng cắn trả, ” Con nhỏ này, anh còn quay phim nữa, ngay cả phim ảnh cũng có thể ghép được sao?”

Ngô Nguyệt Hồng buông miệng ra nhưng vẫn trừng mắt với hắn, ” Hiện tại khoa học kỹ thuật tân tiến như vậy, có cái gì là loại có tiền như anh làm không được?”

Cái gì? ” Là phim ảnh đó, tiểu thư, phim ảnh làm sao có thể ghép ra được? Nó không giống như ảnh chụp có thể ghép lại được đâu?”

Ngô Nguyệt Hồng trầm mặc một lát, ” Anh! Anh thế nhưng lợi dụng em ngu ngốc mấy vấn đề về công nghệ, đến nghe nhìn cũng lẫn lộn. Em cho anh biết, tuy rằng em không biết nhiều về công nghệ, nhưng những điều cơ bản em vẫn biết.”

Kiến thức công nghệ ngu ngốc? Biết những điều cơ bản? Trời ạ, Lý Xa Xa đưa tới cho hắn quốc bảo gì thế này.

Chậm đã, đúng rồi, Lý Xa Xa đang ở thế hạ phong, Trịnh Diệp thiếu chút nữa đã quên mất chiêu bài tươi cười của hắn, trước tiên là phải làm yên lòng cảm xúc ” địch nhân” đã, ” Em bình tĩnh nào, những điều này là do Lý Xa Xa nói cho em phải không?.”

Thở sâu hai lần, Ngô Nguyệt Hồng nói, ” Phải, cậu ấy nói anh ghép ảnh chụp lung tung, muốn uy hiếp cậu ấy, ra sức quấy nhiễu tình dục đối với cậu ấy, còn muốn uy hiếp cả thầy giáo Tiêu nữa, để cho thầy ấy chấm điểm rộng rãi giúp anh lên lớp, còn có.....”.

Được lắm, quấy nhiễu tình dục? Hắn đã trở thành biến thái rồi nga? ” Còn có cái gì?”

” Con có anh nam nữ đều ăn hết, rình rập thân thể thầy giáo Tiêu, thường xuyên đem thầy ấy trở thành người tình ảo tưởng.”

Trời ạ, bây giờ thì hần còn trên cấp cả biến thái. Lý Xa Xa, xem như người lợi hại, ” Em tin hết sao?”

” Em không tin, nhưng mà do anh vừa mới gặp đã đưa em chỗ ảnh chụp đó, hơn nữa bình thường anh cùng Tống Vũ Phạm luôn dây dưa không rõ, cho nên em cảm thấy Lý Xa Xa nói đúng.” Tuy rằng nét cười của hần vẫn là cười đến “cứng ngắt”, bất quá ánh mắt của hần đáng sợ hơn nhiều, giống như là muốn ăn thịt người vậy.

” Chẳng lẽ em không nghĩ tới, có thể là Lý Xa Xa gạt em. Cô ấy cùng thầy giáo Tiêu mập mờ không rõ, còn anh ở đây là để vạch trần sự thật này?” Con nhỏ này đầu làm bằng tương hồ sao?.

” Không có khả năng.” Ngô Nguyệt Hồng chắc như đinh đóng cột.

” Vì sao?” Hần rất muốn biết là điều gì khiến cho con nhỏ này lại có thể tin tưởng Lý Xa Xa đến vậy.

” Bởi vì Lý Xa Xa vốn xuất thân nghèo khổ, trong lòng cậu ấy tồn tại sự tự ti rất lớn. Mặc dù bên ngoài có vẻ như cậu ấy không để ý, nhưng kì thật về nhà là cậu ấy lại phải làm việc vất vả, học hành chăm chỉ hơn ai hết, lại còn làm thêm ngoài giờ nữa, ” Cuối cùng, Ngô Nguyệt Hồng còn thêm một câu, ” Chuyện này chỉ có em biết, anh đừng nói ra.”

” Lý Xa Xa nói với em như thế?” Lý Xa Xa thật đúng là một con quỷ đùa giỡn người, so với hần còn cao minh hơn rất nhiều.

” Không, làm sao có thể.” Ngô Nguyệt Hồng lộ ra vẻ mặt thương hại, giọng điệu bi ai, ” Là do em dùng năng lực quan sát cao siêu mới nhận ra đó, cũng gần một năm rồi ở chung với nhau, thời gian lâu dài sẽ nhận ra thôi.”

Năng lực quan sát cao siêu?

” Em.....” Cái này là do con nhỏ này tự chuốc lấy đây mà, đâu có quan hệ gì đến người khác chứ, ” Lý Xa Xa biết em nghĩ về cô ấy như vậy không?”.

” Em không biết, nhưng có vẻ như cậu ấy cũng mơ hồ cảm nhận được, là em che giấu không tốt.” Ngô Nguyệt Hồng tự trách..

Không ngờ vẫn còn có những thể loại thú vị như vậy tồn tại trên đời, lại cùng hần học chung một lớp mà trước giờ hần không để ý, ” Em chắc rằng mọi chuyện em nhận định sẽ không có sự thay đổi sao?”

” Không có khả năng.” Ngô Nguyệt Hồng tiếp tục chắc chắn như đinh đóng cột.

” Phải không? Em thử ví dụ cho anh nghe đi?” Thú vị, thật thú vị.

” Em cho rằng bố mẹ em nhất định sẽ ly hôn.” Đây là nhận định đầu tiên trong cuộc đời cô, ” Lúc em còn nhỏ, bọn họ luôn cãi nhau.”

” Sau đó?”.

” Sau đó năm em lên bảy tuổi, ba mẹ đột nhiên hòa thuận cười cười nói nói. Em nói với bọn họ rằng ba mẹ đừng giả vờ hòa thuận nữa, mau ly hôn đi, chấm dứt nỗi thống khổ của hai người sớm một chút.”.

” Tiếp theo?”.

” Sau đó năm em mười lăm tuổi quả nhiên tách ra.”.

Cũng đã lâu, ” Vậy hiện tại chắc hẳn bọn họ ly hôn rồi phải không?” Ở riêng cũng vài năm rồi.

” Không có.”.

” Không có?”.

” Năm em mười lăm tuổi ấy, ba mẹ mua nhà mới dọn ra ngoài, còn em thì tách ra ở riêng.”

.....

” Em biết ba mẹ không hy vọng em nhìn thấy hai người cãi nhau nữa, bọn họ đã nhìn tám năm không cãi nhau rồi, cũng đủ lâu, cho nên bọn họ quyết định chuyển ra ngoài sống cho đỡ ồn ào. “

.....

” Em cũng hiểu ba mẹ không ly hôn hoàn toàn là vì em, bọn họ muốn cho em một gia đình đầy đủ. Cho nên mỗi lần ba mẹ đến thăm em, em đều nhắc nhở bọn họ ly hôn. Kết quả ba mẹ vì sự hiểu biết của em mà cảm động, từ đó không còn thường xuyên đến thăm em nữa.”

.....

Trịnh Diệp hoàn toàn nói không ra lời, bởi vì nước mắt nước mũi đều đã sớm phun ra rồi.

Sống nhiều năm như vậy, hẳn rồi cuộc đã tìm được thứ đồ chơi thú vị nhất trên thế giới này.

” Anh quyết định, anh muốn khiêu chiến độ khó cao, nhất định anh sẽ cho em thấy rõ chân tướng sự việc. Lý Xa Xa hoàn toàn là một đứa con gái hung hăng càn quấy lười biếng, không hề giống như trong tưởng tượng của em, đến lúc đó em sẽ tin.”

Rất nhiều năm sau Trịnh Diệp mới lĩnh ngộ ra được, để cho hắn đối nữ sinh này sinh ra hứng thú mới là sự trả thù lớn nhất của Lý Xa Xa. Bởi vì hắn một lần lại một lần, một năm lại một năm thất bại, không chỉ làm mất đi vẻ tiêu sái của hắn, hắn cười tà, ngay cả chung thân hạnh phúc của hắn cũng bị ảnh hưởng rất nhiều.

30. Chương 27: Kỳ Tích

CV + Edit: Ý Ý

Vừa bước chân vào phòng học chuẩn bị giảng dạy, Tiêu Văn Nhưng thiếu chút nữa là trượt chân ngã nhào.

Đã giảng dạy lớp này hơn một năm, suốt bốn trăm bốn mươi ba ngày, gồm có một trăm chín mươi sáu tiết toán học, tổng cộng là tám nghìn tám trăm hai mươi phút, tương đương một trăm bốn mươi bảy giờ, hôm nay là lần đầu tiên Lý Xa Xa không gục đầu trên bàn học. Càng khiến cho mọi người giật mình hơn nữa là, cư nhiên trước mặt cô còn đặt quyển sách giáo khoa toán nghiêm chỉnh.

Thật sự đúng là kì tích trước nay chưa từng có nga

~Khó trách sao thầy giáo Tiêu cùng cả lớp lại ngây ngẩn trong một thời gian ngắn như vậy.

” Này..... Hôm nay chúng ta học.....” Trong đầu Tiêu Văn Nhưng trống rỗng, vội lật sách, ” À, lật đến trang năm mươi bảy, phải....., đúng rồi, trước hết thầy sẽ lấy một ví dụ làm mẫu cho các em.” Hắn luống cuống nhìn xuống tài liệu mình đã chuẩn bị nhưng chỉ thấy một tờ giấy đã bị xé rách nham nhở.

Giờ khắc Tiêu Văn Nhưng mất bình tĩnh lúc này xem ra còn lớn hơn tất cả những lần mất bình tĩnh của hơn một năm dạy học cộng lại.

” Thầy ấy bình thường dạy học đều như vậy sao?” Lý Xa Xa nghi hoặc nhỏ giọng hỏi Ngô Nguyệt Hồng. Loại tiêu chuẩn này mà cũng được nhiều trường cao cấp mời về dạy học ư, không phải bọn họ đều mù cả rồi chứ.

” Không phải, ” Ngô Nguyệt Hồng vội vàng bác bỏ nghi ngờ của cô bạn, ” Thầy giáo Tiêu bình thường dạy học đều vô cùng ổn trọng, hơn nữa còn rất dí dỏm, hôm nay ——” Lại liếc mắt nhìn Lý Xa Xa một cái, ” Đoán chừng là thầy ấy bị cậu hù sợ rồi.”

” Bị mình hù? Mình làm sao vậy? Trên mặt mình dính gì sao? Hay là mình trông giống siêu nhân?” Quần lót mặc ở bên ngoài a.

” Không phải, ” So với siêu nhân còn đáng sợ hơn, ” Trên bàn cậu còn đặt sách giáo khoa toán kia.”

Kì quái! Mang sách toán thì làm sao chứ? Hôm qua cô đã nhìn kĩ thời khóa biểu rồi cơ mà nhỉ, ” Chẳng lẽ đây là tiết ngữ văn, thầy ấy đến dạy thay?”

” Cậu chưa bao giờ mang sách toán đến trường.” Khiến cho Ngô Nguyệt Hồng còn tưởng gia cảnh nhà Lý Xa Xa quá nghèo, căn bản không có tiền để mua đầy đủ sách vở nên cũng không để ý nữa.

” Ai nói! Ai bảo mình không mang sách toán bao giờ, mình còn nhớ lần trước ——”

Lý Xa Xa bỗng nhiên ngừng lại, nghĩ nghĩ hình như lần trước là chuyện từ thời còn học sơ trung đi. Hiện tại đúng là chẳng bao giờ cô mang sách toán đến trường, về nhà thì xem tài liệu của Tiêu Văn Nhưng là tốt rồi, dù sao thì tài liệu của hần đọc còn dễ hiểu hơn, có gì không hiểu hỏi hần cũng tiện hơn nhiều.

Khó trách hôm qua cô tìm sách lâu như vậy.

” Thật buồn cười, đã lên lớp mười một rồi mà đây là lần đầu tiên mang sách toán đi học, nói em cùng thầy giáo Tiêu không có quan hệ đúng là không có khả năng!”

Thanh âm trào phúng từ phía sau vang lên, bắt quả lần này Lý Xa Xa không hề có tâm trạng muốn cãi nhau với hần nữa, việc gì phải lác mắt về phía sau trừng cái tên Trịnh Diệp âm hiểm đó chứ, cô còn đang bận ngắm nhìn anh trai mình kia.

Sao bọn họ lại nói chuyện lớn tiếng như vậy, Ngô Nguyệt Hồng khẽ nhắc nhở, ” Thầy giáo Tiêu khôi phục bình thường rồi, thầy ấy đang để ý chúng ta đó, đừng nói chuyện nữa, chăm chú nghe giảng đi.”

Khó có khi nào Lý Xa Xa thoát khỏi mặc cảm tự ti vì gia cảnh nghèo túng như vậy, cô cần phải cổ vũ Lý Xa Xa nhiều hơn nữa. Thầy giáo Tiêu nhất định sẽ hết sức cảm động.

Tiêu Văn Nhưng trên bục giảng cố gắng bỏ qua tầm mắt ” khủng bố ” của Lý Xa Xa, ” Dựa vào ví dụ thầy vừa đưa ra, bây giờ chúng ta sẽ áp dụng nó vào bài tập, ai có thể căn cứ vào phương pháp thầy vừa đưa ra đó làm thử bài tập này được không?”.

Như thường lệ, luôn có một bộ phận nhỏ nam sinh cùng một số nữ sinh háng hái tham gia với “mục đích khác”, mà Ngô Nguyệt Hồng đương nhiên là một phần tử trung kiên, khác với một số nữ sinh khác, gặp khó khăn là đều rút lui.

Bất quá.....” Em, em!” Lần này còn xuất hiện thêm một phiền phức nữa, không chỉ có quấy tay loạn xạ, nhìn Lý Xa Xa bây giờ không khác bọn nhỏ học mẫu giáo là bao nhiêu, ngồi tại chỗ nhảy tưng tưng vô cùng hào hứng.

Đầu đầu a, Tiêu Văn Nhưng có cảm giác trên đầu hần bây giờ đã mọc ra vài cái tóc trắng rồi cũng nên. Hần có thể dung túng cho cô ở trên lớp ngủ gật, nói chuyện phiếm, đọc truyện tranh, chép bài bạn, thậm chí thỉnh thoảng nghe CD, làm loạn các bạn học khác, hay là kể chuyện cười âm ỉ, chính là, lại không thể chịu đựng được bộ dạng chăm học hiện tại của cô.

Nhìn Lý Xa Xa tích cực, mà tích cực cái quỷ gì chứ, Tiêu Văn Nhưng biết nhất định hôm qua cô đã xem trước giáo trình của hần rồi, có chuẩn bị nên mới hung hăng như vậy.

” Lý Xa Xa, em lên làm thử đi.” Hần đành bắt buộc dĩ gọi cô lên bảng, không có biện pháp, nếu không kêu cô, hần hôm nay về nhà phỏng chừng sẽ không được vào cửa.

” Được.”

Cầm đáp án xé rách từ giáo trình của Tiêu Văn Nhưng trước đó, trên mặt Lý Xa Xa tràn đầy hưng phấn. Cô sẽ khiến Tiêu Văn Nhưng cùng cả lớp phải nhìn mình bằng con mắt khác, cô không phải là đứa học kém toán học nga. Đó là cô khiêm tốn, đúng, chính là nội liêm đó ha ha.

.....

” Lý Xa Xa ——” Tiêu Văn Nhưng mở miệng.

” Hả? Làm không đúng sao?” Ra về vô tội, Lý Xa Xa quay đầu lại đáng thương hỏi, trong lòng thắc mắc mình chép sai ở đâu.

” Không phải, phiền em viết nhanh một chút, em viết đã năm phút đồng hồ rồi.” Vẫn là khom người chào khán giả xuống sân khấu đi.

Không chỉ có Tiêu Văn Nhưng, mà tất cả học sinh ngồi dưới lớp cũng đều có chung suy nghĩ như vậy.

Chỉ cần bốn bước, cùng lắm là năm bước đã có thể giải ra đáp án, thế nhưng Lý Xa Xa viết năm phút đồng hồ còn không xong, có thể thấy được Lý Xa Xa cùng thầy giáo Tiêu nhất định là kết thù oán rất lớn, nếu không làm sao Lý Xa Xa lại lại nghĩ ra phương pháp ác độc này chinh thầy giáo Tiêu chứ.

Khó trách thầy giáo Tiêu từ lúc khai giảng đến giờ vẫn luôn nuông chiều nhân nhượng với cô, nguyên lai là đã sớm được thụ giáo sự đáng sợ của Lý Xa Xa rồi.

Aizz... Thì ra các giáo viên khác mới chỉ được chiêm ngưỡng một phần nhỏ sự đáng sợ của Lý Xa Xa thôi. Thầy giáo Tiêu mới là người hứng trọn sự đáng sợ đó cuối cùng, thầy giáo Tiêu thật đáng thương

~~Các học sinh đồng loạt lắc đầu, Tiêu Văn Nhưng cũng âm thầm thở dài trong bụng, số mình khổ quá!

Mạng của hần đáng như hoàng liên vậy.

” Lý Xa Xa, em tới đây một chút.” Sau giờ học, Tiêu Văn Nhưng gọi Lý Xa Xa đến văn phòng riêng.

Để lại đại đa số bạn học suy đoán bay bổng thầy giáo Tiêu đã hạ quyết tâm ký kết hiệp ước với Lý Xa Xa, “nhượng lại lãnh thổ và bồi thường chiến tranh” để bảo toàn danh dự của mình.

” Gần đây có chuyện gì xảy ra với em vậy?” Có muốn đến bệnh viện kiểm tra não một chút không? Hay là trực tiếp đóng gói gửi đến bệnh viện tâm thần?.

” Không..... không có gì?” Lý Xa Xa giả ngu, ” Thế nào, hôm nay em không làm chuyện gì sai chứ, hơn nữa em còn trả lời câu hỏi của anh rất tốt đúng không!” Cô hoàn toàn không có ý thức đến vấn đề ở đây là chuyện gì.

Ngất, Lý Xa Xa cứ vậy thì một tiết mười phút hần cũng không chịu nổi, ” Em đọc hết truyện tranh rồi sao?”

” Không có, à, tập mới còn chưa ra.”.

” Hôm nào ra tập mới?” Tại sao hiện tại ngành sản xuất lại nhàn hạ như vậy.

” Anh hỏi cái này làm gì?”.

” Tan học anh cho em đi mua truyện mới. Lần sau đi học cứ lôi truyện ra đọc hết giờ cho anh.” Cuộc sống dễ chịu không có sức ép.

” Tiêu Văn Nhưng, anh!” Lý Xa Xa rốt cục hiểu hần có ý gì, ” Em muốn thấp hươg mách cha mẹ, anh thế nhưng không quan tâm đến việc học hành của em. Em thật sự nghe giảng chăm chú, anh lại muốn lấy quỹ Nhật Bản đó đầu độc em.”.

Đúng là tú tài gặp gỡ nhà binh, ” Aizz... Anh thua em rồi, em rốt cuộc làm sao vậy, thẳng thắn nói cho anh biết xem nào.”

” Là bởi vì • ## %—*((—” Lý Xa xa mơ hồ nói không rõ.

” Nói rõ ràng.”.

“*)*% #!••# %.....#”.

” Lý Xa Xa!”.

” Là bởi vì anh đã nói, anh thích con gái ôn nhu hiền lành, khéo hiểu lòng người, quan trọng nhất là, không thể có đặc điểm gì trên người em.”.

Một giọt lệ không cẩn thận theo vành mắt trượt ra, dừng lại trên mặt đất xi măng lạnh buốt.

Hần thích người con gái không thể là “Lý Xa Xa”, bởi vậy, cô không muốn là “Lý Xa Xa”..

31. Chương 28: Lễ Tình Nhân Khoái Hoạt

CV + Edit: Ý Ý

~ Cái tên của chương này không có liên quan đến truyện, mà là tác giả viết chương này vào ngày 14/2 nên đặt tên như vậy ý chúc mọi người có lễ tình nhân hạnh phúc

~***

Khẽ lau những giọt lệ còn đọng lại trên mắt Lý Xa Xa, Tiêu Văn Nhưng lại không có nửa điểm đau lòng, "Anh biết mà, thì ra em ở đây là để trả thù anh." Hại hấn gần đây toàn thân rét run, lúc nào cũng có dự cảm bất thường.

Nước mắt Lý Xa Xa vốn vô cùng trân quý, đặc biệt chỉ dùng khi cô giả bộ đáng thương hề hề. Nếu trong lòng cô có ủy khuất hay là bị mất hứng, cũng không bao giờ giải quyết bằng cách rơi lệ, thông thường Lý Xa Xa rơi lệ đều là khi hướng hấn oán hận hoặc là trực tiếp lấy hấn trút giận.

"Phải ~" Lý Xa Xa ngẩng đầu hướng hấn le lưỡi, giương nanh múa vuốt, "Anh nên biết, vẫn là tính cách của em đáng yêu nhất, nếu em thật sự đối xử với anh ôn nhu hiền lành, anh liền xui xẻo."

"Là em thử nghiệm thất bại cho nên muốn anh nhận kết quả thất bại đi." Chính mình bị đá kích nặng nề rồi nhân tiện đá hấn xuống nước theo, quả nhiên bây giờ mới bộc lộ chân tướng.

Ôn nhu hiền lành ai không thích? Lý Xa Xa tưởng rằng chỉ cần gắn lên người cô tấm biển "ôn nhu hiền lành" là sẽ thay đổi được ngay sao.

"Ai nói? Đây là em chưa xuất ra bản lãnh thực sự mà thôi." Cô dừng cảm thử nghiệm một chút, có gì sai?

"Đúng vậy, phòng bếp còn chưa bị em thiêu hủy, lớp học cũng chưa bị em phá tan, em quả nhiên là còn bảo tồn thực lực." Hấn châm chọc.

Ngay lập tức liền bị một quyền phóng tới, Tiêu Văn Nhưng không thể không (cười) đến gập cả lưng, cô thật là ngoan nha! Bất quá, ít nhất cô còn nhớ rõ đạo lý đánh người không đánh vào mặt, trẻ con thật là dễ dạy.

Ngẫm lại chính mình thật đáng thương, bị đánh còn muốn đào bới ưu điểm nhược điểm của người ta a—————

Mồ hôi đầm đìa!!!

"Em xem, Lý Xa Xa gan lớn đến nỗi đánh cả giáo viên kìa, quan hệ của bọn họ làm sao có thể là bình thường được." Trịnh Diệp tận tình khuyên bảo, hấn cảm thấy hấn chẳng khác gì đang chỉ dẫn cho một con cừu non lạc đường cả.

Chính là một con cừu non..... chẳng có tí thông minh nào...

"Lý Xa Xa thật đáng thương, nhất định là áp lực của cậu ấy rất lớn. Anh xem cậu ấy dạo gần đây luôn bức bách mình làm những việc xưa nay chưa từng làm, mang sách giáo khoa toán đến lớp, đánh thầy giáo, đây đều là những việc em nằm mơ cũng không tin nỗi cậu ấy sẽ làm." Ngô Nguyệt Hồng cẩn thận che giấu cảm xúc, cố gắng không để bản thân rơi lệ trước tên nam sinh long dạ hiểm ác này.

"Em..... Em!!!" Hơn nửa ngày Trịnh Diệp mới phun ra được nửa câu, "Em cường hãn! Không sai, có tính khiêu chiến, như vậy mới thú vị." Mặc dù hấn nói thú vị, nhưng nhìn sắc mặt hấn đã âm u bầm bầm.

Rõ ràng chính là ngoài mặt nói một đằng trong lòng nghĩ một nẻo, phỏng chừng trong lòng hấn đã sớm chảy máu đầm đìa.

"Em cứ khẳng định mọi chuyện như vậy sao?"

"Em tin tưởng vào năng lực quan sát của mình." Ngô Nguyệt Hồng giương mắt nhìn nhìn hấn, nhìn khuôn mặt tuần tú vạm vạc cố gắng lộ ra nụ cười "ôn hòa", "Kỳ thật trông anh cũng được."

” Phải không?” Suốt năm ngày ròng tranh thủ thời gian tiến hành giáo dục lại đầu óc cho Ngô Nguyệt Hồng, ngày hôm qua không có tiết còn mời cô đi ăn hân một ngày, mặc dù cuối cùng không đạt được mục đích nhưng giờ đây cũng có chút hồi báo.

Sắc mặt Ngô Nguyệt Hồng hơi dịu lại, nhưng ngay sau đó lại xanh mét, ” Bất quá, dù anh có cố gắng thế nào đi nữa thì thầy giáo Tiêu cũng sẽ không yêu anh đâu.”

” Tiêu Văn Nhưng? Anh muốn hân yêu anh làm gì?” Lại là chuyện gì đây?.

” Lý Xa Xa nói với em rằng anh bị đồng tính, anh quên sao? Cũng không phải em kỳ thị người đồng tính, em chỉ là không hy vọng thầy giáo Tiêu sa chân vào bên trong tình yêu cấm kỵ ấy.” Bởi vì cô biết hân và cô cùng thích thầy giáo Tiêu, cho nên mới thông cảm cho hân, để cho hân hiểu được không nên tiến sâu vào vòng cấm luyện này.

” Anh không phải đồng tính!”

” Ngại quá, đáng ra em không nên nói trực tiếp như thế.” Hân là nên uyển chuyển một chút, bất quá cô trước kia cũng chưa gặp qua người đồng tính bao giờ, cho nên cũng không thể trách cô.

” Anh nhắc lại anh không phải đồng tính, càng không có chút tình cảm chết tiệt nào với Tiêu Văn Nhưng hết!” Trịnh Diệp nổi cáu.

” Em hiểu trong lòng anh đang nghĩ gì, anh sợ sẽ làm Tống Vũ Phạm thương tâm phải không. Bất quá chuyện gì đến cũng sẽ phải đến, anh cùng hân nên nói chuyện rõ ràng đi.” Kéo dài thêm phút nào càng thống khổ hơn phút ấy.

” Tống Vũ Phạm?” Không thể nào. Trịnh Diệp mặt đã đen đến mức không thể đen hơn được nữa.

” Đúng vậy, ngại quá, Lý Xa Xa cũng nói với em, hai người là..... Cậu ấy không phải cố ý đâu, cậu ấy chỉ là hy vọng em có thể khuyên anh thức thời, tỉnh táo để không sa vào chốn u mê.”

Bây giờ thì mặt Trịnh Diệp nhăn nhó y như bị táo bón.

” Lý Xa Xa!” Ta phải chém người một ngàn nhát.

” U, ai kêu mình vậy?” Một thanh âm trêu chọc vang lên phá tan không khí kì quái của hai người.

Tiêu Văn Nhưng cùng Lý Xa Xa đã lặng lẽ đứng một bên che kín miệng cười trộm hồi lâu, chính là Ngô Nguyệt Hồng không biết ánh mắt để ở đâu, mà Hỏa Nhân Kim Tinh của Trịnh Diệp thì chưa bao giờ rời khỏi khuôn mặt của Ngô Nguyệt Hồng.

” Hai người đứng đây bao lâu rồi?” Hân bị tức giận đến ngay cả chút cảnh giác bình thường cũng không có.

Tiêu Văn Nhưng ở một bên cười mà không đáp, cố gắng khống chế khóe miệng giương lên độ cong. Hân là thầy giáo, phải có phong độ, hân chỉ là đi qua mà thôi.

” Từ đoạn ‘ đồng tính luyện ái’” Ngô Nguyệt Hồng thật tuyệt vời, Lý Xa Xa nhắm tính hôm nào phải đưa thêm một chút kiến thức nữa vào đầu Ngô Nguyệt Hồng, cho tên Trịnh Diệp kia tức chết.

” Thầy giáo Tiêu, hân —— hân.....” Thảm, Ngô Nguyệt Hồng đầu lưỡi cứng cả lại, sao cô có thể đem bí mật của Trịnh Diệp nói lớn tiếng vậy chứ, còn làm cho thầy giáo Tiêu nghe thấy nữa.

Cô thật không thể tưởng tượng nổi nếu thầy giáo Tiêu biết mình thích thầy ấy thì sẽ là loại tâm trạng gì nữa. Từ đó suy ra chắc chắn Trịnh Diệp sẽ hận chết cô mất.

” Không có gì, Trịnh Diệp chỉ là vẫn đang trong giai đoạn mới lớn mà thôi, thầy không trách cậu ấy.” Có thể mơ hồ đoán ra ý tứ của Ngô Nguyệt Hồng, Tiêu Văn Nhưng cũng biết thời biết thế, từ miệng Lý Xa Xa hân cũng đoán được phần nào tính cách của cô bạn ngồi cùng bàn này rồi.

Bởi vì Ngô Nguyệt Hồng là người đầu tiên khiến Lý Xa Xa vừa lòng ngồi cùng bàn. Nhớ ngày đó mới khai giảng Lý Xa Xa đòi đổi chỗ liên tục làm hân vất vả suy nghĩ đến nỗi tóc bạc mất nửa đầu.

” Được rồi, các em lên lớp đi, chuông kêu cũng lâu rồi.” Ha ha, còn hân thì muốn đi ngủ trưa lắm rồi.

Bỗng nhiên chân bị giữ chặt, " Em cũng phải đi ngủ, dù sao toàn bộ mọi người đều cho là chúng ta đi giải quyết tư oán, em không muốn học tiết của lão già hóa học đâu." Lý Xa Xa bày ra vẻ mặt đáng thương, lại là trong mắt rưng rưng.

Quả nhiên nước mắt của Lý Xa Xa đều xuất hiện khi cần thiết.

Bất đắc dĩ, Tiêu Văn Nhưng vịn vịn lỗ tai cô, kéo vào trong lòng, hoàn toàn không hề kiêng kị hai học sinh đang đứng trước mặt.

Dù sao Ngô Nguyệt Hồng chắc chắn lại đưa ra giải thích, " Thầy giáo Tiêu thật tốt, lại muốn dạy thêm Lý Xa Xa học bù miễn phí, chắc cậu ấy có thể yên tâm khôi phục lại trạng thái thường ngày rồi."

Không còn khí lực tiếp tục giằng nữa, Trịnh Diệp quyết định nghỉ ngơi tiết này, hần mệt mỗi quá a

~Thế nhưng sự đời lại luôn bị thay đổi đến phút cuối cùng, ai có thể nghĩ đến, sau khi Tiêu Văn Nhưng nghĩ thâm trong bụng rồi bỏ đi, lại không ngờ rằng Ngô Nguyệt Hồng từ nay về sau liền đối Trịnh Diệp vô cùng tin tưởng, không còn ghi ngờ gì nữa.

32. Chương 29: Thịnh Hành

CV + Edit: Ý Ý

Hộp hộp, vừa học xong một tiết lại vội vã chạy đi họp, tại sao lại có trường học không có " nhân tính" như thế này chứ.

Lý Xa Xa vô cùng bất mãn với cái danh hiệu lớp trưởng chết tiệt này, mà cô rõ ràng chỉ nắm quyền hữu danh vô thực, trực tiếp kêu lớp phó đi là được rồi, làm gì nhất định phải là cô tự thân xuất mã chứ?

Giống như hiện tại, một cái vấn đề đơn giản như vậy mà cần phải thảo luận mất năm tiếng đồng hồ, chỉ gây sức ép cho học sinh là giỏi!!!

Sau khi họp xong, Lý Xa Xa vốn định đến văn phòng Tiêu Văn Nhưng lấy túi xách, trể như vậy phỏng chừng hần đang ngủ khì trong phòng làm việc, đến dọa hần một chút mới được. Nhưng cô vừa đi ngang qua lớp học thì phát hiện trong lớp vẫn còn có người, là ai vậy?

Là Tổng Vũ Phạm.

" Sao anh vẫn còn ở đây? Trịnh Diệp không đi với anh sao?" Hần đang làm gì đó?

" Trịnh Diệp đang đi với Ngô Nguyệt Hồng rồi." Tổng Vũ Phạm nhìn thoáng qua Lý Xa Xa, bút trên tay cũng dừng lại.

Nhìn trên bàn còn bày ra bốn quyển sách giáo khoa, " Thiên tài cũng muốn ôn tập sao?" Lý Xa Xa còn tưởng rằng chỉ có những người học kém như mình mới phải đọc sách, tuy rằng trên thực tế, cô đã sớm —— chưa bao giờ đọc sách.

" Anh đang kiểm tra xem cuộc thi toàn quốc cuối tuần sẽ rơi vào phần nào. " Thông thường hần đều xem xét trước phạm vi ra đề của các giáo viên, nếu không đến lúc đó sẽ không có gì "chuẩn bị"

" Thuận tiện làm một chút tài liệu quay cóp?" Lý Xa Xa liếc mắt nhìn thấy mấy tờ giấy nhỏ trên bàn chỉ chit chữ bị hần che chưa hết." Trịnh Diệp hần lười đến mức ngay cả phao cũng không tự làm?"

Thật sự là giống hệt cô a~ Lý Xa Xa trong lòng dâng lên sự đồng cảm tha thiết.

" Cứ nhìn bài mãi sẽ rất dễ bị phát hiện, vừa nhìn lén vừa dự trữ phao trong người sẽ an toàn hơn." Dù sao cũng đã bị nhìn thấy, Tổng Vũ Phạm liền dứt khoát hào phóng thừa nhận, nhưng mặt vẫn có chút đỏ lên.

Hắn và Trịnh Diệp đã làm càn nhiều năm như vậy, đây vẫn là đầu tiên lộ ra ” có lòng làm càn” giúp đỡ bạn bè của hắn.

” Đúng vậy, đúng vậy, cứ nhìn bài từ đầu đến cuối không phải là kẻ sách hay, cần có một chút chuẩn bị trước đó.” Thật sự là kinh nghiệm ra giáo huấn, đối với việc này, Lý Xa Xa vô cùng có lòng học hỏi.

Nhìn biểu tình hưng phấn kì quái của Lý Xa Xa, Tống Vũ Phạm cũng không cho rằng cô có ý tưởng gì tốt đẹp trong đầu, bất quá từ nhỏ đến lớn hắn đều làm như vậy giúp Trịnh Diệp, hắn không cho rằng điều đó là sai.

” Nhà Trịnh Diệp có tiền, kỳ thật hắn đại khái có thể xuất ngoại đi du học, nhưng mà hắn lại cho rằng học trong nước có thể làm càn thú vị hơn, cho nên hắn kiên trì không chịu đi du học. Đương nhiên tình huống của anh cũng khiến cho hắn băn khoăn.”

Làm càn thú vị? Lý Xa Xa tự nhủ mình còn chưa đạt được tới cảnh giới cao siêu kia..... Trịnh Diệp quả nhiên là cao nhân a

~” Vậy còn anh? Sau khi tốt nghiệp anh sẽ xuất ngoại đi du học với Trịnh Diệp sao?” Nói thực, có loại thiếu gia rộng rãi Trịnh Diệp này đến đi dân, thật đúng là làm chậm lại tính chất giáo dục vốn có của nước người ta.

” Có thể, nếu như anh còn có thể sống tới ngày đó.” Tống Vũ Phạm tiếp tục cầm bút viết chữ.

Những lời này buông ra lạnh lẽo khiến Lý Xa Xa phải run lên.

” Bác sĩ nói anh không sống quá hai mươi tuổi được, mà hiện tại, anh đã mười tám tuổi, trái tim anh càng lúc càng nặng.....” Tống Vũ Phạm giận tái mặt, bút trên tay viết ngày càng nhanh.

” Anh luôn không vận động, đương nhiên không thể có khí lực cường tráng được, nhưng lại sẽ càng ngày càng bảo thủ.” Lý Xa Xa chắc chắn hắn không chịu học một tiết thể dục nào hết.

” Bác sĩ nói.....”.

” Lời bác sĩ nói chưa chắc đã chính xác, hơn nữa bác sĩ không dặn anh nghiêm cấm không được hoạt động, đúng không?” Dù thể trạng nghiêm trọng thế nào thì cũng có thể vận động được đôi chút.

” Hậu quả lần vận động đôi chút duy nhất của anh là khiến cho cha mẹ anh nợ gia đình Trịnh Diệp mười vạn tiền thuốc men.”

Đoán chừng là chuyện tám trăm năm trước, ” Mấy năm rồi?”

” Sáu năm trước.”

Biết ngay ——.

” Anh yên tâm, nhất định em sẽ nghĩ ra phương pháp giúp anh khá hơn.” Nhìn Tống Vũ Phạm ngồi trên ghế chỉ bé nhỏ như một học sinh sơ trung, một chút cũng không biết là hắn đã lớn như vậy. Tình thương của người mẹ trong Lý Xa Xa tràn ra ~.

” Không..... Không cần, anh rất khỏe.” Nhìn vẻ mặt thống khổ của Lý Xa Xa, Tống Vũ Phạm bị hù sợ tới mức phải xuất ra “khí lực” chứng minh.

” Không được, bởi vì trong cuộc họp vừa nãy em đã đề nặng lên người anh một trọng trách.”

” Cái gì nặng.....”

Bỗng một tiếng chuông điện thoại di động vang lên.

” Ơi? Mình biết rồi, mình lập tức tới ngay.” Vừa nghe điện thoại xong Lý Xa Xa lập tức xoay người chạy như bay, lưu lại một người không hiểu ra sao cả.

Cài này... Giống như đã là thói quen của cô rồi.

” Anh trai, anh có biết số điện thoại nhà của Ngô Nguyệt Hồng không?” Lật tung nửa ngày vẫn không tìm ra thông tin, cô làm người thất bại vậy sao? Không phải trong thùng rác trong phòng, cô thường tổng vào trong này cơ mà, sao giờ lại không tìm thấy.

” Anh? Em ngồi cùng bàn với Ngô Nguyệt Hồng còn không biết thì làm sao anh biết?” Dem trứng đánh bông, hấn tranh thủ lúc rảnh rồi trả lời, đã sáu giờ rồi, hôm nay nấu cơm muộn quá.

” Nhưng anh phải biết rằng anh là thầy chủ nhiệm đó!” Nhất định là hấn có giữ sổ tay liên lạc gia đình linh tinh.

” Ủ ha.” Tiêu Văn Nhưng sức nhớ, hấn đích thật là giáo viên chủ nhiệm nha. Cứ về đến nhà là lại bị Lý Xa Xa sai bảo quét dọn nấu cơm làm hấn cũng quên mất mình là ai.

” Anh tìm cho em đi.”

” Sao tự nhiên em lại cần số điện thoại của Ngô Nguyệt Hồng?”

” Em muốn cậu ấy làm cho em một chuyện rất quan trọng.”

” Không phải em lại muốn chinh Trịnh Diệp nữa đấy chứ, tha cho hấn đi.” Đứa bé kia đã trở thành càng ngày càng không bình thường rồi.

” Không phải, em là lớp trưởng phụ trách công tác, chuyện lần này cùng ân oán cá nhân không có quan hệ.”

” Thế thì có quan hệ đến cái gì?” Dù sao nhất định cũng phải có quan hệ gì đó.

” Em đang phát động cuộc thi.” Cái này gọi là đúng dịp. Vừa mới tham gia đã bắt được Tổng Vũ Phạm rồi.

” Em nói cái gì?”

” Chọn ra một học sinh tốt trong lớp dự thi, hình như lần trước anh trốn đi họp nên mới không biết.” Hấn so với cô còn cố chấp hơn nhiều, ý vào bộ mặt dễ nhìn, mỗi lần trốn đi họp là sau đó đều giả bộ mất trí nhớ.

” Để anh đoán thử, em đề cử lớp phó?”

” Không phải.”

” Ngô Nguyệt Hồng?”

” Không phải.”

Vẫn không đúng à.....” Không phải là Trịnh Diệp đi.”

” Là Tổng Vũ Phạm.” Thành tích của hấn tốt nhất lớp đó.

” Chắc chắn em sẽ bị cự tuyệt.” Tiêu Văn Nhưng chắc như đinh đóng cột, thành tích thể dục của Tổng Vũ Phạm vô cùng kém, làm sao mà chiến thắng được. Mà em gái hấn, nhất định thẹn quá hóa giận cho nên quyết định ” sống mái” với toàn trường đây mà.

” Ý của em không chỉ có thế. Căn bản là Tổng Vũ Phạm không còn ý chí sinh tồn nữa, cho nên em bắt hấn tham gia là để khích lệ ý chí sinh tồn của hấn.” Nói thật, nếu không phải bắt gặp Tổng Vũ Phạm trước thì cô đã không để ý đến hấn.

” Cho nên em lại muốn dùng Ngô Nguyệt Hồng sử dụng thủ đoạn cũ hử, đúng là không có ý tưởng gì mới.” Xem ra là Lý Xa Xa lại định dựa vào đặc điểm bẽn gạn vững chí của cô bạn cùng bàn đây.

” Đương nhiên không chỉ là dựa vào cậu ấy, chính là em cần sự phối hợp của cậu ấy mà thôi.” Lý Xa Xa cô mà không có sáng kiến mới sao.

” Theo suy nghĩ của anh, em vừa mới phát diên với anh xong, cuộc thi cuối kỳ còn có hai tháng. Phải rồi, em muốn tìm đồ chơi mới để giết thời gian.” Hấn lại không biết hiểu rõ tính cách của Lý Xa Xa ư, thời gian trôi qua, cô chỉ là muốn thay đổi món đồ chơi mới.

Bất quá, Tổng Vũ Phạm quả thực nên ” nhúc nhích” một chút. Thượng Đế phù hộ cho trái tim của hấn luôn khỏe mạnh a

~Tuy nói như thế nhưng Tiêu Văn Nhưng trong lòng vẫn có một chút cảm giác kỳ quái, là cảm giác bị coi thường đi.” Chơi đùa anh không còn vui nữa sao, em mới hưng phấn vài ngày đã đổi vị trí mục tiêu rồi?”

” À, em gần đây đang nghiên cứu mấy quyển tiểu thuyết ngôn tình, hiện tại thịnh hành lấy lui làm tiền, em quyết định thuận theo thủy triều.” Trước kia cũng không quá quan tâm chú ý tới phương diện này, bây giờ nhìn xem, nguyên lai rất có học vấn.

Dù sao mùa đông cô cùng anh trai đã đóng cọc ngủ đông trong hang ổ cả ngày rồi, hai tháng này vừa lúc cô nên thả cho Tiêu Văn Nhưng nhẹ nhõm một chút.

Thuận tiện nói một câu, ” Anh trai, miệng không cần mở lớn như vậy, còn có, trứng sắp rớt kìa.”

33. Chương 30: Thời Gian Biểu Vận Động Của Tổng Vũ Phạm

CV + Edit: Ý Ý

Thứ hai – Thứ ba – Thứ tư – Thứ năm – Thứ sáu

Đến trường sớm: Lớp 11/1 – Lớp 10/5 – Lớp 11/2 – Lớp 10/1 – Lớp 12/1

Tiết 1: Lớp 10/1 – Lớp 11/4 – Lớp 10/3 – Lớp 12/4 – Lớp 10/4

Tiết 2: Lớp 11/2 – Lớp 10/6 – Lớp 11/1 – Lớp 10/2 – Lớp 11/3

Tiết 3: Lớp 10/2 – Lớp 11/5 – Lớp 10/4 – Lớp 11/5 – Lớp 10/5

Tiết 4: Tổ bộ toán học – Tổ bộ ngữ văn – Tổ bộ anh văn – Tổ bộ vật lý – Tổ bộ hóa học

Mười hai giờ nghỉ ngơi: Lớp 10/4 – Lớp 10/1 – Lớp 10/5 – Lớp 12/5 – Nghỉ ngơi một lúc

Tiết 5: Lớp 11/3 – Lớp 12/2 – Lớp 11/3 – Lớp 10/3 – Lớp 11/2

Tiết 6: Lớp 10/3 – Lớp 10/2 – Nghỉ ngơi một lúc – Lớp 12/6 – Lớp 12/3

Tiết 7: Nghỉ ngơi một lúc – Lớp 11/1 – Lớp 10/6 – Lớp 11/4 – Lớp 10/6

” Thời gian biểu vận động?” Nếu không chứng kiến trên đó viết họ tên của hắn, Tổng Vũ Phạm thật đúng là không thể tin được mình lại phải tập luyện sức khỏe. Nói thật, nhìn hồi lâu mà hắn vẫn cứ ngây ra đó, không có đến nửa điểm cảm giác, rốt cuộc là vận động cái gì? ” Anh phải làm gì?”

” Khi có thông báo bắt đầu chuẩn bị cho cuộc thi thì anh sẽ phải kiểm tra sức khỏe trước cuộc thi, tức là sau một tháng nữa, phải thông qua đầy đủ tiêu chuẩn dự thi, đương nhiên, thành tích học tập của anh trên lớp rất tốt sẽ không có vấn đề gì, vấn đề lớn nhất hiện nay là tình trạng sức khỏe của anh. Cho nên trong một tháng này, cũng là trong bốn tuần tới, em muốn cố gắng tăng cường sức khỏe cho anh. Ít nhất cũng phải ở buổi kiểm tra sức khỏe kia đạt được mức độ tốt nhất.”

Oa! Một hơi nói nhiều như vậy, thật sự rất mệt nha.

” Anh không cần.” Từ nhỏ đến lớn Tổng Vũ Phạm chưa từng tham gia những trò vô bổ thế này.

” Ai nói, đây là vinh dự của lớp ta, sao có thể để anh cứ như vậy nói không cần là không cần, nói bỏ qua liền bỏ qua.” Lý Xa Xa đắc ý tuyên bố, ” Hơn nữa em là lớp trưởng, thầy chủ nhiệm giao nhiệm vụ cho em rèn luyện sức khỏe của anh trong phạm vi nhất định để đạt được kết quả tốt nhất, có cái gì không đúng? Anh nên nghe lời em thì tốt hơn.”

Để thiết kế ra một bảng biểu hiệu quả như thế này, cô hôm qua đã dành hết một ngày mới vẽ ra được. Rất thú vị nha.

" Chính là....." Vẫn là không hiểu ra sao, Tống Vũ Phạm lắc đầu, " Anh hoàn toàn nhìn không ra anh phải vận động cái gì?"

Huống hồ hấn thực tại hoài nghi, cái này là thời gian biểu vận động thật sao?.

" Nhìn không ra?" Có thâm ảo như vậy sao, rõ ràng nhìn rất dễ hiểu mà.

" Trên này chỉ ghi mỗi tên lớp, anh chẳng biết anh phải làm gì hết?" Còn có tổ bộ môn, Tống Vũ Phạm cảm thấy thật là khủng khiếp, dường như đây không phải là chuyện gì tốt, sẽ không phải Lý Xa Xa muốn đem cả giáo viên lôi xuống nước đi.

" À, mấy địa điểm này hử, vào những mốc thời gian em ghi ở đây thì anh phải đến những chỗ này. Anh ở đó sẽ tốt hơn đi học." Đây không phải rất rõ ràng sao?.

" Đến những chỗ này? Chỉ đơn giản như vậy?" Chính là lợi dụng thời gian nghỉ học để đi sang các lớp khác ngắm cảnh du lịch sao?.

" Xét thấy năng lực của anh quá kém, em quyết định giúp anh tập luyện bằng cách chạy bộ lên xuống trong dãy nhà của chúng ta." Còn khu vực của giáo viên chỉ cần chạy thêm chút xíu là đến nơi mà.

Tống Vũ Phạm đắn đo một lúc, so với việc hấn cả ngày không chịu vận động gì, vẫn là trước hết nên tập luyện nhẹ nhàng một chút để cho thân thể nóng dần lên.

Cái này hình như thật dễ dàng làm được nha." Được".

" Vậy anh đáp ứng rồi?" Ha ha, lừa được rồi.

" Đáp ứng rồi".

" Tạm thời nhiệm vụ tuần này của anh dừng ở đây, cuối tuần em sẽ sắp xếp tiếp." Cuối tuần là có thể vận động mạnh đi.

Nếu không phải do Tiêu Văn Nhưng yêu cầu thì làm sao cô có thể sắp xếp cho hấn mấy nhiệm vụ nhẹ nhàng như thế này được.

" Được rồi, vậy thì anh đi đây." Tính tính, hình như bây giờ phải đi sang khu lớp mười.

" Được." Tiếp Tống Vũ Phạm đến cửa phòng học, Lý Xa Xa đối mặt với hấn nói, " Em cử người giúp đỡ anh. Anh yên tâm, Trịnh Diệp đang bị bám dính, sẽ không có ai đến phá đám công cuộc luyện tập của anh đâu."

Cử người hỗ trợ? Trong đầu Tống Vũ Phạm bắt đầu hé ra một khuôn mặt xa lạ đang hưng phấn không thôi.

Quả nhiên không đơn giản như vậy.

" Anh là ai?" Một thanh âm lạnh lùng cao ngất vang lên.

" Ách, anh, anh là tới tìm người, thuận tiện ngồi một chút." Bị người khác phát hiện, Tống Vũ Phạm mặt đều đỏ lên, nhìn về phía nữ sinh ngồi bên cạnh.

" Tìm người? Người ngồi cùng bàn với em đã chết từ kì trước rồi." Cô nàng tiếp tục mặt không chút thay đổi, nhìn chăm chăm hai mắt của hấn không có một tia dao động, tựa hồ cũng không có ý tốt.

" Anh.... anh không phải đến tìm người ngồi cùng bàn với em." Đã chết? Khó trách chỗ ngồi trống không.

" Vậy anh tìm ai, cứ đi qua đi lại ba lần rồi, mà sao lại ngồi cạnh em?" Hấn muốn không chú ý cũng khó, tự nhiên ba lần bảy lượt lại thích ngồi vào vị trí của người đã chết.

" Anh..... mệt mỏi, cho nên ngồi một chút." Trên thực tế, đây là vị trí không có ai ngồi nên hấn không cần phải đi chuyển qua lại khắp nơi.

" Sao anh lại chú ý người khác nói gì như vậy?"

" Cái kia....." Sự tình đã theo chiều hướng khó kiểm soát, không thể vãn hồi.

Thứ hai, Lý Xa Xa đem hân giao cho một nữ sinh tên là Lâm Mẫn Quân, thật là một hồi ác mộng. Tổng Vũ Phạm như thế nào cũng đều không nghĩ tới, Lý Xa Xa lại cử tới một người đánh mạnh vào điểm yếu của hân —— Một nữ sinh có chiều cao phát triển vượt trội a

~Nữ sinh kia nói thẳng hân là một nhân tài vô cùng trân quý, đem hân so sánh ngang với một khối thịt bò thượng đẳng. Sau đó phân công hân nhiệm vụ đi do thám tình hình trong trường, ghi chép lại toàn bộ mặt tối của giáo viên và các học sinh, nào là yêu nhau say đắm, nào là thầm mến, rồi là danh sách những người thất tình, thậm chí là tin tức về các nhân viên quét rác hay bảo vệ cũng phải báo cáo kĩ càng. Hơn nữa lại còn phải tìm hiểu cả về lương tháng hay đãi ngộ của các giáo viên, hoặc những đợt ganh đua đến chảy máu, phỏng chừng so với hiệu trưởng thì Lâm Mẫn Quân còn nắm tin tức rõ ràng hơn.

” Chuyện tình lớp mười hai cũng ít thôi, cho nên anh không cần phải đi nhiều lắm. Chuyện tình lớp mười phần lớn là trong tối, anh cần hảo hảo quan sát. Lớp mười một em tương đối quen thuộc, cho nên anh cũng không cần chạy đi chạy lại nhiều chuyện như vậy. Còn trong ban công tác tình báo thì luôn luôn là Lý Xa Xa phụ trách, cho nên anh cũng không cần phải xen vào. Công việc chính của anh là theo dõi kĩ càng bọn học sinh lớp mười, cùng với quan hệ của các thầy cô giáo, giữa trưa chủ yếu là thời gian các thầy cô giáo trao đổi, anh cần nhanh tay ghi chép ẩn nấp kĩ càng, để em tổng hợp lại thành sách.”

Không thể nào? Nữ sinh này muốn hân đi làm mấy chuyện tào lao như vậy?.

” Anh luôn luôn là học sinh xuất sắc, tự nhiên không cần ôn tập chẳng hạn, thầy cô giáo đối với anh chắc chắn cũng không cảnh giác. Anh sẽ giả vờ hỏi han chẳng hạn, tùy anh, cái đó là tự anh nghĩ cách, hướng hồ anh chỉ cao có 1m47, nên rất có ưu thế lặn vào trong đám đông. Anh nhất định có thể hoàn thành nhiệm vụ xuất sắc.”

” Lý Xa Xa cũng đồng ý để anh làm như vậy?” Cô dám bán đứng hân?

” Cậu ấy nói rèn luyện miệng, mũi, độ nhạy cũng là rèn luyện sức khỏe. Mặt khác, có báo cáo cho thấy những người thường xuyên tham gia vào mấy chuyện bát quái, thường thường khá lạc quan trong cuộc sống.” Lâm Mẫn Quân nhún nhún vai, ” Bằng chứng là thân thể của em luôn luôn khỏe mạnh.”

Sau đó cô ngẩng đầu nhìn đến Tổng Vũ Phạm với vẻ mặt bi phẫn cùng trơ trẽn, ” Anh nghĩ rằng em thực sự muốn hỗ trợ cho anh đến vậy à? Chủ yếu là trong thời gian học nông nghiệp em bị mất không ít tin tức quý giá, nên giờ mới phải chịu bù lỗ một chút.” Cô cũng rất vội nha!.

Tin đồn chính là nguồn sống sinh mệnh của Lâm Mẫn Quân cô đó!!!

Hiện tại nghĩ lại, Tổng Vũ Phạm nhăn nhó, đáng ra hân nên cự tuyệt ngay từ đầu mới phải. Đối với mấy chuyện linh tinh của người khác, không có bất cứ liên quan gì đến hân mà nói, đây không thể nghi ngờ là nhiệm vụ thống khổ nhất mà hân phải hoàn thành.

Hướng hồ từng phòng học hân đều phải chạy qua chạy lại vài lần, đều chỉ được thỉnh thoảng nghỉ ngơi chút xíu, lượng vận động bây giờ so với trước kia nhiều hơn gấp vài lần. Thật là mệt!

Bất quá sau ba ngày tuân thủ vận động, Tổng Vũ Phạm mới dần dần phát hiện ra hoàn cảnh của nhiều đồng học so với mình còn đáng thương hơn, cha mẹ ly dị, cha mẹ đều tàn tật, thậm chí cha mẹ mất rất nhiều,...

” Bạn cùng bàn của em tại sao lại chết vậy?” Đại khái là bị bắt tám chuyện quen rồi nên bây giờ Tổng Vũ Phạm cũng bắt đầu tò mò tám chuyện.

” Tai nạn xe cộ.” Nữ sinh nọ bình thản trả lời.

” Vậy à, thật đáng tiếc.”

” Người ngồi cùng bàn trước đó với em là sinh bệnh mà chết.” Cô bổ sung.

Tổng Vũ Phạm mồ hôi chảy ròng ròng! ” Phải không?” Có trùng hợp như vậy sao?.

” Cho nên không có ai dám ngồi cạnh em nữa, vị trí ngồi của em cũng cố định luôn. Thuận tiện nói luôn, người bị mắc bệnh mà chết đó cũng ngồi tại bàn này, và cũng chính là vị trí mà anh đang ngồi.”

Sau lưng Tống Vũ Phạm là một mảng lạnh lẽo, khó trách từ thứ hai đến giờ cả lớp cứ nhìn hắn với ánh mắt kì lạ. lại không có ai tiến đến hỏi vì sao hắn lại vào lớp này ngồi.

Hắn vội mở ra quyển vở ghi chép tin đồn. Có ba quyển, quyển đầu tiên là chuyên ghi chép về các tin đồn sự kiện trong trường. Quả nhiên, trong trường có bảy sự việc kì lạ nhất, vị trí đầu tiên đúng là chuyện này. Trong vòng nửa năm đã chết hai người, đều là hai nữ sinh ngồi cùng bàn với một nữ sinh tên là Thường Âm.

Dường như cũng thật trùng hợp một chút, tuy rằng hắn sớm đoán được hắn sống không lâu, chính là cũng không muốn ứng nghiệm loại trùng hợp này.

Ánh mắt của Thường Âm cũng dừng lại trên những trang viết tin đồn, trong mắt cô hiện tại không có một chút khác thường nào cả.

” Đây đều là tin đồn. Em sẽ để ý sao?”

” Em không để ý.” Thường Âm lắc đầu, ánh mắt xoáy vào tinh thần của hắn, câu tiếp theo làm yết hầu Tống Vũ Phạm mắc nghẹn, ” Trừ phi anh cũng là đoán mệnh quỷ.”

Không xong, hắn chính là như vậy a

~” Anh đi học đây.” Bất tri bất giác, Tống Vũ Phạm quên mất mình ngồi phía bên trong, chỉ có thể cùng nhau đứng lên rồi đi ra ngoài.

Đứng lên mới phát hiện, chiều cao của Thường Âm cùng Trịnh Diệp không khác nhau lắm, khó trách cô ngồi hàng cuối cùng. Phát giác ra điểm ấy, Tống Vũ Phạm lần đầu tiên trong đời có xúc động muốn mắng chửi người, thực con mẹ nó khó chịu.

Vì sao cô ta lại cao như vậy? Hắn có cảm giác gì đó dâng lên trong lòng.

Lâm Mẫn Quân: Lại có một người thú vị rồi. Cuộc đời lấy tin đồn làm niềm vui thật khoái hoạt. Ha ha.

34. Chương 31-1: Tết Nguyên Đán Khoái Hoạt

CV + Edit: Ý Ý

” Tống Vũ Phạm, hình như anh cao lên một chút.” Sau khi quan sát trước sau kĩ càng, Lý Xa Xa cười híp mắt khen ngợi.

” Thật à?” Quả nhiên, Tống Vũ Phạm – Người luôn không thèm liếc mắt nhìn Lý Xa Xa một cái, lần này rất nhanh đã quay đầu lại.

” Ha ha, em tùy tiện nói vậy thôi. Làm sao mà cao nhanh được như thế chứ?” Nhìn tiểu vương tử tức giận quay đầu đi, Lý Xa Xa lại lần nữa buông lời trêu chọc, ” Nhưng mà tốc độ chạy bây giờ của anh so với hôm thứ hai đã nhanh hơn nhiều.”

Xác thực mà nói, lần trước cùng lắm chỉ tính là Tống Vũ Phạm đi dạo ngắm cảnh mà thôi, lần này mới chính thức công nhận là hắn đang chạy bộ. Bất quá, so sánh với Lý Xa Xa cười xe đạp ở bên cạnh thì vẫn tương đối chậm, cô đã cố gắng đạp xe rất nhàn nhã rồi nha.

” Vì sao tiết thể dục anh phải tập luyện, còn em thì cứ ngồi một bên nhìn chăm chăm như thế?” Tống Vũ Phạm nghĩ cũng không cần nghĩ, ” Chính em không muốn học thể dục đúng không?”

” Anh đùa à, đương nhiên là đúng vậy, ” Lý Xa Xa một chút cũng không khiêm tốn, ” Phải tập luyện chạy tám trăm mét, em có kiên trì tập.”

” Em sớm hay muộn rồi cũng phải chạy thôi.” Tránh được nhất thời, nhưng không tránh được cả đời.

” Sợ cái gì, đến lúc đó em sẽ nhờ thầy chủ nhiệm thay mặt cô thể dục đến giám sát thời gian chạy. Hừ, em chẳng lo.” Chỉ cần cuối cùng là Tiêu Văn Nhưng phụ trách thì cô còn sợ cái gì chứ.

” Em lười thật đấy.”

” Không khách khí.”

Tổng Vũ Phạm lau lau mồ hôi. Có chạy mới biết, hôm thứ hai mới chạy lần đầu, mới chạy được hai vòng sắc mặt hẳn đã trắng bệch, ba vòng liền thở không ra hơi. Hiện tại chạy ba vòng sắc mặt mới trắng bệch, đúng là có tiến bộ nhiều rồi.

Cái gọi là một vòng thực ra cũng chỉ là hai trăm mét mà thôi.

” Đúng rồi, sức khỏe của anh gần đây vẫn cảm thấy khó chịu phải không? Tan học liền tự giác đi chạy quanh các lớp học nhớ chưa? Mà anh còn đang ở đây thám thính tin đồn gì à?” Khó trách Lâm Mẫn Quân càng ngày càng thường thức Tổng Vũ Phạm, hẳn hàng ngày đều ghi chép lại toàn bộ tin đồn thám thính được rất cẩn mẫn, mà hẳn ghi chép lại toàn bộ tin tức chỉ bằng trí nhớ thôi nha.

” Không.”

” Có phải Lâm Mẫn Quân bảo anh dùng tin đồn thám thính được để đổi lấy thông tin về nữ sinh nào đó không?” Tiểu nam hài động tình, quả nhiên là mùa đông đã nhanh chóng trôi qua, đại biểu mùa xuân sắp tới không còn xa nữa.

” Không có gì.” Tổng Vũ Phạm dừng lại, ” Năm vòng nữa anh có thể nghỉ ngơi phải không?”

Cái gọi là đi nghỉ ngơi chính là đến văn phòng của Tiêu Văn Nhưng ăn uống. Đồ uống bánh bích quy, cái gì cần có đều có. Hẳn thực sự hoài nghi quan hệ giữa Tiêu Văn Nhưng và Lý Xa Xa không hề đơn giản. Như thế nào Lý Xa Xa lại có thể mở tủ lạnh trong văn phòng thầy chủ nhiệm thuần thực như thế.

” Đừng nói lơ em vậy, em là lo cho sức khỏe của anh thôi. Nghe nói anh đang muốn biết thông tin về nữ sinh mắc lỗi đồn ám hai bạn học ngồi cùng bàn đoán mệnh phải không? Anh vẫn nên cẩn thận một chút.” Thật thú vị, đầu năm nay còn có người tin tưởng mấy hoạt động mê tín dị đoan gì đó.

Cước bộ trên thang lầu dừng lại, Tổng Vũ Phạm quay đầu lại châm chọc Lý Xa Xa, ” Em cũng tin tưởng những lời nói vô căn cứ này sao?”

” Tuy nhiên những chuyện về cô ấy đều kì lạ cả. Rõ ràng năm lớp sáu thi trung học đứng đầu danh sách toàn thành phố, từ một học sinh trọng điểm của quốc gia lại có thể rơi xuống trường học rách nát của chúng ta, nghe nói là cuối cùng biến thành một đứa ngốc rồi.”

Lợi hại a, từ trên mây rớt xuống đất, thật sự là đầu óc hỏng hết rồi mà.

” Đòi người luôn phập phồng như vậy.” Tổng Vũ Phạm cũng không cho rằng điều này có gì kinh ngạc, đi vào văn phòng, trước sau như một phát hiện thầy giáo Tiêu đang ở trên bàn “hôn mê”, không, là đang ngủ.

” Uy, đã dậy chưa?” Lý Xa Xa nhảy đến gõ đầu Tiêu Văn Nhưng, ” Thiệt là, buổi tối chơi game online trễ như vậy, khó trách bây giờ ngủ như heo.”

” Anh xem, trường học của chúng ta vẫn là lần đầu tiên nhận được học sinh trọng điểm của cả nước rơi xuống bất ngờ như thế, thế nào lại không kỳ lạ. Trường học của chúng ta là cái gì trường học chứ? Mới chỉ có một giáo viên đoạt giải sư phạm tốt đã dương dương đắc ý rồi, ” Lý Xa Xa vỗ vỗ đầu, ” À quên, còn có cả anh nữa – một học sinh ưu tú tham gia Olympic toán học cấp quốc gia cũng phải thấp hươu bái phật xin vào đây còn gì nữa.”

Thay lời khác mà nói, trường học này chính là nát vụn tới cực điểm, toàn bộ đều là nhờ tiền chống đỡ lên.

Tổng Vũ Phạm không ngờ Lý Xa Xa lại hình dung về trường học của mình như vậy, cũng không biết phải nói gì cho thỏa đáng, đành cười gượng.” Thầy giáo Tiêu.”

Tiêu Văn Nhưng sờ sờ cái ót chán nản, tựa vào bàn đứng lên, biết rằng Lý Xa Xa sắp tới, đã cố gắng không ngủ gật kéo tí nữa sẽ bị cô K, không ngờ gật gù gật gù lại ngủ mất.” Xin chào, uống chút đồ đi.”

Thuận tay đánh nhẹ mũi Lý Xa Xa một chút, coi như trả thù cho vụ gõ đầu lúc nãy.

Tống Vũ Phạm làm như không thấy hai người cãi lộn, cầm bình nước lên uống một hơi. Bất tri bất giác phát hiện hần có thể uống được một chút nước lạnh mà dạ dày không bị khó chịu như trước. Xem ra sức khỏe của hần đã thực sự có tiến bộ.

" Hai người còn muốn giỡn tới lúc nào nữa. Giáo viên thể dục ngoài miệng không nói nhưng ánh mắt giống như đang muốn giết người rồi kìa." Ai kêu Lý Xa Xa khoa trương một hồi, giáo viên thể dục liền phải cho cô nghỉ ngơi nhân hạ một phen, nhưng một chút cũng không tin tưởng Lý Xa Xa đang huấn luyện thí sinh tham gia dự thi tháng sau tí nào.

" Cứ để cô ấy phát điên đi. Kết quả là cuối cùng cô ấy lại phải trang điểm lại thôi ha ha." Cô giáo thể dục kia chắc chắn tan tành xong là sẽ đi xem mắt nga

~Tiêu Văn Nhưng âm thầm than số khổ, hần cũng không muốn đảm nhận nhiệm vụ này của Lý Xa Xa giao cho đâu.

" Thân thể cậu ấy thế nào rồi?" Hần chỉ Tống Vũ Phạm.

" Tốt hơn trước nhiều. Thật không phải là do em mẫn cảm, em thật sự cảm thấy được Tống Vũ Phạm cao hơn một chút. Hơn nữa so với trước kia có điểm khác lạ chỗ nào đó, không sai đâu." Lý Xa Xa cô vừa xuất mã, quả nhiên liền rất lợi hại.

" Ủm, thật là kỳ quái, thế nhưng lại không có án mạng nào xảy ra." Đúng là kỳ tích, " Nhờ có công của thầy giám sát hai đứa đó nha."

" Mới là lạ?" Lý Xa Xa lao đến người đòi thưởng công, " Thầy làm được gì chứ," Sau đó nhỏ giọng nói, " Anh trai, hôm nay trời lạnh quá, tối nay em muốn ăn lẩu."

" Lẩu? Đây không phải là muốn anh tan tành lại phải ra siêu thị mua nguyên liệu sao." Thật phiền toái.

" Anh trai ~" Lý Xa Xa làm nũng, lấy mặt cọ xát cánh tay Tiêu Văn Nhưng, gần đây cô rất hay làm nũng giống như một con mèo nhỏ, hai người lúc đó lại càng thêm thân thiết.

Lý Xa Xa không biết điều đó chứng tỏ cái gì nhưng rõ ràng quan hệ của hai người đã có chút khác lạ.

" Được rồi, ăn lẩu." Tiêu Văn Nhưng thở dài, thật không biết em gái hần càng ngày càng không tự giác trở nên nữ tính hơn có phải là chứng tỏ tương lai hần sẽ càng ngày càng phải làm trâu ngựa lâu dài không đây?.

Lý Xa Xa quay đầu lại thì thấy Tống Vũ Phạm vẫn đang thần thờ hướng mắt ra ngoài sân thể dục. Thấy thế nào cũng giống như tâm trạng đang đau khổ vì tình.

Đau khổ vì tình? Sẽ không phải là loại tâm trạng đấy thật chứ.

Đột nhiên Lý Xa Xa cảm thấy một cơn gió lạnh thổi qua.

" Đừng ngồi cạnh em nữa.."

" Vì sao?" Tống Vũ Phạm làm bộ không thèm để ý.

Thường Âm quay đầu lại nhìn hần, trong mắt không có chút cảm xúc, " Còn tiếp tục ngồi đây nữa anh sẽ chết.."

" Làm sao có chuyện đó được. Toàn là những lời vô căn cứ.."

" Anh nổi danh toàn trường ốm yếu bệnh tật, ngay cả xe cũng không đi được." Thường Âm châm chọc.

Tống Vũ Phạm cười khổ, " Coi như cơ thể anh mắc bệnh thì bệnh của anh cũng không dễ dàng bị phát tác như vậy đâu." Dù thế nào đi nữa hần cũng phải chịu đựng đau đớn trong thời gian này." Em có thể ngồi xuống nói chuyện được không?" Cô đứng như vậy khiến hần thực sự bị áp lực, ngay cả khi hần đứng lên vẫn còn chịu rất nhiều áp lực nữa là.

Thường Âm theo lời ngồi xuống, " Ủm.."

" Đối với anh mà nói, vấn đề duy nhất của anh là ở chiều cao của bản thân." Trước kia đều chỉ cảm thấy dù thế nào đi nữa hần cũng sắp chết cho nên không để ý đến điều này. Không biết từ lúc nào, hần bắt đầu tin tưởng vào trái tim của mình, bắt đầu để ý đến chiều cao của mình thường xuyên hơn.

Nhìn hắn như thế nào cũng không giống một học sinh cấp ba. Điều này làm Tống Vũ Phạm rất thống khổ.

” Còn em thì không thích mình cao như vậy.” Có phải bởi vì cô không thích cao cho nên giờ đây mới cao như vậy. Ghét của nào trời trao của ấy chẳng?

” Mỗi người đều có cách nhìn của riêng mình.” Hắn chỉ có thể nói như vậy.

” Còn hơn một tháng nữa.” Thường Âm lẩm bẩm.

” Hả?”.

” Còn hơn một tháng nữa mới đến sang năm.”.

Tống Vũ Phạm gật đầu, vẫn không hiểu cô đang nói gì.

” Cứ ba tháng lại chết một người ngồi cùng bàn, ” Thường Âm lộ ra một nụ cười mơ hồ.” Đủ rồi, em không hy vọng anh là người thứ ba.”.

” Thường..... Thường Âm.” Tống Vũ Phạm khó chịu kêu tên của cô, ” Anh không có việc gì, thật sự, tin tưởng anh, anh không có việc gì.” Hắn muốn rèn luyện thân thể hơn nữa để cô không còn khẳng định hắn sẽ chết nữa.

Thường Âm che giấu nụ cười, hắn thực là một người kỳ quái, không chịu nghe người khác khuyên bảo gì cả. Nếu cứ tiếp tục ngồi đó, hắn sẽ chết mất, cô không phải đang nói đùa.

” Chúc mừng năm mới.”.

” Hả?”.

” Chúc mừng năm mới.” Cô quyết định, nếu hắn không đi thì cô sẽ đi. Cô không muốn mình hại thêm một người nữa.

Sau ngày hôm đó, Thường Âm bởi vì bị tai nạn xe cộ mà phải vào bệnh viện cấp cứu. Thẳng qua Tết nguyên đán cô mới ra khỏi viện, trở lại trường học.

Kỳ quái nhất chính là, nghe nói Thường Âm bị đụng xe rất nặng, kết quả sau khi cô quay lại trường học một chút tổn thương đều không có, nhưng lại bị thấp đi hai mươi cen-ti-mét.

Con người... Có thể phát triển lùi sao?

Mà ngạc nhiên hơn, Tống Vũ Phạm đã đột phá lên mức một trăm sáu mươi cen-ti-mét.

35. Chương 31-2: Pn 4 – Chuyện Tình Của Tống Vũ Phạm

CV + Edit: Ý Ý

Tuy rằng không có Lý Xa Xa ở một bên đốc thúc, Tống Vũ Phạm vẫn kiên trì miệt mài tập chạy bộ trên sân thể dục thường xuyên, cho dù mới vừa qua Tết nguyên đán không lâu, thời tiết vẫn còn đang ở mức xấp xỉ 0 độ c.

Gần kì thi cuối kì, hành tung của Lý Xa Xa đã sớm trở nên mơ hồ không chừng, không còn có nhiều thời gian kèm cặp hắn nữa. Dù sao cuộc thi sớm đã kết thúc, đúng như dự liệu, Tống Vũ Phạm bị hạ nốc-ao ngay từ vòng gửi xe. Cũng không có gì đáng buồn lắm, rèn luyện đã trở thành thói quen, hiện tại hắn có thể vận động thường xuyên, thân thể cũng tốt hơn trước rất nhiều rồi.

Chạy được nửa vòng thì Tống Vũ Phạm liền thấy bên cạnh bồn hoa phía trước đã có một nữ sinh ngồi đó từ bao giờ, chính là người mà một tháng nay hắn không gặp – Thường Âm. Tống Vũ Phạm vốn biết hôm

nay cô sẽ đến trường, cũng là định tan học mới đến tìm cô, dù sao bọn hần hiện tại chỉ là đồng học mà thôi, sáng sớm đã tìm nhau e là có điểm kì quái.

" Xin chào." Tống Vũ Phạm đi qua, nhìn Thường Âm ngồi lặng lẽ ở đó trông có vẻ nhỏ xinh hơn rất nhiều.

" Xin chào." Thường Âm thu hồi lại ánh mắt xa xăm, nở một nụ cười chân thành với hần.

" Em không có việc gì chứ?" Nghe nói Thường Âm bị xảy ra tai nạn xe cộ, Tống Vũ Phạm luôn muốn đi thăm cô, lại phát hiện toàn bộ bạn học của cô đều không ai biết về địa chỉ gia đình cô, căn bản là mọi tin tức về Thường Âm đều không ai biết, chỉ có một tờ giấy khám bệnh của bác sĩ ghi lại, chứng minh cô bị đưa vào bệnh viện khẩn cấp điều trị, toàn thân trên dưới có bao nhiêu xương cốt bị dập nát gãy xương, nếu không thì chẳng có tin tức gì để biết cô đang trị liệu ở bệnh viện cả.

" Em không có việc gì." Thường Âm đứng lên di chuyển một vòng, biểu hiện cô không có việc gì hết, sau đó lại ngồi xuống, tựa hồ tâm tình không sao cả. " Anh cao lên."

Tống Vũ Phạm đỏ mặt, cố gắng không để cho mình biểu hiện đắc ý, " Ừm, đột nhiên anh hơi dài ra một chút."

" Sau một năm nữa anh sẽ cao lên nhiều đó." Cô hy vọng Tống Vũ Phạm có thể cao lên một chút, bởi vì cô nhìn ra được niềm hạnh phúc của hần khi thấy thân thể phát triển hơn.

" Em....." Tống Vũ Phạm không biết có nên nói hay không, " So với lúc trước Không giống nhau lắm." Chính là thân thể đã nhỏ đi một chút.

" Bệnh thoái xương lâm sàng tương đối hiếm gặp là tác nhân gây ra hội chứng này." Sắc mặt Thường Âm nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn nói, lại nhìn Tống Vũ Phạm một bên ngáy ngẩn, cô liền nhin không được bật cười, " Là bác sĩ nói, có thể em mắc phải bệnh này, cho nên làm cho xương cốt héo rút."

" Xương cốt héo rút?" Có bệnh kinh khủng như vậy sao?.

" Từng có người mắc những triệu chứng như em vậy, cho nên bác sĩ chuẩn đoán em mắc phải bệnh đó. Mọi việc đều có lời giải thích." Kỳ thật, ngoài ra còn có rất nhiều chuyện không cần phải giải thích. Nụ cười của Thường Âm mở đi một chút, nhưng năm mới tới rồi, cô phải vui lên chứ, " Chúc mừng năm mới."

" Chúc mừng năm mới. Em có vẻ rất cao hứng, không cần đi học sao?"

Tiết thể dục này hình như không có ai đến học.

" Hôm nay giáo viên bảo bọn em tự học." Thường Âm giờ đây đã trở nên xinh đẹp trong nháy mắt, hoàn toàn không thể tưởng tượng được với bộ dạng lạnh nhạt trước kia, " Năm nay em tròn mười tám tuổi, em rất thích năm chẵn." Cô vuốt vuốt ngón tay.

" Phải không?" Tống Vũ Phạm ngồi bên cạnh cô. Đã lâu như vậy, trái tim hần giờ đây cũng có biến chuyển tốt, chắc có thể được ngồi xuống cạnh cô.

" Em sẽ sống đến tám mươi tuổi." Thường Âm nói, nhưng giọng điệu không cao hứng giống như vẻ mặt của cô.

Hần nên chúc mừng cô sao. Aiz... cô gái nhỏ phức tạp này.

" Thật sự em cảm nhận được, em sẽ không đoán mệnh đâu. Cuộc sống của em sẽ không kết thúc dễ dàng như vậy." Thường Âm có vẻ rất khoái khẩu khi nói đến đây, dường như là cô tự nói cho bản thân mình nghe thì đúng hơn.

" Nếu em không thoải mái thì đừng giả vờ vui vẻ." Cô không hề vui sướng, hần thà nhìn thấy một Thường Âm lạnh nhạt giống như trước kia còn hơn là nhìn thấy nụ cười giả tạo hiện tại. Tống Vũ Phạm hiểu rất rõ loại giả tạo này, bởi vì hần đã từng dùng nụ cười giả tạo đó để vượt qua quãng thời gian đau khổ nhất trước đây.

Thường Âm cúi đầu, " Em thực sự rất vui mà. Vòng đi vòng lại, đây chính là khoảng thời gian em cảm thấy vui vẻ nhất."

" Em có điều gì phiền não à?" Gia đình cô có vấn đề gì sao?.

Thường Âm không nói. Cô chỉ là muốn có một người bạn thực sự ở bên cạnh mình mà thôi.

Đời người vốn do “vận mệnh” an bài, điều quan trọng nhất trong vận mệnh ấy chính là yếu tố may mắn.

Mà thường thường, khi một người cầu nguyện trong lòng đạt được kết quả như ý, thành công mọi ước muốn, thì cho rằng vận khí tốt. Còn những người cầu hoài mà chẳng được kết quả gì thì lại cho rằng vận khí không tốt. Kỳ thật số mệnh vừa liên quan đến may mắn, vừa liên quan đến cả cố gắng nữa.

Vận khí luôn luôn tồn tại trong cả đời của một người, pháp phòng pháp phòng.

Có thể một ngày, ông trời liền nổi hứng chơi đùa với vận mệnh của chúng ta thì sao.

Tôi tên là Thường Âm, từ khi mới sinh ra vận khí của tôi đã có chút vấn đề, không phải mặt tốt mà cũng không phải mặt xấu. Chính là, vận khí của tôi bị đan xen rõ ràng.

Lấy năm làm giới hạn, cứ mỗi khi năm mới đến là vận khí của tôi lại trở nên ngược lại so với năm cũ.

Năm tôi một tuổi, cha mẹ qua đời;

Năm tôi hai tuổi, được một người nhà giàu nhận nuôi;

Năm tôi ba tuổi, cha mẹ nuôi phá sản;

Năm tôi bốn tuổi, cha mẹ nuôi trong một năm bảy lần trúng xổ số.

Ngày đó tôi cũng không rõ ràng, có thể người bình thường cũng sẽ có một năm tốt rồi một năm xấu. Nhưng tôi khác bọn họ, năm mới vừa qua dù là bị bại liệt hay dù là hấp hối sắp chết cũng đều trở nên khỏe mạnh như trước.

Cha mẹ nuôi từ khi phát hiện ra điều này đều lợi dụng tôi để kiếm lời. Ở những năm sinh nhật tuổi chẵn của tôi thì họ buôn bán, mua xổ số; còn ở những năm sinh nhật tuổi lẻ của tôi thì họ liền đi du lịch khắp nơi, vứt bỏ tôi ở lại một mình.

Năm tôi mười ba tuổi, cha nuôi bất ngờ chết bất đắc kỳ tử, kể từ đó tôi không còn nhận được tin tức của mẹ nuôi nữa.

Đây là một loại bệnh sao? Tôi không biết. Tôi chỉ biết là, cho dù tôi lâm vào tình trạng hôn mê hay phải sống dưới dạng thực vật đi nữa, cũng đều có thể chống chọi được đến qua năm mới. Khi ánh nắng mùa xuân chiếu rọi khắp nơi là tôi cũng bắt đầu tỉnh lại.

Mười bảy tuổi, đó là lần đầu tiên tôi gặp được người đã cứu sống cuộc đời tôi. Anh ấy tên là Tống Vũ Phạm, mắc bệnh tim bẩm sinh nghiêm trọng.

Anh có một vóc dáng nho nhỏ, cùng một đôi mắt đen sáng ngời. Từ anh mắt của anh, tôi nhìn thấy sự tuyệt vọng, cũng nhìn thấy sự bao dung. Điều đó chứng tỏ anh còn có một ít niềm hy vọng về tương lai. Còn tôi, từ lâu hy vọng của tôi đã chôn vùi dưới tận cùng tuyết trắng lạnh lẽo rồi.

Anh là người duy nhất nguyện ý ngồi bên cạnh tôi. Không biết có phải do duyên số sắp đặt hay không, một năm này của tôi trôi qua hết sức quanh quẩn, không có ai muốn lại gần nói chuyện với tôi hết. Kể cả là các năm trước, năm trước nữa,...

Bởi vậy, anh cũng là người duy nhất đánh bại suy nghĩ trong lòng tôi khi tôi nhắc đến ” vận khí” của một con người.

Vì sự đặc biệt của anh ấy, tôi không muốn đi học nữa, tôi muốn cứu anh, đau đớn với tôi mà nói đã trở thành như cơm bữa. Tôi ra khỏi cổng trường rồi trực tiếp lao thẳng xuống đường cái, sau đó tôi liền bị xe đụng kéo lùi đi trên đường.

Kế tiếp lại là sự hôn mê quen thuộc đến đau thấu tâm can. Dù sao chỉ qua nửa tháng nữa sẽ là năm mới, cũng không còn lâu nữa.

Căn cứ theo kinh nghiệm của tôi, năm trước của tôi càng xui xẻo thì vận may năm kế tiếp của tôi sẽ càng rực rỡ. Tổng Vũ Phạm, chắc chắn anh ấy sẽ cao hơn, chắc chắn sức khỏe của anh ấy sẽ tốt hơn trước, nhất định anh ấy sẽ tìm được trái tim thích hợp, sẽ dành được một trên phần nghìn cơ hội phẫu thuật thành công

Tháng mười hai năm Thường Âm mười tám tuổi...

"Em lạnh không?" Tổng Vũ Phạm khẽ kéo áo choàng của cô, trong mắt tràn đầy sự ôn nhu.

Một năm trôi qua, giờ đây hân đã cao đến gần mét tám, khiến cho tất cả mọi người xung quanh hoảng sợ không thôi. Nhất là Lý Xa Xa, mỗi lần gặp mặt đều tra hỏi hân kĩ càng chế độ ăn uống rồi về bắt Tiêu Văn Nhưng chuẩn bị đồ ăn.

"Em không lạnh." Thường Âm ăn mặc phong phanh khiến cho sắc mặt đã tím lại nhưng vẫn mạnh miệng từ chối. Cái lạnh da thịt không thể đo bằng cái lạnh trong lòng cô.

Đã mười hai tháng trôi qua, năm mới đang đến gần như vậy. Cô chỉ nguyện cầu năm mới không cần nằm trong bệnh viện là đã tốt lắm rồi.

"Sao lại không lạnh được chứ?" Tổng Vũ Phạm cởi khoác của mình khoác lên người cô, hân đau lòng muốn chết.

Thường Âm vẫn là gạt ra, trả lại cho hân, "Anh sắp làm phẫu thuật rồi, đừng để trái tim bị ảnh hưởng."

Tháng mười một, bệnh viện L.A truyền tới tin tức đã tìm được trái tim phù hợp với Tổng Vũ Phạm. Người bệnh đang bị ung thư não chờ chết, thông báo Tổng Vũ Phạm nhanh chóng đến làm thủ tục kí kết thay tim.

Chỉ bất quá Tổng Vũ Phạm còn lo lắng cho Thường Âm nên tháng mười hai mới hoàn thành thủ tục.

"Anh đi rồi, em phải tự chăm sóc bản thân nhé."

Một năm trôi qua, tuy rằng có rất nhiều bạn bè đồng học xung quanh Thường Âm, nhưng hân biết cô không hề vui vẻ. Cô chỉ nở nụ cười thực sự mỗi khi ở bên cạnh hân, cho dù chỉ là những trò chơi đơn giản như thả diều hay chèo thuyền...

Thường Âm không thích xem phim, cô nói cô ghét xem những âm mưu trù tượng, cảm giác mình cũng là một trong số đó.

Tổng Vũ Phạm biết cô có bí mật chôn giấu, nhưng hân lại không đành lòng hỏi cô.

Cẩn thận sưởi ấm bàn tay Thường Âm, hân thích tính cách thất thường của cô, lúc thì vui tươi, lúc thì ưu sầu. Hân cũng luôn phải giả vờ như không biết cô đang tỏ ra vui vẻ, hân không muốn nụ cười của cô biến mất.

"Thường Âm, " Trước khi lên máy bay, Tổng Vũ Phạm dùng hết khí lực thổ lộ, " Anh thích em." Vì những lời này, hân đã từ chối tất cả bạn bè đến tiễn biệt, nhường cha mẹ hân đứng phía xa xa ngóng theo.

Hân thực sự rất thích cô, thích nhìn ánh mắt xa xăm của cô mỗi khi cô thất thần, thích những nụ cười rạng rỡ không vương tạp niệm của cô, thích những bức tượng nhỏ cô tự làm tặng hân dù hân không biết cô làm như thế nào, thích khoảng không gian lặng lẽ hân cùng cô chơi đoán số, thích nhìn khuôn mặt của cô lúc không chịu thua, thích....

"Anh thích em." Tổng Vũ Phạm lặp lại.

"Em cũng thích anh, " Thường Âm nói xong, sắc mặt liền tái đi, " Nhưng em sẽ không cho anh biết, điều này sẽ là nỗi tiếc nuối cả đời của chúng ta." Hân thổ lộ không phải là điều tiếc nuối, cô đáp lại tình cảm của hân mà bọn họ lại không có kết quả, đó mới là tiếc nuối.

"Vì sao?" Không phải cô đã thổ lộ sao? " Ý em là....." Bỗng nhiên, một quả thông rơi lên đầu Tổng Vũ Phạm. Đúng vậy, là một quả thông, một quả thông không hiểu từ đâu ra rơi xuống sảnh sân bay.

Tổng Vũ Phạm chần chờ một chút, sờ sờ đầu, đầu dường như hơi bị chấn động một chút, " Sao lại có quả thông ở đây?"

. " Anh à, em xin lỗi." Một đứa bé trai xinh xắn tiến đến kéo góc áo của hắn, " Là em ném trứng anh." Phía sau đứa bé là đôi vợ chồng về mặt xin lỗi.

Nhìn xem, bất cứ chuyện gì cũng đều có lý do của nó.

" Thường Âm, em vừa mới nói....." Kỳ quái, vừa rồi cô trả lời như thế nào nhỉ, bỗng nhiên hắn không nhớ ra, nào bị chấn động rồi sao?

Ngượng ngùng nói hắn đã quên, sau đó Tống Vũ Phạm chậm chạp thuyết phục, " Anh trở về sẽ rìm em đầu tiên."

" Được rồi, " Thường Âm đẩy hắn." Đi thôi."

Trong vận mệnh kì quái của mình, vẫn luôn luôn chỉ có mình cô bước tiếp.

" Anh nhất định sẽ tìm được em." Dự cảm được điều gì đó, Tống Vũ Phạm lại cam đoan một lần nữa.

Năm thứ hai trở về, máy bay gặp phải luồng không khí lạnh, Tống Vũ Phạm bị đung mạnh đầu vào đỉnh cabin, sau đó hắn không còn đi tìm Thường Âm nữa, bởi vì hắn đã quên hết tất cả, mà các bằng hữu của hắn cũng đều "quên" nhắc nhở cho hắn.

Thăng đến Giáng sinh của năm nào đó, Tống Vũ Phạm tình cờ cứu được một người phụ nữ đang bị đuổi giết, một người phụ nữ có đôi mắt lạnh nhạt. Cho đến khi nhìn thấy hắn, trong mắt của cô liền hiện lên thần sắc không thể nào tin được." Hôm nay đã sang năm mới sao?"

" Không, hôm nay là lễ Giáng sinh. Tiểu thư, cô không sao chứ?"

Cô đã bất tỉnh trong lòng hắn...

Lời của tác giả:

PS1:

Đầu tiên, chương này không phải chương gây cười, nếu có người bật cười, sẽ làm cho nhân vật phối hợp diễn bị ai ba phút.

Tiếp theo, vận mệnh của bọn họ đích thật là bi thảm, nhất là Tống Vũ Phạm, ta để cho hắn cao quá mức khiến các vị độc giả đều ngỡ ngàng vì chiều cao siêu tốc của hắn, có thể thấy được hắn làm người thật sự là thất bại.

Lại đến, vận khí là một thứ rất khó nói, rất khó khẳng định trên thế giới không có người một năm hên rồi lại một năm xui, bởi vì có nhiều khi cũng chẳng phải rõ ràng.

PS2:

Khái niệm này đối với ta thực sự là ác mộng.

Ở trong mộng, ta chính là một năm vận khí tốt rồi lại một năm vận khí xui xẻo. Sau đó cứ một năm là lại phải chạy trốn vận mệnh bi thảm, thiên chân vận xắc, ác mộng của ta luôn luôn thực cổ quái.

Nhưng ta còn khắc sâu nhớ kĩ cái loại tuyệt vọng cùng sợ hãi này, tuy rằng ta còn chưa viết toàn bộ ra đây (Bởi vì rất khó khăn để viết hết cảm thụ của mình ra. Nói cách khác, chính là ta không có công lực đó, OK?).

PS3:

Trên thế giới này cũng thật sự có người chiều cao phát triển lùi, đối mặt với nghi ngờ của mọi người, ta tùy tiện tra mạng một lúc liền tra ra đích xác từng có người như vậy tồn tại.

PS4:

Truyện này sắp kết thúc. Xuất hiện chương không vui vẻ như vậy mong mọi người lượng thứ. Ngại quá.

36. Chương 32: Nghiên Cứu Thất Bại

CV + Edit: Ý Ý

” Em tuyên bố, kì thi lần này em sẽ vượt qua với kết quả không tệ.” Cơm nước xong xuôi, Lý Xa Xa trình trọng tuyên bố kế hoạch mà cô đang ấp ủ từ lâu.

Tiêu Văn Nhưng như cũ nhanh nhẹn dọn dẹp bát đĩa, không thèm liếc mắt nhìn Lý Xa Xa một cái.

” Này, anh trai! Anh có nghe gì không đấy?” Lý Xa Xa kéo kéo góc áo hần.” Em muốn vượt qua cuộc thi bằng chính sức mình.” Lần này cô hạ quyết tâm rất lớn nga

~” Nghe được, nghe được.” Tiêu Văn Nhưng vẫn là nhanh nhẹn bưng bát đĩa tiến vào phòng bếp.

” Anh trai!” Lý Xa Xa nổi khùng kêu to.” Quay lại, ngồi xuống.”

Đối với cô em gái có tính cách y chang học sinh tiểu học của mình, Tiêu Văn Nhưng chỉ có thể lặng lẽ thở dài ai ya một tiếng rồi ngoan ngoãn leo lên ghế, hần không muốn bị em gái nổi khùng lên đầu.

” Em quyết định rồi. Người ta đã nói không có phụ nữ xấu, chỉ có phụ nữ lười. Từ giờ trở đi, em muốn bỏ thói quen xấu, cố gắng chăm chỉ đọc sách, hướng tới phía trước.” Lý Xa Xa lại một lần nữa lớn tiếng kêu gọi.

Để trở thành một người phụ nữ, Lý Xa Xa cô trước tiên phải biết cách sống “độc lập”, không được phụ thuộc vào anh trai nữa.

” Nói thật, những lời này từ miệng em nói ra giống như là diễn viên hài nói chuyện mà không cần suy nghĩ vậy.” Cẩn thận đặt chồng bát lên bàn, Tiêu Văn Nhưng châm chọc.

” Anh cứ cười đi, đến lúc em đạt được kết quả tốt, xem anh nói gì.” Hừ, mặc kệ. Lý Xa Xa cô không cần hần trợ giúp.

Tiêu Văn Nhưng tiếp tục đi rửa chén, Lý Xa Xa có thể thi được kết quả tốt mà không cần hần trợ giúp thì hần sẽ đem đầu cho cô đá ngay lập tức.

Sức em gái mình có bao nhiêu khả năng, chả lẽ anh trai như hần lại không biết. Aizz...

Buổi sáng ngày đầu tiên thi ngữ văn, Lý Xa Xa cắn chặt răng, cố gắng nhớ lại bài học, dù sao cũng đã từng đọc qua, hình như chỉ nhớ mỗi tên tác giả. Sau nửa tiết ngồi vắn vẹo viết được vài dòng về tác giả, thậm chí cô còn nhớ được thêm hai dòng đầu của bài thơ ca.

Giáo viên ngữ văn nhìn cô cực khổ như vậy, chắc là mới có thể cấp cho cô một ít chi phí vất vả đi.

Buổi chiều thi vật lý, một nửa là dựa vào thực lực, cười cái gì mà cười, Lý Xa Xa cô cũng có vài phần thực lực đấy chứ; một nửa là bằng linh cảm, đoán đáp số hoặc tung xúc xắc chẳng hạn, dù sao cứ khoanh hết sạch là được.

Tóm lại, khi về nhà, trong lòng Lý Xa Xa còn có chút không an tâm nhưng về tổng thể thì vẫn rất thỏa mãn với sự nỗ lực của mình.

” Hôm nay em thi không tệ nha.” Đảo mắt qua đề cương toán, Lý Xa Xa cố ý nói to, rất sợ người nào đó đang ung dung ngồi đọc báo trên sofa không nghe thấy.

...

Cô tiếp tục lật sách.” Ai nha, đề toán thật nhiều nha.” Đảo mắt qua mấy trăm trang đề cương toán, Lý Xa Xa làm như đang tự nói một mình nhưng thực chất còn lớn tiếng hơn cả vừa nãy.

Tiêu Văn Nhưng vẫn hoàn toàn không có phản ứng.

” Thật là! Anh làm giáo viên dạy toán kiểu gì thế, nếu không đưa ra vài ví dụ cụ thể về đề thi sắp tới thì học sinh thi kiểu gì đây?” Lý Xa Xa lần này trực tiếp xoay mặt đối diện người nào đó rống lên.

Nực cười, có thầy giáo dạy toán nào lại chỉ cho học sinh mấy đề thi sắp tới như thế nào sao? Tiêu Văn Nhưng che mặt sau tờ báo cười trộm.

” Này, lão thầy giáo dạy toán không có trách nhiệm!” Đọc báo! Đọc báo! Chỉ biết đọc báo!!!

” Tiêu Văn Nhưng!” Lần này thì chỉ đích danh rồi chứ.

” Trong đề cương trang ba sáu, trang năm bảy, trang năm tám, trang sáu ba, trang tám tư.” Gấp lại tờ báo, Tiêu Văn Nhưng ung dung đứng dậy trở về phòng chơi game, dù sao mấy ngày nay Lý Xa Xa không cần sự giúp đỡ của hắn, cho nên hắn liền hảo hảo hưởng thụ quãng thời gian ngắn ngủi làm một giáo viên nhân nhả nhất.

” Trang ba sáu, trang năm bảy, trang năm tám, trang sáu ba, trang tám tư..... nhiều thế?” Nhìn Tiêu Văn Nhưng đang muốn vào phòng, Lý Xa Xa vội bổ sung thêm một câu, ” Không phải em cầu anh nói cho em biết nha, cái này vốn là trách nhiệm của thầy giáo đó.”

Ha ha, ngày mai hắn là không thành vấn đề chứ.

Nguy rồi, sao đề này không giống với mấy câu trong đề cương vậy. Anh trai không có nhìn nhầm chứ.

Một loạt đề bài phía dưới nhìn cũng chẳng bình thường tí nào. Đây là đề toán hay đề văn thế này!!!

Rốt cuộc là giáo viên nào thích ra cái loại đề bài mang ” tính chất vốn có giáo dục” này chứ? Hắn không biết rằng thứ mà Lý Xa Xa thiếu nhiều nhất chính là cái loại kiên nhẫn vốn có này sao!!!!?.

” Thầy giáo Tiêu, em có vấn đề!” Trước tiên phải báo nguy đã.

Tiêu Văn Nhưng chỉ là thuận đường đi qua xem, hắn chỉ là thầy giáo chủ nhiệm đi ngang qua lớp kiểm tra tình hình mà thôi, hắn còn đang muốn đi thẳng tới văn phòng ngủ một giấc đây.

Được rồi, hắn thừa nhận, là hắn đang lo lắng cho cô gái nhỏ này.

” Bài thi có vấn đề gì?” Tiêu Văn Nhưng tiến lại gần Lý Xa Xa.

” Đề thi của em nhìn không rõ.” Sau đó cô hạ giọng, ” Anh có làm hay không, đề này chẳng giống trong đề cương tí nào? Làm thế nào đây?”

” Em mới làm hay không, mấy câu hỏi này đều có hết trong đề cương còn gì nữa?” Đã có sự chuẩn bị hoàn hảo của Tống Vũ Phạm trước đó, Trịnh Diệp hả hê xem người gặp nạn.

” Em nhìn không rõ lắm, đây là X bình phương hay X vậy?” Lý Xa Xa tiếp tục hạ giọng, ” Đừng nói nhiều, em phải làm thế nào đây, còn có hai mươi phút nữa!”

” Chờ anh một lúc để anh cung cấp đáp án cho em.” Tiêu Văn Nhưng mới nói được một nửa liền cảm thấy đằng sau có người đang vỗ nhẹ hắn. Quay đầu lại thì thấy Tống Vũ Phạm đưa cho hắn một mảnh giấy, nói nhỏ, ” Bảo Lý Xa Xa chép xong rồi đưa cho Trịnh Diệp.”

Ngất, Lý Xa Xa lại có thêm đồng minh nữa, ” Chép xong rồi đưa cho Trịnh Diệp.” Tiêu Văn Nhưng nói xong ngẩng đầu nhìn giáo viên giám thị, hoàn hảo lão sư kia đang mãi nhìn ra ngoài cửa sổ.

Thật là, cảm giác tội lỗi lại dâng lên rồi.

Hắn nên sớm biết em gái hắn sẽ không để cho hắn một phút giây yên bình nào mới đúng.

” Anh trai, anh trai, thế nào rồi? Thành tích của em thế nào rồi?” Lý Xa Xa sau khi thi xong một ngày liền nghỉ ngơi ở nhà vô cùng nhân nhả, sẵn tiện tra hỏi tin tức bí mật từ tên tình báo Tiêu Văn Nhưng.

” Mới có kết quả bốn môn, còn môn hóa với môn ngữ văn thì chưa biết.” Tiêu Văn Nhưng cầm di động đứng ngoài hành lang nói khê. Thật đáng thương, hắn vừa chấm một lượng lớn bài thi toán học, đầu óc còn đang vô cùng choáng váng đã phải vội vàng vàng chạy đi xem điểm cho Lý Xa Xa.

” Nói mau lên! Kết quả thế nào?” Còn đang hớn hờ, Lý Xa Xa đột nhiên đổi ý, ” Quên đi, nếu em không đạt yêu cầu thì anh trực tiếp tắt điện thoại đi.” Đỡ phải hù cô đến mức rụng tim.

” Ngại quá, em đã nói như vậy thì anh phải tắt điện thoại vậy.” Tiêu Văn Nhưng vừa mới dứt lời thì đầu bên kia liền vang lên” Tut tut tut.....” Hấn xúc động đến nỗi muốn treo Lý Xa Xa lên đánh một trận.

Lắc đầu thở dài, Tiêu Văn Nhưng chỉ có thể bất đắc dĩ gọi điện lại nhưng gọi nhiều lần mà điện thoại trong nhà vẫn không thông. Đừng nói là Lý Xa Xa rút luôn điện thoại ra rồi chứ.

” Làm gì thế?” Bỗng nhiên một tiếng rống từ điện thoại vang lên, ” Em không muốn biết em không đạt yêu cầu môn nào. Anh đừng có tốn tiền điện thoại để thông báo cho em nữa.”

” Em hiểu làm rồi, ý của anh là, kia điện thoại luôn cần tắt, nhưng em không có không đạt yêu cầu, cho nên anh không thể tắt điện thoại.” Vừa dứt lời Tiêu Văn Nhưng nhanh chóng cầm điện thoại giơ ra xa. Quả nhiên, từ điện thoại lại vọng ra một tiếng rống còn to hơn lúc này.

” Anh không nói sớm, làm em phí mất bao nhiêu là nước mắt!”.

” Là tại em đối với bản thân không có chút nào tin tưởng, chứng tỏ em qua được kì thi này cũng chỉ là trùng hợp.” Do vận may mà thôi.

” Trùng hợp là do vô số cố gắng hình thành, anh hiểu không? Ha ha ha, anh trai, tối nay chúng ta phải tổ chức chúc mừng thật linh đình, phải mở Champagne, phải mở Lễ Chúc Mừng.”

Lễ Chúc Mừng? ” Em đừng quên, còn hai môn nữa.”.

” Hai môn kia á? Ngữ văn với hóa học? Anh yên tâm, ngữ văn em phóng bút dài lắm, còn hóa học, hứ, trình độ hóa học của em còn tốt hơn anh nhiều.”

Ha ha, không biết là ai vừa mới khóc nhè nha.” Hóa học em phải ôn tập thường xuyên mới duy trì được kết quả ổn định. Được rồi, không nói nữa, anh về nhà nói sau.”

Tiêu Văn Nhưng tắt điện thoại, không thể chịu được tiếng cười phóng túng của em gái từ đầu máy bên kia nữa.

” Cạn ly.”.

Tiêu Văn Nhưng đương nhiên không cho Lý Xa Xa uống nhiều như vậy, sợ cô uống say rồi lại làm loạn không dứt, nên hấn chỉ làm cho cô một ít rượu vang cùng với đá lạnh.

” Anh trai, em rất khỏe mà.”.

” Cố chấp, thực cố chấp.” Nói thực, ngoại trừ môn toán có sự giúp đỡ từ “chân trong” như hấn ra, Tiêu Văn Nhưng nghĩ ít nhất Lý Xa Xa sẽ bị trượt vài môn, không nghĩ tới cô lại có thể an toàn bay qua vừa sát điểm trung bình.

Vật lý năm chín phẩy năm điểm, gần sáu mươi, một chút cũng không lãng phí.

” Vậy em muốn anh thưởng em cái gì?” Nhìn mặt Lý Xa Xa đỏ hồng, Tiêu Văn Nhưng thực cảm thấy cô là đang mượn” rượu” giả điên.

” Em muốn..... ” Lý Xa Xa nghĩ nghĩ, nói, ” Em không cần, em chỉ muốn nói cho anh biết.” Nếu không nói ra cô sẽ cười đến chết mất.

Tiêu Văn Nhưng chợt thấy toàn thân lạnh cóng ~~ ” Anh không muốn nghe.”

” Không thể!” Lý Xa Xa bác bỏ. ” Em muốn nói, em thích anh.”

Lý Xa Xa vốn tưởng rằng trải qua mấy đêm thức trắng, cố gắng đạt được thành tích xuất sắc, thì Tiêu Văn Nhưng sẽ nhìn cô với ánh mắt khác xưa đồng thời cũng sinh lòng thương tiếc, sau đó khi cô thổ lộ, hấn sẽ ” tự nhiên” cảm thấy được vinh quang vô hạn.

Tuy rằng hiện tại, kịch bản đã có chút biến dạng, bất quả vẫn đang đi đúng đường, cô bây giờ cần cố gắng mượn ” rượu” hơn nữa để thổ lộ lòng mình.

” Thích anh?” Tâm đột nhiên bị bóp chặt, Tiêu Văn Nhưng trấn tĩnh một chút mới hỏi lại, ” Em có hiểu thích là gì không? Không phải đơn giản là vì anh nấu cơm, giặt quần áo cho em chứ.”

Cô rốt cuộc có hiểu được hay không tình thân cùng tình yêu khác nhau? Cô biết dụng tâm của hân sao?

Lý Xa Xa nghĩ nghĩ, " Mỗi sáng sớm anh đều chuẩn bị kĩ càng găng tay cho em, " Cô xoay người lười nhác vươn lên ghế sofa, " Đó là đôi găng tay anh đã mua tặng em rất lâu về trước, có lẽ anh đã quên từ lúc nào rồi. Em vẫn nhớ, đó là sinh nhật năm em mười một tuổi, đã bảy năm rồi. Em cái gì cũng phá hỏng hay làm mất, chỉ có đôi găng tay này là em giữ gìn rất tốt, nếu có bị rách thì em cũng lạng lẽ vá lại cẩn thận. Em thật không biết vì sao mình lại luyến tiếc đôi găng tay đó không muốn đổi đến thế."

Sau đó Lý Xa Xa chỉ chỉ phích nước nóng, " Mỗi sáng sớm anh đều chuẩn bị sẵn sàng nước nóng cho em, trời mưa thì chuẩn bị cho em canh súp gừng ấm áp, trước khi em đi học anh sẽ gõ đầu em nhắc nhở em uống hết. Có hôm em quên mất không uống, kết quả là ra khỏi cửa mới nhớ ra, sau đó em liền ngồi xổm ngay trước cửa uống hết. Em sợ anh phát hiện ra em không uống sẽ làm anh thất vọng."

" Em gái....." Nghe được những lời tâm sự chân thành này, Tiêu Văn Nhưng xúc động đến mức muốn ôm Lý Xa Xa vào lòng.

" Hơn nữa, tuy rằng kỹ thuật hôn của anh không tốt, em cũng không chê anh, nguyện ý thích anh, điều này không dễ dàng đâu. Anh không cưới em thì còn cưới ai nữa?"

Ngay lập tức mọi cảm động bay sạch, giờ phút này Tiêu Văn Nhưng chỉ còn lại lửa giận hừng hực, " Em đây là đang cầu hôn sao?"

Lý Xa Xa cho rằng hân dễ dàng mắc mưu như vậy ư, cô nghĩ sau đó hân sẽ thẹn quá hoá giận mà nhào đến hôn cô sao, như vậy thì cô đã thành công quá rồi! Nếu là trong truyện tiểu thuyết ngôn tình thì còn có thể xảy ra, nhưng hân là ai chứ, hân hiểu rõ tính cách của Lý Xa Xa trong lòng bàn tay. Sẽ không có cửa đâu. Hừ, hân nhần!

" Ừm... đúng vậy." Kỳ quái? Sao hân không giống các nam chính trong tiểu thuyết rất có khí phách nhào tới chứng minh a? Hôn đi chứ, đồ đầu heo." Dù sao chúng ta cũng đã 'ở chung', kế tiếp chính là cầu hôn chứ sao."

Trước phải " đính hôn" đã chứ.

" Cầu hôn? Phương thức cầu hôn của em thật không có sáng ý, lần sau có ý tưởng mới thì hăng tiếp tục." Tiêu Văn Nhưng hân cũng không phải dễ chọc nha, uống một hơi hết đồ uống, sau đó hân trở về phòng đóng cửa.

" Đây, nghe em nói hết đã, anh có thể phản ứng như người bình thường được không? Đây!" Lý Xa Xa gõ cửa, chuyện vừa xảy ra như thế nào vậy? Sớm biết kết quả như thế thì cô đã không thèm nghiên cứu mấy quyển tiểu thuyết tình yêu cho rồi, hình như cô đã nghiên cứu quá mức cần mẫn a

~Không sao cả, chẳng qua chỉ là lần này phải tự dựa vào trí óc của cô để giải quyết thôi.

Cầu hôn thì cầu hôn, có cái quái gì mà không làm được.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thay-tro-or-anh-em>